

Excerpta De
**Ecclesiasticum
Officium**

Secundum
**Ordinem Fratrum
Predicatorum**
In Hoc Volumine

Per Quatuordecim Libros
Distinctum Hoc Ordine Continetur

Humberti de Romanis

1259

Index

Index	ii
-----------------	----

Foreword

Introduction	vi
------------------------	----

Ordinarium

Incipit Ordinarium	1
De Pulsationibus	1
De Quo Officium Sit Agendum	1
De Prostrationibus Dimittendis	1
De Responsorio in Primis Vesperis Do- minice	2
De Oratione Dominicali	2
De Matutinis Dominice	3
De Divisione Hystorie Dominicalis per Ebdomadam	4
Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit	5
Adventus Domini usque ad Epiphanie Domini	5
Epiphanie Domini usque ad Septuagesimam	5
Commune Sanctorum	7
De Festis in Communi	7
De Concomitantia Festivitatem	8
De Translatione Festivitatem	10
De Festo Trium Lectionum	11
De Festo Simplici	13
De Festo Semiduplici	13
De Festo Duplici	14
De Festo Toto Duplici	15
De Octavis Sanctorum	16
De Memoriis Faciendis	18
De Ordine Memoriarum	20
De Festivitatibus Extraordinariis	20
De Matutinis In Sero Post Completo- rium Dicendis	21

De Orationibus Et Vigiliis Sanctorum .	21
Que Requirenda Sint In Communi Sanc- torum	21
De Officio Defunctorum	23
De Antiphona Cantanda Post Comple- torium Ad Recommendandum Or- dinem Et Fratres Beate Virginis	27
De Disciplinis Recipiendis Post Com- pletorio	29
De Oratione Pro Capitulo Generali Et Per Pergentibus Ad Illud	30
De Pretiosa	31

Kalendarium Sanctorum **34**

Januarius	34
Februarius	36

Psalterium **58**

Dominica ad Matutinum	58
Feria II ad Matutinum	81
Feria III ad Matutinum	96
Feria IV ad Matutinum	110
Feria V ad Matutinum	123
Feria VI ad Matutinum	141
Sabbato ad Matutinum	157
Dominica ad Vesperas	174
Feria II ad Vesperas	177
Ad Primam	180
Ad Tertiam	182
Ad Sextam	185
Ad Nonam	188
Feria III ad Vesperas	191
Feria IV ad Vesperas	193

Feria V ad Vesperas	195
Feria VI ad Vesperas	200
Sabbato ad Vesperas	204
Canticis	211
De Officio Beate Virginis	230
De Officio Beate Virginis Cotidiano . .	230
Ad Vesperas	231
Ad Completorium	232
Ad Matutinas	233
In Laudibus	236
Ad Primam	237
Ad Tertiam	237
Ad Sextam	238
Ad Nonam	238

Breviarium **241**

Rubrice	241
De Quo Officium Sit Agendum	241
De Responsorio in Primis Vesperis Do-	
minice	241
De Oratione Dominicali	241
De Omelia Dominicali Quando Legenda	
vel Transferenda vel Officio Dimit-	
tenda Sit	242
De Divisione Hystorie Dominicalis per	
Ferias	243
Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit	243
Proprium de Tempore	244
Dominica Prima in Adventu Domini Sab-	
bato Precedenti	244
Dominica Secunda Sabbato Precedenti	253
Dominica Tercia Sabbato Precedenti .	258
Dominica Quarta Sabbato Precedenti	268

Antiphone Dicende In Laudibus Per Sex Ferias Ante Vigiliam Natalis Do- mini Secundum Ordinem Feri- arum	272
O Antiphone	274
In Vigilia Natalis Domini	275
In Natali Domini Ad Matutinas	280
In Circumcisione Domini	293
In Epiphania Ad Matutinas	302
Per Octavas Epiphanie	310
In Octava Epyphanie	314

Incipit Ordinarium

De Pulsationibus

Quando fratres debent ad Divinum Officium convenire, duo fiant. Cum autem una hora immediate post aliam est dicenda, ad secundam horam non fiat signum, preterquam ad Vesperas in quadragesima, ad quas semper faciendum est signum sive post Nonam immediate, sive Missa mediante dicantur. Ad Laudes vero post matutinas, et ad gratias post comestionem, nullo tempore pulse-tur. Ad Missam vero semper est faciendum signum, similiter et ad horam que dicitur immediate post Missam, nisi quando dicta Missa post Primam, Tercia continuatur Misse. Tunc enim non est signum pro Tercia faciendum.

De Quo Officium Sit Agendum

Notandum quod per totum annum Officium tam diei quam noctis ad Horas, faciendum est de Tempore, nisi in festis Sanctorum, et per Octavas et in Octavis eorum, et nisi in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu. Quando igitur de Tempore fuerit faciendum, omnibus Dominicis extra Tempus Paschale, faciende sunt novem lectiones in Matutinis. In profestis autem diebus per totum annum fiant tantum tres, nisi in Triduo ante Pascha. Tempus autem Paschale vocatur Missa de vigilia Pasche, et deinceps usque ad primas Vesperas Trinitatis exclusive.

De Prostrationibus Dimittendis

In omni Sabbato ante Dominicam prostrationes dimittantur in Nona, preterquam in Quadragesima. In Vesperis vero Sabbati et

deinceps usque ad Completorium Dominice inclusive, per totum annum nulle fiunt prostrationes ad Horas. Sic autem de Dominica est agendum.

De Responsorio in Primis Vesperis Dominice

Omni tempore quando hystoria dominicalis in sua prima Dominica inchoatur, responsum dicendum est in primis Vesperis, et ab uno. Quando vero propter aliquod impedimentum Dominica non habet primas Vesperas, vel hystoria dominicalis non cantatur in Dominica in qua primo debuit inchoari: responsum in Vesperis de cetero non dicatur.

De Oratione Dominicali

Notandum est quod oratio Dominicalis semper dicenda est in Sabbato precedenti ad Vesperas, et in ipsa Dominica ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Dominica agitur, preterquam in

Prima et in Completorio. Et hoc sciendum quod ubicumque in Ordinario vel in Collectario dicitur *lex oratio dicitur talis vel talis, hec vel illa oratio dicatur ad Horas*, nunquam intelligitur de Prima neque de Completorio nisi specialiter exprimatur. Dicenda est etiam oratio Dominicalis per ferias sequentis ebdomade usque ad Vesperas Sabbati exclusive, ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Tempore agitur, nisi in ieiuniis Quatuor Temporum Adventus, et in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad Dominicam in Albis exclusive, et nisi in tribus diebus Rogationum, et nisi in ebdomada Pentecostes, et nisi due aut plures orationes Dominicales infra ebdomadam sint dicende. Quando vero due vel plures orationes infra unam ebdomadam dicende fuerint, postquam una infra ebdomadam

fuerint, postquam una infra ebdomadam fuerit incepta, dicatur quando de Tempore agitur usque dum alia inchoetur: et sic deinceps si plures dicende fuerint. Ille autem orationes que infra ebdomadam inchoantur, semper sunt in Laudibus inchoande. Hoc etiam sciendum quod oratio que dicitur ad Laudes, semper dicenda est ad Tertiam et Sextam et Nonam, nisi in ieiuniis Quatuor Temporum Adventus, et in duobus diebus Rogationum. Dicitur etiam ad Vesperas quando agitur de eodem de quo in Laudibus, nisi per ferias in Quadragesima, et in duobus diebus Rogationum.

De Matutinis Dominicis

mnibus Dominicis quando de simplici Dominica agitur, invitatorium a duobus cantetur, singula responsoria a singulis fratribus in matutinis dicantur. In omni autem Dominica nisi festum vel Octava dies festi

habentis Octavam impediat tres ultime lectiones de expositione Evangelium Dominicali legantur, preterquam in vigilia Natali Domini quando in Dominica evenerit. Tunc enim omelia dominicalis omittitur illo anno. Et nisi quando aliquam vigilia habens propriam omeliam in Dominica evenerit. Tunc enim tres ultime lectiones erunt de omelia vigilie, et omelia Dominicali in aliquam feriam transfereatur, preterquam in vigilia Sancti Andree quando in Dominica evenerit. Tunc enim omelia domicalis legenda est, et omelia de vigilia illo anno penitus dimittenda. Quando vero propter aliquod impedimentum Dominicalis omelia non legitur in Dominica, semper infra ebdomadam suam in aliqua feria est legenda, nisi quando festum sancti Silvestri in Dominica evenerit, et quando festum Beati Petrus Martyris, vel

Apostolorum Philippi et Iacobi, vel Sancte Crucis, vel Corone Domini, in Dominica ante Ascensionem evenerint. Tunc enim omelia dominicalis dimittitur illo anno. Dimittuntur etiam due ultime omelie dominicales que sunt post *Domine in ira*, quando inter octavas Epyphanie et Septuagesimam non sunt ferie vacantes in quibus possint legi. Similiter et omelia Evangelii *Loquente Ihesu* dimittitur quando tantum viginti due septimane fuerint inter *Deus omnium* et Adventum, si in vicesima secunda septimana non fuerint tot ferie vacantes, quod omnia Evangelia legi possint. *Te Deum* dicatur omnibus Dominicis preterquam in Adventu, et in Septuagesima et deinceps usque ad Pascha exclusive, nisi quando festum Purificationis in Septuagesima vel Sexagesima vel Quinquagesima evenerit. Psalmi *Dominus regnavit deco-*

rum, Iubilate, Deus deus canticum *Benedicite*, et psalmi *Laudate dominum de celis*, dicantur in Laudibus omnibus diebus Dominicis preterquam in Septuagesima et deinceps usque ad Pascha exclusive, nisi festum Purificationis in Septuagesima vel Sexagesima vel Quinquagesima evenerit.

De Divisione Hystorie Dominicalis per Ebdomadam

Sciendum quod per totum annum sponsoria de hystoria dominicali per ebdomadam quando de Tempore agitur, hoc ordine sunt dicenda. Videlicet in secunda et quinta feria tria prima, in tertia et sexta feria tria media, in quarta feria et Sabbato tria ultima. Et hoc observandum est nisi aliter sint signata. Quando autem festum aliquod infra ebdomadam celebratur, nihilominus ordo predictus in reliquis feriis observetur.

Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit

Adventus Domini semper celebrari debet in Dominica que vicinior est diei Sancti Andree sive precedat sive sequatur, vel in ipso die Sancti Andree quando in Dominica evenerit. Omnia que ad Horas tam diei quam noctis per totum Adventum dicenda sunt, que in Ordinario vel in Antiphonario non sunt notata, dicenda sunt secundum quod in Dominica *Domine ne in ira* et in eius feriis sunt signata.

Notandum quod hystoria *Domine ne in ira*, debet cantari in diebus Dominicis usque ad Septuagesimam exclusive, responsoria vero ferialia in festivitates impediunt omnibus diebus infra ebdomadam sunt cantanda usque ad Septuagesimam, preterquam in Sabbatis in quibus de Beata Virgine est agendum.

Providendum tamen quod quando primum Sabbatum quod est post Octavam Epyphanie, fuerit omnino vacans ita quod non sit in eo festum trium lectionem vel maius, tunc in ipso Sabbato fiat Officium feriale, et cantentur responsoria que pro Sabbato sunt signata. Hoc autem contingit quando eumque Octava Epyphanie est in Dominica, nisi Septuagesima fuerit in prima Dominica immediate, videlicet in festo Fabiani et Sebastiani, quia tunc festum predictorum martyrum est in Sabbato celebrandum. Alias vero nunquam contingit. Considerandum est autem diligenter utrum inter Octavam Epyphanie et Septuagesimam tot sint dies Dominici quod sunt Dominicalia Officia et orationes, ut in ipsis dicantur. Si vero non sint tot dies Dominici, dicantur per ferias, tali quidem die si fieri potest in quo nulla sit festivi-

tas. Quod si necessitas coegerit ut in illa die dicatur Officium Dominicale in qua festum trium lectionum occurrerit, memoria tantum fiat de festo. Ad Matutinum autem omelia, et antiphona ad *Benedictus* et ad *Magnificat* et Missa in die, de Dominica erunt. Quando vero inter Octavam Epyphanie et Septuagesimam nulla est Dominica vacans in qua possit cantari hystoria *Domine ne in ira* tunc responsoria de Psalmis que per ferias notata sunt, vel etiam Officium de festis trium lectionum, sunt intermittenda, et hystoria *Domine ne in ira* per ferias cantetur. Propter orationes autem et Evangelia que post duo officia posita sunt, non debet intermitteri festum trium lectionum, nec in Sabbato Officium de Beata Virgine. Sceindum igitur quod si Septuagesima evenerit decimo quinto kalendas Februarii scilicet in festo Prisce, tunc in quarta fe-

ria precedenti que est immediate post Octavam Epyphanie, hoc est in die Felicis, legendum est omelia de nuptiis, et cantanda sunt tria ultima responsoria de hystoria Dominicali, et sequenti die, scilicet in festo Mauri quod erit quinta feria legende sunt tres prime lectiones de Paulo ad Romanos, et cantanda tria prima responsoria hystorie Dominicalis. In sexta vero feria, scilicet in die Marcelli legenda est omelia *Cum descendisset* et cantanda sunt tria media responsoria hystorie predictae. In Sabbato autem hoc est in die Antonii, fiet de Beata Virgine. Quando vero Septuagesima evenerit decimo quarto kalendas Februarii, tunc in tertia feria precedenti que erit immediate post Octavam Epiphanie, hoc est in die Felicis, legantur tres prime lectiones de Paulo, et cantentur tria media responsoria hystorie Dominicalis. In quarta

autem feria sequenti hoc est in die Marui, legatur omelia de nuptiis, et cantentur tria ultima responsoria hystorie Dominicalis. In quinta vero feria hoc est in die Marcelli, legatur omelia *Cum descendisset* et cantentur tria prima responsoria hystorie predicte. In sexta feria fiat festum Antonii. In Sabbato vero fiat de Beata Virgine. Quando autem Septuagesima evenerit decimo tertio kalendas Februarii, tunc in secunda feria precedenti que erit immediate post Octavam Epyphanie, legantur prime tres lectiones de epistola Pauli ad Romanos, et cantentur tria prima responsoria hystorie Dominicalis. In tertia feria fiat festum Mauri. In quarta feria hoc est in die Marcelli, legatur omelia de nuptiis, et cantentur tria ultima responsoria hystorie Dominicalis. In quinta feria fiat festum Antonii. In sexta vero feria hoc est in die Prisce,

legatur omelia *Cum descendisset* et cantentur tria media responsoria hystorie predicte. In Sabbato fiet festum Fabiam et Sebastiani.

De Festis in Communi

In quacumque die festum simplex vel maius occurrerit, in ea celebrabitur, preterquam in Dominicis Adventus, et preterquam in Septuagesima et Dominics sequentibus usque ad Ramos inclusive, et preterquam in die Cinerum, et preterquam in feria secunda post Ramos et deinceps usque ad Dominicam in Albis inclusive, et preterquam in die Ascensionis et in Octava eius, et in vigilia Pentecostes et deinceps usque ad festum Trinitatis inclusive. Excipitur festum Purificationis quod nunquam transfertur, et festum Annuntiationis, de quo fiat sicut infra in rubrica *De Translatione Festivitarum* notatum est. Festum etiam trium lec-

tionum fiat in quacumque die occurrerit, nisi in Dominica, vel nisi festum simplex vel maius in eo fuerit celebrandum, et nisi quando hystoria *Domine ne in ira* propter brevitatem temporis inter Octavas Epiphanie et Septuagesima, in festo trium lectionem fuerit cantanda, et nisi in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad Octavas Pasche inclusive, et nisi in prima die Rogationum, et deinceps usque ad Octavas Ascensionis inclusive, et in vigilia Pentecostes et deinceps usque ad *De omnium* inclusive, et nisi in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu, et in ieiuniis Quatuor Temporum Septembris.

De Concomitantia Festivitatem

Si festum simplex vel maius post festum totum duplex immediate evenerit, primum festum scilicet totum duplex, in suo die habebit totas Vesperas, et de festo

sequenti memoria tantum fiat. Excipitur festum Beati Patri Martyris, et festum Translationis Beati Dominici, quando aliquod eorum in vigilia Ascensionis occurrerit, quia tunc secundas Vesperas non habebit. Si vero festum totum duplex in crastino festi simplicis vel semiduplicis aut duplicis occurrerit celebrandum, festum totum duplex in primis Vesperis a principio inchoabitur, et de festo illius diei memoria tantum fiet. Si autem festum semiduplex occurrerit post festum semiduplex vel simplex, in die primi festi in Vesperis psalmi de ipso primo festo erunt, antiphona vero super psalmos, et capitulum et que sequuntur erunt de festo sequenti, et de festo illius diei fiet memoria. Quando vero festum simplex post festum semiduplex evenerit, festum semiduplex habebit in die suo totas Vesperas, et de festo simplici sequenti

memoria tantum fiet. Quando autem unum festum simplex post aliud simplex evenerit, primum festum in die suo habebit in Vesperis antiphonam et psalmos. Capitulum vero et que sequuntur de sequenti festo erunt, et memoria fiet de primo festo. Quod de festo simplici et semiduplici supradictum est: intelligendum est quando primum festum habuit primas Vesperas. Si enim propter aliquod impedimentum festum semiduplex vel simplex non habuisset primas Vesperas, habere debet secundas, nisi festum duplex vel totum duplex sequatur. Si festum simplex vel maius in quocumque Sabbato fuerit celebrandum, habebit festum in ipso Sabbato totas Vesperas, etiam si Dominica secundas Vesperas non habeat, nisi in Sabbatis Adventus, et in Sabbato ante Septuagesimam et deinceps in Sabbatis usque ad Pascha, in

quibus festum simplex vel semiduplex, in Vesperis habebit psalmos et antiphonam, a capitulo vero inchoabitur de Dominica, et memoria postea de fosto fiet. Festum vero duplex vel totum duplex omni tempore habebit totas Vesperas, et de Dominica sequenti memoria tantum fiet. Quando autem festum simplex post Dominicam occurrerit, psalmi et antiphone de Dominica erunt, capitulum et que sequuntur de festo. Si vero semiduplex vel duplex fuerit, psalmi de Dominica erunt, antiphona vero super psalmos et capitulum et que sequuntur, de festo sequenti erunt. Festum vero totum duplex a principio inchoabitur, et habebit totas Vesperas, fit de Dominica fiet memoria. Sciendum autem quod Dominica infra octavam in omnibus censetur sicut festum simplex, nisi quantum ad primas vespas, quando festum

aliquod simplex infra octavas in Sabbato evenierit.

De Translatione Festivitatem

Si festum simplex vel maius in aliqua Dominica Adventus evenierint, vel in Dominica Septuagesime et deinceps in aliqua Dominica usque ad Ramos exclusive, in secundam feriam transferatur, excepto festo Purificationis quod non transfertur, et festo Sanctorum Fabiani et Sebastiani, quod in precedenti Sabbato celebrandum est, et festo Sancte Agnetis, quod in crastinum Sancti Vincentii transferatur, si aliquod ipsorum in Dominica Septuagesime evenierit. Quodcumque autem festum simplex vel maius in die Cinerum occurrerit, in precedenti tertia feria celebretur. Quando vero festum simplex vel supra in Dominica de Ramis Palmarum vel deinceps usque ad octavam Pasche inclusive evenierit, si simplex fuerit, illo anno

nichil de eo fiat nisi memoria in Dominica et in secunda et tertia feria in utrisque Vesperis et in Laudibus, et in quarta feria in Laudibus. Semiduplex autem et maius in ebdomadam post octavam Pasche transferatur, pretor festum Annuntiationis, quod si certo die generaliter ab omnibus fuerit in Patria celebrandum: celebretur etiam a fratribus ipso die, alioquin sicut dictum est de aliis transferatur. Festivitates vero que in predictam ebdomadam transferentur, celebrentur per ferias vacantes ipsius septimane, eo ordine quo fuerint intermissee. Ita tamen quod si festum aliquod nisi trium fuerit lectionum, aliqua die predictae ebdomade occurrerit, in sua die celebretur, nec propter aliud festum extra suam diem transferatur. Quodlibet autem festum quod in secunda feria et deinceps per hanc ebdomadam fuerit celebran-

dum habebit primas Vesperas, et in secundis fiet de eo memoria, si aliud immediate fuerit celebrandum, nisi sit totum duplex, quod habebit etiam secundis Vesperas, in quibus fiet tantum memoria de festo celebrando post ipsum immediate. Festum vero sequens post totum duplex habebit secundas Vesperas, et sic deinceps si plura successive et immediate occurrerint celebranda. Quod si festum simplex vel maius in die Ascensionis vel in Octava eius evenerit in sequentem sextam feriam transferatur. Si vero in vigilia Pentecostes: in precedenti sexta feria celebretur. Si autem in die Pentecostes vel deinceps usque ad festum Trinitatis inclusive festum semiduplex vel maius occurrerit, transferatur in sequentem feriam post festum Trinitatis. Quod si simplex fuerit, illo anno nichil de eo fiat.

De Festo Trium Lectionum

Sciendum quod de festo trium lectionum nichil fit in Cena Domini et deinceps usque ad Dominicam in Albis inclusive, et in die Pentecostes et deinceps usque ad diem Trinitatis inclusive. Item quodcumque festum totum duplex in die festi trium lectionum fuerit celebrandum. Omnibus autem diebus Dominicis, et quando tempus ita breve fuerit inter Octavas Epyphanie et Septuagesimam quod in feriis intervenientibus oportet cantari hystoriam *Domine ne ira* et in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad quartam feriam post Ramos inclusive, et in tribus diebus Rogationum, et infra octavas Ascensionis et in Octava, et in vigilia Pentecostes, et infra octavas Trinitatis, et infra octavas dedicationis et in octava die, tantum fit memoria de festo

trium lectionum in Vesperas et in Laudibus, nisi quando in predictis temporibus festum totum duplex in die festi trium lectionum fuerit celebrandum. Fit etiam tantum memoria de festo trium lectionum in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu, et in ieiuniis quatuor temporum Septembris, et quando festum semiduplex propter translationem in die ipsius fuerit celebrandum. Quando vero festum trium lectionum in crastino Dominice vel festi simplicis aut semiduplex debuerit celebrari, in primis Vesperis fiet tantum de ipso memoria, et sequenti die officium de Officium de ipso erit in Matutinis et Laudibus et Horis diei, ad Nonam autem semper terminatur. Si autem in crastino totius duplicis celebrari debuerit, in precedenti die nichil fiet de eo, sed sequenti die Officium de ipso agatur ut predictum est. Quando

vero in crastino ferie vacantis occurrerit, in Vesperis precedentibus ad capitulum inchoetur. Sic autem fiat, ad Matutinum invitorium sic est notatum ab uno dicatur. Antiphona una super novem psalmos de festo. Versiculus ante lectiones et tria responsoria dicantur secundum feriam de hystoria que cantaretur si festum haberet novem lectionem extra tempus paschale, excepto festo praxedis, in quo semper dicantur tria ultima responsoria. Tempore vero Paschali dicantur tantum tres psalmi cum antiphona de festo Paschalis temporis. Versiculus vero secundum ordinem nocturni. Tria responsoria sicut in festo simplici Paschalis temporis. Oratio sicut est notata. Cetera fiant sicut in festo simplici excepto quod non dicatur *Te Deum*, et prima antiphona Laudum sola dicitur in Laudibus super psalmos. Prostrationes

autem non fiant quamdiu de eo agitur, similiter nec post gratiarum actiones quando in diebus ieiuniorum evenerit, et nunquam transferatur.

De Festo Simplici

Festum simplex sub-scripto modo celebretur, nisi maius festum precedens impediat. In primis Vesperis antiphone et psalmi secundam feriam qui dicerentur si de feria ageretur, vel psalmis de festo si precesserit, vel de Octavis quando infra Octavas evenerit, cum antiphona de festo precedenti vel de Octavis, capitulum vero et que sequuntur de festo erunt. Responsorium in Vesperis non cantetur. Invitatorium a duobus dicatur. Novem lectiones fiant extra tempus Paschale. In tempore vero Paschali, tantum tres. Singula responsoria in Matutinis a singulis fratribus cantentur. Responsoria Horarum ab uno dicantur. *Te Deum* cantetur nisi

a Septuagesima usque Pascha, et nisi in festo Innocentum, quando extra Dominicam fuerit. In Laudibus dicantur hi psalmi scilicet *Dominus regnavit decorem, Iubilate II, Deus deus* canticum *Benedicite*, psalmis *Laudate Dominum de celis* cum quinque antiphonis. Que etiam dicantur ad Horas diei suo ordine quarta pretermissa. Et hoc generaliter observetur scilicet quod quodcumque antiphone Laudum ad Horas dicauntur, quarta intermittatur, sive de tempore sive de sanctis agatur. Prima vero earum in festo simplici dicatur in secundis Vesperis super psalmos, preterquam in festis que a Natali Domini usque ad Octavas Epyphanie occurrerint.

De Festo Semiduplici

In festo semiduplici in primis Vesperis, una tantum antiphona dicatur de ipso festo super psalmos, psalmi feriales, vel de festo si precesserit,

vel de Octavis si infra Octavas evenierit. Responsorium in primis Vesperis, et Tertium et Sextum et Nonum in Matutinis, a duobus cantentur. Cetera omnia fiant sicut in festo simplici super notatum est.

De Festo Duplici

In festis duplicibus et totus duplicibus, Prior faciat Officium. Et sciendum quod quandoquidem in ordinario dicitur Prior faciat hoc vel illud, vel Priori fiat hoc vel illud, intelligendum est solum quando ipse facit Officium. Quod si aliud facit Officium loco eius, quicquid de Priore dicitur, de illo qui facit Officium intelligatur, preterquam in absolutione fratris qui fuerit inungendus. In omni festo duplici in primis Vesperis, una tantum antiphona de ipso festo super psalmos dicatur, et psalmis sicut in semiduplicibus, nisi in festo Circumcisionis. Officium in utrisque Vesperis, et in Matutinis et

in Laudibus et in Missa, in dextro choro inchoetur, in quibus Horis cantor et succentor in medio chori stare debent, et chorum pariter regere. Omnis psalmos in predictis Horis et canticum *Benedicite* singulariter unusquisque in suo choro incipiat, ymnos vero et canticum *Magnificat* et *Te Deum* et canticum *Benedictus* ambo simul incipiant. Quando thurificandi sunt, stent in medio chori similiter. In predictis etiam Horis, antiphone a superioribus post Prelatum quando ipse facit Officium, inchoentur. Responsorium in primis Vesperis cantetur a quatuor quibus iniunctum fuerit a cantore, Cantor Priori antiphonam super *Magnificat* et super *Benedictus* ante canticum deferat et postea referat. Quicumque vero facit Officium in Horis predictis stet in dextro choro in suo ordine quousque vadit ad induendum ca-

pam sericam. In aliis autem Horis non transferatur chorus. Incepta antiphona ad *Magnificat* in utrisque Vesperis et ad *Benedictus* in Laudibus thurificetur altrare secundum modum qui in rubrica *De Thurificatione* notatur est. Versiculi et responsoria Horarum a duobus dicantur. In Matutinis invitorium quatuor incipiant, et duo illorum qui primi in tabula notati fuerint soli totum primum versum psalmi *Venite* dicant, et alii secundum, videlicet *Quoniam Deus* et sic deinceps usque in finem. Finito *Gloria Patri* et dicto *seculorum amen* a duobus tantum, et dicta resumptione a conventu, reincipiatur invitorium a quatuor. Singula responsoria in Matutinis a duobus cantentur preter ultimum quod a quatuor dici debet. Quando ille qui facit Officium lecturus est ultimam lectionem, de benedictionem qui primus est in

dextro choro. In secundis Vesperis dicantur psalmi sub una antiphona nisi in festo Circumcisionis. Cetera fiant sicut in festo simplici est notatum, excepto quod in Completorio et in Prima preces non dicantur, sed in Completorio dicta antiphona post *Nunc dimittis* et in Prima dicto *Confiteor*, statim subiungatur *Dominus vobiscum* et Oratio.

De Festo Toto Duplici

Festum totum duplex fiat in die Pasche et duobus sequentibus: In Ascensione Domini, In die Pentecostes et duobus sequentibus, In festo Trinitatis, In die Consecrationis Ecclesie et in Anniversario eiusdem, In festo Patroni Ecclesie Nostre, et in ceteris que in Calendario sunt notata. In omnibus autem festivitibus totis duplicibus ad primas Vesperas dicantur hi psalmi scilicet *Laudate Pueri, Laudate Dominum Omnes Gentes, Lauda anima,*

Laudate Dominum Quoniam Bonus, Lauda Iherusalem, nisi in festo sancti Stephani et sancti Iohannis et Epyphanie et nisi in festo Pasche et duobus diebus sequentibus, et nisi in festo Pentecostes et duobus diebus sequentibus, et nisi in festo Translationis Beati Dominici quando post Ascensionem immediate celebratur. Quando responsorium cantatur in Vesperis, cantetur a quatuor, antiphona ad *Magnificat* et ad *Benedictus* tota cantetur ante cantici inceptionem *Te Deum* in Matutinis omni tempore dicatur. Responsoria Horarum cum *Alleluia* dicantur, nisi in Completorio Sabbati ante Septuagesimam et deinceps usque ad Pascha. Versiculi vero nunquam dicantur cum *Alleluia*, nisi in tempore Paschali. Cetera omnia fiant sicut supra in festo duplici est notatum, preterquam in die Natali et sancti

Stephani et sancti Iohannis et Epyphanie in quibus in secundis Vesperis dicuntur quinque antiphone super psalmos, et preterquam in festo Annuntiationis in quo quando in Quadragesima evenierit responsorium *In Pace* dicetur ab uno, et quod feria secunda et tertia post Pascha et Pentecosten, una tantum antiphona dicitur in Laudibus super psalmos.

De Octavis Sanctorum

Festivitates sanctorum habentium Octavas, sunt he: sancti Andree, sancti Stephani, sancti Iohannis Evangeliste, sanctorum Innocentium, sancti Iohannis Baptiste, Apostolorum Petri et Pauli, Beati Dominici, sancti Laurentii, Assumptionis Beate Virginis, sancti Augustini, Nativitatis Beate Marie, sancti Martini. Preter istas Octavas nulle alie Octave sanctorum fiant, sive patronorum ecclesie, sive aliorum quorumcumque. Sic autem

fiat Officium per Octavas sanctorum. Per omnes ferias infra Octavas sanctorum quando de Octavis agitur, ad matutinas invitatorium sicut in suis locis notatum est, ymnus sicut in die, vna tantum antiphona de festo super novem psalmos, prima die post festum dicitur prima antiphona de primo nocturno, secunda die secunda, et sic deinceps quot fuerint necessarie, versiculus et tria responsoria de festo secundum feriam. Est autem dividenda hystoria per ferias eo modo quo supra de dominicali hystoria est notatum. *Te Deum* cotidie dicatur, versiculus ante Laudes sicut in die. In Laudibus super psalmos prima antiphona Laudum, capitulum, ymnus, versiculus, de die, ad *Benedictus* antiphona, sicut est notata, Oratio sicut in die, ad Horas diei, antiphona, capitula, responsoria, versiculus, Oratio, de festo: excepto quod si festum fuit

totum duplex, responsoria tamen non dicuntur cum Alleluia, infra Octavas. Ad Vesperas antiphona, psalmi, capitulum, hymnus, versiculus de festo, ad *Magnificat* antiphona, sicut est notata, Oratio de festo, cantus hymnorum sicut est notatus. Excipiuntur de predictis Octave Apostolorum Petri et Pauli et sancti Andree. In Octava autem die ad Vesperas precedentes psalmi de Octava, super psalmos prima antiphona Laudum de festo. Cetera fiant sicut in festo, servato modo festi simplicis. Excipiuntur Octava sancti Laurentii propter versus antiphonarum qui non dicuntur, et Octava Apostolorum Petri et Pauli, et Octava sancti Andree, sancti Stephani, sancti Johannis et sanctorum Innocentum. Octava etiam sancti Johannis Baptiste in secundis Vesperis habet propriam antiphonam ad *Magnificat*. Dominica vero in-

fra Octavas fiat sicut de Octava die notatum est, nisi quod antiphone ad *Benedictus* et ad *Magnificat* de die festi non dicantur, si alie per Octavas notate sint. Excipitur Dominica infra Octavas Beati Augustini quando in Kalendis Septembris evenierit. Quando autem omelia Dominicali legitur in aliqua feria infra Octavas, fiat totum aliud Officium de Octavis.

De Memoriis Faciendis

Per totum annum quando propter festum vel Octavas, de Dominica non fit plenum Officium, semper facienda est de ipsa memoria Sabbato precedenti in Vesperis, et in ipsa die in Laudibus et in Vesperis, preterquam in vigilia Natalis Domoini in Vesperis, et in die Natalis et Circumcisionis et deinceps quandocumque Dominica fuerit usque in crastinum Epyphanie exclusive. Excipitur Dominica infra Octavas Natalis Domini, de qua

nichil faciendum est nisi in crastino sancti Thome, vel in die sancti Silvestri, et Dominice infra Octavas Epyphanie et Ascensionis, de quibus in Sabbato precedenti nulla est memoria facienda. Fiat etiam memoria de tempore per omnes ferias Adventus et Quadragesime et tribus diebus Rogationum quando festum simplex vel Maius in predictis temporibus occurrerit celebrandum, aliis autem temporibus per totum annum, de tempore per ferias nulla fiat memoria quando festum infra ebdomadam contigerit celebrari. Item de omnibus festis simplicibus et supra si non habuerint integre primas Vesperas vel secundis, memoria in utrisque Vesperis semper fiat. Excipitur festum commemorationis Beati Pauli, de quo in primis Vesperis nichil sit specialiter. Item de festo trium lectionum quando non habet plenum Officium, fa-

cienda est memoria sicut supra in rubrica de ipso notatum est. Facienda est etiam memoria de sanctis de quibus in Kalendario est signatum, nisi quando de festo trium lectionum nichil fieret si eveniret. Quando autem infra quascumque Octavas non fit Officium de Octavas, facienda est de ipsis memoria, nisi in utrisque Vesperis et in Laudibus Assumptionis Beate Marie. Omnibus vero Sabbatis per totum annum fiat memoria de Beata Virgine, preterquam in Sabbato infra Octavas Natalis Domini, et in Sabbato Sancto Pasche et sequenti, et Sabbato ante festum Trinitatis, et preterquam in festis duplicibus et totis duplicibus, et in die Animarum, cum in Sabbato evenerint, et preterquam in Sabbatis in quibus de ipsa agitur in conventu, quando agitur de Octavis. Fiat etiam de ipsa memoria in Octava sancti

Stephani in Laudibus et deinceps tam in Vesperis quam in Laudibus usque ad Vesperas Octavas Epyphanie inclusive, nisi in vigilia et in festo Epyphanie. De Cruce vero facienda est memoria cotidie per ebdomadam Pasche in Vesperis, et Sabbato in Albis, et ad Vesperas deinceps cotidie in Laudibus et in Vesperis usque ad Vesperas vigilie Ascensionis exclusive, nisi in Inventionem ipsius, et in festis totis duplicibus. De Beato autem Dominico fiat cotidie memoria per totum annum, nisi in vigilia Natalis Domini in Laudibus, et deinceps usque ad Octavam Epyphanie inclusive, et nisi in quarta feria post Ramos in Vesperis, et deinceps usque ad Dominicam in Albis inclusive, et in vigilia Pentecostes in Vesperis, et deinceps usque ad festum Trinitatis, et nisi in festis duplicibus et totis duplicibus, et infra Oc-

tavas eiusdem quando de ipsis agitur, et nisi in die Animarum in Laudibus.

De Ordine Memoriarum

Memoria de festo simplici et supra prece-
dit memorias de Octavis et de Dominica, memoria vero de Octavas prece-
dit memoriam de Dominica, prece-
dit etiam memorias de Beata Virgine in sexta feria et Sabbato. Memoria vero de Dominica et memoria de Beata Virgine in sexta feria et Sabbato, prece-
dit memorias trium lectionum, et festi habentis solam memoriam. Item memoria de Adventu et Quadragesima prece-
dit memoria de Beata Virgine in sexta feria et Sabbato. Memoria autem de Beata Virgine in Adventu prece-
dit memorias ad sancto Andrea in sexta feria et Sabbato, et memorias Crucis in Paschali tempore, memoria vero de Cruce in Paschali tempore, fiat post omnes alias nisi post memoriam

Beati Dominici, que omni tempore est post omnes alias nisi post memorias facienda nisi infra Octava ipsius. Quando-
cumque autem fuerit memoria facienda in Vesperis et in Laudibus, per antiphonam et versiculum et Orationem fiat.

De Festivitatibus Extraordinariis

Festivitates sanctorum que sollemnes habentur in locis in quibus fratres commorantur, possunt ab eis sollemniter celebrari et cantari hystorie, et legende legi, licet in Kalendario ordinis non sunt scripte. Quorum tamen hystorie vel legende non sunt in antiphonariis et lectionariis ordinis, nec Orationes vel Officia in Missalibus inter alia inserenda, sed in fine librorum poni poterunt, vel in quaternis seorsum haberi. In martyrologio vero talium sanctorum nomina nisi alias ibi fuerint, in margine suo loco ponantur.

De Matutinis In Sero Post Completorium Dicendis

In festo sancte Trinitatis et deinceps in omnibus festis duplicibus et totis duplicibus usque ad festum sancti Augustini inclusive, et in festo sancte Marie Magdalene, cantentur in sero post Completorium Matutine.

De Orationibus Et Vigiliis Sanctorum

In omnibus festis sanctorum, nisi vigiliam habuerint, Oratio que dicitur in Vesperis precedentibus diem festum, dicenda est ipso die ad Laudes, Terciam, Sextam et Nonam, et ad secundas Vesperas diei, nisi festum fuerit trium lectionum quod non habet secundas Vesperas. In festis vero sanctorum habentium Missam in vigilia, Oratio que dicitur ad Missam, dicenda est ad primas Vesperas, nisi in festo sancti Andree quando transfertur, et nisi in vigilia Apostolorum Petri et Pauli. Ora-

tio vero que dicitur in Laudibus diei, dicenda est ad Terciam Sextam et Nonam, et ad Vesperas diei. Sciendum autem quod nulla vigilia sancti alicuius habet aliquid in Matutinis nec in Horis ante Vesperas nisi solam omeliam, propter quam tamen cum legenda fuerit, aliud Officium diei illius non mutatur, nisi quandoque in benedictionibus lectionum.

Que Requirenda Sint In Communi Sanctorum

Notandum quo per totum annum omnia que in festis sanctorum in Ordinario vel in Antiphonario non inveniuntur signata, de communi sanctorum Paschalis temporis sive alterius sunt assumenda, et dicenda suis locis secundum quod ibi notata sunt, et competunt festivitatibus de quibus agitur.

Ad memoriam Beati Dominici per totum annum quando fuerit facienda, preterquam infra Octavas ipsius. Si in festo alicuius

martyris vel infra Octavas, fiat memoria de alio martyre, tunc in Vesperis dicatur ad memoriam de secundo sanctorum, versiculus, secundi nocturni. In Laudibus vero dicatur versiculus trium nocturni. Eodem modo fiat de aliis sanctis.

Ab Octavis Epyphanie usque ad Septuagesimam in omnibus Sabbatis, nisi festum simplex vel maius occurrerit, fiat in conventu Officium de Beata Virgine, hoc excepto quod quando Sabbatum primum post Octavam Epyphanie omnino vacaverit, faciendum est Officium feriale, secundum quod supra in rubrica ante Dominicam *Domine ne in ira* notatum est. Sic autem fiat. Quando vero propter aliquod predictorum intermittatur, tunc fiat de ea memoria in Vesperis et in Laudibus, preterquam in festis duplicibus et totis duplicibus, et in die Animarum. Quando autem predictum Officium fit in

choro in Sabbatis, surgenda dicatur canticum Graduum hoc modo.

Officium cotidianum Beate Virginis totum dicitur extra chorum, preter Completorium. Consuevit autem dici inter duo signa horarum canonicorum, attendendum tamen quod quando Missa cantatur immediate post Primam, et Tercia continuatur Misse, nisi est dicenda Terce de Beata Virgine ante Primam diei, sed post Terciam. Similiter in Dominicis quando Nona dicuntur immediate post gratiarum actiones, si Vespere vel vigilie defunctorum, continuande fuerint Nona diei, Nona de Beata Virgine, dicitur post Vesperis vel Vigiliis defunctorum. Similiter in Quadragesima, non sunt dicende Vespere de Beata Virgine ante Nonam diei, sed post Vesperis, sive Nona et Vespere continentur, seu Vespere post Missam dicantur. Ante omnes autem Ho-

ras dicatur *Ave Maria*, et qui incipit dicat usque *Dominus tecum* ita alte quod audiri possit, et alii sive unus sive plures prosequantur *Benedicta tu* et cetera. Intermititur autem predictum Officium in vigilia Natalis Domini in Matutinis, et deinceps usque in crastinum post Octavam Epyphanie exclusive, et in quarta feria ante Cnema domini in Vesperis, et deinceps usque in secunda feriam post Octavam Pasche exclusive. Similiter in vigilia Pentecostes in Vesperis, et deinceps usque in secundam feriam post festum Trinitatis exclusive. Intermititur etiam in omnibus festis duplicibus et totis duplicibus in primis Vesperis et deinceps usque in crastinum diei festi exclusive. Intermititur etiam quandoque fit de ea Officium in conventu. Si qui tamen in supradictis temporibus ex devotione dicere voluerint, per se et

summis illud dicant.

De Officio Defunctorum

fficium defunctorum hoc modo agatur in conventu cum agendum fuerit singulis septimanis. Post Nonam diei Dominice sive alterius diei, vel post prandium tempore ieiunii, vel etiam post Vesperas preterquam in Quadragesima, si Priori melius videatur, dicantur Vespere per defunctis cum vigiliis. Poterunt tamen differi interdum vigilie usque post Vesperas diei quando Vespere defunctorum dicuntur post Nonam, si visum fuerit. Ipsis autem vigiliis continentur Laudes semper cum vacaverit. Quod si non vacauerit, finito ultimo responso cum versibus, dicatur *Pater noster*. Deinde dicat sacerdos, *Et ne nos, ¶ A porta inferi, Dominus vobiscum*, et Orationem *Fidelium*, Laudes autem dicantur post Matutinas. Ad Vesperas et ad viglias et ad Laudes qui

dicat responsoria Horarum, incipiat primam antiphonam. Ceteras incipiant fratres in utroque choro secundum ordinem. In Vesperis autem dum antiphone et psalmi dicuntur sedeant fratres. Post ultimi vero psalmos ad versum *Requiem eternam*, qui totus dicendus est ab illo choro cui competit, surgant, et stet chorus contra chorum quousque canticum *Magnificat*, cum sua antiphona finiatur. Deinde prosternant se fratres etiam si vigilie sint sollemnes, nisi festum fuerit. Quod si festum fuerit, inclinet chorus contra corum. Et dicto *Pater noster*, dicatur legendo psalmi *Lauda Anima*, qui dicendus est totus a fratribus prostratis tempore prostrationum, a fratribus vero erectis tempore inclinationum, finito psalmo, ebdomadarius erectus et conversus ad altare dicat Orationes. Idem modus servetur in Laudibus

post canticum *Benedictus*. In vigiliis autem et Laudibus sedeant fratres ad psalmos et antiphona, usque ad *Laudate Dominum* exclusive, Et dum tertia antiphona de nocturno dicitur, surgant. Dictoque versiculo, dicatur *Pater noster* more solito. Quo finito, sacerdos dicat, *Et ne nos*. Et responsorio *Sed libera*, non dicatur *Iube Domine*, sed incipiatur lectio et fratres sedeant, lectiones autem in medio chori legende sunt, et eas legem debent, et cantare versus, responsorium qui per ebdomadum ad ea notati sunt, nisi cantor aliter ordinaverit. Quando versus responsorium cantantur ab uno, cantor incipiat singula responsoria. Quando vero a duobus, tunc illi incipiant responsorium, qui versum cantare debuerint. In vigiliis que semel in septimana fiunt, singula responsoria ab uno. In tribus vero anniversariis ordinis, tertium et sex-

tum et nonum responso-
rium, per presenti autem
fratre defuncto, respon-
soria omnia, a duobus
cantentur. Emergentes
vero vigilie fiant secun-
dum quod prelato videb-
itur. Sunt autem semper
faciende vigilie novem
lectionem a fratribus
in conventu sive extra
ubicumque fuerint semel
in ebdomada, nisi tem-
poribus infra notatis, in
quibus intermitti possint.
Poterit autem in parvis
conventibus legendo dis-
tince dici. Quando pre-
dicte vigilie fiunt, nonum
responso-rium sive dicen-
dum fuerit ab uno sive
a duobus, dicatur cum
his terbus versibus, scil-
icet *Dies Illa, Tremens,
Creator*. Dicto ultimo
versu, cantor reincipiat
responso-rium *Libera*. In-
termittuntur autem pre-
dicte vigilie novem lec-
tionem in omnibus Sab-
batis, et in vigilia cuiusli-
bet festi, nisi trium fuerit
lectionum. Item in festis
duplicibus et totis dupli-
cibus in utrisque vesperis,

et in vigilia Natlis Do-
mini, et deinceps usque
ad Octavam Epyphanie
exclusive. Item in quarta
feria Cenam Domini, et
deinceps usque ad fe-
riam secundam post Oc-
tavam Pasche exclusive.
Item in vigilia Ascensio-
nis, et deinceps usque
ad Octavam ipsius ex-
clusive. Item in vigi-
lia Pentecostes et dein-
ceps usque ad Domini-
cam post Trinitatem ex-
clusive. Item per omnes
Octavas, Si tamen pre-
sens defunctus fuerit, Of-
fici-um vigiliarium per eo
agi poterit, non tanem
in die Natalis Domini,
nec in die Cene, nec in
Parascheve nisi in Sab-
bato Sancto, nisi in die
Pasche, nisi in die Pente-
costes. Quod si anniver-
sarium quodcumque or-
dinis evenerit, vel per
presenti defuncto, vel ex
alia qualibet causa infra
ebdomadam quocumque
die fuerint predicte vigi-
lie faciende, sufficit
quod ille fiant, et ad alias
in ipsa ebdomada non

teneantur fratres. Vigilie vero trium lectionum dicende sunt ab ebdomadario presentis ebdomade, cum diacono et subdiacono, et fratre qui scriptus est ad Missam pro defunctis. Poterunt et alii qui voluerint interesse. Sunt autem semper faciende, nisi in Sabbatis et in vigilia cuiuslibet festi nisi trium fuerit lectionum, et nisi in festis duplicibus et totis duplicibus, in utrisque Vesperis, et nisi in vigilia Natalis Domini et deinceps usque ad Octavam Epyphanie exclusive, et nisi in quarta feria post Ramos Palmarum, et deinceps usque ad Octavam Pasche exclusive, et nisi in vigilia Pentecostes, et deinceps usque in crastinum Trinitatis exclusive. Quando igitur dicende fuerint, tempore ieiunii extra Quadagesimam post Vesperas post gratias. In Quadagesima vero post gratias, quando bis comeditur post cenam vel post

Nonam, cum Vesperis et Laudibus, dicantur, et ebdomadarius Officium incipiat et compleat. Si qui vero eorum qui interesse tenentur, quacumque vasa non interfuerint, nihilominus predictas vigilias dicere teneantur. Psalmi autem et lectiones et responsoria, dicantur hoc modo. In Dominica et in quarta feria, dicantur psalmi primi nocturni, cum suis antiphonis et versiculo et lectionibus et responsoriis. In secunda quinta feria, dicantur psalmi secundu nocturni cum suis antiphonis et versiculo et lectionibus et responsoriis. In tertia vero et sexta feria, dicantur psalmi tercii nocturni similiter cum suis antiphonis et versiculo et lectionibus et responsoriis. In ultimo autem responsorio dicatur tantum primus versus, scilicet *Dies Illa*, post resurrectionem vero responsorium non repetatur, sed resumptio usque in finem

dicatur. Quod si festum intervenerit, nihilominus in feriis singulis predictus ordo servetur. Hoc autem ordine dicantur Orationes in vigiliis defunctorum, Pro Presenti sive per uno defuncto, si episcopis fuerit, prima Oratio dicatur *Deus qui inter apostolicos*, si alius *Inclina*. Si vero femina: *Quesumus Domine*, Secunda *Deus venie*: tertia *Fidelium*. Pro Fratribus Familiantibus et benefactoribus, prima *Deus venie*, secunda *Deus qui nos patrem*, tertia *Fidelium*. In Omni Anniversario, prima *Deus indulgentiarum*, secunda *Deus venie*, tertia *Fidelium*. Si simul evenerint obitus et anniversarium: dimittatur *Deus venie*, et prima Oratio dicatur Pro Presenti defuncto, secunda Pro Anniversario, tertia non mutatur. In vigiliis autem trium lectionum, dicatur prima *Deus venie*, secunda *Deus qui nos patrem*, tertia *Fidelium*.

De Antiphona Cantanda Post Completorium Ad Recommendandum Ordinem Et Fratres Beate Virginis

mni tempore preterquam in quarta et quinta et sexta feria ante Pascha, cantetur post Completorio antiphona *Salve Regina*, vel *Ave Regina*, incipienda a duobus cantoribus, vel ab aliis duobus quibus iniunctum fuerit a cantore, in medio chori in duplicibus et totis duplicibus, aliis vero diebus ab uno cui iniunctum fuerit stante in sede sua verso vultu ad altare. Dum autem inchoatur antiphona, fratres omnes preter incipientem quando ab uno, vel incipientes quando a duobus, et preter ceroferarios absque prostratione flectant genua, chorius contra chorum, stantes flexius genibus quousque cantatum sit *Salve*, vel *Ave*, et tunc se erigentes, exeant processionaliter ad ecclesiam exteriorem,

precedentibus duobus qui notati sunt ad acolitatum in Missa, cum candelaberis et cereis in superpeliciis sine caputiis. Qui ante inceptionem antiphone venientes ante gradus presbyterii, et inclinantes, stare debent ibidem, quousque fratres alii se erexerint, et tunc iterum inclinantes precedant in processione. Omnes autem fratres egrediendo inclinent ante creucem que est inter chorum et ecclesiam laycorum. Dum cantatur antiphona aspergatur aqua benedicta ab ebdomadario, fratre qui dicit responsoria horarum, vel si ipse impeditur fuerit aut absense alio cui iniunctum fuerit a cantore, aquam benedictam post ebdomadarium deferente, predicta vero genuum flexio, non fiat extra chorum. Finita antiphona, ceroferarii dicant *Ÿ. Dignare me*, addentes *Alleluia* tempore Paschali, et dicatur eo modo quo dicuntur

versiculi ad memorias. Dicto versiculo ebdomadarius subiungat *Oremus* et Orationem *Concede nos*, eo modo quo dicuntur Orationes ad Horas. Finito Oratione, dicatur *Fidelium anime*. Quo dicto si extranei interfuerint intret fratres chorum, et ibi dicant *Pater Noster* et *Credo* in locis suis cum consueris inclinationibus seu prostrationibus. Si vero extranei non interfuerint, dicant extra. Ceroferarii tamen semper dicto *Fidelium* inclinantes, statim revertantur ad sacristiam, dicentes *Pater Noster* et *Credo* in eundo. Quod si locus exterior non est aptus ad processionem vel si fratres fuerint pauci notabiliter, non oportet exire extra, sed in choro fiant omnia, ceroferariis tamen secundum modum supradictum stantibus ante gradus presbyterii. Ubi autem fuerint extranei in ecclesia, quando aliqui fratres remanserint a

Completorio, fiat signum circa finem Completorii ut veniant ad processionem quia Completorio remanserint.

De Disciplinis Recipiendis Post Completorio

Tempore quo fiunt prostrationes in Completorio, et etiam in Paschali tempore, diebus illius in quibus fierent, si essent extra tempus Paschale, recipiende sunt discipline: dicto *Pater Noster* et *Credo*, in loco ubi hec dicuntur si sit aptus ad hoc, vel in alio aptiore secundum ordinationem Prioris. Ne autem occasione preparationis ad huiusmodi disciplinas, prostrationes vel inclinationes impediuntur, poterit fratres dissolvere tunicas circa finem antiphone. Finito *Pater Noster* et *Credo*, fratres preparantes se deponendo superiorem partem tunicarum, dicant *Confiteor*. Quo dicto, ebdomadarius stans in medio, subiungat *Mis-*

ereatur. Deinde incipiat psalmos *Miserere*, et conventus eum prosequatur hoc modo, quod ebdomadarius solus dicant unum versum, et totus conventus dicat alium. Post psalmos dicto *Gloria*, subiungatur communiter ab omnibus, *Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison, Pater noster*. Quo finito subiungat ebdomadarius, *Et ne nos, V. Salvos fac, Dominus vobiscum, Oremus, Deus cui proprium*. Dum autem psalmus et versiculus et Oratio dicuntur, circueat ebdomadarius dando disciplinas, incipiendo a dexteris in superiori parte chori, et descendendo, deinde prosequendo in sinistro, et incipiendo ab inferiori. Nec debet pausare quousque compleverit psalmos cum versiculo et Oratione predictis. Quilibet autem frater postquam ille qui dat disciplinas non est reversurus ad eum ad dandum iterum

disciplinam, potest reponere vestes suas. Debet tamen remanere prostratus, quousque Oratio sit finita. Sit vero conventus adeo magnus fuerit quod frater unus cito non possit eum expedire, ebdomadarius precedentis septimane adiungatur, qui prosequatur hoc Officium cum ebdomadario presenti, et incipiat in sinistro choro a parte inferiori, predicto modo circuendo, ita quod uterque semel tantum circueat. Provideat autem sacrista, quod in certo loco semper inveniantur virge pro disciplinis, ita in promptu quod propter earum defectum non contingat conventum moram contrahere in expectando. Vt autem ille qui dedit disciplinas, et ceroferarii et alii qui ex debito tenentur ad aliquas disciplinas, vel ex devotione plures volunt recipere, possint adhuc recipere disciplinas, ebdomadarius suam precedens ebdo-

madam, vel alius cui cantor dixerit, si aliquis ex istis defuerit: dare potest disciplinas secundum predictum modum, in aliquo alio loco sequestri ad hoc apto.

De Oratione Pro Capitulo Generali Et Per Pergentibus Ad Illud

Die lune post Octavam Pasche, et deinceps usque ad sextam feriam ante Pentecosten inclusive, omni die nisi sit festum totum duplex, finito *Pater noster* quod dicitur post Nonam, vel post Officium mortuorum si fiat a conventu immedate post Nonam, dicatur Psalmi *Ad te levavi* ab utroque choro alternatim cum *Gloria Patri*, cantore exparte ebdomadarium incipiendte, postea, antiphona *Veni Sancte Spiritus*. Deinde *Kyrie, Christe eleison, Kyrie, Pater noster*. Quo dicto, subiungat ebdomadarius legendo, *Et ne nos, V. Emitte spiritum, V. Salvos fac,*

Dominus vobiscum, Oremus, Deus qui corda, Adesto domine super nostris, et terminentur sub uno Per Christum. Fratres vero qui non sunt in choro, nichilominus dicere debent idem.

De Pretiosa

um in choro dicendum fuerit Pretiosa, pernunitatis que de Martyrologio prenuntianda sunt, subiungat ebdomadarius stans versus ad chorum, *Ÿ. Pretiosa est, et conventus surgens respondeat Mors sanctorum.* Deinde ebdomadarius absque *Dominus vobiscum* et absque *Oremus* subiungat orationem, *Sancta Maria.* Qua finita et responso *Amen*, dicat *Ÿ, Deus in adiutorium,* responso, *Domine ad adiuvandum, Deus in adiutorium, Domine ad adiuvandum, Deus in adiutorium, Domine ad adiuvandum,* postea dicatur communiter *Gloria Patri, Sicut erat, Kyrie eleison,*

et subiungatur secreto *Pater noster.* Deinde dicat ebdomadarius *Et ne nos, Ÿ. Respice domine in servos tuos,* postea sine *Dominus vobiscum,* et sine *Oremus* subiungat orationem *Dirigere et sanctificare.* Qua finita et dicto *Iube domne* ab illo qui legit Kalendas, si legendum fuerit de Evangelio, ebdomadarius det benedictionem, *Divinum auxilium,* si vero de constitutionibus: detur benedictio *Regularibus discipulis,* fratres qui extra conventum sut, si Evangelium proprium in primptu non habuerint, dicant, *Secundum Johannem, In principio erat verbum* et cetera, usque *sine ipso factum est nichil.* De constitutionibus vero dicatur lectio *Quoniam ex precepto regule etc.,* usque *uniformes in observantiis canonice religionis inveniamur.* Deinde dicto *Commemoratio fratrum etc.,* prelatus vel si ipse defuerit ebdo-

madarius dicat *Requiescant in pace*, et responso a conventu *Amen*: cantor vel succentor secundum quod ebdomada fuerit incipiat psalmo *Laudate dominum omnes gentes*. Quo dicto alternatim ab utroque choro cum *Gloria Patri* subiungat ebdomadarius, *Ÿ. Ostende nobis, Dominus vobiscum, Oremus, Actiones nostras*. Deinde prelatus, vel si ipse defuerit, ebdomadarius dicat *adiutorium*, postea *fidelium anime*. Quando autem in capitulo dicendum fuerit, si sermo fuerit faciens, et extranei interesse debuerint, omnia fiant et terminentur antequam sermo fiat, sicut supra notatum est, excepto quod qui tenet capitulum, dicto *Requiescant in pace*, dicet *Benedicite*, et responso *Dominus*, incipiet psalmo *Laudate*, Si autem extranei non debuerint interesse, dicto *Benedicite*, et propositis siqua voluerit proponere qui tenet capitulum dicat,

Surgat qui debet facere sermonem, et ille surgens veniat ante eum, et flexis genibus et inclinato capite, petat benedictionem diendo *Iube domine*, et detur benedictio *Dominus sit in corde tuo etc.* Qua recepta, vadat ad locum ubi facientes sermonem esse consueverunt, finito sermone, qui tenet capitulum incipiat psalmo *Laudate* cetera que sequuntur fiant ut predictum est. Si vero culpe fuerint audiende fiat orationes pro benefactoribus hoc modo. Dicto *Benedicite* ut supra, si recitanda fuerint beneficia recitentur. Deinde recommendatis quos recommendare habuerit vel voluerit qui tenet capitulum, surgendo sine *Oremus* dicat orationem *Retribuere dignare*, et tunc omnes surgant, responso post orationem *Amen*, cantor vel succentor secundum quod ebdomada fuerit, incipiat psalmo *Ad te levavi*, et conventus ip-

sum prosequatur et sequentem dicendo versus alternatim, finito psalmo *Ad te levavi* cum *Gloria patri* et *Sicut erat*, subiungatur psalmo *De profundis* terminandus per *Requiem eternam*, Postea communiter dicatur *Kyrie eleison*, et *Pater noster* secreto. Quo finito, subiungat ebdomadarius, *Et ne nos.* *Ÿ. Oremus pro domino papa,* *Ÿ. Salvos fac, Requiescant in pace, Dominus vobiscum, Oremus,* Oratio *Omnipotens sempiterne deus qui facis,* Oratio, *Pretende,* Oratio, *Fidelium*, predicte autem tres orationes dicantur eo modo quo dicuntur orationes ad horas, sub uno *Oremus*, et terminentur sub uno *Qui vivis et regnas per omnia, etc.*

Januarius
habet dies. xxxi. luna. xxx.

Aureus numer.	Kal.			
iii	A		1	Circumcisio domini. duplex.
	b	iiii	2	Oct. Sancti Stephani.
xj	c	iii	3	Oct. Sancti Johannis. In
	d	ii	4	Oct. Sanctorum Innocentiu
xix	e	Nonis	5	
viii	f	viii	6	Epiphania Domini. totum du
	g	vii	7	Claves. lxx.
xvi	A	vi	8	
v	b	v	9	
	c	iiii	10	Pauli Heremite. memoria.
xiii	d	iii	11	
ii	e	ii.	12	
	f	Idibus.	13	Oct. Epiphanie. simplex. Hy
x	g	xix	14	Felicis presbiteri et confesso
	A	xviii	15	Mauri abbatis. iii. lect.
xviii	b	xvii	16	Marcelli pape et martyris. ii
vii	c	xvi	17	Anthonii abbatis. iii. lect.
	d	xv	18	Prisce virginis et martyris. ii
xv	e	xiv	19	
iiii	f	xiii	20	Fabiani et Sebastiani martyre
	g	xii	21	Agnetis virginis et martyris. s
xii	A	xj	22	Vincentii martyris. semidupl
j	b	x	23	Emerentiane virginis et mart
	c	ix	24	
ix	d	viii	25	Conversio sancti Pauli. semi
	e	vii	26	
xvii	f	vi	27	Juliani episcopi et confessori
vi	g	v	28	Agnetis secundo. iii. lect.
	A	iiii	29	
xiv	b	iii	30	
iii	c	ii	31	

Hore noctis. xvj. Diei. viii.

Februarius

habet dies. xxviii. luna. xxix.

Aureus numer.				
	d	Kal.	1	Ignatii episcopi et martyri.
xj	e	iiii	2	Purificatio sancte Marie v
xix	f	iii	3	
viii	g	ii	4	
	A	Nonis	5	Agathæ virginis & martyri
xvi	b	viii	6	
v	c	vii	7	Dorotheæ virginis & mart
	d	vi	8	
xiii	e	v	9	
ii	f	iiii	10	
	g	iii	11	
x	A	ii	12	Eulaliæ virginis Barchinon
	b	Idibus.	13	
xviii	c	xvi	14	Kalendas Martii.
vii	d	xv	15	Sol in piscibus.
	e	xiv	16	
xv	f	xiii	17	
iiii	g	xii	18	
	A	xj	19	
xii	b	x	20	
j	c	ix	21	
	d	viii	22	Cathedra Sancti Petri. sex
ix	e	vii	23	
	f	vi	24	MATHLÆ Apostoli. sex ca
xvii	g	v	25	
vi	A	iiii	26	
	b	iii	27	
xvi	c	ii	28	

Locus bissexti in anno bissextili quacumque die even
Festum sancti Mathiæ in tali jejunetur Vigilia eius, &
in sequenti die celebretur, & servetur Festum; et si
Sabbato evenerit, ipso Sabbato celebretur et jejune-
tur Vigilia eius, et servetur in sequenti die Dominico.

MARTIUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS
12.
dies vero 12.

Aureus numer.		Kal.		
iii	d		1	
	e	vi	2	
xj	f	v	3	Hemeterii & Celedonii m.
	g	iiii	4	
xix	A	iii	5	
viii	b	ii	6	
	c	Nonis	7	
xvi	d	viii	8	
v	e	vii	9	
	f	vi	10	
xiii	g		11	
ii	A	iv.	12	
	b	iii	13	
x	c	ii	14	
	d	Idibus.	15	
xviii	e	xvii	16	Kalendas Aprilis.
vii	f	xvi	17	
	g	xv	18	
xv	A	xiv	19	
iiii	b	xiii	20	
	c	xii	21	
xii	d	xj	22	
j	e	x	23	
	f	ix	24	
ix	g	viii	25	
	A	vii	26	
xvii	b	vi	27	
vi	c	v	28	
	d	iiii	29	
xiv	e	iii	30	
iii	f	ii	31	

APRILIS.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS
10.
dies vero 14.

Aureus numer.				
	g	Kal.	1	
xj	A	iiii	2	
	b	iii	3	
xix	c	ii	4	
viii	d	Nonis	5	
xvi	e	viii	6	
v	f	vii	7	
	g	vi	8	
xiii	A	v	9	
ii	b	iiii	10	
	c	iii	11	
x	d	ii	12	
	e	Idibus.	13	
xviii	f	xviii	14	Kalendas Maii.
vii	g	xvii	15	
	A	xvi	16	Sanctæ Engratiæ, vel decem
xv	b	xv	17	
iiii	c	xiv	18	
	d	xiii	19	
xii	e	xii	20	
j	f	xj	21	
	g	x	22	
ix	A	ix	23	
	b	viii	24	
xvii	c	vii	25	
vi	d	vi	26	
	e	v	27	
xiv	f	iiii	28	
iii	g	iii	29	
	A	ii	30	

MAJUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS
8.
dies vero 16.

Aureus numer.				
xj	b	Kal.	1	Torquati & comitum eius
	c	vi	2	Felicis Diaconi Hispalensi
xix	d	v	3	Inventio sanctæ Crucis. s
viii	e	iiii	4	
	f	iii	5	
xvi	g	ii	6	
v	A	Nonis	7	
	b	viii	8	
xiii	c	vii	9	
ii	d	vi	10	
	e	v	11	
x	f	iiii	12	
	g	iii	13	
xviii	A	ii	14	
vii	b	Idibus.	15	
	c	xvii	16	Kalendas Junii.
xv	d	xvi	17	
iiii	e	xv	18	
	f	xiv	19	
xii	g	xiii	20	Sanctorum Cyriaci & Pauli
j	A	xii	21	
	b	xj	22	
ix	c	x	23	
	d	ix	24	
xvii	e	viii	25	
vi	f	vii	26	
	g	vi	27	
xiv	A	v	28	
iii	b	iiii	29	
	c	iii	30	
xj	d	ii	31	

JUNIUS.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS
6.
dies vero 18.

Aureus numer.				
	e	Kal.	1	
xix	f	iiii	2	
viii	g	iii	3	
xvi	A	ii	4	
v	b	Nonis	5	
	c	viii	6	
xiii	d	vii	7	
ii	e	vi	8	
	f	v	9	
x	g	iiii	10	
	A	iii	11	
xviii	b	ii	12	
vii	c	Idibus.	13	
	d	xviii	14	Kalendas Julii.
xv	e	xvii	15	
iiii	f	xvi	16	
	g	xv	17	Adriani atque Nataliæ. no
xii	A	xiv	18	
j	b	xiii	19	Gervasii & Protasii marty
	c	xii	20	
ix	d	xj	21	
	e	x	22	
xvii	f	ix	23	Dominica pro adventu Sa
vi	g	viii	24	Nativitas sancti Joannis Ba
	A	vii	25	
xiv	b	vi	26	
iii	c	v	27	Sancti Zoïli martyr
	d	iiii	28	
xj	e	iii	29	Apostolorum Petri & Paul
	f	ii	30	

JULIUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS
8.
dies vero 16.

Aureus numer.				
xix	g	Kal.	1	
viii	A	vi	2	
	b	v	3	
xvi	c	iiii	4	
v	d	iii	5	
	e	ii	6	
xiii	f	Nonis	7	
ii	g	viii	8	
	A	vii	9	
x	b	vi	10	
	c	v	11	
xviii	d	iiii	12	Sanctæ Martianæ Virginis
vii	e	iii	13	
	f	ii	14	
xv	g	Idibus.	15	
iiii	A	xvii	16	Kal. Augusti. Justæ & Rufi
	b	xvi	17	
xii	c	xv	18	
j	d	xiv	19	
	e	xiii	20	
ix	f	xii	21	Sperati vel comitum eius.
	g	xj	22	
xvii	A	x	23	
vi	b	ix	24	Christinæ virginis & martyris
	c	viii	25	Christophori & comitum eius
xiv	d	vii	26	
iii	e	vi	27	
	f	v	28	
xj	g	iiii	29	
xix	A	iii	30	Sancti Cucufati martyris.
	b	ii	31	

AUGUSTUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS
10.
dies vero 14.

Aureus numer.		Kal.		
viii	c		1	Felicis martyris. novem le
xvi	d	iiii	2	
v	e	iii	3	
	f	ii	4	
xiii	g	Nonis	5	
ii	A	viii	6	Sanctorum Justi & Pastori
	b	vii	7	
x	c	vi	8	
	d	v	9	
xviii	e	iiii	10	Sancti Laurentii martyris.
vii	f	iii	11	
	g	ii	12	
xv	A	Idibus.	13	Hyppolyti Martyris. quatu
iiii	b	xix	14	Kalendas Septembris.
	c	xviii	15	ASSUMPTIO SANCTÆ M
xii	d	xvii	16	
j	e	xvi	17	
	f	xv	18	
ix	g	xiv	19	
	A	xiii	20	
xvii	b	xii	21	
vi	c	xi	22	
	d	x	23	
xiv	e	ix	24	Bartholomæi Apostoli. se
iii	f	viii	25	Genesii martyris. novem l
	g	vii	26	Gerontii Episcopi. novem
xj	A	vi	27	
xix	b	v	28	Augustini Episcopi & Doc
	c	iiii	29	
viii	d	iii	30	
	e	ii	31	

SEPTEMBER.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS
12.
dies vero 12.

Aureus numer.		Kal.		
xvi	f		1	
v	g	iiii	2	
	A	iii	3	
xiii	b	ii	4	
ii	c	Nonis	5	
	d	viii	6	
x	e	vii	7	
	f	vi	8	
xviii	g	v	9	
vii	A	iiii	10	Officium jejuniorum Kale Cypriani observatur his
	b	iii	11	
xv	c	ii	12	
iiii	d	Idibus.	13	Kalendas Octobris. C
	e	xviii	14	
xii	f	xvii	15	Euphemiæ virginis & mar
j	g	xvi	16	
	A	xv	17	
ix	b	xiv	18	
	c	xiii	19	
xvii	d	xii	20	Matthæi Apostoli. sex cap
vi	e	xj	21	
	f	x	22	
xiv	g	ix	23	Decollatio Sancti Joannis
iii	A	viii	24	
	b	vii	25	
xj	c	vi	26	
xix	d	v	27	
	e	iiii	28	Michaelis Archangeli. sex
viii	f	iii	29	Hieronymi Presbyteri & C
	g	ii	30	

OCTOBER.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS
14.
dies vero 10.

Aureus numer.				
xvi	A	Kal.	1	Sanctorum Verissimi, Max
v	b	vi	2	
xiii	c	v	3	
ii	d	iiii	4	
	e	iii	5	
x	f	ii	6	
	g	Nonis	7	
xviii	A	viii	8	
vii	b	vii	9	
	c	vi	10	
xv	d	v	11	
iiii	e	iiii	12	
	f	iii	13	Sanctorum Fausti, Januari
xii	g	ii	14	
j	A	Idibus.	15	
	b	xvii	16	Kalendas Novembris.
ix	c	xvi	17	Sanctorum Cosmæ & Dar
	d	xv	18	Lucæ Evangelistæ. sex ca
xvii	e	xiv	19	
vi	f	xiii	20	
	g	xii	21	
xiv	A	xj	22	
iii	b	x	23	Servandi & Germani mart
	c	ix	24	
xj	d	viii	25	
xix	e	vii	26	
	f	vi	27	Vincentii & Sabinæ & Chr
viii	g	v	28	Apostolorum Simonis & J
	A	iiii	29	
xii	b	iii	30	Sancti Marcelli martyris.
v	c	ii	31	

NOVEMBER.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS
10.
dies vero 14.

Aureus numer.				
	d	Kal.	1	
xiii	e	iiii	2	
ii	f	iii	3	
	g	ii	4	
x	A	Nonis	5	
	b	viii	6	
xviii	c	vii	7	Officium jejuniorum Kale Martini observatur his t
vii	d	vi	8	
	e	v	9	
xv	f	iiii	10	
iiii	g	iii	11	Martini Episcopi & Confe
	A	ii	12	Æmiliani Abbatis. novem
xii	b	Idibus.	13	
j	c	xviii	14	Kalendar Decembris.
	d	xvii	15	
ix	e	xvi	16	
	f	xv	17	Aciscli & Victoriæ martyr
xvii	g	xiv	18	Sancti Romani martyris.
vi	A	xiii	19	Sancti Crispini Episcopi &
	b	xii	20	
xiv	c	xj	21	
iii	d	x	22	Cæciliæ virginis & martyr
	e	ix	23	Clementis Papæ & martyr
xj	f	viii	24	
xix	g	vii	25	
	A	vi	26	
viii	b	v	27	
	c	iiii	28	
xvi	d	iii	29	Saturnini martyris. sex ca
v	e	ii	30	Sancti Andreæ Apostoli. s

DECEMBER.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS
16.
dies vero 8.

Aureus numer.				
xiii	f	Kal.	1	
ii	g	iiii	2	
	A	iii	3	
x	b	ii	4	Barbaræ virginis & martyris
	c	Nonis	5	
xviii	d	viii	6	Sancti Nicolai Episcopi & Martyris
vii	e	vii	7	
	f	vi	8	
xv	g	v	9	Leocadiæ virginis. sex capitis
iiii	A	iiii	10	Eulaliæ virginis. sex capitis
	b	iii	11	
xii	c	ii	12	Eugenie virginis & martyris
j	d	Idibus.	13	
	e	xix	14	Kalendas Januarii. Justine
ix	f	xviii	15	
	g	xvii	16	
xvii	A	xvi	17	
vi	b	xv	18	ANNUNTIATIO SANCTE MARIE
	c	xiv	19	
xiv	d	xiii	20	
iii	e	xii	21	Thomæ Apostoli. sex capitis
	f	xj	22	
xj	g	x	23	
xix	A	ix	24	
	b	viii	25	Nativitas Domini nostri Jesu Christi
viii	c	vii	26	Stephani martyris. sex capitis
	d	vi	27	Joannis Apostoli & Evangeliste
xvi	e	v	28	Sanctorum Innocentii & Victorini
v	f	iiii	29	Jacobi Fratris Domini. sex capitis
	g	iii	30	Jacobi Fratris Apostoli & Martyris
xiii	A	ii	31	Columbæ virginis. novembris

Dominica prima in Adventu et in sequentibus. In primo nocturno. Anthiphona.

Ant. Sciendes.

Dominica prima post Octavas Epiphanie et in sequentibus usque ad Dominicam in Passione. Ant.

Ant. Servite.

Dominica in Passione et sequenti. Antiphona.

Ant. Quid molesti.

Dominica prima post Trinitatem et in sequentibus usque ad Adventum. Anthiphona.

Ant. Pro fidei.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestilentíæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non

défluet: * et ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

Quare fremuérunt Gentes: * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Dirumpámus víncula eórum: * et proiciámus a nobis iugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præcéptum

eius.

Dóminus dixit ad me: *
Fílius meus es tu, ego
hódie génui te.

Póstula a me, et dabo
tibi Gentes hereditátem
tuam, * et possessionem
tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea,
* et tamquam vas fíguli
confrínges eos.

Et nunc, reges, intel-
lígit: * erudímini, qui iu-
dicátis terram.

Servíte Dómino in
timóre: * et exsultáte ei
cum tremóre.

Apprehéndite disciplí-
nam, nequándo irascátur
Dóminus, * et pereátis de
via iusta.

Cum exárserit in brevi
ira eius: * beáti omnes qui
confidunt in eo.

Dómine quid mul-
tiplicáti sunt qui
tribulant me? * multi in-
súrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ
meæ: * Non est salus ipsi
in Deo eius.

Tu autem, Dómine,
suscéptor meus es, *
glória mea, et exáltans

caput meum.

Voce mea ad Dóminum
clamávi: * et exaudivit
me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporá-
tus sum: * et exsurrexi,
quia Dóminus suscepit
me.

Non timébo míllia
pópuli circumdántis me:
* exsúrge, Dómine,
salvum me fac, Deus
meus.

Quóniam tu percussísti
omnes adversántes mihi
sine causa: * dentes pec-
catorum contrivísti.

Dómini est salus: * et
super pópulum tuum
benedíctio tua.

Cum invocárem ex-
audivit me Deus
iustítiæ meæ: * in tribu-
lacióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi
oratióem meam.

Fílii hóminum, úsque-
quo gravi corde? * ut
quid dilígitis vanitátem et
quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mir-
ificávit Dóminus sanc-
tum suum: * Dómi-
nus exáudiet me cum

clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dicitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium iustítiae, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicátisunt.

In pace in idípsum * dórmiám et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Verba mea áuribus pèrcipe, Dómine, * intèllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ: * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non

Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit iuxta te malígnus: * neque permanébunt iniústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multítudine misericórdiae tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in iustítia tua: * propter inimícos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis dolóse agébant, * iúdica illos, Deus.

Décidant a cogitatió nibus suis, † secúndum multítudinem impi-

etátum eórum expélle
eos, * quóniam irri-
taverunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui
sperant in te, * in ætér-
num exsultábunt: et
habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te
omnes, qui díligunt
nomen tuum: * quóniam
tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ
voluntátis tuæ * coronásti
nos.

Dómine, ne in furóre
tuo árguas me, *
neque in ira tua corrípias
me.

Miserére mei, Dómine,
quóniam infirmus sum: *
sana me, Dómine, quón-
iam conturbáta sunt
ossa mea.

Et ánima mea turbáta est
valde: * sed tu, Dómine,
úsquequo?

Convértete, Dómine, et
éripe ánimam meam: *
salvum me fac propter
misericórdiam tuam.

Quóniam non est in
morte qui memor sit tui:
* in inférno autem quis
confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo,
† lavábo per síngulas
noctes lectum meum:
* lácrimis meis stratum
meum rigábo.

Turbátus est a furóre
óculus meus: * invet-
erávi inter omnes inimí-
cos meos.

Discédite a me, omnes,
qui operámini iniqui-
tátem: * quóniam ex-
audívit Dóminus vocem
fletus mei.

Exaudívit Dóminus
deprecatiónem meam,
* Dóminus oratiónem
meam suscepit.

Erubéscant, et con-
turbéntur veheménter
omnes inimíci mei: *
convertántur et erubés-
cant valde velóciter.

Ant. Servite domino
in timore, et exul-
tate ei cum tremore.

Ant. Domine.

Ant. Pro fidei meri-
tis vocitatur iure bea-
tus legem qui domini
meditatur nocte dieque.

Ant. Iuste deus.

Dómine, Deus meus, in
te sperávi: * salvum

me fac ex ómnibus perse-
quéntibus me, et líbera
me.

Nequándo rápiat ut leo
ánimam meam, * dum
non est qui rédimat,
neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si
feci istud. * si est in-
íquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus
mihi mala, * decídám
mérito ab inimícis meis
inánis.

Persequátur inimícus
ánimam meam, † et com-
prehéndat, et concúl-
cet in terra vitam meam,
* et glóriam meam in
púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in
ira tua: * et exaltáre
in fínibus inimicórum
meórum.

Et exsúrge, Dómine
Deus meus, in præcépto
quod mandásti: * et
synagóga populórum cir-
cúmdabit te.

Et propter hanc in al-
tum regrédere: * Dómi-
nus iúdicat pópulos.

Iúdica me, Dómine,
secúndum iustítiam

meam, * et secúndum in-
nocéntiam meam super
me.

Consumétur nequítia
peccatórum, et díriges
iustum, * scrutans corda
et renes Deus.

Iustum adiutórium
meum a Dómino, * qui
salvos facit rectos corde.

Deus iudex iustus, for-
tis, et pátiens: * numquid
iráscitur per síngulos
dies?

Nisi convérsi fuéritis,
gládium suum vibrábit: *
arcum suum teténdit, et
parávit illum.

Et in eo parávit vasa
mortis: * sagíttas suas
ardéntibus effécit.

Ecce partúriit in-
iustítiam: * concépit
dolórem, et péperit iniq-
uitátem.

Lacum apérui, et ef-
fódit eum: * et incidit in
fóveam quam fecit.

Convertétur dolor eius
in caput eius: * et in vér-
ticem ipsíus iníquitas eius
descéndet.

Confitebor Dómino
secúndum iustítiam eius:

* et psallam nómini
Dómini altíssimi.

Dómine, Dóminus nos-
ter, * quam admirá-
bile est nomen tuum in
univérſa terra!

Quóniam eleváta est
magnificéntia tua, * super
cælos.

Ex ore infántium et lac-
téntium perfecísti lau-
dem propter inimícos
tuos, * ut déstruas in-
imícum et ultórem.

Quóniam vidébo cæ-
los tuos, ópera digitorum
tuorum: * lunam et stel-
las, quæ tu fundásti.

Quid est homo quod
memor es eius? * aut
filius hóminis, quóniam
vísitas eum?

Minuísti eum paulo mi-
nus ab Angelis, † glória et
honóre coronásti eum: *
et constituísti eum super
ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub
pédibus eius, * oves et
boves univérſas: insuper
et pécora campi.

Volucres cæli, et pisces
maris, * qui perámbulant
sémitas maris.

Dómine, Dóminus nos-
ter, * quam admirábile est
nomen tuum in univérſa
terra!

Confitébor tibi, Dómine,
in toto corde meo: *
narrábo ómnia mirabília
tua.

Lætábor et exsultábo in
te: * psallam nómini tuo,
Altíssime.

In converténdo in-
imícum meum retrór-
sum: * infirmabúntur, et
períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti iudí-
cium meum et causam
meam: * sedísti super
thronum, qui iúdicas
iustítiam.

Increpásti Gentes, et
périit impius: * nomen
eórum delésti in ætér-
num, et in sáculum sá-
culi.

Inimíci defecérunt
frámeæ in finem: * et civ-
itátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum
cum sónitu: * et Dóminus
in ætérnum pérmanet.

Parávit in iudicio
thronum suum: * et ipse
iudicábit orbem terræ in

æquitáte, iudicábit pópulos in iustítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi: * adiutor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter Gentes stúdia eius:

Quóniam requírens sanguínem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis filiæ Sion.

Exsultábo in salutári tuo: * infixæ sunt Gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus iudícia fáciens: * in opéribus mánuum

suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem obliuio erit páuperis: * patiéntia páuperum non peribit in finem.

Exsúrge, Dómine, non confortétur homo: * iudicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Constitue, Dómine, legislatórem super eos: * ut sciant Gentes quóniam hómines sunt.

Ut quid, Dómine, recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis animæ suæ: * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminus peccátor, * secúndum multitudinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspectu eius: * inquinatæ sunt viæ illius in omni tempore.

Auferuntur iudicia tua a facie eius: * omnium inimicorum suorum dominabitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movebor a generatione in generationem sine malo.

Cuius maledictione os plenum est, et amaritudine, et dolo: * sub lingua eius labor et dolor.

Sedet in insidiis cum divitibus in occultis: * ut interficiat innocentem.

Oculi eius in pauperem respiciunt: * insidiatur in abscondito, quasi leo in spelunca sua.

Insidiatur ut rapiat pauperem: * rapere pauperem, dum attrahit eum.

In laqueo suo humiliabit eum: * inclinabit se, et cadet, cum dominatus fuerit pauperum.

Dixit enim in corde suo: Oblitus est Deus, * avertit faciem suam ne videat in finem.

Exsurge, Domine Deus, exaltetur manus tua: * ne obliviscaris pauperum.

Propter quid irritavit impius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requireret.

Vides quoniam tu laborem et dolorem consideras: * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper: * orphano tu eris adiutor.

Contere brachium peccatoris et maligni: * quaeretur peccatum illius, et non inveniatur.

Dominus regnabit in æternum, et in sæculum sæculi: * peribitis, Gentes, de terra illius.

Desiderium pauperum exaudivit Dominus: * præparationem cordis eorum audivit auris tua.

Iudicare pupillo et humili, * ut non apponat ultra magnificare se homo super terram.

In Dómino confido: † quomodo dicitis animæ meæ: * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * iustus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes eius.

Oculi eius in páuperem respíciunt: * pálpebræ eius intérrigant filios hóminum.

Dóminus intérrigat iustum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procel-lárum pars cálicis eórum.

Quóniam iustus Dóminus, et iustítias diléxit: * æquitátem vidit vultus eius.

Ant. Domine deus meus in te speravi.

Ant. Tu Domine.

Ant. Iuste deus iudex fortis patiensque benignus in te sperantes muni miserando fideles.

Ant. Surge.

Salvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus: * quóniam diminútæ sunt veritátes a filiis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus universa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.

Qui dixerunt: Linguam nostram magnificábimus, † lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum, * nunc exsúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta: * argéntum igne examinátum, probátum terræ purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos: et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant: * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti filios hóminum.

Usquequo, Dómine, obliviscéris me in finem? * úsquequo avértis faciém tuam a me?

Quámdiu ponam consilia in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus.

Illúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo: † cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abom-

inábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit super filios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum: † linguis suis dolóse agébant * venénium áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, † et viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invo-

cavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne iusta est, † consílium ínopis confudístis: * quóniam Dóminus spes eius est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exsultábit Iacob, et lætábitur Israël.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiëscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur iustítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu eius malignus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui iurat próximo suo, et

non decípit, * qui pecú-niam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc: * non movébitur in ætérnum.

Ant. Scientes quia hora est iam nos de somno surgere nunc enim prior est nostra salus quam cum credidimus nox precessit dies autem appropinquavit.

Ant. Hora est.

Ant. Quid molesti estis huic mulieri opus enim bonum operata est in me.

Ant. Mittens.

Ant. Tu Domine servabis nos et custodies nos.

Ant. Bonorum.

Ant. Surge et in eternum conserva munimine sacro custodique tuos astripotens famulos.

Ant. Nature.

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te: † Dixi Dómino: Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra eius, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitates eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restitues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corrup-

tiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, † adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in délixtera tua usque in finem.

Ant. Bonorum meorum non indiges in te speravi conserva me Domine.

Ant. Inclina.

Ant. Nature genitor conserva a morte redemptor facque tuo dignos servitio famulos.

Ant. Pectora.

Exáudi, Dómine, iustítiam meam: * inténde deprecationem meam.

Auribus pèrcipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo iudícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitates.

Probásti cor meum, et visitásti nocte: * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus: * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus délixerunt tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, † ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Proiiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge, Dómine, præveni eum, et sup-plánta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio,

frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de absconditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis: * et dimisérunt reliquias suas párvulis suis.

Ego autem in iustítia apparébo conspéctui tuo: * satiabor cum apparúerit glória tua.

Ant. Inclina Domine aurem tuam michi et exaudi verba mea.

Ant. Dominus.

Ant. Pectora nostra tibi tu conditor orbis adure igne piopurgans atque cremando probans.

Ant. Tu populum.

Díligam te, Dómine, fortitúdo mea: *

Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Deus meus adiutor meus, * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salutis meæ, * et suscep-tor meus.

Laudans invocábo
Dóminum: * et ab inimí-
cis meis salvus ero.

Circumdedérunt me
dolóres mortis: * et tor-
réntes iniquitátis contur-
bavérunt me.

Dolóres inférni circum-
dedérunt me: * præoccu-
pavérunt me láquei mor-
tis.

In tribulatióne mea in-
vocávi Dóminum, * et ad
Deum meum clamávi.

Et exaudivit de templo
sancto suo vocem meam:
* et clamor meus in con-
spéctu eius, introívit in
aures eius.

Commóta est, et con-
trémuit terra: * fun-
daménta móntium con-
turbáta sunt, et commóta
sunt, quóniam irátus est
eis.

Ascéndit fumus in ira
eius: † et ignis a fácie eius
exársit: * carbónes suc-
cénsi sunt ab eo.

Inclinávit cælos, et de-
scéndit: * et caligo sub
pédibus eius.

Et ascéndit super Chéru-
bim, et volávit: * volávit

super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras
latíbulum suum, † in cir-
cúitu eius tabernáculum
eius: * tenebrósa aqua in
núbibus áëris.

Præ fulgóre in conspéctu
eius nubes transiérunt, *
grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cælo
Dóminus, † et Altíssimus
dedit vocem suam: *
grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et
dissipávit eos: * fúlgora
multiplicávit, et contur-
bávit eos.

Et apparuérunt fontes
aquárum, * et reveláta
sunt fundaménta orbis
terrárum:

Ab increpatione tua,
Dómine, * ab inspiratióne
spíritus iræ tuæ.

Misit de summo, et ac-
cépit me: * et assúmpsit
me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis
meis fortíssimis, † et ab
his qui odérunt me: *
quóniam confortáti sunt
super me.

Prævenérunt me in die
afflictiónis meæ: * et fac-

tus est Dóminus protéc-
tor meus.

Et edúxit me in
latitúdinem: * saluum me
fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuét mihi Dómi-
nus secúndum iustí-
tiam meam: * et secún-
dum puritátem mánuum
meárum retríbuét mihi:

Quia custodívi vias
Dómini, * nec ímpie gessi
a Deo meo.

Quóniam ómnia iudícia
eius in conspéctu meo: *
et iustítias eius non répuli
a me.

Et ero immaculátus cum
eo: * et observábo me ab
iniquitáte mea.

Et retríbuét mihi Dómi-
nus secúndum iustí-
tiam meam: * et secún-
dum puritátem mánuum
meárum in conspéctu
oculórum eius.

Cum sancto sanctus eris,
* et cum viro innocénte
ínnocens eris:

Et cum elécto eléctus
eris: * et cum perverso
pervertéris.

Quóniam tu pópulum
húmilem saluum fácies:

* et óculos superbórum
humiliábis.

Quóniam tu illúmi-
nas lucérnam meam,
Dómine: * Deus meus, il-
lúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a
tentatióne, * et in Deo
meo transgrédíar murum.

Deus meus, impol-
lúta via eius: † elóquia
Dómini igne examináta:
* protécior est ómnium
spérántium in se.

Quóniam quis Deus
præter Dóminum? * aut
quis Deus præter Deum
nostrum?

Deus, qui præcínxit me
virtúte: * et pósuit im-
maculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos
tamquam cervórum, * et
super excélsa státuens
me.

Qui docet manus meas
ad prælium: * et posuísti,
ut arcum áereum, bráchia
mea.

Et dedísti mihi protec-
tiónem salútis tuæ: * et
déktera tua suscepit me:

Et disciplína tua corréxit
me in finem: * et disci-

plína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos
subtus me: * et non sunt
infirmáta vestígia mea:

Pérsequar inimícos
meos et comprehéndam
illos: * et non convértar,
donec defícient.

Confríngam illos, nec
póterunt stare: * cadent
subtus pedes meos.

Et præcinxísti me virtúte
ad bellum: * et supplan-
tásti insurgéntes in me
subtus me.

Et inimícos meos dedísti
mihi dorsum, * et
odiéntes me disper-
didísti.

Clamavérunt, nec erat
qui salvos fáceret ad
Dóminum: * nec ex-
audívit eos.

Et commínuam illos,
ut púlverem ante fá-
ciem venti: * ut lutum
plateárum delébo eos.

Erípies me de contradic-
tiónibus pópuli: * con-
stitues me in caput gén-
tium.

Pópulus quem non
cognóvi servívit mihi: *
in audítu auris obedívit

mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt
mihi, * fílii aliéni in-
veteráti sunt, et claudi-
cavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, et
benedíctus Deus meus: *
et exaltétur Deus salútis
meæ.

Deus, qui das vindíc-
tas mihi, et subdis pópu-
los sub me: * liberá-
tor meus de inimícis meis
iracúndis.

Et ab insurgéntibus in
me exaltábis me: * a viro
iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi
in natióibus, Dómine: *
et nómini tuo psalmum
dicam.

Magníficans salútes
Regis eius, † et fáciens
misericórdiam Christo
suo David: * et sémini
eius usque in sáeculum.

Ant. Hora est iam nos de
somno surgere et aperti
sunt oculi nostri surgere
ad Christum quia lux vera
est fulgens in mundo.

Ant. Nox precessit.

Ant. Mittens hec
mulier in corpus meum

hoc unguentum ad se-
peliendum me fecit.

Ant. Magister dicit.

Ant. Dominus fir-
mamentum meum
et refugium meum.

Ant. Non sunt loquele.

Ant. Tu populum hu-
mitem salvasti a morte re-
demptor atque superba
tuo colla premis iaculo.

Ant. Sponsus.

Cæli enarrant glóriam
Dei: * et ópera
mánuum eius annúntiat
firmaméntum.

Dies diéi erúctat ver-
bum, * et nox nocti índi-
cat sciéntiam.

Non sunt loquélæ,
neque sermónes, * quo-
rum non audiántur voces
eórum.

In omnem terram exívit
sonus eórum: * et in fines
orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernácu-
lum suum: * et ipse
tamquam sponsus procé-
dens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad
curréndam viam, * a
summo cælo egréssio
eius.

Et occúrsus eius usque
ad summum eius: * nec
est qui se abscóndat a
calóre eius.

Lex Dómini immac-
uláta, convértens ánimas:
* testimónium Dómini
fidéle, sapiéntiam præ-
stans párvulis.

Iustítiæ Dómini rectæ,
lætificántes corda: *
præcéptum Dómini lú-
cidum illúminans óculos.

Timor Dómini sanc-
tus, pérmanens in sæcu-
lum sæculi: * iudícia
Dómini vera, iustificáta in
semetípsa.

Desiderábilia super au-
rum et lápidem pretiós-
um multum: * et dul-
cióra super mel et favum.

Etenim servus tuus
custódit ea, * in cus-
todiéndis illis retribúto
multa.

Delícta quis intélligit? †
ab occúltis meis munda
me: * et ab aliénis parce
servo tuo.

Si mei non fúerint dom-
ináti, tunc immaculátus
ero: * et emundábor a
delícto máximo.

Et erunt ut compláceant
elóquia oris mei: * et
meditatio cordis mei in
conspéctu tuo semper.

Dómine, adiutor meus,
* et redemptor meus.

Ant. Non sunt lo-
quele neque sermones
quorum non audi-
antur voces eorum.

Ant. Exaudiat.

Ant. Sponsus ut e tha-
lamo processit Chris-
tus in orbem descen-
dens celo iure salutifero.

Ant. Auxilium.

Exáudiat te Dóminus
in die tribulatiónis: *
prótegat te nomen Dei Ia-
cob.

Mittat tibi auxilium de
sancto: * et de Sion tueá-
tur te.

Memor sit omnis sacri-
ficii tui: * et holocáustum
tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum
cor tuum: * et omne con-
sílium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári
tuo: * et in nómine Dei
nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes
petitiónes tuas: * nunc

cognóvi quóniam salvum
fecit Dóminus Christum
suum.

Exáudiet illum de cælo
sancto suo: * in po-
tentátibus salus dexteræ
eius.

Hi in cúrribus, et hi in
equis: * nos autem in
nómine Dómini, Dei nos-
tri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et ce-
cidérunt: * nos autem
surréximus et erécti
sumus.

Dómine salvum fac
regem: * et exáudi
nos in die, qua in-
vocavérimus te.

Ant. Exaudiat te Domi-
nus in die tribulationis.

Ant. Domine.

Ant. Auxilium no-
bis salvator mitte
salutis et tribuas vi-
tam tempore perpetuo.

Ant. Rex sine fine.

Dómine, in virtúte tua
lætábitur rex: * et
super salutáre tuum ex-
sultábit veheménter.

Desidérium cordis eius
tribuísti ei: * et volun-
táte labiórums eius non

fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite eius corónam de lápide pretiósó.

Vitam pétiiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sáeculum, et in sáeculum sáeculi.

Magna est glória eius in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sáeculum sáeculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * délixtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum

a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábitus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Nox precessit dies autem appropinquavit abiciamus ergo opera tenebrarum et induamur arma lucis sicut in die honeste ambulemus.

Ant. Domine in virtute tua letabitur rex.

Ant. Magister dicit tempus meum prope est apud te facio pascha cum discipulis meis.

Ant. Rex sine fine manens miseris tu parce ruinis premia concedens et tua cuncta regens.

In Laudibus. Ant. Regnavit Dominus precinctus fortitudine cum decore virtutum cuius sedes parata est in eternum. Dominus reg-

navit.

Deus, Deus meus, respice in me: † quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus, clamabo per diem, et non exaudies: * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas: * laus Israël.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abiectio plebis.

Omnes videntes me deriserunt me: * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meae. In te proiectus

sum ex utero.

De ventre matris meae Deus meus es tu, * ne discesseris a me:

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est qui adiuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum: * sicut leo rapiens et rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens: * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, † et lingua mea adhesit faucibus meis: * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt

me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensionem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam: * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis: * et a cónibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio Ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Iacob, glori ficáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprexit, neque despéxit deprecationem páuperis:

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur: † et laudábunt Dóminum qui requírunť eum: * vivent corda eórum in sáeculum sáeculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:

Et adorábunt in conspéctu eius * univérsæ familiæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu eius cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cæli iustítiam eius pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectionis

educávit me: * ánimam
meam convértit.

Dedúxit me super sémi-
tas iustítiæ: * propter
nomen suum.

Nam, etsi ambulávero
in médio umbræ mortis,
non timébo mala: * quón-
iam tu mecum es.

Virga tua, et báculus
tuus: * ipsa me consoláta
sunt.

Parásti in conspéctu
meo mensam, * advérsus
eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo ca-
put meum: * et calix
meus inébrians quam
præclárus est!

Et misericórdia tua sub-
sequétur me * ómnibus
diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in
domo Dómini, * in lon-
gitudinem diérum.

Dómini est terra, et
plenitúdo eius: * or-
bis terrárum, et univérsi
qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária
fundávit eum: * et super
flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in mon-
tem Dómini? * aut quis

stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et
mundo corde, † qui non
accépit in vano ánimam
suam, * nec iurávit in
dolo próximo suo.

Hic accípiet benedic-
tiónem a Dómino: * et
misericórdiam a Deo,
salutári suo.

Hæc est generátio
quæréntium eum, *
quæréntium fáciem Dei
Iacob.

Attóllite portas, príncipes,
vestras, † et elevámini,
portæ æternáles: * et in-
troíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ?
† Dóminus fortis et
potens: * Dóminus
potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes,
vestras, † et elevámini,
portæ æternáles: * et in-
troíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ?
* Dóminus virtútum ipse
est Rex glóriæ.

Ad te, Dómine, lev-
ávi ánimam meam: *
Deus meus, in te confído,
non erubéscam.

Neque irrideant me in-

imíci mei: * étenim univérſi, qui súſtinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónſtra mihi * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es, Deus, Salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíſcere miſerationúm tuárum, Dómine, * et miſericordiárum tuárum, quæ a ſæculo sunt.

Delícta iuventútis meæ, * et ignorántias meas ne memínaris.

Secúndum miſericórdiam tuam meménto mei tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in iudício: * docébit mites vias suas.

Univérſæ viæ Dómini, miſericórdia et véritas, *

requiréntibus testaméntum eius et testimónia eius.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem stáuit ei in via, quam elégit.

Anima eius in bonis demorábitur: * et semen eius hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse évéllet de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, et miſerére mei: * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dimítte univérſa delícta mea.

Réſpice inimícos meos quóniam multiplicáti

sunt: * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubescam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israë!l: * ex ómnibus tribulatióibus suis.

Iúdica me, Dómine, quóniam ego in innocentia mea ingressus sum: * et in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me, Dómine, et tenta me: * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est: * et complácuí in veritate tua.

Non sedi cum concílio vanitátis: * et cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiám malignántium: * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas: * et circumdabo altáre tuum, Dómine.

Ut áudiam vocem laudis: * et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ: * et locum habitatióis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * et cum viris sánguinem vitam meam.

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * dextera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocentia mea ingressus sum: * rédime me, et miserere mei.

Pes meus stetit in dirécto: * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Ant. Dominus.

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

Si consístant advérsus

me castra, * non timébit
cor meum.

Si exsúrgat advérsus me
práelium, * in hoc ego
sperábo.

Unam pétii a Dómino,
hanc requíram, * ut in-
hábitem in domo Dómini
óm nibus diébus vitæ
meæ:

Ut vídeam voluptátem
Dómini, * et vísitem tem-
plum eius.

Quóniam abscondit me
in tabernáculo suo: * in
die malórum protéxit me
in abscondito tabernáculi
sui.

In petra exaltávit me:
* et nunc exaltávit ca-
put meum super inimícos
meos.

Circuív i et immolávi in
tabernáculo eius hóstiam
vociferatiónis: * can-
tábo et psalmum dicam
Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem
meam, qua clamávi ad te:
* miserére mei, et exáudi
me.

Tibi dixit cor meum,
exquisívit te fácies mea:
* fáciem tuam, Dómine,

requíram.

Ne avértas faciém tuam a
me, * ne declínes in ira a
servo tuo.

Adiútor meus esto: * ne
derelínquas me, neque
despicias me, Deus,
salutáris meus.

Quóniam pater meus, et
mater mea dereliquerunt
me: * Dóminus autem as-
súmpsit me.

Legem pone mihi,
Dómine, in via tua: *
et dirige me in sémitam
rectam propter inimícos
meos.

Ne tradíderis me in án-
imas tribulántium me: *
quóniam insurrexérunt in
me testes iníqui, et men-
tita est iníquitas sibi.

Credo vidére bona
Dómini * in terra vivén-
tium.

Exspécta Dóminum,
viríliter age: * et con-
fortétur cor tuum, et sús-
tine Dóminum.

Ad te, Dómine,
clamábo, Deus
meus, ne síleas a me: *
nequándo táceas a me, et
assimilábor descendén-

tibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem deprecationis meæ dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus: * et cum operántibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tribue illis, * redde retributióem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum eius * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus, * quóniam exaudivit vocem deprecationis meæ.

Dóminus adiutor meus, et protector meus: * in ipso sperávit cor meum et adiutus sum.

Et reflóruit caro mea: *

et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ: * et protector salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et benedic hereditáti tuæ, * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Ant. Dominus defensor vite mee.

Ant. Adorate.

Afférte Dómino, filii Dei: * afférte Dómino filios arietum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius.

Vox Dómini super aquas, Deus maiestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificentia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confringet Dóminus cedros Líbani.

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani:

* et dilectus quemadmodum filius unicornium.

Vox Domini intercedentis flammam ignis: * vox Domini concutientis desertum: et commovebit Dominus desertum Cades.

Vox Domini preparantis cervos, et revelabit condensa: * et in templo eius omnes dicent gloriam.

Dominus diluvium inhabitare facit: * et sedebit Dominus Rex in aeternum.

Dominus virtutem populo suo dabit: * Dominus benedicet populo suo in pace.

Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me: * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine, Deus meus, clamavi ad te, * et sanasti me.

Domine, eduxisti ab inferno animam meam: * salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino, sancti eius: * et confitemini

memoriae sanctitatis eius.

Quoniam ira in indignatione eius: * et vita in voluntate eius.

Ad vesperum demorabitur fletus: * et ad matutinum laetitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: * Non movebor in aeternum.

Domine, in voluntate tua, * praestitisti decore meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me, * et factus sum conturbatus.

Ad te, Domine, clamabo: * et ad Deum meum deprecabor.

Quae utilitas in sanguine meo, * dum descendendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, et misertus est mei: * Dominus factus est adiutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi: * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me laetitia:

Ut cantet tibi glória mea,
et non compúngar: *
Dómine, Deus meus, in
ætérnum confitébor tibi.

Ant. Adorate Dominum
in aula sancta eius.

Ant. In tua.

In te, Dómine, sperávi
non confúndar in
ætérnum: * in iustítia tua
líbera me.

Inclína ad me aurem
tuam, * accélera ut éruas
me.

Esto mihi in Deum pro-
tectórem, et in domum
refúgii: * ut salvum me
fácias.

Quóniam fortitúdo mea,
et refúgium meum es tu:
* et propter nomen tuum
dedúces me, et enútries
me.

Edúces me de láqueo
hoc, quem abscondérunt
mihi: * quóniam tu es
protéctor meus.

In manus tuas com-
méndo spíritum meum:
* redemísti me, Dómine,
Deus veritátis.

Odísti observántes van-
itátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino

sperávi: * exsultábo, et
lætábor in misericórdia
tua.

Quóniam respexisti
humilitátem meam, *
salvásti de necessitátibus
ánimam meam.

Nec conclusísti me
in mánibus inimíci: *
statuísti in loco spatióso
pedes meos.

Miserére mei, Dómine,
quóniam tríbulo: † con-
turbátus est in ira ócu-
lus meus, * ánima mea, et
venter meus:

Quóniam defécit in
dolóre vita mea: * et anni
mei in gemítibus.

Infirmáta est in pau-
pertáte virtus mea: * et
ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos
meos factus sum op-
próbrum et vicínis meis
valde: * et timor notis
meis.

Qui vidébant me, foras
fugérunt a me: * oblivióni
datus sum, tamquam
mórtuus a corde.

Factus sum tamquam
vas pérditum: * quóniam
audívi vituperatióem

multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsus me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine: † dixi: Deus meus es tu: * in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persecuéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, † saluum me fac in misericórdia tua: * Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus iustum iniquitátem: * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscondito faciéi tuæ * a

conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernácul tuo * a contradicióne linguárum.

Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ: * Proiectus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes sancti eius: † quóniam veritátem requíret Dóminus, * et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes, qui sperátis in Dómino.

Beáti quorum remissæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu eius dolus.

Quóniam tácii, inveter-

avérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci: * et iniustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsus me iniustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátió mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxillas eórum constríngere: *

qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti, * et gloriámini, omnes recti corde.

Ant. In tua iusticia libera me domine

Ant. Rectos.

Exsultáte, iusti in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitemini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera eius in fide.

Díligit misericórdiam et iudícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt: * et spíritu oris eius omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in

thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium: † réprobat autem cogitatíones populórum, * et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatíones cordis eius in generatíone et generatíonem.

Beáta gens, cuius est Dóminus, Deus eius: * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus: * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum: * qui intél-
ligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gi-

gas non salvábitur in multitudíne virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia eius:

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adiútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto eius sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmódum sperávimus in te.

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus eius in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen eius in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et

exaudivit me: * et ex
ómnibus tribulatióibus
meis erípuit me.

Accédite ad eum, et il-
luminámini: * et fácies
vestræ non confundén-
tur.

Iste pauper clamávit, et
Dóminus exaudivit eum:
* et de ómnibus tribu-
latiúnibus eius salvávit
eum.

Immíttet Angelus
Dómini in circúitu timén-
tium eum: * et erípiet
eos.

Gustáte, et vidéte quó-
niam suávis est Dóminus:
* beátus vir, qui sperat in
eo.

Timéte Dóminum,
omnes sancti eius: *
quóniam non est inópia
timéntibus eum.

Dívites eguérunt et es-
uriérunt: * inquiréntes
autem Dóminum non
minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me: *
timórem Dómini docébo
vos.

Quis est homo qui vult
vitam: * díligit dies vidére
bonos?

Próhibe linguam tuam a
malo: * et lábia tua ne lo-
quántur dolum.

Divérte a malo, et fac
bonum: * inquire pacem,
et perséquare eam.

Oculi Dómini super ius-
tos: * et aures eius in pre-
ces eórum.

Vultus autem Dómini
super faciéntes mala:
* ut perdat de terra
memóriam eórum.

Clamavérunt iusti,
et Dóminus exaudivit
eos: * et ex ómnibus
tribulatiúnibus eórum
liberávit eos.

Iuxta est Dóminus iis,
qui tribuláto sunt corde:
* et húmiles spíritu
salvábit.

Multæ tribulatióes
iustórum: * et de óm-
nibus his liberábit eos
Dóminus.

Custódit Dóminus óm-
nia ossa eórum: * unum
ex his non conterétur.

Mors peccatórum pés-
sima: * et qui odérunt
iustum, delínquent.

Rédimet Dóminus áni-
mas servórum suórum: *

et non delinquent omnes
qui sperant in eo.

Ant. Rectos decet collaudatio.

Ant. Expugna.

Iúdica, Dómine,
nocéntes me, * expugna
impugnántes me.

Apprehénde arma et
scutum: * et exsúrge in
adiutórium mihi.

Effúnde frámeam, et
conclúde advérsus eos,
qui persecuúntur me: *
dic ánimæ meæ: Salus
tua ego sum.

Confundántur et revereántur,
* quæréntes ánimam
meam.

Avertántur retrórsum,
et confundántur * cogitántes
mihi mala.

Fiant tamquam pulvis
ante fáciem venti: * et
Angelus Dómini coárcatans
eos.

Fiat via illórum ténebræ
et lúbricum: * et Angelus
Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt
mihi intéritum láquei sui: *
supervácue exprobravérunt
ánimam meam.

Vénia illi láqueus, quem
ignórat: † et cáptio, quam
abscondit, apprehéndat
eum: * et in láqueum cadat
in ipsum.

Anima autem mea exsultábit
in Dómino: * et delectábitur
super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent:
* Dómine, quis símilis
tibi?

Erípiens ínopem de manu
fortiórum eius: * egénum
et páuperem a diripiéntibus
eum.

Surgéntes testes iníqui,
* quæ ignorábam interrogábant
me.

Retribuébant mihi mala
pro bonis: * sterilitátem
ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi molésti
essent, * induébar cilício.

Humiliábam in ieiúnio
ánimam meam: * et oratio
mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi
fratrem nostrum, sic complacébam:
* quasi lugens et contristátus,
sic humiliábar.

Et advérsus me lætáti sunt, et convenérunt: * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compuncti, † tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me dentibus suis.

Dómine, quando respícies? * restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníque: * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur: * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum: * dixerunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas a me.

Exsúrge et inténde iudicio meo: * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Iúdica me secúndum iustítiam tuam, Dómine, Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: † Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant et revearéantur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et læténtur qui volunt iustítiam meam: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus qui volunt pacem servi eius.

Et lingua mea meditábitur iustítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Dixit iniústus ut delínquat in semetípso: * non est timor Dei ante óculos eius.

Quóniam dolóse egit in conspéctu eius: * ut inveniátur iníquitas eius ad ódium.

Verba oris eius iniquitas,
et dolus: * nóluit intel-
ligere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus
est in cubíli suo: * ásti-
tit omni viæ non bonæ,
malítiam autem non
odívit.

Dómine, in cælo miser-
icórdia tua: * et véritas
tua usque ad nubes.

Iustítia tua sicut montes
Dei: * iudícia tua abyíssus
multa.

Hómines, et iuménta
salvábis, Dómine: *
quemádmódum multi-
plicásti misericórdiam
tuam, Deus,

Fílii autem hóminum,
* in tégmíne alárum
tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte
domus tuæ: * et torrén-
te voluptátis tuæ potábis
eos.

Quóniam apud te est
fons vitæ: * et in lúmine
tuo vidébimus lumen.

Præténde misericór-
diam tuam sciéntibus te, *
et iustítiam tuam his, qui
recto sunt corde.

Non véniat mihi pes

supérbiæ: * et manus
peccatóris non móveat
me.

Ibi cecidérunt qui op-
erántur iniquitátem:
* expúlsi sunt, nec
potuérunt stare.

Ant. Expugna impug-
nantes me.

Ant. Revela.

Noli æmulári in ma-
lignántibus: * neque
zeláveris faciéntes iniqui-
tátem.

Quóniam tamquam
fœnum velóciter arés-
cent: * et quemádmódum
ólera herbárum cito déci-
dent.

Spera in Dómino, et fac
bonitátem: * et inhábita
terram, et pascéris in di-
vítiiis eius.

Delectáre in Dómino: *
et dabit tibi petitiónes
cordis tui.

Revéla Dómino viam
tuam, et spera in eo: * et
ipse fáciat.

Et edúcet quasi lumen
iustítiam tuam: † et iudí-
cium tuum tamquam
merídiem: * súbditus esto
Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua: * in hómine faciënte iniustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem: * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor: * et quæres locum eius et non invénies.

Mansuétí autem hereditábunt terram: * et delectabúntur in multítudine pacis.

Observábit peccátor iustum: * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próspicit quod véniet dies eius.

Gládius evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum,

Ut deíiciant páuperem et inopem: * ut trucident rectos corde.

Gladius eórum intret in

corda ipsórum: * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum iusto, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur: * confirmat autem iustos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum: * et heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, † et in diébus famis saturabúntur: * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificátí fúerint et exaltátí: * deficientes, quemádmódum fumus deficient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet: * iustus autem miserétur et tríbuet.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram: * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur: * et viam eius volet.

Cum ceciderit non collidetur: * quia Dóminus supponit manum suam.

Iunior fui, etenim senui: * et non vidi iustum derelictum, nec semen eius quærens panem.

Tota die miseretur et commodat: * et semen illius in benedictione erit.

Decлина a malo, et fac bonum: * et inhábita in sæculum sæculi.

Quia Dóminus amat iudícium, et non derelinquet sanctos suos: * in ætérnum conservabuntur.

Iniústi puniéntur: * et semen impiórum períbit.

Iusti autem hereditábunt terram: * et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Os iusti meditábitur sapiéntiam, * et lingua eius loquétur iudícium.

Lex Dei eius in corde ipsius, * et non supplantabúntur gressus eius.

Consíderat peccátor iustum: * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in manibus eius: * nec damnábit eum, cum iudicábitur illi.

Exspécta Dóminum, et custódi viam eius: † et exaltábit te ut hereditáte cápias terram: * cum perierint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat: * et quæsívi eum, et non est invéntus locus eius.

Custódi innocentiam, et vide æquitátem: * quóniam sunt reliquiæ hómini pacífico.

Iniústi autem disperibunt simul: * reliquiæ impiórum interibunt.

Salus autem iustórum a Dómino: * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adiuvábit eos Dóminus et liberábit eos: * et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos: quia sper-

avérunt in eo.

Dómine, ne in furóre
tuo árguas me, *
neque in ira tua corrípias
me.

Quóniam sagittæ tuæ in-
fixæ sunt mihi: * et con-
firmásti super me manum
tuam.

Non est sánitas in carne
mea a fácie iræ tuæ:
* non est pax óssibus
meis a fácie peccatórum
meórum.

Quóniam iniquitátes
meæ supergréssæ sunt
caput meum: * et sicut
onus grave gravátæ sunt
super me.

Putruérunt et corrúptæ
sunt cicatríces meæ, * a
fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et
curvátus sum usque in
finem: * tota die con-
tristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei im-
pléti sunt illusióne: *
et non est sánitas in carne
mea.

Afflictus sum, et hu-
miliátus sum nimis: *
rugiébam a gémitu cordis
mei.

Dómine, ante te omne
desidérium meum: * et
gémitus meus a te non est
absconditus.

Cor meum conturbátum
est, † derelíquit me vir-
tus mea: * et lumen
oculórum meórum, et ip-
sum non est mecum.

Amíci mei, et próx-
imi mei * advérsus me
appropinquavérunt, et
stetérunt.

Et qui iuxta me erant, de
longe stetérunt: * et vim
faciébant qui quærébant
ánimam meam.

Et qui inquirebant mala
mihi, locúti sunt van-
itátes: * et dolos tota die
meditabántur.

Ego autem tamquam
surdus non audiébam:
* et sicut mutus non
apériens os suum.

Et factus sum sicut
homo non áudiens: * et
non habens in ore suo
redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine,
sperávi: * tu exáudies me,
Dómine, Deus meus.

Quia dixi: Nequándo su-
pergáudeant mihi inimíci

mei: * et dum com-
movéntur pedes mei, su-
per me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla
parátus sum: * et dolor
meus in conspéctu meo
semper.

Quóniam iniquitátem
meam annuntiábo: * et
cogitábo pro peccáto
meo.

Inimíci autem mei
vivunt, et confirmáti sunt
super me: * et multi-
plicáti sunt qui odérunt
me iníque.

Qui retríbuunt mala
pro bonis, detrahébant
mihi: * quóniam se-
québar bonitátem.

Ne derelínquas me,
Dómine, Deus meus: * ne
discésseris a me.

Inténde in adiutórium
meum, * Dómine,
Deus, salútis meæ.

Ant. Revela Domino
viam tuam.

In Laudibus. Ant. Mis-
ere mei deus. Miserere.

Ant. Intellige clamorem
meum domine. Verba
mea.

Ant. Deus deus deus

ad te de luce vig-
ilo. Deus deus meus.

Ant. Conversus est furor
tuus domine et conso-
latus es me. Confitebor
tibi.

Ant. Laudate domine de
celis. Laudate dominum.

Ant. Benedictus deus Is-
rael. Benedictus domi-
nus.

Ant. Ut non delin-
quam.

Dixi: Custódiam vias
meas: * ut non
delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custó-
diam, * cum consísteret
peccátor advérsus me.

Obmútui, et humiliátus
sum, et sílui a bonis: * et
dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum in-
tra me: * et in med-
itátione mea exardéscet
ignis.

Locútus sum in lingua
mea: * Notum fac mihi,
Dómine, finem meum.

Et númerum diérum
meórum quis est: * ut
sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles po-
suísti dies meos: * et

substantia mea tamquam
nihilum ante te.

Verumtamen universa
vanitas, * omnis homo
vivens.

Verumtamen in imagine
pertransit homo: * sed et
frustra conturbatur.

Thesaurizat: * et ignorat
cui congregabit ea.

Et nunc quæ est expectatio
mea? Nonne Dominus?
* Et substantia mea
apud te est.

Ab omnibus iniquitatibus
meis erue me:
* opprobrium insipienti
dedisti me.

Obmuitui, et non aperui
os meum, quoniam tu
fecisti: * amove a me plagas
tuas.

A fortitudine manus
tuæ ego defeci in increpationibus:
* propter iniquitatem corripuisti
hominem.

Et tabescere fecisti sicut
araneam animam eius: *
verumtamen vane conturbatur
omnis homo.

Exaudi orationem
meam, Domine, et deprecationem
meam: *

auribus percipe lacrimas
meas.

Ne sileas: quoniam advena
ego sum apud te, et peregrinus,
* sicut omnes patres mei.

Remitte mihi, ut refrigerer
priusquam abeam, * et amplius non
ero.

Exspectans expectavi
Dominum, * et intendit mihi.

Et exaudivit preces
meas: * et eduxit me de lacu
miseriae, et de luto facis.

Et statuit super petram
pedes meos: * et direxit
gressus meos.

Et immisit in os meum
canticum novum * carmen
Deo nostro.

Videbunt multi, et timebunt:
* et sperabunt in Domino.

Beatus vir, cuius est nomen
Domini spes eius * et non respexit
in vanitates et insanias falsas.

Multa fecisti tu, Domine,
Deus meus, mirabilia tua:
* et cogitationibus tuis non est
qui similis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Iustítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumd-

edérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adiuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunť ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum et revereántur: * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam: * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus sollicitus est mei.

Adiútor meus et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Ant. Ut non delinquam in lingua mea.

Ant. Sana domine.

Beátus qui intélligit super egénium, et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum eius.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris eius: * univérsum stratum eius versásti in infirmitáte eius.

Ego dixi: Dómine, miserere mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen eius?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor eius congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsus me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsus me cogitábant

mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsus me: *

Numquid qui dormit non adíciat ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatióem.

Tu autem, Dómine, miserere mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sáculo et usque in sáculum: * fiat, fiat.

Quemádmódum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et aparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ

meæ panes die ac nocte:
* dum dicitur mihi
quotidie: Ubi est Deus
tuus?

Hæc recordatus sum,
et effudi in me animam
meam: * quoniam tran-
sibo in locum tabernaculi
admirabilis, usque ad do-
mum Dei.

In voce exsultationis,
et confessionis: * sonus
epulantis.

Quare tristis es, anima
mea? * et quare contur-
bas me?

Spera in Deo, quoniam
adhuc confitebor illi: *
salutare vultus mei, et
Deus meus.

Ad meipsum anima mea
conturbata est: * prop-
terea memor ero tui de
terra Iordanis, et Her-
moniim a monte modico.

Abysus abyssum invo-
cat, * in voce catarac-
tarum tuarum.

Omnia excelsa tua, et
fluctus tui * super me
transierunt.

In die mandavit Dómi-
nus misericórdiam suam:
* et nocte canticum eius.

Apud me oratio Deo
vitæ meæ, * dicam Deo:
Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei? *
et quare contristatus in-
cêdo, dum affligit me in-
imicus?

Dum confringuntur ossa
mea, * exprobraverunt
mihi qui tribulant me in-
imici mei.

Dum dicunt mihi per
singulos dies: Ubi est
Deus tuus? * quare tristis
es, anima mea? et quare
conturbas me?

Spera in Deo, quoniam
adhuc confitebor illi: *
salutare vultus mei, et
Deus meus.

Iudica me, Deus, et
discerne causam
meam de gente non
sancta, * ab homine in-
iquo, et doloso erue me.

Quia tu es, Deus, for-
titudo mea: † quare me
repulisti? * et quare tris-
tis incêdo, dum affligit me
inimicus?

Emitte lucem tuam et
veritatem tuam: † ipsa
me deduxerunt, et ad-
duxerunt in montem

sanctum tuum, * et in
tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei:
* ad Deum, qui lætíficat
iuventutem meam.

Confitebor tibi in
cithara, Deus, Deus
meus: * quare tristis es,
ánima mea? et quare
contúrbas me?

Spera in Deo, quón-
iam adhuc confitebor
illi: * salutáre vultus
mei, et Deus meus.

Ant. Sana domine ani-
mam meam quia peccavi
tibi.

Ant. Eructavit.

Deus, áuribus nostris
audívimus: * patres
nostri annuntiavérunt
nobis.

Opus, quod operátus es
in diébus eórum, * et in
diébus antíquis.

Manus tua gentes dis-
pérdidit, et plantásti eos:
* afflíxisti pópulos, et ex-
pulísti eos.

Nec enim in gládio suo
possederunt terram, *
et bráchium eórum non
salvavit eos:

Sed dextera tua, et

bráchium tuum, et illu-
minátio vultus tui, * quón-
iam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et
Deus meus: * qui mandas
salútes Iacob.

In te inimícos nostros
ventilábimus cornu: * et
in nómine tuo spernémus
insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo
sperábo: * et gládus
meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de
affligéntibus nos: * et
odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota
die: * et in nómine tuo
confitébimur in sáeculum.

Nunc autem repulísti
et confudísti nos: * et
non egrediéris, Deus, in
virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum
post inimícos nostros: *
et qui odérunt nos, dirip-
iébant sibi.

Dedísti nos tamquam
oves escárum: * et in
Géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum
tuum sine pretio: * et non
fuit multitúdo in commu-
tationibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsan-nationem et derísum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in simil-itudinem Géntibus: * commotionem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confú-sio faciëi meæ coopérui me.

A voce exprobrántis, et obloquéntis: * a fácie in-imíci, et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt su-per nos, nec oblíti sumus te: * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum: * et declinásti sémitas nostras a via tua:

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopérui nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénium:

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscondita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die: * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exsúrge, quare obdór-mis, Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avér-tis, * oblivísceris inópiae nostræ, et tribulationis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra: * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge, Dómine, ádi-uva nos: * et rédime nos propter nomen tuum.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ: * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo su-per femur tuum, * poten-tíssime.

Spécie tua et pulchritú-dine tua: * inténde,

prósperè procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et iustítiam: * et dedúcet te mirábiliter délixtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent: * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sáeculum sáeculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexisti iustítiam, et odisti iniquitátem: * proptérea unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrtha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiae regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus

Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiae Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória eius filiae Regis ab intus, * in fímbris áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ eius afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatíone: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatíone et generatíonem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sáeculum sáeculi.

Ant. Eructavit cor meum verbum bonum.

Ant. Adiutor.

Deus noster refúgium, et virtus: * adiutor in tribulatíonibus, quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timébimus
dum turbábitur terra: * et
transferéntur montes in
cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ
sunt aquæ eórum: * con-
turbáti sunt montes in
fortitúdine eius.

Flúminis ímpetus lætí-
ficat civitátem Dei: *
sanctificávit tabernácu-
lum suum Altíssimus.

Deus in médio eius, non
commovébitur: * adi-
uvábit eam Deus mane
dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes,
et inclináta sunt regna: *
dedit vocem suam, mota
est terra.

Dóminus virtútum
nobíscum: * suscéptor
noster Deus Iacob.

Veníte, et vidéte ópera
Dómini, † quæ pósuit
prodígia super terram: *
áuferens bella usque ad
finem terræ.

Arcum cónteret, et con-
frínget arma: * et scuta
combúret igni.

Vacáte, et vidéte quó-
niam ego sum Deus: *
exaltábor in Géntibus, et

exaltábor in terra.

Dóminus virtútum
nobíscum: * suscéptor
noster Deus Iacob.

Omnes Gentes, pláu-
dite mánibus: * iu-
biláte Deo in voce exsul-
tatiónis.

Quóniam Dóminus ex-
célsus, terríbilis: * Rex
magnus super omnem
terram.

Subiécit pópulos nobis:
* et Gentes sub pédibus
nostris.

Elégit nobis hereditátem
suam: * spéciem Iacob,
quam diléxit.

Ascéndit Deus in iúbilo:
* et Dóminus in voce
tubæ.

Psállite Deo nostro,
psállite: * psállite Regi
nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis
terræ Deus: * psállite
sapiénter.

Regnábit Deus super
Gentes: * Deus sedet su-
per sedem sanctam suam.

Príncipes populórum
congregáti sunt cum
Deo Abraham: * quó-
niam dii fortes terræ ve-

heménter eleváti sunt.

Ant. Adiutor in tribulationibus.

Ant. Auribus.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto eius.

Fundáture exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus eius cognoscétur: * cum suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépinus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum,

Deus, † sic et laus tua in fines terræ: * iustítia plena est délixtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filíæ Iudæ: * propter iudícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímmini eam: * narráte in túrribus eius.

Pónite corda vestra in virtúte eius: * et distribúite domos eius, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum et in sáculum sáculi: * ipse reget nos in sácula.

Audíte hæc, omnes Gentes: * áuribus percípите omnes, qui habitátis orbem:

Quique terrígenæ, et filii hóminum: * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam: * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psaltério proposi-

tióne meam.

Cur timébo in die mala?
* iníquitas calcánei mei
circúmdabit me:

Qui confidunt in virtúte
sua: * et in multitúdine
divitiárum suárum glo-
riántur.

Frater non rédimet,
rédimet homo: * non
dabit Deo placatióne
suam.

Et prétium redemptionis
ánimæ suæ: * et laborábit
in ætérnum, et vivet ad-
huc in finem.

Non vidébit intéritum,
cum víderit sapiéntes
moriéntes: * simul insípi-
ens, et stultus períbunt.

Et relínquent aliénis di-
vítias suas: * et sepúlcrá
eórum domus illórum in
ætérnum.

Tabernácula eórum in
progénie et progénie: *
vocavérunt nómina sua in
terris suis.

Et homo, cum in honóre
esset, non intelléxit: *
comparátus est iumén-
tis insipiéntibus, et símilis
factus est illis.

Hæc via illórum scán-

dalum ipsis: * et póstea in
ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno
pósti sunt: * mors de-
páscet eos.

Et dominabúntur eórum
iusti in matutíno: * et
auxílium eórum vet-
eráscet in inférno a glória
eórum.

Verúmtamen Deus
rédimet ánimam meam
de manu ínferi: * cum ac-
céperit me.

Ne timúeris, cum dives
factus fúerit homo: *
et cum multiplicáta fúerit
glória domus eius.

Quóniam cum interíerit,
non sumet ómnia: *
neque descéndet cum eo
glória eius.

Quia ánima eius in vita
ipsíus benedicétur: *
confitébitur tibi cum
beneféceris ei.

Introíbit usque in
progénies patrum suórum:
* et usque in ætérnum
non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre
esset, non intelléxit: *
comparátus est iumén-
tis insipiéntibus, et

símilis factus est illis.

Ant. Auribus percipite qui habitatis orbem.

Ant. Deus.

Deus deórum, Dóminus locútus est: * et vocávit terram,

A solis ortu usque ad occásum: * ex Sion spécies decóris eius.

Deus maniféste véniet: * Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu eius exardéscet: * et in circúitu eius tempéstas válida.

Advocábit cælum desúrsum: * et terram discernere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos eius: * qui órinant testamentum eius super sacrificia.

Et annuntiábunt cæli iustítiam eius: * quóniam Deus iudex est.

Audi, pópulus meus, et loquar: † Israë! et testificábor tibi: * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis arguam te: * holocáusta autem tua in conspéctu

meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos: * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum: * iuménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cæli: * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo eius.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrificium laudis: * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enárras iustítias meas, et assúmis testamentum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplinam: * et proiecísti sermones meos retrórsum:

Si vidébas furem, cur-

rēbas cum eo: * et cum adúlteris portiōnem tuam ponēbas.

Os tuum abundávit malítia: * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, † et advérsus filium matris tuæ ponēbas scándalum: * hæc fecísti, et tácuí.

Existimásti, iníque, quod ero tui símilis: * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intelligite hæc, qui obliviscímini Deum: * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrificíum laudis honorificábit me: * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem

meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne proíicias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spírítu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Libera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedissem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spírítus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium iustítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die iniustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem: * iniquitátem magis quam loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitátionis: * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem, † evéllit te, et emigrábit te de tabernáculo tuo: * et radicem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt iusti, et timébunt, † et super eum ridébunt et dicent: * Ecce homo, qui non pósuit Deum adiutórem suum:

Sed sperávit in multitudine divitiárum suárum: * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei: * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum: et in sáeculum sáeculi.

Confitébor tibi in sáeculum, quia fecísti: † et exspectábo nomen

tuum, * quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Ant. Deus deorum locutus est.

In Laudibus. Ant. Secundum magnam misericordiam tuam miserere mei deus. Miserere.

Ant. Salutare vultus mei deus meus. Quemadmodum.

Ant. Ad te de luce vigilo deus. Deus deus meus.

Ant. Cunctis diebus vite nostre salvos nos fac domine. Ego dixi.

Ant. Omnes angeli eius laudate dominum de celis. Laudate dominum.

Ant. Erexit Dominus nobis cornu salutis in domo David pueri sui. Benedictus dominus.

Ant. Avertet.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitatibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cælo prospéxit super fílios hóminum: * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem: * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? † cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, * exsultábit Iacob, et lætábitur Israël.

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua iúdica me.

Deus, exáudi oratióem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante

conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádiuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritate tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatione eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Exáudi, Deus, orationem meam et ne despéxeris deprecationem meam: * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatione mea: * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatione peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me: * et

contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam?

Ecce elongávi fúgiens: * et mansi in solitúdine.

Expectábam eum, qui salvum me fecit: * a pusillanimitate spíritus et tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum: * quóniam vidi iniquitatem et contradictionem in civitate.

Die ac nocte circúdmabit eam super muros eius iníquitas: * et labor in médio eius, et iniustitia.

Et non defécit de platéis eius: * usúra, et dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixisset mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuisset: * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero, homo unánimis: * dux meus, et notus meus.

Qui simul mecum dulces capiébas cibos: * in

domo Dei ambulávimus
cum consénsu.

Véniat mors super illos:
* et descéndant in infér-
num vivéntes:

Quóniam nequítiae in
habitáculis eórum: * in
medio eórum.

Ego autem ad Deum
clamávi: * et Dóminus
salvábit me.

Véspere, et mane, et
merídie narrábo et an-
nuntiábo: * et exáudiet
vocem meam.

Rédimet in pace ánimam
meam ab his, qui ap-
propínquant mihi: * quó-
niam inter multos erant
mecum.

Exáudiet Deus, et humil-
iábit illos: * qui est ante
sæcula.

Non enim est illis
commutátio, et non
timuérunt Deum: * ex-
téndit manum suam in re-
tribuendo.

Contaminavérunt tes-
taméntum eius, divísi
sunt ab ira vultus eius: *
et appropinquávit cor il-
líus.

Mollíti sunt sermónes

eius super óleum: * et ipsi
sunt iácula.

Iacta super Dóminum
curam tuam, et ipse te
enútriet: * non dabit in
æternum fluctuatióem
iusto.

Tu vero, Deus, dedúces
eos, * in púteum intéritus

Viri sánguinem, et dolósi
non dimidiábunt dies
suos: * ego autem
sperábo in te, Dómine.

Ant. Avertet Dominus
captivitatem plebis sue.

Ant. Quoniam.

Miserére mei, Deus,
quóniam concul-
cávit me homo: * tota die
impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me in-
imíci mei tota die: * quó-
niam multi bellántes ad-
vérsus me.

Ab altitúdine diéi
timébo: * ego vero in te
sperábo.

In Deo laudábo ser-
mónes meos, in Deo
sperávi: * non timébo
quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exse-
crabántur: * advérsus
me omnes cogitatiónes

eórum in malum.

Inhabitábunt, et abscondent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsum:

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Miserére mei, Deus, miserére mei: *

quóniam in te confidit ánimam mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo: * donec transeat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum, qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, † et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: * dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos, Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et

psalmum dicam.

Exsúrge, glória mea,
exsúrge psaltérium et
cíthara: * exsúrgam
dilúculo.

Confitébor tibi in
pópulis, Dómine: * et
psalmum dicam tibi in
Géntibus:

Quóniam magnificáta est
usque ad cælos miser-
icórdia tua, * et usque ad
nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos,
Deus: * et super om-
nem terram glória tua.

Ant. Quoniam in te
confidit anima mea.

Ant. Iuste.

Si vere útique iustítiam
loquímmini: * recta iu-
dicáte, filii hóminum.

Etenim in corde iniqui-
tátes operámini: * in terra
iniustítias manus vestræ
concínnant.

Alienáti sunt peccatóres
a vulva, erravérunt ab
útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum
similitúdinem serpéntis:
* sicut áspidis surdæ, et
obturántis aures suas.

Quæ non exáudiet vo-

cem incantántium: *
et venéfici incantántis
sapiénter.

Deus cónteret dentes
eórum in ore ipsórum: *
molas leónum confrínget
Dóminus.

Ad níhilum devénient
tamquam aqua decúr-
rens: * inténdit arcum
suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit,
auferéntur: * super-
cécidit ignis, et non
vidérunt solem.

Priúsqvam intelligerent
spinæ vestræ rhamnum:
* sicut vivéntes, sic in ira
absórbet eos.

Lætábitur iustus cum
viderit vindíctam: *
manus suas lavábit in sán-
guine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique
est fructus iusto: * útique
est Deus iúdicans eos in
terra.

Eripe me de inimícis
meis, Deus meus: *
et ab insurgéntibus in me
libera me.

Eripe me de operántibus
iniquitátem: * et de viris
sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israël.

Inténde ad visitándas omnes Gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitatem.

Converténtur ad vésperam et famem patiéntur ut canes: * et circuíbunt civitatem.

Ecce loquéntur in ore suo, † et gládus in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, † quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia eius præveniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: * nequándo

obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos, protectór meus, Dómine:

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatione: * in ira consummationis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Iacob: * et finium terræ.

Converténtur ad vésperam et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitatem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulationis meæ.

Adiutor meus, tibi psallam, † quia, Deus, susceptor meus es: * Deus meus, misericordia mea.

Ant. Iuste iudicate filii hominum.

Ant. Da nobis.

Deus, repulisti nos, et destruxisti nos: * iratus es, et misertus es nobis.

Commovisti terram, et conturbasti eam: * sana contritiones eius, quia commota est.

Ostendisti populo tuo dura: * potasti nos vino compunctionis.

Dedisti metuentibus te significationem: * ut fugiant a facie arcus:

Ut liberentur dilecti tui: * salvum fac dextera tua, et exaudi me.

Deus locutus est in sancto suo: † Laetabor, et partabor Sichimam: * et convallum tabernaculorum metabor.

Meus est Galaad, et meus est Manasses: * et Ephraim fortitudo capitis mei.

Iuda rex meus: * Moab

olla spei meae.

In Idumaeam extendam calceamentum meum: * mihi alienigenae subditi sunt.

Quis deducet me in civitatem munitam? * quis deducet me usque in Idumaeam?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos? * et non egrediéris, Deus in virtutibus nostris?

Da nobis auxilium de tribulatione: * quia vana salus hominis.

In Deo faciemus virtutem: * et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

Exaudi, Deus, deprecationem meam: * intende orationi meae.

A finibus terrae ad te clamavi: * dum anxietur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea: * turris fortitudinis a facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in saecula: * protegar in velamento alarum

tuarum.

Quoniam tu, Deus meus, exaudisti orationem meam: * dedisti hereditatem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adiicies: * annos eius usque in diem generatiónis et generatiónis.

Permanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritatem eius quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sáculum sáculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Da nobis Domine auxilium de tribulatione.

Ant. A timore.

Nonne Deo subiecta erit ánima mea? * ab ipso enim salutare meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus: * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quóusque irrúitis in hóminem? * interfícitis univérsi vos: tamquam parieti inclináto et maceríæ depúlsæ?

Verúmtamen prætium

meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti: * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subiecta esto, ánima mea: * quoniam ab ipso patién-tia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus: * adiutor meus, non emigrábo.

In Deo salutare meum, et glória mea: * Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra: * Deus adiutor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in statéris: * ut decípiant ipsi de vanitate in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitate, et rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áffluent, nolíte cor ap-pónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potestas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia: *

quia tu reddes unicuique iuxta ópera sua.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: † sic in sancto appáruí tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultationis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adiutor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, † adhásit ánima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, † introíbunt in in-

ferióra terræ: * tradéntur in manus gládií, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes qui iurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Exáudi, Deus, oratióne meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitudíne operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixerunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutinio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur

Deus.

Sagittæ parvulorum
factæ sunt plagæ eorum:
* et infirmatæ sunt contra
eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes
qui videbant eos: * et tí-
muit omnis homo.

Et annuntiaverunt ópera
Dei, * et facta eius in-
tellexerunt.

Lætabitur iustus in
Dómino, et sperabit in
eo: * et laudabuntur
omnes recti corde.

Te decet hymnus,
Deus, in Sion: * et
tibi reddetur votum in
Ierúsalem.

Exáudi orationem
meam: * ad te omnis caro
veniet.

Verba iniquorum præ-
valuérunt super nos: *
et impietatibus nostris tu
propitiaberis.

Beátus quem elegisti et
assumpsisti: * inhabitabit
in átriis tuis.

Replébimur in bonis do-
mus tuæ, sanctum est
templum tuum: * mirá-
bile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus

salutáris noster: * spes
ómnium finium terræ et
in mari longe.

Præparans montes in
virtúte tua, accinctus
poténtia: * qui contúrbas
profúndum maris sonum
flúctuum eius.

Turbabuntur Gentes,
et timébunt qui hábi-
tant términos a signis
tuis: * éxitus matutíni, et
véspere delectábis.

Visitasti terram, et ine-
briasti eam: * multi-
plicasti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est
aquis; parasti cibum il-
lórum: * quóniam ita est
præparatio eius.

Rivos eius inébria multi-
plica genimina eius: * in
stillicidiis eius lætabitur
gérmans.

Benedíces coronæ anni
benignitátis tuæ: * et
campi tui replebuntur
ubertáte.

Pinguéscent speciósa
desérti: * et exsultatióne
colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium
et valles abundábunt
fruménto: * clamábunt,

étenim hymnum dicent.

Ant. A timore inimici eripe Domine animam meam.

Ant. In ecclesiis.

Iubiláte Deo, omnis terra, psalmum dícite nómini eius: * date glóriam laudi eius.

Dícite Deo: Quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super filios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui domináetur in virtúte sua in ætérnum, óculi eius super Gentes respíciunt: * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite, Gentes, Deum nostrum: * et audítam fácite vocem laudis

eius,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotióem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatióes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam: * et eduxísti nos in refrigeríum.

Introíbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta offeram tibi cum incénso arietum: * offeram tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes, qui timétis Deum: * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspéxi
in corde meo, * non
exáudiet Dóminus.

Propterea exaudivit
Deus, * et attendit voci
deprecationis meæ.

Benedíctus Deus, * qui
non amóvit orationem
meam, et misericórdiam
suam a me.

Deus misereátur nostri,
et benedícat nobis:
* illúminet vultum suum
super nos, et misereátur
nostri.

Ut cognoscámus in terra
viam tuam, * in ómnibus
Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli,
Deus: * confiteántur tibi
pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent
Gentes: * quóniam iúdi-
cas pópulos in æquitáte,
et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli,
Deus, confiteántur tibi
pópuli omnes: * terra
dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus,
Deus noster, benedí-
cat nos Deus: * et mé-
tuant eum omnes fines
terræ.

Exsúrgat Deus, et
dissipéntur inimíci
eius, * et fúgiant qui
odérunt eum, a fácie eius.

Sicut déficit fumus, de-
ficiant: * sicut fluit cera
a fácie ignis, sic péreant
peccatóres a fácie Dei.

Et iusti epuléntur, et
exsúltent in conspéctu
Dei: * et delecténtur in
lætítia.

Cantáte Deo, psalmum
dícite nómini eius: * iter
fácite ei, qui ascéndit su-
per occásum: Dóminus
nomen illi.

Exsultáte in conspéctu
eius: * turbabúntur a
fácie eius, patris or-
phanórum et iúdicis
viduárum.

Deus in loco sancto
suo: * Deus, qui inhab-
itáre facit uníus moris in
domo:

Qui edúcit vinctos in for-
titúdine, * simíliter eos
qui exásperant, qui hábi-
tant in sepúlcris.

Deus, cum egrederéris
in conspéctu pópuli tui,
* cum pertransíres in
desérto:

Terra mota est, etenim
cæli distillaverunt a facie
Dei Sinaï, * a facie Dei Is-
raël.

Plúviam voluntariam
segregabis, Deus, heredi-
tati tuæ: * et infirmata
est, tu vero perfecisti
eam.

Animália tua habitabunt
in ea: * parasti in dulcé-
dine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit ver-
bum evangelizántibus, *
virtúte multa.

Rex virtutum dilécti
dilécti: * et speciéi do-
mus dividere spólia.

Si dormiátis inter médios
cleros, pennæ colúmbæ
deargentatæ, * et poster-
ióra dorsi eius in pallóre
auri.

Dum discérnit cæléstis
reges super eam, nive
dealbabúntur in Selmon:
* mons Dei, mons pin-
guis.

Mons coagulátus, mons
pinguis: * ut quid sus-
picámini montes coag-
ulátos?

Mons, in quo beneplác-
itum est Deo habitare in

eo: * etenim Dóminus
habitábit in finem.

Currus Dei decem mil-
libus múltiplex, millia
lætántium: * Dóminus in
eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum,
cepísti captivitátem:
* accepísti dona in
homínibus.

Etenim non credéntes,
* inhabitare Dóminum
Deum.

Benedíctus Dóminus die
quotídie: * prósperum
iter faciet nobis Deus
salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos
faciéndi: * et Dómini
Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus con-
frínget cápita inimicórum
suórum: * vérticem
capílli perambulántium
in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex
Basan convértam, * con-
vértam in profúndum
maris:

Ut intingátur pes tuus in
sánguine: * lingua canum
tuórum ex inimícis, ab
ipso.

Vidérunt ingressus tuos,

Deus: * ingrēssus Dei mei: regis mei qui est in sancto.

Prævenērunt principes coniūcti psallētibz: * in médio iuvenulārum tympanistriārum.

In ecclēsiis benedicite Deo Dómino, * de fōntibus Israēl.

Ibi Bēniāmin adolescēntulus: * in mentis excēssu.

Principes Iuda, duces eōrum: * principes Zābulon, principes Néphtali.

Manda, Deus, virtūtuæ: * cōfīrma hoc, Deus, quod operātus es in nobis.

A templo tuo in Ierúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregatio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdent eos, qui probāti sunt argēto.

Dissipa Gentes, quæ bella volunt: vénient legāti ex Ægýpto: * Æthiopia præveniet manus eius Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascēdit super cælum cæli, * ad Oriētem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israēl, * magnificētia eius, et virtus eius in núbibus.

Mirābilis Deus in sanctis suis, Deus Israēl ipse dabit virtutē, et fortitudinem plebi suæ, * benedictus Deus.

Ant. In ecclesiis benedicite Domino.

In Laudibus. Ant. Amplius lava me Domine ab iniusticia mea. Miserere.

Ant. Te decet hymnus deus in Sion. Te decet hymnus.

Ant. Labia mea laudabit te in vita mea deus meus. Deus deus meus.

Ant. Dominus iudicabit fines terre. Exsultavit cor meum.

Ant. Celi celorum laudate deum. Laudate dominum.

Ant. Salutem ex inimicis nostris et de manu omnium qui nos oderunt. Benedictus dominus.

Ant. Domine deus.

Salvum me fac, Deus: *
quóniam intravérunt
aquæ usque ad ánimam
meam.

Infixus sum in limo
profúndi: * et non est
substántia.

Veni in altitúdinem
maris: * et tempésta
demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ
factæ sunt fauces meæ:
* defecérunt óculi mei,
dum spero in Deum
meum.

Multiplicáti sunt super
capillos cápitis mei, * qui
odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui per-
secúti sunt me inimíci
mei iniúste: * quæ non
rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipién-
tiam meam: * et delícta
mea a te non sunt ab-
scóndita.

Non erubéscant in
me qui expéctant te,
Dómine, * Dómine virtú-
tum

Non confundántur su-
per me * qui quærunt te,
Deus Israël.

Quóniam propter te

sustínui oppróbrium: *
opérui confúsió fáciem
meam.

Extráneus factus sum
frátribus meis, * et pere-
grínus filiis matris meæ.

Quóniam zelus domus
tuæ comédit me: * et op-
próbia exprobrántium
tibi cecidérunt super me.

Et opéruí in ieiúnio áni-
mam meam: * et factum
est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum
meum cilícium: * et fac-
tus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebân-
tur, qui sedébant in porta:
* et in me psallébant qui
bibébant vinum.

Ego vero oratiónem
meam ad te, Dómine:
* tempus benepláciti,
Deus.

In multitudine miser-
icórdiæ tuæ exáudi me,
* in veritate salútis tuæ:

Eripe me de luto, ut non
infigar: * líbera me ab
iis, qui odérunt me, et de
profúndis aquárum.

Non me demérgat tem-
pésta aquæ, † neque ab-
sórbeat me profúndum: *

neque úrgeat super me
púteus os suum.

Exáudi me, Dómine,
quóniam benígna est mis-
ericórdia tua: * secún-
dum multitudínem miser-
atiónum tuárum réspice
in me.

Et ne avértas fáciem
tuam a púero tuo: * quón-
iam tríbulor, velóciter
exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et
líbera eam: * propter in-
imícos meos éripe me.

Tu scis impropérium
meum, et confusiómem
meam, * et reveréntiam
meam.

In conspéctu tuo sunt
omnes qui tríbulant me: *
impropérium exspectávit
cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul
contristarétur, et non
fuit: * et qui consolaré-
tur, et non invéni.

Et dedérunt in escam
meam fel: * et in siti mea
potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram
ipsis in láqueum, * et in
retributiónes, et in scán-
dalum.

Obscuréntur óculi
eórum ne vídeant: * et
dorsum eórum semper
incúrva.

Effúnde super eos iram
tuam: * et furor iræ tuæ
comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum
desérta: * et in taberná-
culis eórum non sit qui
inhábitet.

Quóniam quem tu per-
cussísti, persecúti sunt:
* et super dolórem vúl-
nerum meórum ad-
didérunt.

Appóne iniquitátem su-
per iniquitátem eórum: *
et non intrent in iustítiam
tuam.

Deleántur de libro
vivéntium: * et cum iustis
non scribántur.

Ego sum pauper et
dolens: * salus tua, Deus,
suscepit me.

Laudábo nomen Dei
cum cántico: * et mag-
nificábo eum in laude:

Et placébit Deo super ví-
tulum novéllum: * córnua
producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes et
læténtur: * quærite

Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudivit pauperes Dóminus: * et victos suos non despéxit.

Laudent illum cæli et terra, * mare et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciat Sion: * et ædificabúntur civitátes Iuda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquirént eam.

Et semen servórum eius possidébit eam: * et qui díligunt nomen eius, habitábunt in ea.

Deus, in adiutórium meum inténde: * Dómine ad adiuvándum me festína.

Confundántur et reveréantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Mag-

nificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus, ádiuva me.

Adiútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Ant. Domine deus in adiutorium meum intende.

Ant. Esto michi.

In te, Dómine, sperávi, non confundar in ætérnum: * in iustítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum: * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem ágéntis et iníqui:

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea a iuventúte mea.

In te confirmátus sum ex

útero: * de ventre matris meæ tu es protector meus.

In te cantatio mea semper: † tamquam prodigium factus sum multis: * et tu adiutor fortis.

Repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam: * tota die magnitudinem tuam.

Ne proicias me in tempore senectutis: * cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi: * et qui custodiébant animam meam, consilium fecerunt in unum.

Dicentes: Deus dereliquit eum, † persequimini, et comprehendite eum: * quia non est qui eripiat.

Deus ne elongeris a me: * Deus meus, in auxilium meum respice.

Confundantur, et deficiant detrahentes animæ meæ: * operiantur confusione et pudore, qui quærunť mala mihi.

Ego autem semper

sperabo: * et adiciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiabit iustitiam tuam: * tota die salutare tuum.

Quoniam non cognovi litteraturam, † introibo in potencias Domini: * Domine, memorabor iustitiæ tuæ solius.

Deus, docuisti me a iuventute mea: * et usque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

Et usque in senectam et senium: * Deus, ne derelinquas me,

Donec annuntiem brachium tuum * generationi omni, quæ ventura est:

Potentiam tuam, et iustitiam tuam, Deus, † usque in altissima, quæ fecisti magnalia: * Deus, quis similis tibi?

Quantas ostendisti mihi tribulationes multas et malas: † et conversus vivificasti me: * et de abyssis terræ iterum reduxisti me:

Multiplicasti magnificentiam tuam: * et

convērsus consolātus es me.

Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam: * Deus, psallam tibi in cithara, Sanctus Israël.

Exultabunt labia mea cum cantavero tibi: * et anima mea, quam redemisti.

Sed et lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuam: * cum confusi et reveriti fuerint, qui quaerunt mala mihi.

Deus, iudicium tuum regi da: * et iustitiam tuam filio regis.

Iudicare populum tuum in iustitia, * et pauperes tuos in iudicio.

Suscipiant montes pacem populo: * et colles iustitiam.

Iudicabit pauperes populi, et salvos faciet filios pauperum: * et humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum sole, et ante lunam, * in generatione et generationem.

Descendet sicut pluvia in vellus: * et sicut stil-

licidia stillantia super terram.

Orietur in diebus eius iustitia, et abundantia pacis: * donec auferatur luna.

Et dominabitur a mari usque ad mare: * et a flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident Aethiopes: * et inimici eius terram lingent.

Reges Tharsis, et insulae munera offerent: * reges Arabum et Saba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes reges terrae: * omnes Gentes servient ei:

Quia liberabit pauperem a potente: * et pauperem, cui non erat adiutor.

Parcet pauperi et inopi: * et animas pauperum salvas faciet.

Ex usuris et iniquitate redimet animas eorum: * et honorabile nomen eorum coram illo.

Et vivet, et dabitur ei de auro Arabiae, † et adorabunt de ipso sem-

per: * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, † superextollétur super Líbanum fructus eius: * et florébunt de civitáte sicut fenum terræ.

Sit nomen eius benedíctum in sácula: * ante solem pérmanet nomen eius.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * qui facit mirabília solus.

Et benedíctum nomen maiestátis eius in ætérnum: * et replébitur maiestáte eius omnis terra: fiat, fiat.

Ant. Esto michi Domine in deum protectorem.

Ant. Liberasti.

Quam bonus Israël Deus, * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super in-

íquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt: * et cum homínibus non flagellabúntur:

Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cælum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixerunt: Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sáculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa iustificávi cor meum, *

et lavi inter innocētes manus meas.

Et fui flagellātus tota die, * et castigatio mea in matutinis.

Si dicēbam: Narrābo sic: * ecce nationem filiōrum tuōrum reprobāvi.

Existimābam ut cognōcerem hoc, * labor est ante me.

Donec intrem in Sanctuārium Dei: * et intēlligam in novissimis eōrum.

Verūmtamen propter dolos posuisti eis: * deiecisti eos dum allevarēntur.

Quómodo facti sunt in desolationem, súbito defecerunt: * perierunt propter iniquitatem suam.

Velut sómnum surgéntium, Dómine, * in civitate tua imāginem ipsōrum ad níhilum redíges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutāti sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut iuméntum factus sum

apud te: * et ego semper tecum.

Tenuísti manum dexteram meam: † et in voluntate tua deduxisti me, * et cum glória suscepisti me.

Quid enim mihi est in caelo? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, peribunt: * perdidisti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:

Ut annúntiem omnes prædicationes tuas, * in portis filiae Sion.

Ut quid, Deus, repulisti in finem: * irátus est furor tuus super oves pascuæ tuæ?

Memor esto congregationis tuæ: * quam possedisti ab iníto.

Redemisti virgam hereditatis tuæ: * mons Sion, in

quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in
supérbias eórum in
finem: * quanta maligná-
tus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui
odérunt te: * in médio
solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua,
signa: * et non cog-
novérunt sicut in éxitu
super summum.

Quasi in silva lignórum
secúribus excidérunt
iánuas eius in idípsum:
* in secúri et áscia
deiecérunt eam.

Incendérunt igni sanc-
tuárium tuum: * in terra
polluérunt tabernáculum
nóminis tui.

Dixerunt in corde suo
cognátio eórum simul:
* Quiéscere faciámus
omnes dies festos Dei a
terra.

Signa nostra non
vídimus, iam non est
prophéta: * et nos non
cognóscet ámplius.

Usquequo, Deus, im-
properábit inimícus: * ir-
rítat adversáriuus nomen
tuum in finem?

Ut quid avértis manum
tuam, et délixteram tuam,
* de médio sinu tuo in
finem?

Deus autem Rex noster
ante sáecula: * operá-
tus est salútem in médio
terræ.

Tu confirmásti in virtúte
tua mare: * contribulásti
cápita draconum in aquis.

Tu confregísti cápita
draconis: * dedísti
eum escam pópulis
Æthiopum.

Tu dirupísti fontes, et
torréntes * tu siccásti
flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est
nox: * tu fabricátus es au-
róram et solem.

Tu fecísti omnes térmi-
nos terræ: * æstátem et
ver tu plasmásti ea.

Memor esto huius,
inimícus impropérávit
Dómino: * et pópulus in-
síprens incitávit nomen
tuum.

Ne tradas béstiis ánimas
confiténtes tibi, * et án-
imas páuperum tuórum
ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum

tuum: * quia replēti sunt,
qui obscurāti sunt terræ
dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis fac-
tus confúsus: * pauper et
inops laudábunt nomen
tuum.

Exsúrge, Deus, iúdica
causam tuam: * memor
esto improperiórum
tuórum, eórum quæ ab
insipiēte sunt tota die.

Ne obliviscáris vo-
ces inimicórum tuórum:
* supérbia eórum,
qui te odérunt, as-
céndit semper.

Ant. Liberasti virgam
hereditatis tue.

Ant. In Israel.

Confitébimur tibi,
Deus: * con-
fitébimur, et invocábimus
nomen tuum.

Narrábimus mirabília
tua: * cum accépero
tempus, ego iustítias iu-
dicábo.

Liquefácta est terra, et
omnes qui hábitant in ea:
* ego confirmávi colum-
nas eius.

Dixi iníquis: Nolite in-
íque ágere: * et delin-

quéntibus: Nolite ex-
altáre cornu:

Nolite extóllere in altum
cornu vestrum: * nolite
loqui advérsus Deum in-
iquitátem.

Quia neque ab Oriēte,
neque ab Occidēte,
neque a desértis món-
tibus: * quóniam Deus
iudex est.

Hunc humíliat, et hunc
exáltat: * quia calix in
manu Dómini vini meri
plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in
hoc: † verúmtamen fæx
eius non est exinaníta: *
bibent omnes peccatóres
terræ.

Ego autem annuntiábo
in sáculum: * cantábo
Deo Iacob.

Et ómnia córnua pec-
catórum confríngam: *
et exaltabúntur córnua
iusti.

Notus in Iudáea Deus:
* in Israēl magnum
nomen eius.

Et factus est in pace lo-
cus eius: * et habitatio
eius in Sion.

Ibi confrégit potén-

tias árcuum: * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insip-iéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Iacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecisti iudícium: * terra trémuit et quiévit.

Cum exsúrgeret in iudícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitatio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes, qui in circúitu eius affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * ter-

ribili apud reges terræ.

Ant. Tu es deus.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, † mánibus meis nocte contra eum: * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea: † memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: * et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos: * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum proiiciet Deus: * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatióne?

Aut obliviscétur miseréri Deus: * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio dexteræ Excelsi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirábílium tuórum.

Et meditabor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua: † quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirábília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum fílios Iacob et Ioseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ: * et timuérunt et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Atténdite, pópule meus, legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum: * loquar propositiões ab inítio.

Quanta audívimus et cognóvimus ea: * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a fíliis eórum: * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, et virtútes eius: * et mirábília eius, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Iacob: * et legem pósuit in Israël.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea fíliis suis: * ut cognóscat

generatio altera.

Filii qui nascuntur, et
exsurgunt, * et narrabunt
filiis suis.

Ut ponant in Deo spem
suam, et non obliviscantur
operum Dei: * et
mandata eius exquirant.

Ne fiant sicut patres
eorum: * generatio prava
et exasperans.

Generatio, quæ non
direxit cor suum: * et
non est creditus cum Deo
spiritus eius.

Filii Ephrem intendentes
et mittentes arcum: *
conversi sunt in die belli.

Non custodiérunt tes-
tamentum Dei: * et in
lege eius noluerunt am-
bulare.

Et obliti sunt bene-
factorum eius: * et
mirabilium eius quæ os-
tendit eis.

Coram patribus eorum
fecit mirabilia in terra
Ægypti: * in campo Tá-
neos.

Interrupit mare, et
perduxit eos: * et statuit
aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube

diei: * et tota nocte in il-
luminatiōne ignis.

Interrupit petram in
eremo: * et adaquavit eos
velut in abyssio multa.

Et eduxit aquam de pe-
tra: * et deduxit tamquam
flumina aquas.

Et apposuerunt adhuc
peccare ei: * in iram exci-
taverunt Excelsum in in-
aquiso.

Et tentaverunt Deum in
cordibus suis, * ut peter-
ent escas animabus suis.

Et male locuti sunt
de Deo: * dixerunt:
Numquid poterit Deus
parare mensam in
deserto?

Quoniam percussit pe-
tram, et fluxerunt aquæ:
* et torrentes inun-
daverunt.

Numquid et panem po-
terit dare, * aut parare
mensam populo suo?

Ideo audivit Dominus, et
distulit: * et ignis accen-
sus est in Iacob, et ira as-
cendit in Israël.

Quia non crediderunt in
Deo: * nec speraverunt in
salutari eius:

Et mandávit núbibus dé-
super: * et iánuas cæli
apérui.

Et pluit illis manna ad
manducándum: * et
panem cæli dedit eis.

Panem Angelórum man-
ducávit homo, * cibária
misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de
cælo: * et indúxit in
virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut
púlverem carnes: * et si-
cut arénam maris volatília
pennáta.

Et cecidérunt in médio
castrórum eórum: * circa
tabernácula eórum.

Et manducavérunt, et
saturáti sunt nimis, et
desidérium eórum áttulit
eis: * non sunt fraudáti a
desidério suo.

Adhuc escæ eórum er-
ant in ore ipsórum: * et
ira Dei ascéndit super eos

Et occídit pingues
eórum, * et eléctos Israël
impedívit.

In ómnibus his pec-
cavérunt adhuc: *
et non credidérunt in
mirábilibus eius.

Et defecérunt in vanitáte
dies eórum: * et anni
eórum cum festinatióne.

Cum occíderet eos,
quærébant eum: * et re-
vertebántur, et dilúculo
veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt
quia Deus adiútor est
eórum: * et Deus excél-
sus redémptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore
suo, * et lingua sua men-
títi sunt ei.

Cor autem eórum non
erat rectum cum eo: *
nec fidéles hábiti sunt in
testaménto eius.

Ipse autem est miséri-
cors, et propítius fiet pec-
cátis eórum: * et non dis-
pérdet eos.

Et abundávit ut avérteret
iram suam: * et non
accéndit omnem iram
suam:

Et recordátus est quia
caro sunt: * spíritus
vadens et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt
eum in desérto, * in iram
concitavérunt eum in in-
aquóso?

Et convérsi sunt, et ten-

tavérunt Deum: * et Sanctum Israël exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus eius, * die qua redémit eos de manu tribulántis.

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sanguínem flúmina eórum: * et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœno-myíam, et comédit eos: * et ranam, et dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum: * et labóres eórum locústæ.

Et occídít in grándine véneas eórum: * et moros eórum in pruína.

Et trádídít grándini iuménta eórum: * et possessionem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ: * indignatióem, et iram, et tribulatióem: immisiones per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a

morte animábus eórum: * et iuménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægypti: * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum: * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt: * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ: * montem, quem acquisívit dextera eius.

Et eiécit a fácie eórum Gentes: * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum: * tribus Israël.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsu: * et testimónia eius non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum: * quemádmódum patres

eórum convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis: * et in sculptílibus suis ad æmulatióem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprexit: * et ad níhilum redégit valde Israë́l.

Et répulit tabernáculum Silo: * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitaté virtútem eórum: * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum: * et hereditátem suam sprexit.

Iúvenes eórum comédit ignis: * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt: * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmíens Dóminus: * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos

suos in posterióra: * op-próbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Ioseph: * et tribum Ephraim non elégit.

Sed elégit tribum Iuda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctificium suum in terra, * quam fundávit in sácula.

Et elégit David, servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium: * de post foetántes accépit eum,

Páscere Iacob, servum suum, * et Israë́l, hereditátem suam:

Et pavit eos in innocentia cordis sui: * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Ant. Tu es deus qui facis mirabilia.

Ant. Propitius.

Deus, venérunt Gentes in hereditátem tuam, polluérun't templum sanctum tuum: * posuérun't Ierúsalem in pomórum custódiam.

Posuérun't morticína

servórum tuórum, escas volatílibus cæli: * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effuderunt ságuinem eórum tamquam aquam in circúitu Ierúsalem: * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris: * subsannátio et illúsió his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem: * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt: * et in regna quæ nomen tuum non invocavérunt:

Quia comedérunt Iacob: * et locum eius desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito anticipent nos misericórdiæ tuæ: * quia páuperes facti sumus nimis.

Adiuva nos, Deus, salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, libera nos: *

et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum:

Ne forte dicant in Génitibus: Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natióibus coram óculis nostris.

Ultio ságuinis servórum tuórum, qui effúsus est: * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pösside filios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum: * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sáeculum.

In generatióem et generatióem * annuntiábimus laudem tuam.

Qui regis Israël, in-ténde: * qui dedúcis velut ovem Ioseph.

Qui sedes super Chérubim: * manifestáre coram Ephraim, Béniamin, et

Manásse.

Excita poténtiam tuam,
et veni: * ut salvos fácias
nos.

Deus, convérte nos: * et
osténde fáciem tuam, et
salvi érimus.

Dómine, Deus virtútum,
* quoúsque irascéris su-
per oratióem servi tui?

Cibábis nos pane
lacrimárum: * et potum
dabis nobis in lácrimis in
mensúra?

Posuísti nos in contra-
dictiódinem vicínis nostris:
* et inimíci nostri subsan-
navérunt nos.

Deus virtútum, convérte
nos: * et osténde fáciem
tuam, et salvi érimus.

Víneam de Ægýpto
transtulísti: * eiecísti
Gentes, et plantásti eam.

Dux itineris fuísti in con-
spéctu eius: * plantásti
radíces eius, et implévit
terram.

Opérui montes umbra
eius: * et arbústa eius ce-
dros Dei.

Exténdit pálmities suos
usque ad mare: * et usque
ad flumen propágines

eius.

Ut quid destruxísti
macériam eius: * et vin-
démiant eam omnes, qui
prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper
de silva: * et singuláris
ferus depástus est eam.

Deus virtútum, con-
vértere: * réspice de
cælo, et vide, et vísitá
víneam istam.

Et pérfice eam, quam
plantávit délixtera tua: *
et super filium hóminis,
quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa:
* ab increpatióne vultus
tui períbunt.

Fiat manus tua super
virum délixteræ tuæ: *
et super filium hóminis
quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a
te, vivificábis nos: *
et nomen tuum in-
vocábimus.

Dómine, Deus virtú-
tum, convérte nos:
* et osténde fáciem
tuam, et salvi érimus.

Ant. Propitius esto pec-
catis nostris Domine.

In Laudibus. Ant. Tibi

soli peccavi Domine miserere mei. Miserere.

Ant. Domine refugium factus es nobis. Domine refugium.

Ant. In matutinis domine meditabor in te. Deus deus meus.

Ant. In eternum dominus regnabit et ultra. Cantemus domino.

Ant. In sanctis eius laudate deum. Laudate dominum.

Ant. In sanctitate serviamus Domino et liberabit nos ab inimicis nostris. Benedictus dominus.

Ant. Exultate.

Exultáte Deo, adiutori nostro: * iubiláte Deo Iacob.

Súmíte psalmum, et date týmpanum: * psaltéríum iucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neomé-
nia tuba, * in insígni die
solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Is-
raël est: * et iudícium
Deo Iacob.

Testimónium in Ioseph
pósuit illud, cum exíret
de terra Ægýpti: * lin-

guam, quam non nóverat,
audívit.

Divértit ab onéríbus dor-
sum eius: * manus eius in
cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti
me, et liberávi te: † ex-
audívi te in abscondito
tempestátis: * probávi te
apud aquam contradic-
tiónis.

Audi, pópulus meus, et
contestábor te: † Israël,
si audieris me, non erit in
te deus recens, * neque
adorábis deum aliénium.

Ego enim sum Dóminus
Deus tuus, qui edúxi te de
terra Ægýpti: * diláta os
tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus
meus vocem meam: * et
Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum
desidéria cordis eórum: *
ibunt in adinventiόνibus
suis.

Si pópulus meus audísset
me: * Israël si in viis meis
ambuláset:

Pro níhilo fórsitan inimí-
cos eórum humiliássem:
* et super tribulántes eos
mísíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sácula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Deus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos diiúdicat.

Usquequo iudicátis iniquitátem: * et fácies peccatórum súmitis?

Iudicáte egéno, et pupíllo: * húmitem, et páuperem iustificáte.

Erípite páuperem: * et egénium de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * et filii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémmini: * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, iúdica terram: * quóniam tu hereditábis in ómnibus Géntibus.

Ant. Exultate deo adiutori nostro.

Ant. Tu solus.

Deus, quis símilis erit tibi? * Ne táceas, neque compescáris, Deus.

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * et qui odérunt te extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium: * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, et disperdámus eos de gente: * et non memorétur nomen Israël ultra.

Quóniam cogitavérunt unánimiter: * simul advérsus te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum et Ismahelítæ:

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec: * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adiutoriúm filiis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ: * sicut Iabin in torrénite Cisson.

Disperiérunt in Endor: *

facti sunt ut stercus terræ.

Pone principes eorum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee, et Sálmana:

Omnes principes eorum: * qui dixerunt: Hereditate possideamus Sanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut rotam: * et sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam: * et sicut flamma combúrens montes:

Ita persecúris illos in tempestáte tua: * et in ira tua turbábis eos.

Imples fácies eorum ignominia: * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur in sæculum sæculi: * et confundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus: * tu solus Altíssimus in omni terra.

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtutum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea:

* exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtutum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sácula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cuius est auxiliú abs te: † ascensióes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum * in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor † ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtutum, exáudi oratióem meam: * áuribus pércipe, Deus Iacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis: * super milia.

Elégi abiéctus esse
in domo Dei mei: *
magis quam habitare in
tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam et
veritatem diligit Deus: *
gratiam et gloriam dabit
Dóminus.

Non privabit bonis eos
qui ambulant in in-
nocentia: * Dómine
virtutum, beatus homo
qui sperat in te.

Ant. Tu solus altissimus
super omnem terram.

Ant. Benedixisti.

Benedixisti, Dómine,
terram tuam: *
avertisti captivitatem Ia-
cob.

Remisisti iniquitatem
plebis tuæ: * operuisti
omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram
tuam: * avertisti ab ira in-
dignationis tuæ.

Converte nos, Deus,
salutaris noster: * et
averte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum
irascéris nobis? * aut
exténdes iram tuam a
generatióne in gener-
ationem?

Deus, tu conversus vivi-
ficabis nos: * et plebs tua
lætabitur in te.

Ostende nobis, Dómine,
misericordiam tuam: * et
salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in
me Dóminus Deus: *
quóniam loquétur pacem
in plebem suam.

Et super sanctos suos: *
et in eos, qui convertún-
tur ad cor.

Verúmtamen prope
timéntes eum salutare ip-
sius: * ut inhábitet glória
in terra nostra.

Misericórdia, et véritas
obviavérunt sibi: * iustí-
tia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta
est: * et iustitia de cælo
prospéxit.

Etenim Dóminus dabit
benignitatem: * et terra
nostra dabit fructum
suum.

Iustitia ante eum am-
bulábit: * et ponet in via
gressus suos.

Inclína, Dómine, au-
rem tuam, et exáudi
me: * quóniam inops, et
pauper sum ego.

Custódi ánimam meam,
quóniam sanctus sum: *
salvum fac servum tuum,
Deus meus, sperántem in
te.

Miserére mei, Dómine,
quóniam ad te clamávi
tota die: † lætífica áni-
mam servi tui, * quóniam
ad te, Dómine, ánimam
meam levávi.

Quóniam tu, Dómine,
suávis et mitis: * et multæ
misericórdiæ ómnibus
invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine,
oratióem meam: * et in-
ténde voci deprecatióis
meæ.

In die tribulatióis meæ
clamávi ad te: * quia ex-
audísti me.

Non est símilis tui in diis,
Dómine: * et non est
secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque
fecísti, vénient, et
adorábunt coram te,
Dómine: * et glori-
ficábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu,
et fáciens mirábilia: * tu
es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in

via tua, † et ingrédia in
veritáte tua: * lætétur cor
meum ut tímeat nomen
tuum.

Confitébor tibi, Dómine,
Deus meus, in toto corde
meo, * et glorificábo
nomen tuum in ætérnum.

Quia misericórdia tua
magna est super me: * et
eruísti ánimam meam ex
inférno inferióri.

Deus iníqui insur-
rexérunt super me, †
et synagóga potén-
tium quæsiérunt ánimam
meam: * et non propo-
suérunt te in conspéctu
suo.

Et tu, Dómine, Deus
miserátor et miséricors, *
pátiens, et multæ miser-
icórdiæ, et verax.

Réspice in me, et mis-
erére mei, † da impérium
tuum púero tuo: * et
salvum fac fílium ancíllæ
tuæ.

Fac mecum signum in
bonum, † ut vídeant qui
odérunt me, et con-
fundántur: * quóniam
tu, Dómine, adiuvísti me,
et consolátus es me.

Ant. Benedixisti
Domine terram tuam.

Ant. Fundamenta.

Fundaménta eius in
móntibus sanctis:
* díligit Dóminus por-
tas Sion super ómnia
tabernácula Iacob.

Gloriósa dicta sunt de te,
* cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et
Babylónis * sciéntium
me.

Ecce alienígenæ, et
Tyrus, et pópulus
Æthiopum, * hi fuérunt
illic.

Numquid Sion dicet: †
Homo, et homo natus est
in ea: * et ipse fundávit
eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in
scriptúris populórum, et
príncipum: * horum, qui
fuérunt in ea.

Sicut lætántium óm-
nium: * habitátio est in
te.

Dómine, Deus salútis
meæ: * in die
clamávi, et nocte coram
te.

Intret in conspéctu tuo
orátio mea: * inclína

aurem tuam ad precem
meam:

Quia repléta est malis
ánima mea: * et vita mea
inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum de-
scendéntibus in lacum: *
factus sum sicut homo
sine adiutório, inter mór-
tuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes
in sepúlcris, † quorum
non es memor ámplius:
* et ipsi de manu tua
repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu in-
ferióri: * in tenebrósis, et
in umbra mortis.

Super me confirmátus
est furor tuus: * et omnes
fluctus tuos induxísti su-
per me.

Longe fecísti notos meos
a me: * posuérunt me
abominationem sibi.

Tráditus sum, et non
egrediébar: * óculi mei
languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine,
tota die: * expándi ad te
manus meas.

Numquid mórtuis fácies
mirabilia: * aut médici
suscitábunt, et confite-

búntur tibi?

Numquid narrábit
áliquis in sepúlcro mis-
ericórdiam tuam, * et
veritátem tuam in perdi-
tíone?

Numquid cognoscéntur
in ténebris mirábilia tua,
* et iustítia tua in terra
obliviónis?

Et ego ad te, Dómine,
clamávi: * et mane orátio
mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repél-
lis oratíonem meam: *
avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in
labóribus a iuventúte
mea: * exaltátus autem,
humiliátus sum et contur-
bátus.

In me transiérunt iræ
tuæ: * et terróres tui con-
turbavérunt me.

Circumdedérunt me si-
cut aqua tota die: * cir-
cumededérunt me simul.

Elongásti a me amicum
et próximum: * et no-
tos meos a miséria.

Ant. Fundamenta eius
in montibus sanctis.

Ant. Benedictus.

Misericórdias Dómini

* in ætérnum can-
tábo.

In generatíonem et gen-
eratíonem * annuntiábo
veritátem tuam in ore
meo.

Quóniam dixísti: In
ætérnum misericórdia
ædificábitur in cælis: *
præparábitur véritas tua
in eis.

Dispósui testaméntum
eléctis meis, † iurávi
David, servo meo: *
Usque in ætérnum præ-
parábo semen tuum.

Et ædificábo in gener-
atíonem et generatíonem
* sedem tuam.

Confitebúntur cæli
mirábilia tua, Dómine, *
étenim veritátem tuam in
ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus
æquábitur Dómino: *
símilis erit Deo in filiis
Dei?

Deus, qui glorificátur
in consílio sanctórum: *
magnus et terríbilis super
omnes qui in circúitu eius
sunt.

Dómine, Deus virtútum,
quis símilis tibi? * potens

es, Dómine, et véritas tua
in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti
maris: * motum autem
flúctuum eius tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vul-
nerátum, supérbum: * in
bráchio virtútis tuæ dis-
persísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua
est terra: † orbem terræ
et plenitúdinem eius tu
fundásti: * aquilónem, et
mare tu creásti.

Thabor et Hermon in
nómine tuo exsultábunt:
* tuum bráchium cum
poténtia.

Firmétur manus tua, et
exaltétur délixtera tua: *
iustítia et iudícium præ-
parátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas
præcédent fáciem tuam:
* beátus pópulus, qui scit
iubilatióem.

Dómine, in lúmine vul-
tus tui ambulábunt, † et in
nómine tuo exsultábunt
tota die: * et in iustítia tua
exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis
eórum tu es: * et in bene-
plácito tuo exaltábitur

cornu nostrum.

Quia Dómini est as-
súptio nostra, * et
Sancti Israël, regis nostri.

Tunc locútus es in
visióne sanctis tuis, et
dixísti: † Pósuí adi-
utórium in potén-te: * et
exaltávi eléctum de plebe
mea.

Invéni David, servum
meum: * óleo sancto meo
unxi eum.

Manus enim mea auxil-
iábitur ei: * et bráchium
meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus
in eo: * et fílius iniquitátis
non appónet nocére ei.

Et concídám a fácie ip-
sius inimícos eius: * et
odiéntes eum in fugam
convértam.

Et véritas mea, et mis-
ericórdia mea cum ipso:
* et in nómine meo ex-
altábitur cornu eius.

Et ponam in mari
manum eius: * et in
flumínibus délixteram
eius.

Ipse invocábit me: Pater
meus es tu: * Deus meus,
et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum: * excélsus præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sáeculum sáeculi semen eius: * et thronum eius sicut dies cæli.

Si autem derelíquerint filii eius legem meam: * et in iudíciis meis non ambuláverint.

Si iustítias meas profanáverint: * et mandáta mea non custodíerint:

Visitábo in virga iniquitátes eórum: * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea:

Neque profanábo testaméntum meum: * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Semel iurávi in sancto meo: Si David méntiar: * semen eius in ætérnum manébit.

Et thronus eius sicut sol

in conspéctu meo, † et sicut luna perfécta in ætérnum: * et testis in cælo fidélis.

Tu vero repulísti et despexisti: * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui: * profanásti in terra Sanctuárium eius.

Destruxísti omnes sepes eius: * posuísti firmaméntum eius formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti dexteram depriméntium eum: * lætificásti omnes inimícos eius.

Avertísti adiutórium gládii eius: * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne: * et sedem eius in terram collisísti.

Minorásti dies témporis eius: * perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem: * exardéscet sicut ignis ira

tua?

Memorare quæ mea substantia: * numquid enim vane constituisti omnes filios hominum?

Quis est homo, qui vivet, et non videbit mortem: * eruet animam suam de manu inferi?

Ubi sunt misericordiæ tuæ antiquæ, Domine: * sicut iurasti David in veritate tua?

Memor esto, Domine, opprobrii servorum tuorum: * quod continui in sinu meo multarum Gentium.

Quod exprobraverunt inimici tui, Domine, * quod exprobraverunt commutationem Christi tui.

Benedictus Dominus in ætérnum: * fiat, fiat.

Domine, refugium factus es nobis: * a generatione in generationem.

Priusquam montes fierent, aut formarétur terra et orbis: * a sæculo et usque in sæculum tu es, Deus.

Ne avertas hominem in humilitatem: * et dixisti: Convertimini, filii hominum.

Quoniam mille anni ante oculos tuos, * tamquam dies hesterna, quæ præteriiit.

Et custodia in nocte, * quæ pro nihilo habentur, eorum anni erunt.

Mane sicut herba transeat, † mane floreat, et transeat: * vespere decidat, induret et areseat.

Quia defecimus in ira tua, * et in furóre tuo turbati sumus.

Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo: * sæculum nostrum in illuminatione vultus tui.

Quoniam omnes dies nostri defecerunt: * et in ira tua defecimus.

Anni nostri sicut aranea meditabuntur: * dies annorum nostrorum in ipsis, septuaginta anni.

Si autem in potentatibus, octoginta anni: * et amplius eorum, labor et dolor.

Quoniam supervenit

mansuetúdo: * et corrip-
iémur.

Quis novit potestátem
iráe tuæ: * et præ timóre
tuo iram tuam dinu-
meráre?

Déxteram tuam sic no-
tam fac: * et erudítos
corde in sapiéntia.

Convérttere, Dómine,
úsquequo? * et deprecá-
bilis esto super servos
tuos.

Repléti sumus mane
misericórdia tua: * et ex-
sultávimus, et delectáti
sumus ómnibus diébus
nostris.

Lætáti sumus pro diébus,
quibus nos humiliásti:
* annis, quibus vídimus
mala.

Réspice in servos tuos,
et in ópera tua: * et dirige
fílios eórum.

Et sit splendor Dómini
Dei nostri super nos, †
et ópera mánuum nos-
trárum dirige super nos:
* et opus mánuum nos-
trárum dirige.

Qui hábitat in adi-
utório Altíssimi, *
in protectione Dei cæli

commorábitur.

Dicet Dómino: Suscép-
tor meus es tu, et re-
fúgium meum: * Deus
meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit
me de láqueo venántium,
* et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit
tibi: * et sub pennis eius
sperábis.

Scuto circúmdabit te
véritas eius: * non
timébis a timóre noc-
túrno.

A sagitta volánte in die,
† a negótio perambulánte
in ténebris: * ab incúrsu
et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille,
† et decem míllia a dextris
tuis: * ad te autem non
appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis
considerábis: * et re-
tributióem peccatórum
vidébis.

Quóniam tu es, Dómine,
spes mea: * Altíssimum
posuisti refúgium tuum.

Non accédet ad te
malum: * et flagél-
lum non appropinquábit
tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et draconem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegám eum quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: † cum ipso sum in tribulatióne: * erípiam eum et glori- ficábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Bonum est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.

In decachódo, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me,

Dómine, in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fenum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem.

Ut intéreant in sáeculum sáeculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, † quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Iustus, ut palma florébit:

* sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus, Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Dóminus regnávít, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non com-movébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vóci-bus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua cred-ibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanc-

titúdo, Dómine, in lon-gitúdinem diérum.

Deus ultiónum Dómi-nus: * Deus ul-tiónum libere egít.

Exaltáre, qui iúdicas ter-ram: * redde retribu-tiónem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine: * úsquequo peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur in-iustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: * et hereditátem tuam vex-avérunt.

Víduam et ádvenam in-terfecérunt: * et pupílos occidérunt.

Et dixerunt: Non vidébit Dóminus: * nec intélliget Deus Iacob.

Intelligite, insipiéntes in pópulo: * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitationes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudieris, Dómine, * et de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hereditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque iustítia convertátur in iudícium: * et qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adiúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adiuvábat me.

Secúndum multitudinem dolórum meórum in corde meo: * consolationes tuæ lætifi-

cavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam iusti: * et sánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adiutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum: † et in malítia eórum dispédet eos: * dispédet illos Dóminus Deus noster.

Veníte, exsultémus Dómino; * iubilémus Deo salutári nostro;

Præoccupémus fáciem eius in confessióne, * et in psalmis iubilémus ei:

Quóniam Deus magnus Dóminus, * et rex magnus super omnes deos.

Quia in manu eius sunt omnes fines terræ, * et altitúdines móntium ipsíus sunt;

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud,

* et siccam manus eius formavérunt.

Veníte, adorémus, et procidámus, * et plorémus ante Dóminum qui fecit nos:

Quia ipse est Dóminus Deus noster, * et nos pópulus páscuæ eius, et oves manus eius.

Hódie si vocem eius audieritis, * nolíte obduráre corda vestra

Sicut in irritatióne, secúndum diem tentatiónis in desérto, † ubi tentavérunt me patres vestri: * probavérunt me, et vidérunt ópera mea.

Quadragínta annis offensus fui generatióni illi, * et dixi: Semper hi errant corde.

Et isti non cognovérunt vias meas: ut iurávi in ira mea: * Si introíbunt in réquiem meam.

Ant. Benedictus Dominus in eternum.

Ant. Cantate.

Cantáte Dómino canticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et

benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius.

Annuntiáte inter gentes glóriam eius, * in ómnibus pópulis mirabília eius.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Confessio, et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius.

Tóllite hóstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius.

Commoveátur a fácie eius univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra: † commoveátur mare et plenitúdo eius: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Dóminus regnávit exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu eius: * iustítia, et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet: * et inflam mábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgora eius orbi terræ: * vidit et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis

terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiae Iudæ: * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. Cantate Domino et benedicite nomini eius.

In Laudibus. Ant. Spiritu principali confirma cor

meum deus. Miserere.

Ant. In veritate tua
exaudi me Domine.
Domine exaudi.

Ant. Illumina Domine
vultum tuum super
nos. Deus deus meus.

Ant. Domine au-
divi auditum tuum et
timui. Domini audiui.

Ant. In tympano et
choro in cordis et
organo laudate deum.
Laudate dominum.

Ant. Per viscera mis-
ericordie dei nostri
in quibus visitavit nos
oriens ex alto. Benedic-
tus dominus.

Ant. Quia mirabilia.

Cantáte Dómino cán-
ticum novum: * quia
mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera eius:
* et bráchium sanctum
eius.

Notum fecit Dóminus
salutare suum: * in con-
spéctu Géntium revelávit
iustítiam suam.

Recordátus est mis-
ericórdiæ suæ, * et veritátis
suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi

terræ * salutáre Dei nos-
tri.

Iubiláte Deo, omnis
terra: * cantáte, et ex-
sultáte, et psállite.

Psállite Dómino in
cíthara, in cíthara et voce
psalmi: * in tubis duc-
tílibus, et voce tubæ
córneæ.

Iubiláte in conspéctu
regis Dómini: † moveátur
mare, et plenitúdo eius:
* orbis terrárum, et qui
hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu,
† simul montes ex-
sultábunt a conspéctu
Dómini: * quóniam venit
iudicáre terram.

Iudicábit orbem ter-
rárum in iustítia, * et
pópulos in æquitáte.

Dóminus regnávit,
irascántur pópuli: *
qui sedet super Chéru-
bim, moveátur terra.

Dóminus in Sion mag-
nus: * et excélsus super
omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo
magno: quóniam terrí-
bile, et sanctum est: *
et honor regis iudícium

díligit.

Tu parásti directiões: * iudícium et iustítiam in Iacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum eius: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotibus eius: * et Sámuel inter eos, qui invocant nomen eius:

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia eius: * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto eius: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Quia mirabilia fecit Dominus.

Ant. Iubilate.

Iubiláte Deo, om-

nis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu eius, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus eius, et oves páscuæ eius: † introíte portas eius in confesiónē, * átria eius in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen eius: quóniam suávis est Dóminus, † in ætérnum misericórdia eius, * et usque in generatióem et generatióem véritas eius.

Misericórdiam, et iudícium * cantábo tibi, Dómine:

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocentia cordis mei: * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem iniústam: * faciéntes prævaricatiões odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinán-

tem a me malignum non cognoscebam.

Detrahentem secreto proximo suo, * hunc persequerbar.

Superbo oculo, et insatiabili corde, * cum hoc non edebam.

Oculi mei ad fideles terrae ut sedeant mecum: * ambulans in via immaculata, hic mihi ministrabat.

Non habitabit in medio domus meae, qui facit superbiam: * qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum.

In matutino interficiebam omnes peccatores terrae: * ut disperderem de civitate Domini omnes operantes iniquitatem.

Ant. Iubilare deo omnis terra.

Ant. Clamor meus.

Domine, exaudi orationem meam: * et clamor meus ad te veniat.

Non avertas faciem tuam a me: * in quacumque

die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacumque die invocavero te: * velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut cremum aruerunt.

Percussus sum ut foenum, et aruit cor meum: * quia oblitus sum comedere panem meum.

A voce gemitus mei: * adhaesit os meum carni meae.

Similis factus sum pellicano solitudinis: * factus sum sicut nycticorax in domicilio.

Vigilavi, * et factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Tota die exprobrabant mihi inimici mei: * et qui laudabant me, adversum me iurabant.

Quia cinerem tamquam panem manducabam, * et potum meum cum fletu miscabam.

A facie irae et indignationis tuae: * quia elevans alisisti me.

Dies mei sicut umbra declinaverunt: * et ego sicut fœnum arui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatióem et generatióem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi eius, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides eius: * et terræ eius miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine: * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratióem humílium: * et non spreuit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cælo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret filios interemptórum.

Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * et laudem eius in Ierúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum: * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatióem et generatióem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt: * et semen eórum in sáeculum dirigétur.

Bénedic, ánima mea,
Dómino: * et óm-
nia, quæ intra me sunt,
nómini sancto eius.

Bénedic, ánima mea,
Dómino: * et noli
oblivísci omnes retribu-
tiones eius.

Qui propitiátur ómnibus
iniquitatibus tuis: * qui
sanat omnes infirmitates
tuas.

Qui rédimit de intéritu
vitam tuam: * qui coronat
te in misericórdia et mis-
erationibus.

Qui replet in bonis
desidérium tuum: * ren-
ovábitur ut áquilæ iuvén-
tus tua.

Faciens misericórdias
Dóminus: * et iudícium
ómnibus iniúriam patien-
tibus.

Notas fecit vias suas
Móysi, * filiis Israël vol-
untates suas.

Miserátor, et miséricors
Dóminus: * longánimis et
multum miséricors.

Non in perpétuum
irascétur: * neque in
ætérnum comminábitur.

Non secúndum pec-

cáta nostra fecit nobis: *
neque secúndum iniqui-
tates nostras retríbuit no-
bis.

Quóniam secúndum al-
titúdinem cæli a terra:
* corroborávit miser-
icórdiam suam super
timéntes se.

Quantum distat ortus ab
occidente: * longe fecit a
nobis iniquitates nostras.

Quómodo miserétur pa-
ter filiórum, † misértus est
Dóminus timéntibus se:
* quóniam ipse cognóvit
figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam
pulvis sumus: † homo, si-
cut foenum dies eius, *
tamquam flos agri sic ef-
florébit.

Quóniam spíritus per-
transíbit in illo, et non
subsístet: * et non
cognóscet ámplius locum
suum.

Misericórdia autem
Dómini ab ætérno, * et
usque in ætérnum super
timéntes eum.

Et iustítia illíus in filios
filiórum, * his qui servant
testaméntum eius.

Et mēiores sunt mandatorum ipsius, * ad faciendum ea.

Dominus in cælo paravit sedem suam: * et regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli eius: † potētes virtute, faciētes verbum illius, * ad audiendam vocem sermonum eius.

Benedícite Dómino, omnes virtutes eius: * ministri eius, qui faciunt voluntatem eius.

Benedícite Dómino, omnia ópera eius: † in omni loco dominationis eius, * bēdic, ánima mea, Dómino.

Ant. Clamor meus ad te veniat deus.

Ant. Benedic.

Benedic ánima mea, Dómino: * Dómine, Deus meus, magnificátus es vehemēter.

Confessionem, et decórem induísti: * amictus lúmine sicut vestimēto.

Exténdens cælum sicut

pellem: * qui tegis aquis superiora eius.

Qui ponis nubem ascensum tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus: * et ministros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitatem suam: * non inclinabitur in sæculum sæculi.

Abýssus, sicut vestimētum, amictus eius: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tua fugient: * a voce tonitru tui formidábunt.

Ascéndunt montes: et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediētur: * neque convertētur operire terram.

Qui emíttis fontes in convallibus: * inter médium móntium pertransibunt aquæ.

Potábunt omnes béstiae agri: * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli habitábunt: * de médio

petrarum dabunt voces.

Rigans montes de superioribus suis: * de fructu operum tuorum satiabitur terra:

Producens fœnum iumentis: * et herbam servituti hominum:

Ut educas panem de terra: * et vinum lætificent cor hominis:

Ut exhilaret faciem in oleo: * et panis cor hominis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, et cedri Libani, quas plantavit: * illic passeret nidificabunt.

Herodii domus dux est eorum: * montes excelsi cervis: petra refugium herinaciis.

Fecit lunam in tempora: * sol cognovit occasum suum.

Posuisti tenebras, et facta est nox: * in ipsa pertransibunt omnes bestiae silvæ.

Catuli leonum rugientes, ut rapiant: * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregati sunt: * et in

cubilibus suis collocabuntur.

Exibit homo ad opus suum: * et ad operationem suam usque ad vespertum.

Quam magnificata sunt opera tua, Domine! * omnia in sapientia fecisti: impleta est terra possessione tua.

Hoc mare magnum, et spatiosum manibus: * illic reptilia, quorum non est numerus.

Animalia pusilla cum magnis: * illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formasti ad illudendum ei: * omnia a te expectant ut des illis escam in tempore.

Dante te illis, colligent: * aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

Avertente autem te faciem, turbabuntur: * auferes spiritum eorum, et deficient, et in pulverem suum revertentur.

Emittes spiritum tuum,

et creabúntur: * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis:

Qui réspicit terram, et facit eam trémere: * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Iucúndum sit ei elóquium meum: * ego vero delectábor in Dómino.

Defícient peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint: * bénedic, ánima mea, Dómino.

Confitémini Dómino, et invocáte nomen eius: * annuntiáte inter Gentes ópera eius.

Cantáte ei, et psállite ei: * narráte ómnia mirabília eius.

Laudámini in nómine sancto eius: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et confirmámini: * quærite fáciem eius semper.

Mementóte mirabílium

eius, quæ fecit: * prodígia eius, et iudícia oris eius.

Semen Abraham, servi eius: * filii Iacob, elécti eius.

Ipse Dóminus Deus noster: * in univérſa terra iudícia eius.

Memor fuit in sæculum testaménti sui: * verbi, quod mandávit in mille generatiónes:

Quod dispósuit ad Abraham: * et iuraménti sui ad Isaac:

Et státuit illud Iacob in præcéptum: * et Israël in testaméntum ætérnum:

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hereditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucíſſimi et incolæ eius:

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis: * et corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos: * et in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram: * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum: * in servum venúmdatus est Ioseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes eius, ferum pertránsiit ánimam eius * donec veníret verbum eius.

Elóquium Dómini inflammávit eum: * misit rex, et solvit eum; princeps populórum, et dimísit eum.

Constituit eum dóminum domus suæ: * et príncipem omnis possessionis suæ:

Ut erudíret príncipes eius sicut semetípsum: * et senes eius prudéntiam docéret.

Et intrávit Israël in Ægýptum: * et Iacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter: * et firmávit eum super inimicos eius.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum eius: * et dolum fácerent in ser-

vos eius.

Misit Móysen, servum suum: * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum: * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit: * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem: * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas: * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœno-myíá: * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem: * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit véneas eórum, et ficúlneas eórum: * et contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cuius non erat númerus:

Et comédit omne fœnum in terra eórum: * et comédit omnem fruc-

tum terræ eorum.

Et percussit omne primogénitum in terra eorum: * primitias omnis labóris eorum.

Et eduxit eos cum argénto et auro: * et non erat in tribubus eorum infirmus.

Lætata est Ægyptus in profectiōe eorum: * quia incubuit timor eorum super eos.

Expándit nubem in protectionem eorum: * et ignem ut luceret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix: * et pane cæli saturávit eos.

Dirúpit petram et fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui: * quod hábuit ad Abraham, púerum suum.

Et eduxit pópulum suum in exsultatiōe, * et electos suos in lætítia.

Et dedit illis regiões Géntium: * et labóres populórum possederunt:

Ut custódiant iustificatiōes eius, * et legem eius requírant.

Ant. Benedic anima mea Domino.

Ant. Visita nos.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sáeculum misericórdia eius.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciat omnes laudes eius?

Beáti, qui custódiunt iudícium, * et fáciunt iustítiam in omni tēpore.

Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * vísitā nos in salutári tuo:

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ: * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris: * iniúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægýpto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémoires multitudinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt as-

cendentes in mare, *
Mare Rubrum.

Et salvávit eos propter
nomen suum: * ut notam
fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit Mare
Rubrum, et exsiccátum
est, * et dedúxit eos in
abýssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu
odiéntium: * et redémit
eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulánte
eos: * unus ex eis non
remánsit.

Et credidérunt verbis
eius: * et laudavérunt lau-
dem eius.

Cito fecérunt, oblíti sunt
óperum eius: * et non
sustinuérunt consílium
eius.

Et concupiérunt concu-
piscéntiam in desérto: *
et tentavérunt Deum in
inaquóso.

Et dedit eis petitióem
ipsórum: * et misit satu-
ritátem in ánnimas eórum.

Et irritavérunt Móysen
in castris: * Aaron, sanc-
tum Dómini.

Apérta est terra, et
deglutívit Dathan: * et

opéruit super congre-
gatióem Abiron.

Et exársit ignis in
synagóga eórum: *
flamma combússit pec-
catóres.

Et fecérunt vítulum in
Horeb: * et adoravérunt
scúlptile.

Et mutavérunt glóriam
suam * in simil-
itúdinem vítuli comedén-
tis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui
salvávit eos, * qui fecit
magnália in Ægýpto,
mirábilia in terra Cham:
terribília in Mari Rubro.

Et dixit ut dispérderet
eos: * si non Móyses,
eléctus eius, stetisset
in confractiône in con-
spéctu eius:

Ut avérteret iram eius ne
dispérderet eos: * et pro
níhilo habuérunt terram
desiderábilem:

Non credidérunt verbo
eius, et murmuravérunt
in tabernáculis suis: *
non exaudiérunt vocem
Dómini.

Et elevávit manum
suam super eos: *

ut prostérneret eos in
desérto:

Et ut deiíceret semen
eórum in natióibus: *
et dispérgeret eos in
regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphe-
gor: * et comedérunt sac-
rificia mortuórum.

Et irritavérunt eum in
adinventiόνibus suis: *
et multiplicáta est in eis
ruína.

Et stetit Phínees, et
placávit: * et cessávit
quassátio.

Et reputátum est ei in
iustítiam: * in gener-
atióem et generatióem
usque in sempitérnum.

Et irritavérunt eum ad
Aguas contradic tiónis: *
et vexátus est Móyses
propter eos: quia exacer-
bavérunt spíritum eius.

Et distínxit in lábiis suis:
* non disperdidérunt
Gentes, quas dixit Dómi-
nus illis.

Et commísti sunt in-
ter Gentes, et didicérunt
ópera eórum: et
serviérunt sculptílibus
eórum: * et factum est

illis in scándalum.

Et immolavérunt filios
suos, * et fílias suas
dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem
innocéntem: * sán-
guinem filiórum suórum
et fliárum suárum, quas
sacrificavérunt sculp-
tílibus Chánaan.

Et infécta est terra in
sanguínibus, et contam-
ináta est in opéribus
eórum: * et fornicáti sunt
in adinventiόνibus suis.

Et irátus est furóre
Dóminus in pópulum
suum: * et abominátus est
hereditátem suam.

Et trádedit eos in manus
Géntium: * et domináti
sunt eórum qui odérunt
eos.

Et tribulavérunt eos in-
imíci eórum, et humiliáti
sunt sub mánibus eórum:
* sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacer-
bavérunt eum in consílio
suo: * et humiliáti sunt in
iniquitátibus suis.

Et vidit, cum tribu-
laréntur: * et audívit
oratióem eórum.

Et memor fuit testaménti sui: * et poenítuit eum secúndum multitudinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine, Deus noster: * et cóngrega nos de natióibus:

Ut confiteámur nómini sancto tuo: * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sáeculo et usque in sáeculum: * et dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sáeculum misericórdia eius.

Dicant qui redépti sunt a Dómino, quos redémit de manu inimíci: * et de regiónibus congregávit eos:

A solis ortu, et occásu: * ab aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso: * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes: * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam: * ut irent in civitátem habitatióis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius: * et mirabília eius filiis hóinum.

Quia satiávit ánimam inánem: * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et umbra mortis: * vinctos in mendicitáte et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei: * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum: * infirmáti sunt, nec fuit qui adiuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis: * et víncula eórum disrúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius: * et mirabília eius fíliis hóminum.

Quia contrívit portas æreas: * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum: * propter iniustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum: * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos: * et erípuit eos de interitió nibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius: * et mirabília eius fíliis hóminum.

Et sacrificent sacrificium laudis: * et annúntient ópera eius in exsul-

tatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatió nem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília eius in profúndo.

Dixit, et stetit spíritus procéllæ: * et exaltáti sunt fluctus eius.

Ascéndunt usque ad cælos, et descéndunt usque ad abyssos: * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius: * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam eius in auram: * et siluérunt fluctus eius.

Et lætáti sunt quia siluérunt: * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius: * et mirabília eius fíliis

hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis: * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desértum: * et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in salsúginem: * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárum: * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes: * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt véneas: * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis: * et iuménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt: * et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolóre.

Effúsa est contéptio super príncipes: * et erráre fecit eos in invio, et non in via.

Et adiúvit páuperem de inópia: * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabúntur: * et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens et custódiet hæc? * et intélliget misericórdias Dómini.

Ant. Visita nos Domine in salutari tuo.

Ant. Confitebor.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psallam in glória mea.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cithara: * exsúrgam dilúculo.

Confitebór tibi in pópulis, Dómine: * et psallam tibi in natió nibus.

Quia magna est super cælos misericórdia tua: * et usque ad nubes véritas tua:

Exaltáre super cælos, Deus, † et super omnem terram glória tua: * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac dextera tua, et exáudi me: * Deus

locútus est in sancto suo:

Exultábo, et dívidam
Síchimam: * et convállem
tabernaculórum dimé-
tiar.

Meus est Gálaad, et
meus est Manásses: * et
Ephraim suscéptio cápi-
tis mei.

Iuda rex meus: * Moab
lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam
calceaméntum meum: *
mihi alienígenæ amíci
facti sunt.

Quis dedúcet me in civ-
itátem munitam? * quis
dedúcet me usque in
Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui
repulísti nos, * et non
exíbis, Deus, in virtútibus
nostris?

Da nobis auxiliúm de
tribulatióne: * quia vana
salus hóminis.

In Deo faciémus
virtútem: * et ipse ad
níhilum dedúcet inimícos
nostros.

Deus, laudem meam ne
tacúeris: * quia os
peccatóris, et os dolósi
super me apértum est.

Locúti sunt advérsus
me lingua dolósa, † et ser-
mónibus ódii circumd-
edérunt me: * et expug-
navérunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent,
detrahébant mihi: * ego
autem orábam.

Et posuérunt advérsus
me mala pro bonis: *
et ódium pro dilectiône
mea.

Constitue super eum
peccatórem: * et diábo-
lus stet a dextris eius.

Cum iudicátur, éxeat
condemnátus: * et oratio
eius fiat in peccátum.

Fiant dies eius pauci: *
et episcopátum eius ac-
cípiat alter.

Fiant fílii eius órphani: *
et uxor eius vídua.

Nutántes transferántur
fílii eius, et mendícent:
* et eiiciántur de habi-
tationibus suis.

Scrutétur foenerátor om-
nem substántiam eius: *
et dirípiant aliéni labóres
eius.

Non sit illi adiútor: * nec
sit qui misereátur pupíllis
eius.

Fiant nati eius in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen eius.

In memóriam rédeat iníquitas patrum eius in conspéctu Dómini: * et peccátum matris eius non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, † et dispéreat de terra memória eórum: * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem inopem, et mendícum, * et compúctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei: * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et induit maledictiónem sicut vestiméntum, † et intrávit sicut aqua in interióra eius, * et sicut óleum in óssibus eius.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur: * et sicut zona, qua semper præcingitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud

Dóminum: * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum: * quia suávis est misericórdia tua.

Libera me quia egénus, et pauper ego sum: * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum: * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a ieiúnio: * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adiuva me, Dómine, Deus meus: * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * et tu, Dómine, fecísti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces: † qui insúrgunt in me, confundántur: * servus autem tuus

lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre: * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo: * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persecúentibus ánimam meam.

Ant. Confitebor Domino nimis in ore meo.

In Laudibus. Ant. Benigne fac in bona voluntate tua Domine. Miserere.

Ant. Bonum est confiteri Domino. Bonum est confiteri.

Ant. Metuant Dominum omnes fines terre. Deus deus meus.

Ant. Et in servis suis Dominus miserebitur. Audite cæli.

Ant. In cymbalis benesonantibus laudate Dominum. Laudate dominum.

Ant. In viam pacis dirige nos Domine. Benedictus dominus.

Ant. Dixit Dominus.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum genui te.

Iurávit Dóminus, et non poenitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natió nibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrén te in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dixit Dominus Domino meo sede a dextris meis.

Ant. Fidelia.

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio iustórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntates eius.

Confessio et magnificentia opus eius: * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditatem géntium: * ópera mánuum eius véritas, et iudícium.

Fidélia ómnia mandáta eius: † confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritate et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen eius: * inítium

sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio eius manet in sæculum sæculi.

Ant. Fidelia omnia mandata eius confirmata in seculum seculi.

Ant. In mandatis.

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis eius volet nimis.

Potens in terra erit semen eius: * generatio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo eius: * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et iustus.

Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in iudício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit iustus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor eius speráre in Dómino, † confirmátum est cor eius: * non

commovébitur donec despiciat inimicos suos.

Dispersit, dedit pauperibus
† iustitia eius manet in
sæculum sæculi, * cornu
eius exaltabitur in glória.

Peccator vidébit, et
irascétur, † dentibus
suis fremet et tabescet:
* desidérium pec-
catorum peribit.

Ant. In mandatis eius vo-
let nimis.

Ant. Sit nomen.

Laudáte, púeri,
Dóminum: * laudáte
nomen Dómini.

Sit nomen Dómini
benedíctum, * ex hoc
nunc, et usque in sæcu-
lum.

A solis ortu usque ad
occásum, * laudábile
nomen Dómini.

Excélsus super omnes
gentes Dóminus, * et su-
per cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus,
Deus noster, qui in al-
tis hábitat, * et humília
réspicit in cælo et in
terra?

Súscitans a terra
ínopem, * et de stercore

érigens páuperem:

Ut còllocet eum cum
príncipibus, * cum
príncipibus pópuli sui.

Qui habitare facit
stérilem in domo, * ma-
trem filiórum lætántem.

Ant. Sit nomen Domini
benedictum in secula.

Ant. Nos qui vivimus.

In éxitu Israël de
Ægýpto, * domus Ia-
cob de pópulo bárbaro:

Facta est Iudæa sanc-
tificatio eius, * Israël
potéstas eius.

Mare vidit, et fugit: *
Iordánis convérsus est
retrórsum.

Montes exsultavérunt ut
arietes, * et colles sicut
agni óvium.

Quid est tibi, mare, quod
fugísti: * et tu, Iordánis,
quia convérsus es retrór-
sum?

Montes, exsultástis sicut
arietes, * et colles, sicut
agni óvium.

A fácie Dómini mota est
terra, * a fácie Dei Iacob.

Qui convértit petram in
stagna aquárum, * et ru-
pem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * nequándo dicant gentes: Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cælo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácula géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt: † pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui faciunt ea: * et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino: * adiútor eórum et protéctor eórum est,

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adiútor eórum et protéctor eórum est,

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adiútor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri: * et benedíxit nobis:

Benedíxit dómui Israël: * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum maióribus.

Adiiciat Dóminus super vos: * super vos, et super filios vestros.

Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cælum, et terram.

Cælum cæli Dómino: * terram autem dedit filiis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine: * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Ant. Nos qui vivimus benedicimus Domino.

Ant. Inclinavit.

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus *

vocem orationis meae.

Quia inclinavit aurem suam mihi: * et in diebus meis invocabo.

Circumdedérunt me dolores mortis: * et pericula inférni invenérunt me.

Tribulationem et dolorem invéni: * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, libera ánimam meam: † miséricors Dóminus, et iustus, * et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: † óculos meos a lácrimis, * pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regione vivórum.

Ant. Inclinauit Dominus aurem suam michi.

Ant. Credidi.

Credidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípíam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo eius: * pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctórum eius:

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli eius: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Ierúsalem.

Ant. Laudate.

Laudáte Dóminum, omnes Gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Laudate Dominum omnes gentes.

Confitemini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sáeculum misericórdia eius.

Dicat nunc Israël quóniam bonus: * quóniam in sáeculum misericórdia eius.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sáeculum misericórdia eius.

Dicant nunc qui timent Dóminum: * quóniam in sáeculum misericórdia eius.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * et exaudivit me in latitúdine Dómini.

Dóminus mihi adiutor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adiutor: * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino: * quam confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino: * quam speráre in princípibus.

Omnes Gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, † et exarsérunt sicut ignis in spinis: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et Dóminus suscepit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus: * et factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis, et salútis: * in tabernáculis iustórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem: † déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam: * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus: * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas iustítiæ, † ingréssus in

eas confitébor Dómino:
* hæc porta Dómini, iusti
intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam
exaudísti me: * et factus
es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt
ædificántes: * hic factus
est in caput ánguli.

A Dómino factum est is-
tud: * et est mirábile in
óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit
Dóminus: * exsultémus
et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me
fac, † o Dómine bene
prosperáre: * benedic-
tus qui venit in nómine
Dómini.

Benedíximus vobis de
domo Dómini: * Deus
Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solém-
nem in condénsis, *
usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et con-
fitébor tibi: * Deus meus
es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam
exaudísti me: * et factus
es mihi in salútem.

Confitémini Dómino
quóniam bonus: * quó-

niam in sæculum miser-
icórdia eius.

Ant. Veni. Deus in
nomine.

Ant. Gloria. Deus in
nomine.

Ant. Deus. Deus in
nomine.

Ant. Vivo ego. Deus in
nomine.

Ant. Anime. Deus in
nomine.

Ant. Cognoverunt. Deus
in nomine.

Beáti immaculáti in via:
* qui ámbulant in
lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur tes-
timónia eius: * in toto
corde exquírun eum.

Non enim qui operántur
iniquitátem, * in viis eius
ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta
tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ
meæ, * ad custodiéndas
iustificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, *
cum perspéxero in óm-
nibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in direc-
tióne cordis: * in eo quod
dídici iudícia iustítiæ tuæ.

Iustificatiōnes tuas
custodiā: * non
me derelinquas usque-
quaque.

In quo corrigit ad-
versariā meā? * in custodiēdo
sermōnes tuos.

In toto corde meo
exquisivi te: * ne repel-
las me a mandātis tuis.

In corde meo abscondi
elōquia tua: * ut non pec-
cem tibi.

Benedictus es, Dōmine:
* doce me iustificatiōnes
tuas.

In labiis meis, * pronun-
tiavi omnia iudicia oris
tui.

In via testimoniōrum
tuōrum delectātus sum, *
sicut in omnibus divitiis.

In mandātis tuis exercē-
bor: * et considerābo vias
tuas.

In iustificatiōnibus tuis
meditabor: * non oblivis-
car sermōnes tuos.

Retribue servo tuo,
vivifica me: * et
custodiā sermōnes
tuos.

Revēla oculos meos: * et

considerābo mirabilia de
lege tua.

Incola ego sum in terra:
* non abscondas a me
mandata tua.

Concupivit anima mea
desiderare iustificatiōnes
tuas, * in omni tempore.

Increpasti superbos: *
maledicti qui declinant a
mandātis tuis.

Aufer a me opprobrium,
et contemptum: * quia
testimonia tua exquisivi.

Etenim sederunt principes
et adversum me loque-
bantur: * servus autem
tuus exercebatur in iusti-
ficationibus tuis.

Nam et testimonia tua
meditatio mea est: * et
consilium meum iustifi-
cationes tuas.

Adhæsit pavimento
anima mea: * vivi-
fica me secundum ver-
bum tuum.

Vias meas enuntiavi et
exaudisti me: * doce me
iustificatiōnes tuas.

Viam iustificatiōnum
tuarum instrue me: * et
exercēbor in mirabilibus
tuis.

Dormitávit ánima mea
præ tædio: * confírma
me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a
me: * et de lege tua mis-
erére mei.

Viam veritátis elégi: *
iudícia tua non sum oblí-
tus.

Adháesi testimóniis tuis
Dómine: * noli me con-
fúndere.

Viam mandatórum
tuórum cucúrri: * cum
dilatásti cor meum.

Ant. Veni et lib-
era nos deus noster.

Ant. Gloria tibi trini-
tas equalis una deitas
et ante omnia secula et
nunc et in perpetuum.

Ant. Deus exuadi ora-
tionem meam auribus
percipe verba oris mei.

Ant. Vivo ego dicit
Dominus nolo mortem
peccatoris sed ut magis
convertatur et vivat.

Ant. Anime impio-
rum fremebant adver-
sum me et gravatum est
cor meum super eos.

Ant. Cognoverunt
Dominum alleluya in
fractione panis alleluya.

Ant. Veni Domine.

Ant. Laus et perennis.

Ant. Deduc me.

Ant. Advenerunt.

Ant. Iudicasti.

Ant. Pax vobis.

Legem pone mihi,
Dómine, viam ius-
tificatiónum tuárum: * et
exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et
scrutábor legem tuam: *
et custódiam illam in toto
corde meo.

Deduc me in sémitam
mandatórum tuórum: *
quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in tes-
timónia tua: * et non in
avarítiam.

Avérte óculos meos ne
videant vanitatem: * in
via tua vivífica me.

Státue servo tuo
elóquium tuum, * in
timóre tuo.

Amputa oppróbrium
meum quod suspicátus
sum: * quia iudícia tua
iucúnda.

Ecce concupívi mandáta
tua: * in æquitáte tua
vivífica me.

Et véniat super me

misericórdia tua,
Dómine: * salutáre tuum
secúndum elóquium
tuum.

Et respondébo expro-
brántibus mihi verbum:
* quia sperávi in ser-
mónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo
verbum veritátis usque-
quáque: * quia in iudíciis
tuis supersperávi.

Et custódiám legem
tuam semper: * in sáecu-
lum et in sáeculum sáeculi.

Et ambulábam in latitú-
dine: * quia mandáta tua
exquisívi.

Et loquébar in tes-
timóniis tuis in conspéctu
regum: * et non con-
fundébar.

Et meditábar in mandátis
tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad
mandáta tua, quæ diléxi:
* et exercébar in iustifi-
caciónibus tuis.

Memor esto verbi tui
servo tuo, * in quo
mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in
humilitáte mea: * quia
elóquium tuum vivificávit

me.

Supérbi iníque agébant
usquequáque: * a lege
autem tua non declinávi.

Memor fui iudiciórum
tuórum a sáeculo,
Dómine: * et consolátus
sum.

Deféctio ténuít me, *
pro peccatóribus derelin-
quéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant
iustificatiónes tuæ, *
in loco peregrinatiónis
meæ.

Memor fui nocte nómi-
nis tui, Dómine: * et cus-
todívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: *
quia iustificatiónes tuas
exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, *
dixi custodíre legem
tuam.

Deprecátus sum fáciem
tuam in toto corde meo:
* miserére mei secúndum
elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * et
convérsti pedes meos in
testimónia tua.

Parátus sum, et non sum
turbátus: * ut custódiám
mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi: * super iudícia iustificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te: * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra: * iustificatiónes tuas doce me.

Bonitátem fecísti cum servo tuo, Dómine: * secúndum verbum tuum.

Bonitátem et disciplínam et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsqvam humiliárer ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me iustificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam iustificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui: * super millia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas iudícia tua: * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me: * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditatio mea est.

Confundántur superbi, quia iniúste iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in

mandátis tuis.

Convertántur mihi
timéntes te: * et qui
novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum im-
maculátum in iustifi-
caciónibus tuis, * ut
non confúndar.

Ant. Veni Domine et
noli tardare relaxa fa-
cinora plebis tue Israel.

Ant. Laus et peren-
nis gloria deo Patri et
Filio Sancto simul Para-
clito in secula seculorum.

Ant. Deduc me
Domine in semita
mandorum tuorum.

Ant. Advenerunt no-
bis dies penitentie
ad redimenda peccata
et salvandas animas.

Ant. Iudicasti Domine
causam anime mee
defensor vite mee
Domine deus meus.

Ant. Pax vobis ego sum
alleluya nolite timere al-
leluya.

Ant. Tuam Domine.

Ant. Gloria.

Ant. Aduva me.

Ant. Commendemus.

Ant. Popule meus.

Ant. Ecce ego.

Defécit in salutáre
tuum ánima mea: *
et in verbum tuum super-
spéravi.

Defecérunt óculi mei
in elóquium tuum: *
dicéntes: Quando con-
soláberis me?

Quia factus sum sicut
uter in pruína: * iusti-
ficatiónes tuas non sum
oblítus.

Quot sunt dies servi tui?
* quando fácies de perse-
quéntibus me iudícium?

Narravérunt mihi iníqui
fabulatiónes: * sed non ut
lex tua.

Omnia mandáta tua véri-
tas: * iníque persecúti
sunt me, ádiuva me.

Paulo minus consum-
mavérunt me in terra: *
ego autem non derelíqui
mandáta tua.

Secúndum misericór-
diam tuam vivífica me: *
et custódiám testimónia
oris tui.

In ætérnum, Dómine,
* verbum tuum pér-
manet in cælo.

In generatióem et gen-
eratióem véritas tua: *

fundásti terram, et pórmanet.

Ordinátione tua perseverát dies: * quóniam ómnia sérviant tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est: * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non obliviscar iustificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam iustificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummationis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditatio

mea est.

Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos: * ut custódiam verba tua.

Aiudíciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

Amandátis tuis intelléxi: * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Iurávi, et státui * custodíre iudícia iustítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine: * vivifica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine: * et iudícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper: * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi: * et de

mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exsultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas iustificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiómem.

Níquos ódio hábui: * et legem tuam diléxi.

Adiútor et suscéptor meus es tu: * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me, maligni: * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam: * et non confúndas me ab expectatióne mea.

Adiuva me, et salvus ero: * et meditábor in iustificatióne tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a iudíciis tuis: * quia iniústa cogitatio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeo diléxi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas: * a iudíciis

enim tuis tímui.

Feci iudícium et iustítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: * et in elóquium iustítiae tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * et iustificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnes viam iníquam ódio hábui.

Ant. Tuam Domine excita potentiam et veni ad salvandum nos.

Ant. Gloria laudis resonet in ore omnium patri geniteque pro spirítui sancto pariter re-

sultet laude perenni.

Ant. Adiuvā me et salvus ero Domine.

Ant. Commendemus nosmetipsos in multa patientia in ieiuniis multis per arma iusticie.

Ant. Popule meus quid feci tibi aut quid molestus fui responde michi.

Ant. Ecce ego vobiscum sum alleluya omnibus diebus alleluya.

Ant. In tuo.

Ant. Ex quo.

Ant. Aspice.

Ant. Per arma.

Ant. Numquid redditur.

Ant. Noli flere.

Mirabilia testimonia tua: * ideo scrutata est ea anima mea.

Declaratio sermonum tuorum illuminat: * et intellectum dat parvulis.

Os meum aperui, et attraxi spiritum: * quia mandata tua desiderabam.

Aspice in me, et miserere mei: * secundum iudicium diligentium nomen tuum.

Gressus meos dirige

secundum eloquium tuum: * et non dominetur mei omnis iniustitia.

Redime me a calumniis hominum: * ut custodiam mandata tua.

Faciem tuam illumina super servum tuum: * et doce me iustificaciones tuas.

Exitus aquarum deduxerunt oculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Iustus es, Domine: * et rectum iudicium tuum.

Mandasti iustitiam testimonia tua: * et veritatem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus meus: * quia obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum vehementer: * et servus tuus dilexit illud.

Adolescéntulus sum ego et contéptus: * iustificaciones tuas non sum oblitus.

Iustitia tua, iustitia in ætérnum: * et lex tua veritas.

Tribulatio, et angus-

tia invenérunt me: *
mandáta tua meditatio
mea est.

Aequitas testimónia tua
in ætérnum: * intelléc-
tum da mihi, et vivam.

Clamávi in toto corde
meo, exáudi me,
Dómine: * iustificatiónes
tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum
me fac: * ut custódiam
mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et
clamávi: * quia in verba
tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei
ad te dilúculo: * ut med-
itárer elóquia tua.

Vocem meam audi
secúndum misericórdiam
tuam, Dómine: * et
secúndum iudícium tuum
vivífica me.

Appropinquavérunt
persequéntes me iniqui-
táti: * a lege autem tua
longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine: *
et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de tes-
timóniis tuis: * quia in
ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem

meam, et éripe me:
* quia legem tuam non
sum oblítus.

Iúdica iudícium meum,
et rédime me: * propter
elóquium tuum vivífica
me.

Longe a peccatóribus
salus: * quia iusti-
ficatiónes tuas non
exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ
multæ, Dómine: * secún-
dum iudícium tuum viví-
fica me.

Multi qui persequúntur
me, et tríbulant me: * a
testimóniis tuis non de-
clinávi.

Vidi prævaricántes, et
tabescébam: * quia
elóquia tua non cus-
todiérunt.

Vide quóniam mandáta
tua diléxi, Dómine: * in
misericórdia tua vivífica
me.

Principium verbórum
tuórum, véritas: * in
ætérnum ómnia iudícia
iustítiæ tuæ.

Príncipes persecúti
sunt me gratis: * et a
verbis tuis formidávit cor

meum.

Lætabor ego super
elóquia tua: * sicut qui
invénit spólia multa.

Iniquitatem ódio hábui,
et abominátus sum: *
legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem
dixi tibi, * super iudícia
iustitiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus
legem tuam: * et non est
illis scándalum.

Exspectábam salutáre
tuum, Dómine: * et
mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea
testimónia tua: * et diléxit
ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et
testimónia tua: * quia
omnes viæ meæ in con-
spéctu tuo.

Appropínquet deprecá-
tio mea in con-
spéctu tuo, Dómine: *
iuxta elóquium tuum da
mihi intelléctum.

Intret postulatio mea in
conspéctu tuo: * secún-
dum elóquium tuum
éripe me.

Eructábunt lábia mea
hymnum, * cum docúeris

me iustificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea
elóquium tuum: * quia
ómnia mandáta tua
æquitas.

Fiat manus tua ut salvet
me: * quóniam mandáta
tua elégi.

Concupívi salutáre
tuum, Dómine: * et lex
tua meditatio mea est.

Vivet ánima mea, et
laudábit te: * et iudícia
tua adiuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ
périit: * quære servum
tuum, quia mandáta
tua non sum oblítus.

Ant. In tuo ad-
ventu erue nos Domine.

Ant. Ex quo omnia per
quem omnia in quo om-
nia ipsi gloria in secula.

Ant. Aspice in me
Domine et miserere mei.

Ant. Per arma iusti-
cie virtutis dei com-
mendemus nosmetip-
sos in multa patientia.

Ant. Numquid reddi-
tur pro bono malum quia
foderunt foveam anime
mee.

Ant. Noli flere

Maria alleluya resurrexit Dominus alleluya.

Ant. Clamavi.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudivit me.

Dómine, libera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi! quia incolátus meus prolongátus est: † habitávi cum habitántibus Cedar: * multum incola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Clamavi et exaudivit me.

Ant. Auxilium.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in com-

motiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce, non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Ant. Auxilium meum a Domino.

Ad Mag. Ant. Magnificat anima mea Dominum. Magnificat.

Ant. In domum.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Ierúsalem.

Ierúsalem, quæ ædificá-tur ut cívitas: * cuius par-

ticipatio eius in idipsum.

Illuc enim ascenderunt
tribus, tribus Domini:
* testimonium Israël
ad confitendum nomini
Domini.

Quia illic sederunt sedes
in iudicio, * sedes super
domum David.

Rogate quæ ad pacem
sunt Ierusalem: * et
abundantia diligentibus
te:

Fiat pax in virtute tua: *
et abundantia in turribus
tuis.

Propter fratres meos,
et proximos meos, * lo-
quebar pacem de te:

Propter domum Domini,
Dei nostri, * quesivi bona
tibi.

Ant. In domum Do-
mini letantes ibimus.

Ant. Qui habitas.

Ad te levavi oculos
meos, * qui habitas
in cælis.

Ecce sicut oculi servorum,
* in manibus dominorum
suorum.

Sicut oculi ancillæ in
manibus dominæ suæ:
* ita oculi nostri ad

Dominum, Deum nos-
trum, donec misereatur
nostri.

Misere nostri, Domine,
misere nostri: * quia
multum repleti sumus de-
spectioe:

Quia multum repleta
est anima nostra: * op-
probrium abundantibus,
et despectio superbis.

Ant. Qui habitas in
celis misere nobis.

Ant. Adiutorium.

Nisi quia Dominus erat
in nobis, dicat nunc
Israel: * nisi quia Domi-
nus erat in nobis,

Cum exurgerent
homines in nos, * forte
vivos deglutissent nos:

Cum irasceretur furor
eorum in nos, * forsitan
aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransivit
anima nostra: * forsitan
pertransisset anima nos-
tra aquam intolerabilem.

Benedictus Dominus *
qui non dedit nos, in cap-
tionem dentibus eorum.

Anima nostra sicut
passer erepta est * de
laqueo venantium.

Láqueus contritus est, *
et nos liberáti sumus.

Adiutórium nostrum in
nómine Dómini, * qui
fecit cælum et terram.

Ant. Adiutorium nos-
trum in nomine Domini.

Ant. Bene fac.

Qui confidunt in
Dómino, sicut mons
Sion: * non com-
movébitur in ætérnum,
qui hábitat in Ierúsalem.

Montes in circúitu eius:
† et Dóminus in circúitu
pópuli sui, * ex hoc nunc
et usque in sáeculum.

Quia non relínquet
Dóminus virgam pec-
cátorum super sortem
iustórum: * ut non extén-
dant iusti ad iniquitatem
manus suas.

Benefac, Dómine, bonis,
* et rectis corde.

Declinántes autem in
obligatiónes addúcet
Dóminus cum operán-
tibus iniquitatem: *
pax super Israël.

Ant. Bene fac Domine
bonis et rectis corde.

Ant. Facti sumus.

In converténdo

Dóminus captiv-
itatem Sion: * facti sumus
sicut consoláti:

Tunc replétum est gáu-
dio os nostrum: * et lin-
gua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter
Gentes: * Magnificávit
Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus
 fácere nobiscum: * facti
sumus lætántes.

Convértte, Dómine, cap-
tivitatem nostram, * sicut
torrens in austro.

Qui sémant in lácrimis,
* in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, *
mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient
cum exsultatióne, *
portántes manípulos
suos.

Ant. Facti sumus sicut
consolati.

Ad Mag. Ant. Exultavit
spiritus meus in deo salu-
tari meo. Magnificat.

Ant. Beatus vir.

Nisi Dóminus ædi-
ficáverit domum, *
in vanum laboravérunt
qui ædificant eam.

Nisi Dóminus cus-

todierit civitatem, * frustra vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere: * surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.

Cum dederit dilectis suis somnum: * ecce hereditas Domini filii: merces, fructus ventris.

Sicut sagittae in manu potentis: * ita filii excussorum.

Beatus vir qui implevit desiderium suum ex ipsis: * non confundetur cum loquatur inimicis suis in porta.

Ant. Beatus vir qui implevit desiderium suum.

Ant. Beati.

Beati omnes, qui timeant Dominum, * qui ambulant in viis eius.

Labores manuum tuarum quia manducabis: * beatus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans: * in lateribus domus tuae.

Filii tui sicut novellae

oliviarum: * in circuitu mensae tuae.

Ecce sic benedictur homo, * qui timet Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Sion: * et videas bona Ierusalem omnibus diebus vitae tuae.

Et videas filios filiorum tuorum: * pacem super Israel.

Ant. Beati omnes qui timeant Dominum.

Ant. Benediximus.

Saepe expugnaverunt me a iuventute mea, * dicat nunc Israel:

Saepe expugnaverunt me a iuventute mea: * etenim non potuerunt mihi.

Supra dorsum meum fabricaverunt peccatores: * prolongaverunt iniquitatem suam.

Dominus iustus concidit cervices peccatorum: * confundantur et convertantur retrorsum omnes, qui oderunt Sion.

Fiant sicut fenum tectorum: * quod priusquam evellatur exaruit:

De quo non implevit

manum suam qui metit:
* et sinum suum qui
manípulos cólligit.

Et non dixerunt qui
præteribant: Benedic-
tio Dómini super vos:
* benedíximus vobis
in nómine Dómini.

Ant. Benediximus vo-
bix in nomine Domini.

Ant. De profundis.

De profúndis clamávi
ad te, Dómine: *
Dómine, exáudi vocem
meam:

Fiant aures tuæ in-
tendéntes: * in vocem
deprecationis meæ.

Si iniquitátes ob-
serváveris, Dómine: *
Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiatio
est: * et propter legem
tuam sustinui te, Dómine.

Sustinuit ánima mea in
verbo eius: * sperávit án-
ima mea in Dómino.

A custódia matutína
usque ad noctem: *
speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum
misericórdia: * et
copiósa apud eum
redemptio.

Et ipse rédimet Is-
raël: * ex ómnibus
iniquitátibus eius.

Ant. De profundis
clamavi ad te Domine.

Ant. Speret.

Dómine, non est ex-
altátum cor meum:
* neque eláti sunt óculi
mei.

Neque ambulávi in
magnis: * neque in
mirábilibus super me.

Si non humíliter sen-
tiébam: * sed exaltávi án-
imam meam.

Sicut ablactátus est su-
per matre sua: * ita re-
tribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino:
* ex hoc nunc et
usque in sáeculum.

Ant. Speret Israel in
Domino.

Ad Mag. Ant. Re-
spexit humilitatem meam
Domine deus meus.
Magnificat.

Ant. Et omnis.

Memento, Dómine,
David, * et omnis
mansuetúdinis eius:

Sicut iurávit Dómino, *
votum vovit Deo Iacob:

Si introiero in tabernaculum domus meae, * si ascendero in lectum strati mei:

Si dederō somnum oculis meis, * et palpebris meis dormitationem:

Et requiem temporibus meis: donec inveniam locum Domino, * tabernaculum Deo Iacob.

Ecce audivimus eam in Ephrata: * invenimus eam in campis silvae.

Introibimus in tabernaculum eius: * adorabimus in loco, ubi steterunt pedes eius.

Surge, Domine, in requiem tuam, * tu et arca sanctificationis tuae.

Sacerdotes tui induantur iustitiam: * et sancti tui exsultent.

Propter David, servum tuum: * non avertas faciem Christi tui.

Iuravit Dominus David veritatem, et non frustrabitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testamentum meum: * et

testimonia mea haec, quae docebo eos.

Et filii eorum usque in saeculum: * sedebunt super sedem tuam.

Quoniam elegit Dominus Sion: * elegit eam in habitationem sibi.

Haec requies mea in saeculum saeculi: * hic habitabo, quoniam elegi eam.

Vidua eius benedicens benedicam: * pauperes eius saturabo panibus.

Sacerdotes eius induam salutari: * et sancti eius exultatione exsultabunt.

Illuc producam cornu David: * paravi lucernam Christo meo.

Inimicos eius induam confusione: * super ipsum autem efflorescit sanctificatio mea.

Ant. Et omnis mansuetudinis eius.

Ant. Ecce quam bonum.

Ecce quam bonum, et quam iucundum * habitare fratres in unum.

Sicut unguentum in capite, * quod descen-

dit in barbam, barbam
Aaron.

Quod descendit in oram
vestimentī eius: * sicut
ros Hermon, qui descen-
dit in montem Sion.

Quoniam illic mandavit
Dóminus benedictiōnem,
* et vitam usque in sæcu-
lum.

Ecce nunc benedicite
Dóminum, * omnes
servi Dómini:

Qui statis in domo
Dómini, * in átriis domus
Dei nostri.

In nóctibus extóllite
manus vestras in sancta, *
et benedicite Dóminum.

Benedicat te Dómi-
nus ex Sion, * qui fecit
cælum et terram.

Ant. Ecce quam bonum
et quam iocundum.

Ant. Omnia.

Laudáte nomen
Dómini, * laudáte,
servi Dóminum.

Qui statis in domo
Dómini, * in átriis domus
Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia
bonus Dóminus: * psál-
lite nómini eius, quoniam

suáve.

Quoniam Iacob elégit
sibi Dóminus, * Israël in
possessiōnem sibi.

Quia ego cognóvi quod
magnus est Dóminus, * et
Deus noster præ ómnibus
diis.

Omnia quaecúmque
vóluit, Dóminus fecit in
cælo, et in terra, * in mari,
et in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab ex-
trémo terræ: * fúlgora in
plúviam fecit.

Qui producit ventos de
thesáuris suis: * qui
percússit primogénita
Ægýpti ab hómine usque
ad pecus.

Et misit signa, et prodígia
in médio tui, Ægýpte: * in
Pharaónem, et in omnes
servos eius.

Qui percússit gentes
multas: * et occídit reges
fortes:

Sehon, regem Amor-
rhæórum, et Og, regem
Basan, * et ómnia regna
Chánaan.

Et dedit terram eórum
hereditátem, * hered-
itátem Israël, pópulo suo.

Dómine, nomen tuum
in ætérnum: * Dómine,
memoriále tuum in gen-
erationem et gener-
ationem.

Quia iudicábit Dóminus
pópulum suum: * et in
servis suis deprecábitur.

Simulácula Géntium
argéntum et aurum:
* ópera mánuum
hóminum.

Os habent, et non lo-
quéntur: * óculos habent,
et non vidébunt.

Aures habent, et non áu-
dient: * neque enim est
spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fá-
ciunt ea: * et omnes qui
confidunt in eis.

Domus Israël, benedícite
Dómino: * domus Aaron,
benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite
Dómino: * qui timétis
Dóminum, benedícite
Dómino.

Benedíctus Dóminus
ex Sion, * qui hábi-
tat in Ierúsalem.

Ant. Omnia quecunque
voluit Dominus fecit.

Ant. Quoniam.

Confitémini Dómino,
quóniam bonus: *
quóniam in ætérnum
misericórdia eius.

Confitémini Deo deórum:
* quóniam in ætérnum
misericórdia eius.

Confitémini Dómino
dominórum: * quóniam
in ætérnum misericórdia
eius.

Qui facit mirabília
magna solus: * quóniam
in ætérnum misericórdia
eius.

Qui fecit cælos in intel-
léctu: * quóniam in ætér-
num misericórdia eius.

Qui firmávit terram su-
per aquas: * quóniam
in ætérnum misericórdia
eius.

Qui fecit luminária
magna: * quóniam in
ætérnum misericórdia
eius.

Solem in potestátem
diéi: * quóniam in ætér-
num misericórdia eius.

Lunam et stellas in
potestátem noctis: * quó-
niam in ætérnum miser-
icórdia eius.

Qui percússit Ægýptum

cum primogénitis eórum:
* quóniam in ætérnum
misericórdia eius.

Qui edúxit Israë́l de mé-
dio eórum: * quóniam
in ætérnum misericórdia
eius.

In manu poténti, et brá-
chio excélso: * quóniam
in ætérnum misericórdia
eius.

Qui divísit Mare Rubrum
in divisiónes: * quóniam
in ætérnum misericórdia
eius.

Et edúxit Israë́l per
médiu eíus: * quóniam
in ætérnum misericórdia
eius.

Et excússit Pharaónem,
et virtútem eíus in Mari
Rubro: * quóniam in
ætérnum misericórdia
eius.

Qui tradúxit pópulum
suu per desértum: *
quóniam in ætérnum
misericórdia eius.

Qui percússit reges mag-
nos: * quóniam in ætér-
num misericórdia eius.

Et occídít reges fortes:
* quóniam in ætérnum
misericórdia eius.

Sehon, regem Amor-
rhæórum: * quóniam
in ætérnum misericórdia
eius.

Et Og, regem Basan:
* quóniam in ætérnum
misericórdia eius.

Et dedit terram eórum
hereditátem: * quóniam
in ætérnum misericórdia
eius.

Hereditátem Israë́l,
servo suo: * quóniam
in ætérnum misericórdia
eius.

Quia in humilitáte nostra
memor fuit nostri: * quó-
niam in ætérnum miser-
icórdia eius.

Et redémit nos ab in-
imícis nostris: * quóniam
in ætérnum misericórdia
eius.

Qui dat escam omni
carni: * quóniam in ætér-
num misericórdia eius.

Confitémini Deo cæli:
* quóniam in ætérnum
misericórdia eius.

Confitémini Dómino
dominórum: * quó-
niam in ætérnum mis-
ericórdia eius.

Ant. Quoniam in eter-

num misericordia eius.

Ant. Ymnum.

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus: * cum recordáremur Sion:

In salícibus in médio eius, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum.

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui, Ierúsalem, * oblivióni detur délixtera mea.

Adháereat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui.

Si non proposúero Ierúsalem, * in princípío lætitiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Ierúsalem.

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus, qui retríbuet tibi retributióem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Ymnum cantate nobis de canticis Syon.

Ad Mag. Ant. Deposuit potentes sanctos persequentes et exaltavit humilíes Christum confidentes. Magnificat.

Ant. In conspectu.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt

omnia verba oris tui.

Et cantent in viis
Dómini: * quóniam
magna est glória Dómini.

Quóniam excelsus
Dóminus, et humília
réspicit: * et alta a longe
cognóscit.

Si ambulávero in médio
tribulatiónis, vivificábis
me: † et super iram in-
imicórum meórum ex-
tendísti manum tuam, *
et salvum me fecit dextera tua.

Dóminus retríbuet pro
me: † Dómine, mis-
ericórdia tua in sáecu-
lum: * ópera mánuum
tuárum ne despicias.

Ant. In conspectu an-
gelorum psallam tibi deus
meus.

Ant. Domine.

Dómine, probásti me,
et cognovísti me: *
tu cognovísti sessiόnem
meam, et resurrectiόnem
meam.

Intellexísti cogitatiόnes
meas de longe: * sémi-
tam meam, et funiculum
meum investigásti.

Et omnes vias meas

prævidísti: * quia non est
sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cog-
novísti omnia novíssima,
et antiqua: * tu formásti
me, et posuísti super me
manum tuam.

Mirábilis facta est scién-
tia tua ex me: * confortáta
est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? *
et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum,
tu illic es: * si descéndero
in inférnum, ades.

Si sumpsero pennas
meas dilúculo, * et
habitávero in extrémis
maris.

Etenim illuc manus tua
dedúcet me: * et tenébit
me dextera tua.

Et dixi: Fórsitan téne-
bræ conculcábunt me: *
et nox illuminátiō mea in
delíciis meis.

Quia ténebræ non ob-
scurabúntur a te, † et nox
sicut dies illuminábitur: *
sicut ténebræ eius, ita et
lumen eius.

Quia tu possedísti renes
meos: * suscepísti me de
útero matris meæ.

Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es: † mirabilia opera tua, * et anima mea cognoscit nimis.

Non est occultatum os meum a te, quod fecisti in occulto: * et substantia mea in inferioribus terrae.

Imperfectum meum viderunt oculi tui, † et in libro tuo omnes scribentur: * dies formabuntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui, Deus: * nimis confortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos, et super arenam multiplicabuntur: * exsurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occideris, Deus, peccatores: * viri sanguinum, declinate a me.

Quia dicitis in cogitatione: * Accipient in vanitate civitates tuas.

Nonne qui oderunt te, Domine, oderam? * et super inimicos tuos tabescebam?

Perfecto odio oderam illos: * et inimici facti sunt

mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum: * interroga me, et cognosce semitas meas.

Et vide, si via iniquitatis in me est: * et deduc me in via aeterna.

Ant. Domine probasti me et cognovisti me.

Ant. A viro.

Eripe me, Domine, ab homine malo: * a viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde: * tota die constituebant praelia.

Acuverunt linguas suas sicut serpentis: * venenum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me, Domine, de manu peccatoris: * et ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos: * absconderunt superbi laqueum mihi:

Et funes extendierunt in laqueum: * iuxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino: Deus

meus es tu: * exáudi,
Dómine, vocem depre-
caciónis meæ.

Dómine, Dómine, virtus
salútis meæ: * obum-
brásti super caput meum
in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a
desidério meo peccatóri:
† cogitavérunt contra me,
* ne derelínquas me, ne
forte exalténtur.

Caput circúitus eórum:
* labor labiórum ipsórum
opériet eos.

Cadent super eos car-
bónes, † in ignem deií-
cies eos: * in misériis non
subsístent.

Vir linguósus non dirigé-
tur in terra: * virum iniús-
tum mala cápient in in-
téritu.

Cognóvi quia fá-
ciet Dóminus iudícium
ínopis: * et vindíctam
páuperum.

Verúmtamen iusti con-
fitebúntur nómini tuo:
* et habitábunt recti
cum vultu tuo.

Ant. A viro iniquo
libera me Domine.

Ant. Domine.

Dómine, clamávi ad te,
exáudi me: * in-
ténde voci meæ, cum
clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea si-
cut incénsum in con-
spéctu tuo: * elevátio
mánuum meárum sacri-
fícium vespertínium.

Pone, Dómine, custó-
diam ori meo: * et
óstium circumstántiæ
lábiis meis.

Non declínes cor meum
in verba malítiæ: * ad ex-
cusándas excusatiónes in
peccátis.

Cum homínibus operán-
tibus iniquitatem: * et
non comunicábo cum
eléctis eórum.

Corripíet me iustus
in misericórdia, et in-
crepábit me: * óleum
autem peccatóris non im-
pínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orá-
tio mea in benepláci-
tis eórum: * absórpti
sunt iuncti petræ iúdicēs
eórum.

Audient verba mea quó-
niam potuérunt: * sicut
crassitúdo terræ erúpta

est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: † quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo eius peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Ant. Domine clamavi ad te exaudi me.

Ant. Portio.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu eius oratióem meam, * et tribulatióem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum: * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram, et vidébam: * et

non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me: * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, † dixi: Tu es spes mea, * pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecationem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Libera me a persecúentibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expsécant iusti, donec retribúas mihi.

Ant. Portio mea Domine sit in terra viventium.

Ad Mag. Ant. Suscepit deus Israel puerum suum sicut locutus est Abraham et semini eius et exaltavit humiles usque in seculum. Magnificat.

Dómine, exáudi oratióem meam: † áuribus pécipe obsecrationem meam in veritate tua: * exáudi me in tua iustítia.

Et non intres in iudícium cum servo tuo: * quia non iustificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimicus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obsúris sicut mórtuos sæculi: † et anxiátus est super me spíritus meus, * in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, † meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant ánimam meam, * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Benedictus.

Benedíctus Dóminus, Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum: * susceptor meus, et liberátor meus:

Protéctor meus, et in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo quia innotuísti ei? * aut fílius hóminis, quia

réputas eum?

Homo vanitatí similis factus est: * dies eius sicut umbra prætereunt.

Dómine, inclína cælos tuos, et descénde: * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscationem, et dissipábis eos: * emítte sagittas tuas, et conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto, † éripe me, et líbera me de aquis multis: * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitatem: * et dextera eórum, dextera iniquitátis.

Deus, cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério, decachórdo psallam tibi.

Qui das salutem régibus: * qui redemísti David, servum tuum, de gládio maligno: éripe me.

Et érue me de manu filiórum alienórum, † quorum os locútum est vanitatem: * et dextera eórum, dextera iniquitátis.

Quorum filii, sicut

novéllæ plantatiónes * in iuventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ: * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena: * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum foetósæ, abundántes in egréssibus suis: * boves eórum crassæ.

Non est ruína macería, neque tránsito: * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixerunt pópulum, cui hæc sunt: * beátus pópulus, cuius Dóminus Deus eius.

Ant. Benedictus Dominus deus meus.

Ant. In eternum.

Exaltábo te, Deus meus, rex: * et benedícam nómini tuo in sáeculum, et in sáeculum sáeculi.

Per singulos dies benedícam tibi: * et laudábo nomen tuum in sáeculum, et in sáeculum sáeculi.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * et

magnitúdinis eius non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua: * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur: * et mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent: * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt: * et iustítia tua exsultábunt.

Miserátor, et miséricors Dóminus: * pátiens, et multum miséricors.

Suávis Dóminus univér-sis: * et miseratiónes eius super ómnia ópera eius.

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua: * et sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent: * et poténtiam tuam loquéntur:

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam: * et glóriam mag-

nificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum: * et dominátio tua in omni generatióne et generatióne.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Alleuat Dóminus omnes qui córruunt: * et érigit omnes elisos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine: * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam: * et imples omne ánimál benedictióne.

Iustus Dóminus in ómnibus viis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum: * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciat: † et deprecatióne eórum exáudiet: * et salvos fáciat eos.

Custódit Dóminus

omnes diligētes se: *
et omnes peccatōres dispēdet.

Laudatiōnem Dómini
loquétur os meum:
* et benedícat om-
nis caro nómini sancto
eius in sǎculum, et
in sǎculum sǎculi.

Ant. In eternum
et in seculum seculi.

Ant. Laudabo.

Lauda, ánima mea,
Dóminum, † laudábo
Dóminum in vita mea:
* psallam Deo meo
quámdu fúero.

Nolíte confídere in
príncipibus: * in filiis
hóminum, in quibus non
est salus.

Exíbit spíritus eius,
et revertétur in ter-
ram suam: * in illa die
períbunt omnes cogi-
tatiōnes eórum.

Beátus, cuius Deus Iacob
adiutor eius, † spes eius
in Dómino Deo ipsíus: *
qui fecit cælum et terram,
mare et ómnia, quæ in eis
sunt.

Qui custódit veritátem in
sǎculum, † facit iudícium

iniúriam patiéntibus: *
dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedi-
tos: * Dóminus illúminat
cæcos.

Dóminus érigit elisos: *
Dóminus diligit iustos.

Dóminus custódit ádve-
nas, † pupíllum et víduam
suscípiet: * et vias pecca-
tórū dispēdet.

Regnábit Dóminus in
sǎcula, Deus tuus,
Sion, * in generatiōem
et generatiōem.

Ant. Laudabo deum
meum in vita mea.

Ant. Deo nostro.

Laudáte Dóminum
quóniam bonus est
psalmus: * Deo nostro
sit iucúnda, decóraque
laudátio.

Ædificans Ierúsalem
Dóminus: * dispersiōnes
Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos
corde: * et álligat contri-
tiōnes eórum.

Qui númerat multi-
túdinem stellárum: * et
ómnibus eis nómina vo-
cat.

Magnus Dóminus nos-

ter, et magna virtus eius:
* et sapiéntiæ eius non
est númerus.

Suscípiens mansuétos
Dóminus: * humílians
autem peccatóres usque
ad terram.

Præcínite Dómino in
confessióne: * psállite
Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum
núbibus: * et parat terræ
plúviam.

Qui prodúcit in món-
tibus fenum: * et herbam
servitúti hóminum.

Qui dat iuméntis es-
cam ipsórum: * et pullis
corvórum invocántibus
eum.

Non in fortitúdine equi
voluntátem habébit: *
nec in tibiis viri bene-
plácitum erit ei.

Beneplácitum est
Dómino super timéntes
eum: * et in eis,
qui sperant super mis-
ericórdia eius.

Ant. Deo nostro io-
cunda sit laudatio.

Ant. Lauda.

Lauda, Ierúsalem,
Dóminus: * lauda

Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit
seras portárum tuárum:
* benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos
pacem: * et ádipe
fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium
suum terræ: * velóciter
currit sermo eius.

Qui dat nivem sicut
lanam: * nébulam sicut
cínere spargit.

Mittit crystállum suam
sicut buccéllas: * ante
fáciem frígoris eius quis
sustinébit?

Emittet verbum suum, et
liquefáciet ea: * flabit
spíritus eius, et fluent
aquæ.

Qui annúntiat verbum
suum Iacob: * iustítias, et
iudícia sua Israël.

Non fecit táliter omni
natióni: * et iudícia sua
non manifestávit eis.

Ant. Lauda Iherusalem
Dominum.

Laudáte Dóminum de
cælis: * laudáte eum
in excélsis.

Laudáte eum, omnes
Angeli eius: * laudáte

eum, omnes virtutes eius.

Laudate eum, sol et luna:
* laudate eum, omnes
stellæ et lumen.

Laudate eum, cæli
cælorum: * et aquæ
omnes, quæ super cæ-
los sunt, laudent nomen
Dómini.

Quia ipse dixit, et facta
sunt: * ipse mandavit, et
creata sunt.

Statu it ea in ætérnum,
et in sæculum sæculi:
* præceptum posuit, et
non præteribit.

Laudate Dóminum de
terra, * dracones, et
omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glá-
cies, spíritus procel-
larum: * quæ faciunt ver-
bum eius:

Montes, et omnes colles:
* ligna fructífera, et
omnes cedri.

Bestiae, et univérſa pé-
cora: * serpéntes, et
vólucres pennatæ:

Reges terræ, et omnes
pópuli: * príncipes, et
omnes iúdicēs terræ.

Iúvenes, et vírgines, †
senes cum iunióribus lau-

dent nomen Dómini: *
quia exaltátum est nomen
eius solius.

Confessio eius super
cælum et terram: * et ex-
altávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanc-
tis eius: * filiis Israël,
pópulo appropinquánti
sibi.

Cantate Dómino cán-
ticum novum: * laus
eius in ecclésia sanc-
tórum.

Lætétur Israël in eo, qui
fecit eum: * et filii Sion
exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in
choro: * in týmpano, et
psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est
Dómino in pópulo suo: *
et exaltábit mansuétos in
salútem.

Exsultábunt sancti in
glória: * lætabúntur in
cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gút-
ture eórum: * et gládii an-
cípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíc-
tam in natió nibus: * in-
crepati ónes in pópulis.

Ad alligándos reges

eórum in compédibus: *
et nóbiles eórum in máni-
cis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium
conscríptum: * glória
hæc est ómnibus sanctis
eius.

Laudáte Dóminum
in sanctis eius: *
laudáte eum in fir-
maménto virtútis eius.

Laudáte eum in virtútibus
eius: * laudáte eum
secúndum multítudinem
magnítudinis eius.

Laudáte eum in sono
tubæ: * laudáte eum in
psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tým-
pano, et choro: * laudáte
eum in chordis, et
órgano.

Laudáte eum in cým-
balis benesonántibus: †
laudáte eum in cým-
balis iubilatiónis: *
omnis spíritus laudet
Dóminum.

Benedícite, ómnia
Dómini,
Dómino: * laudáte et
superexaltáte eum in
sæcula.

Benedícite, Ángeli

Dómini, Dómino: *
benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ
omnes, quæ super
cælos sunt, Dómino:
* benedícite, omnes
virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna,
Dómino: * benedícite,
stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis im-
ber et ros, Dómino: *
benedícite, omnes spíri-
tus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et
æstus, Dómino: *
benedícite, frigus et æs-
tus, Dómino.

Benedícite, rores et
pruína, Dómino: *
benedícite, gelu et frigus,
Dómino.

Benedícite, glácies
et nives, Dómino: *
benedícite, noctes et
dies, Dómino.

Benedícite, lux et
ténébræ, Dómino: *
benedícite, fúlgora et
nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum
* laudet et superexáltet
eum in sæcula.

Benedícite, montes

et colles, Dómino: *
benedícite, univérſa
germinántia in terra,
Dómino.

Benedícite, fontes,
Dómino: * benedícite,
mária et flúmina,
Dómino.

Benedícite, cete, et
ómnia, quæ movéntur
in aquis, Dómino: *
benedícite, omnes vólucres
cæli, Dómino.

Benedícite, omnes
béſtiæ et pécora,
Dómino: * benedícite,
fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Israël Dóminum
* laudet et superexáltet
eum in ſæcula.

Benedícite, ſacerdótes
Dómini, Dómino: *
benedícite, ſervi Dómini,
Dómino.

Benedícite, ſpíritus,
et ánimæ iuſtórum,
Dómino: * benedícite,
ſancti, et húmiles corde,
Dómino.

Benedícite, Ananía,
Azaría, Míſaël, Dómino:
* laudáte et superexáltáte
eum in ſæcula.

Benedicámus Patrem

et Fílium cum Sancto
Spíritu: * laudémus et
superexáltémus eum in
ſæcula.

Benedíctus es, Dómine,
in firmaménto cæli: *
et laudábilis, et glorióſus,
et superexáltatus in
ſæcula.

Confitébor tibi Dómine,
quóniam irátus es
mihi: * convérſus est
furor tuus, et conſolátus
es me.

Ecce Deus ſalvátor
meus, * fiduciáliter agam,
et non timébo.

Quia fortitúdo mea et
laus mea Dóminus, * et
factus est mihi in ſalútem.

Hauriétis aquas in gáu-
dio de fóntibus Sal-
vatóris: † et dicétis in
die illa: * Confitémini
Dómino, et invocáte
nomen eius:

Notas fácite in pópulis
adinventiónes eius: * me-
mentóte quóniam excél-
sum est nomen eius.

Cantáte Dómino quóniam
magnífice fecit: *
annuntiáte hoc in uni-
vérſa terra.

Exsulta et lauda habitatio Sion: * quia magnus in medio tui sanctus Israel.

Ego dixi: In dimidio dierum meorum * vadam ad portas inferi.

Quæsiui residuum annorum meorum. * Dixi: Non videbo Dominum Deum in terra viventium.

Non aspiciam hominem ultra, * et habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est, et convoluta est a me, * quasi tabernaculum pastorum.

Præcisâ est velut a texente, vita mea: † dum adhuc ordîrer, succidit me: * de mane usque ad vesperam fines me.

Sperabam usque ad mane, * quasi leo sic contrivit omnia ossa mea:

De mane usque ad vesperam fines me: † sicut pullus hirundinis sic clamabo, * meditabor ut columba:

Attenuati sunt oculi mei, * suspicientes in excelsum.

Domine, vim patior, responde pro me. *

Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitabo tibi omnes annos meos * in amaritudine animæ meæ.

Domine, si sic vivitur, et in talibus vita spiritus mei, † corripies me, et vivificabis me. * Ecce, in pace amaritudo mea amarissima:

Tu autem eruisti animam meam ut non periret: * projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, † neque mors laudabit te: * non expectabunt qui descendunt in lacum, veritatem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hodie: * pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Domine, salvum me fac * et psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ in domo Domini.

Exultavit cor meum in

Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos: * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus: † neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes:

Recédant vétera de ore vestro: † quia Deus scientiárum, Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infirmi accínti sunt róbre.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt: * et famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos: * et quæ multos habébat filios, infirmáta est.

Dóminus mortícat et vivícat, * dedúcit ad inferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humiliat et

súblevat.

Súscitat de púlvere egénus, * et de stércore élevat páuperem:

Ut sédeat cum princípibus * et sólum glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et posuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, † et ímpii in ténebris conticéscunt: * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversáarii eius: * et super ipsos in cælis tonábit:

Dóminus iudicábit fines terræ, † et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Cantémus Dómino: glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem deiécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, et glori ficábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir
pugnátor, † Omnípotens
nomen eius. * Currus
Pharaónis et exércitum
eius proiécit in mare.

Elécti príncipes eius
submérsi sunt in Mari
Rubro: * abyssi ope-
ruérunt eos, descendérunt
in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine,
magnificáta est in for-
titúdi-ne: † déxtera tua,
Dómine, percússit in-
imícum. * Et in multi-
túdi-ne glóriæ tuæ depo-
suísti adversários tuos:

Misísti iram tuam, quæ
devorávit eos sicut stípu-
lam. * Et in spírítu
furóris tui congregatæ
sunt aquæ:

Stetit unda fluens, * con-
gregatæ sunt abyssi in
medio mari.

Dixit inimícus: Pérse-
quar et comprehéndam,
* dívidam spólia, im-
plébitur ánima mea:

Evaginábo gládium
meum, * interficiet eos
manus mea.

Flavit spírítus tuus, et
opérui eos mare: *

submérsi sunt quasi
plumbum in aquis ve-
heméntibus.

Quis símilis tui in fórti-
bus, Dómine? * quis
símilis tui, magníficus
in sanctitáte, terríbilis
atque laudábilis, fáciens
mirábilia?

Extendísti manum tuam,
et devorávit eos terra. *
Dux fuísti in misericór-
dia tua pópulo quem re-
demísti:

Et portásti eum in
fortitúdi-ne tua, * ad
habitáculum sanctum
tuum.

Ascendérunt pópuli, et
iráti sunt: * dolóres
obtinuérunt habitatóres
Philístiim.

Tunc conturbáti sunt
príncipes Edom, †
robústos Moab obtínuit
tremor: * obriguérunt
omnes habitatóres Chá-
naan.

Irruat super eos formído
et pavor, * in magnitúdi-ne
bráchii tui:

Fiant immóbiles quasi
lapis, † donec pertránseat
pópulus tuus, Dómine,

* donec pertránseat
pópulus tuus iste, quem
possedísti.

Introduces eos, et plan-
tábis in monte heredi-
tátis tuæ, * firmíssimo
habitáculo tuo quod op-
erátus es, Dómine:

Sanctuárium tuum,
Dómine, quod fir-
mavérunt manus tuæ.
* Dóminus regnábit in
ætérum et ultra.

Ingressus est enim eques
Phárao cum cúrribus et
equítibus eius in mare:
* et redúxit super eos
Dóminus aquas maris:

Fílii autem Israël am-
bulavérunt per siccum *
in médio eius.

Dómine, audivi audi-
tiónem tuam, * et tí-
mui.

Dómine, opus tuum, *
in médio annórum viví-
fica illud:

In médio annórum no-
tum fácies: * cum irá-
tus fúeris, misericórdiæ
recordáberis.

Deus ab Austro véniet, *
et sanctus de monte Pha-
ran:

Opéruiť cælos glória
eius: * et laudis eius plena
est terra.

Splendor eius ut lux erit:
* córnua in mánibus eius:

Ibi abscondita est for-
titúdo eius: * ante fáciem
eius ibit mors.

Et egrediétur diábolus
ante pedes eius. * Stetit,
et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit
gentes: * et contríti sunt
montes sæculi.

Incurváti sunt colles
mundi, * ab itinéribus
æternitátis eius.

Pro iniquitáte vidi
tentória Æthiopiae, *
turbabúntur pelles terræ
Márian.

Numquid in flumínibus
irátus es, Dómine? * aut
in flumínibus furor tuus?
vel in mari indignátio tua?

Qui ascédes super
equos tuos: * et quadrigæ
tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis ar-
cum tuum: * iuraménta
tribubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ: †
vidérunt te, et doluérunt
montes: * gurges

aquarum tránsiit.

Dedit abyíssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol, et luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * et in furóre obstupéfácies gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui: * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii: * denudásti fundaméntum eius usque ad collum.

Maledixísti sceptris eius, † cápiti bellatórum eius, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exultatío eórum * sicut eius, qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquarum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus: * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in

óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascéndam ad pópulum accíntum nostrum.

Ficus enim non florébit: * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ: * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsepibus.

Ego autem in Dómino gaudébo: * et exultábo in Deo Iesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Audíte, cæli, quæ loquor: * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum.

Quasi imber super herbam, et quasi stillæ super grámina. * Quia nomen Dómini invocábo.

Date magnificéntiam Deo nostro. * Dei perfectá sunt ópera, et omnes viæ eius iudícia:

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, iustus et rectus. * Peccavérunt ei, et non filii eius in sórdibus:

Generátio prava atque perversa. * Hæccine reddis Dómino, pópule stulte et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te?

Memento diérum antiquórum, * cógita generatiónes singulas:

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi: * maióres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altís-simus Gentes: * quando separábat filios Adam.

Constituit téminos populórum * iuxta númerum filiórum Israël.

Pars autem Dómini, pópulus eius: * Iacob funículus hereditátis eius.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris

et vastæ solitúdinis:

Circumdúxit eum, et dócuit: * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans,

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux eius fuit: * et non erat cum eo deus aliénus.

Constituit eum super excélsam terram: * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo.

Butýrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe agnórum, et aríetum filiórum Basan:

Et hircos cum medúlla trítici, * et ságuinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est dilectus, et recalcitrávit: * incrassátus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum, factórem suum, * et recéssit

a Deo, salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatióibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, et non Deo, * diis, quos ignorábant:

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te genuit dereliquísti, * et oblítus es Dómini, creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est: * quia provocavérunt eum fílii sui et fíliæ.

Et ait: Abscóndam fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum:

Generátio enim perversa est, * et infidéles fílii.

Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat Deus, * et irritavérunt in vanitátibus suis:

Et ego provocábo eos in eo qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit

usque ad inférni novíssima.

Devorabítque terram cum gérmine suo, * et móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala, * et sagíttas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amaríssimo:

Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládus, et intus pavor, * iúvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi: Ubinam sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli: * ne forte superbírent hostes eórum.

Et dícerent: Manus nostra excélsa, et non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio

est, et sine prudéntia. †
Utinam sáperent, et in-
telligerent, * ac novíssima
providérent.

Quómodo persecuátur
unus mille, * et duo fu-
gent decem míllia?

Nonne ídeo, quia Deus
suus véndidit eos, * et
Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus nos-
ter ut dii eórum: * et in-
imíci nostri sunt iúdice.

De vínea Sodomórum,
vínea eórum: * et de sub-
urbánis Gomórrhæ:

Uva eórum, uva fellis, *
et botri amaríssimi.

Fel draconum vinum
eórum: * et venénium
áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt
apud me, * et signáta in
thesáuris meis?

Mea est últio, et ego
retríbui in témpore, *
ut labáture pes eórum:

Iuxta est dies perditio-
nis, * et adésse festínant
témpora.

Iudicábit Dóminus
pópulum suum, * et in
servis suis miserébitur:

Vidébit quod infirmáta

sit manus, † et clausi
quoque defecérunt, *
residuíque consúpti
sunt.

Et dicet: Ubi sunt
dii eórum, * in quibus
habébant fidúciam?

De quorum víctimis
comedébant ádipes,
* et bibébant vinum
libáminum:

Surgant, et opituléntur
vobis, * et in necessitáte
vos prótegent.

Vidéte quod ego sim so-
lus, * et non sit álius Deus
præter me:

Ego occídám, et ego ví-
vere fáciám: † percútiám,
et ego sanábo, * et non est
qui de manu mea possit
erúere.

Levábo ad cælum
manum meam, et dicam:
* Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur
gládium meum, * et ar-
ripúerit iudícium manus
mea:

Reddam ultiónem
hóstibus meis, * et his qui
odérunt me retríbui.

Inebriábo sagíttas meas
sánguine, * et gládus

meus devorabit carnes:

De cruóre occisórum, *
et de captivitáte, nudáti
inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópu-
lum eius, * quia
sánguinem servórum
suórum ulciscétur:

Et vindíctam retribuet
in hostes eórum, *
et propítius erit terræ
pópuli sui.

Magníficat * ánima
mea Dóminum.

Et exsultávit spíritus
meus * in Deo salutári
meo.

Quia respéxit humil-
itátem ancíllæ suæ: *
ecce enim ex hoc beátam
me dicent omnes gener-
atiónes.

Quia fecit mihi magna
qui potens est: * et sanc-
tum nomen eius.

Et misericórdia eius a
progénie in progénies *
timéntibus eum.

Fecit poténtiam in brá-
chio suo: * dispérsit
supérbos mente cordis
sui.

Depósuit poténtes de
sede, * et exaltávit

húmiles.

Esuriéntes implévit bo-
nis: * et dívites dimísit in-
ánes.

Suscépit Israël púerum
suum, * recordátus mis-
ericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad pa-
tres nostros, * Abra-
ham et sémini eius in
sæcula.

Benedíctus Dóminus,
Deus Israël: * quia
visitávit, et fecit redemp-
tió nem plebis suæ:

Et eréxit cornu salutis
nobis: * in domo David,
púeri sui.

Sicut locútus est per os
sanctórum, * qui a sæculo
sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nos-
tris, * et de manu óm-
nium, qui odérunt nos.

Ad faciéndam misericór-
diam cum pátribus nos-
tris: * et memorári tes-
taménti sui sancti.

Iusiurándum, quod
iurávit ad Abraham pa-
trem nostrum, * datúrum
se nobis:

Ut sine timóre, de manu
inimicórum nostrórum

liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et iustítia
coram ipso, * ómnibus
diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta
Altíssimi vocáberis: *
præíbis enim ante fáciem
Dómini, paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam
salútis plebi eius: * in re-
missiónem peccatórum
eórum:

Per víscera misericórdiæ
Dei nostri: * in quibus
visitávit nos, óriens ex
alto:

Illumináre his, qui in
ténébris, et in umbra
mortis sedent: * ad
dirigéndos pedes nostros
in viam pacis.

Nunc dimíttis servum
tuum, Dómine, *
secúndum verbum tuum
in pace:

Quia vidérunt óculi mei *
salutáre tuum,

Quod parásti * ante
fáciem ómnium pop-
ulórum,

Lumen ad revelatióem
Géntium, * et glóriam
plebis tuæ Israél.

Quicúmque vult salvus

esse, * ante óm-
nia opus est, ut téneat
Cathólicam fidem:

Quam nisi quisque ín-
tegram inviolatámque
serváverit, * absque
dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica
hæc est: † ut unum
Deum in Trinitáte, *
et Trinitátem in unitáte
venerémur.

Neque confundéntes
persónas, * neque sub-
stántiam separántes.

Alia est enim persóna
Patris, ália Fílii, * ália
Spíritus Sancti:

Sed Patris, et Fílii, et
Spíritus Sancti una est di-
vínitas, * æquális glória,
coætérna maiéstas.

Qualis Pater, talis Fílius,
* talis Spíritus Sanctus.

Increátus Pater, increá-
tus Fílius, * increátus
Spíritus Sanctus.

Imménsus Pater, im-
ménsus Fílius, * immén-
sus Spíritus Sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus
Fílius, * ætérnus Spíritus
Sanctus.

Et tamen non tres

æterni, * sed unus æternus.

Sicut non tres increāti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnípoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus Sanctus.

Ut tamen non tres Dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia, sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritate compéllimur: * ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus: * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est: * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus Sanctus a Patre et Fílio: * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres: † unus Fílius, non tres Fílii: * unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, † nihil maius aut minus: * sed totæ tres persónæ coæternæ sibi sunt et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut iam supra dictum est, † et únitas in Trinitáte, * et Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad æternam salútem, * ut Incarnatióem quoque Dómini nostri Iesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta ut credámus et confiteámur, † quia Dóminus noster

Iesus Christus, Dei Fílius
* Deus et homo est.

Deus est ex substántia
Patris ante sácula géni-
tus: * et homo est ex sub-
stántia matris in sáculo
natus.

Perféctus Deus, perféc-
tus homo: * ex ánima ra-
tionáli et humána carne
subsístens.

Æquális Patri secúndum
divinitátem: * minor Pa-
tre secúndum human-
itátem.

Qui, licet Deus sit et
homo, * non duo tamen,
sed unus est Christus.

Unus autem non con-
versióne divinitátis in
carnem, * sed assump-
tíone humanitátis in
Deum.

Unus omníno, non con-
fusióne substántiæ, * sed
unitáte persónæ.

Nam sicut ánima ra-
tionális et caro unus est
homo: * ita Deus et homo
unus est Christus.

Qui passus est pro salúte
nostra: descéndit ad ín-
feros: * tértia die resur-
réxit a mórtuis.

Ascéndit ad cælos, sedet
ad dexteram Dei Patris
omnipoténtis: * inde
ventúrus est iudicáre
vivos et mórtuos.

Ad cuius advéntum
omnes hómines resúrg-
ere habent cum cor-
póribus suis; * et red-
ditúri sunt de factis
própriis ratióem.

Et qui bona egérunt,
ibunt in vitam ætérnam:
* qui vero mala, in ignem
ætérnum.

Hæc est fides cathólica,
† quam nisi quisque
fidéliter firmitérque
credíderit, * salvus esse
non póterit.

Credo in Deum, Pa-
trem omnipotén-
tem, Creatórem cæli et
terræ.

Et in Iesum Christum,
Fílium eius únicum,
Dóminum nostrum: qui
concéptus est de Spíritu
Sancto, natus ex María
Vírgine,

Passus sub Póntio Piláto,
crucifíxus, mórtuus, et
sepúltus:

Descéndit ad ínferos; tér-
tia die resurréxit a mór-

tuis;
Ascéndit ad cælos; sedet
ad dexteram Dei Patris
omnipoténtis: inde ven-
túrus est iudicáre vivos et
mórtuos.

Credo in Spíritum Sanc-
tum, sanctam Ecclésiám
cathólicam, Sanctórum
communióem, remis-
sióem peccatórum, car-
nis resurrectiόem, vitam
ætérmam. Amen.

Kýrie, eléison.

Kýrie, eléison.

Christe, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Kýrie, eléison.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Pater de cælis, Deus, mis-
erére nobis.

Fili, Redémptor mundi,
Deus, miserére nobis.

Spíritus Sancte, Deus,
miserére nobis.

Sancta Trínitas, unus
Deus, miserére nobis.

Sancta María, ora pro no-
bis.

Sancta Dei Génatrix, ora
pro nobis.

Sancta Virgo vírginum,
ora pro nobis.

Sancte Míchaël, ora pro
nobis.

Sancte Gábriel, ora pro
nobis.

Sancte Ráphaël, ora pro
nobis.

Omnes sancti Ángeli et
Archángeli, oráte pro no-
bis.

Omnes sancti beatórum
Spírituum órdenes, oráte
pro nobis.

Sancte Iohánnes Bap-
tísta, ora pro nobis.

Omnes sancti Patriárchæ
et Prophétæ, oráte pro
nobis.

Sancte Petre, ora pro no-
bis.

Sancte Paule, ora pro no-
bis.

Sancte Andréa, ora pro
nobis.

Sancte Iacóbe, ora pro
nobis.

Sancte Iohánnes, ora pro
nobis.

Sancte Thoma, ora pro
nobis.

Sancte Iacóbe, ora pro
nobis.

Sancte Philíppe, ora pro
nobis.

Sancte Bartolomáee, ora
pro nobis.

Sancte Matthæe, ora pro nobis.

Sancte Symon, ora pro nobis.

Sancte Taddæe, ora pro nobis.

Sancte Matthía, ora pro nobis.

Sancte Marce, ora pro nobis.

Sancte Luca, ora pro nobis.

Sancte Bárnaba, ora pro nobis.

Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte pro nobis.

Omnes sancti Innocéntes, oráte pro nobis.

Sancte Stéphane, ora pro nobis.

Sancte Clemens, ora pro nobis.

Sancte Cornéli, ora pro nobis.

Sancte Cypriáne, ora pro nobis.

Sancte Laurénti, ora pro nobis.

Sancte Vincénti, ora pro nobis.

Sancte Dyonísii cum sóciis tuis, orá pro nobis.

Sancte Máurici cum sóciis tuis, orá pro nobis.

Sancte Sebastíane, ora pro nobis.

Sancte Thoma, ora pro nobis.

Sancte Petre, ora pro nobis.

Omnes sancti Mártýres, oráte pro nobis.

Sancte Silvéster, ora pro nobis.

Sancte Hylári, ora pro nobis.

Sancte Martíne, ora pro nobis.

Sancte Augustíne, ora pro nobis.

Sancte Ambrósi, ora pro nobis.

Sancte Gregóri, ora pro nobis.

Sancte Nicolæe, ora pro nobis.

Sancte Domínice, ora pro nobis.

Sancte Francísce, ora pro nobis.

Sancte Hierónyme, ora pro nobis.

Sancte Benedícte, ora pro nobis.

Sancte Antóni, ora pro nobis.

Omnes sancti Confessóres, oráte pro nobis.

Sancta María Magdaléna,

ora pro nobis.

Sancta Felícitas, ora pro nobis.

Sancta Perpétua, ora pro nobis.

Sancta Agatha, ora pro nobis.

Sancta Lúcia, ora pro nobis.

Sancta Agnes, ora pro nobis.

Sancta Cæcília, ora pro nobis.

Sancta Katharína, ora pro nobis.

Omnes sanctæ Vírgines, oráte pro nobis.

Omnes Sancti, intercédite pro nobis.

Propítius esto, parce nobis, Dómine.

Propítius esto, exáudi nos, Dómine.

A damnatióne perpétua, libera nos, Dómine.

Ab imméntibus peccatórum nostrórum perículis, libera nos, Dómine.

Ab infestatióibus dáemonum, libera nos, Dómine.

Ab omni immundícia mentis et córporis, libera nos, Dómine.

Ab ira et ódio et omni

mala voluntáte, libera nos, Dómine.

Ab immúndis cogitatióibus, libera nos, Dómine.

A cecitáte cordis, libera nos, Dómine.

A fúlgnore et tempestáte, libera nos, Dómine.

Ab omni malo, libera nos, Dómine.

Per mystérium sanctæ Incarnatióis tuæ, libera nos, Dómine.

Per passióem et crucem tuam, libera nos, Dómine.

Per gloriósam resurrectiόem tuam, libera nos, Dómine.

Per admirábilem ascensiόem tuam, libera nos, Dómine.

Per grátiam Sancti Spíritus Parácliti, libera nos, Dómine.

In die iudícii, libera nos, Dómine.

Peccatóres, te rogámus, audi nos.

Peccatóres, te rogámus, audi nos.

Ut pacem nobis dones, te rogámus, audi nos.

Ut misericórdia et piétas tua nos custódiat, te rogá-

mus, audi nos.

Ut Ecclesiám tuam sanctam régere et defensáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut domnum Apostólicum et omnes gradus ecclesiæ in sancta religiône conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut Episcopos et Prelátos nostros et cunctas congregatiónes illis commissas in tuo sancto servicio conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut régibus et princípibus nostris pacem et veram concórdiam atque victóriam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut cunctam pópulum christiánum pretiósó sanguine tuo redéemptum conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus benefactoribus nostris sempitérna bona retribuas, te rogámus, audi nos.

Ut ánimas nostras, et parentum nostrórum ab æténa damnatióne erípias, te rogámus, audi nos.

Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut óculos misericórdiæ tue super nos reducere dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut obséquium servitútis nostre rationábile fácias, te rogámus, audi nos.

Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas, te rogámus, audi nos.

Ut misérias páuperum et captivórum intuéri et releváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut loca nostra et omnes habitántes in eis visitáre et consolári dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut reguláribus disciplínis nos instruere dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus fidélibus defúntis réquiem ætéram donáre, te rogámus, audi nos.

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.

Fili Dei, te rogámus, audi nos.

Fili Dei, te rogámus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis pec-

cáta mundi, parce nobis,
Dómine.

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi, parce nobis,
Dómine.

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi, exáudi nos,
Dómine.

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi, exáudi nos,
Dómine.

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi, miserére no-
bis.

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi, miserére no-
bis.

Te Deum laudámus: *
te Dóminum con-
fitémur.

Te ætérnum Patrem *
omnis terra venerátur.

Tibi omnes Ángeli, *
tibi Cæli, et univérsæ
Potestátes:

Tibi Chérubim et
Séraphim * incessábili
voce proclámant:

Fit reverentia Sanctus,
Sanctus, Sanctus * Dómi-
nus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra *
maiestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apos-

tolórum chorus,

Te Prophetárum *

laudábilis númerus,

Te Mártýrum candidátus
* laudat exércitus.

Te per orbem terrárum
* sancta confitétur Ec-
clésia,

Patrem * imménsæ
maiestátis;

Venerándum tuum
verum * et únicum
Fílium;

Sanctum quoque * Pará-
clitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe.

Tu Patris * sempitérnus
es Fílius.

Tu, ad liberándum sus-
ceptúrus hómīnem: *
non horruísti Vírginis
úterum.

Tu, devícto mor-
tis acúleo, * ape-
ruísti credéntibus regna
cælórum.

Tu ad délixteram Dei
sedes, * in glória Patris.

Iudex créderis * esse
ventúrus.

Sequens versus dicitur
flexis genibus

Te ergo quáesumus, tuis
fámulis súbveni, * quos

pretioso sanguine redemisti.

Ætérna fac cum Sanctis tuis * in glória munerári. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et benedic hereditáti tuæ.

Et rege eos, * et extolle illos usque in ætérnum.

Per singulos dies * benedicimus te.

Fit reverentia, secundum consuetudinem Et laudamus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmódum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi: * non confundar in ætérnum.

De Officio Beate Virginis Cotidiano

Officiu[m] cotidianu[m] beate virginis totu[m] dicitur extra choru[m], preter Completo-

rium. Consuerunt autem dici inter duo signa horarum canonicarum. Attendendum tamen quod quando Missa cantatur in mediate post Primam et Tertia continuatur Misse, nisi est dicenda Tertia de Beata Virgine ante Primam diei, sed prius Tertiam similiter in Dominicis quando Nona dicitur in mediate post gratiarum actiones, si Vespere vel vigilie defunctorum continande fuerint Nona diei, nona de Beata Virgine dicatur post Vesperas, vel vigiliis defunctorum. Similiter in Quadragesima non sunt dicende Vespere de Beata Virgine ante Nonam diei, sed post Vesperas sive Nona et Vespere continuantur, seu Vespere post Missam dicantur. Ante omnes autem horas dicatur Ave Maria gratia plena Dominus tecum et qui incipit dicat usque Dominus tecum ita alte quod audiri possit, et alii sive unus, sive plures prosequantur Benedicta

tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui.

Ad Vesperas

Deus in adiutorium *etc.* Gloria Patri. *etc.* Sicut erat. *et cetera.* Alleluia. *vel.* Laus tibi Domine rex eterne glorie. *Psalmi.* Dixit dominus. Laudate pueri. Lætatus sum. Nisi dominus. Lauda Ierusalem. *Ant.* Sancta dei genitrix virgo semper Maria intercede pro nobis ad Dominum deum nostrum. *Non dicatur in huiusmodi officio aliquid de antiphona in principio psalmorum. Capitulum.*

Sicut cynamomum et balsamum aromatizans odorem dedi, quasi mirra electa dedi suavitatem odoris. Deo gratias. *Ymnus.*

Ave maris stella, Dei Mater alma, Atque semper Virgo, Felix celi porta.

Sumens illud Ave Gabrielis ore, Funda nos in pace Mutans nomen

Eve.

Solve vincla reis, Profer lumen cecis, Mala nostra pelle, Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem, Sumat per te precem, Qui pro nobis natus, Tulit esse tuus.

Virgo singularis, Inter omnes mittis, Nos culpis solutos Mites fac et castos.

Vitam presta puram, Iter para tutum, Ut videntes Ihesum, Semper collemur.

Sit laus Deo Patri Summo Christo decus, Spiritui Sancto Tribus honor unus. Amen.

Ÿ. Ora pro nobis sancta dei genitrix.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat Ant. Sancta Maria succure miseris, iuva pusillanimes refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu. Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo. *vel.* Domine exaudi ora-

tionem meam. Et clamor meus ad te veniat. **Si non sit sacerdos qui dicit orationem. Et hoc idem servetur semper in similibus castibus. Oremus. Oratio.**

Concede nos famulos tuos quesumus domine deus, perpetua mentis et corporis salute gaudere, et gloriosa beate Marie semper virginis intercessione, a presenti liberari tristitia, et eterna perfrui leticia. Per Christum dominum nostrum. Amen.

Ad memoriam de omnibus sanctis. Ant.

Sancta dei omnes intercedere dignemini pro nostra omniumque salute. **Ÿ.** Orate pro nobis omnes sancti dei. **R.** Ut digni efficiamur promissionibus Christi. Oremus. **Oratio.**

Tribue quesumus domine omnes sanctos tuos iugiter orare pro nobis, et eos clementer exaudire digneris. Per Christum dominum

nostrum. Amen.

Ad memoriam de pace.

Ant. Da pacem domine in diebus nostris quia non est alius qui pugnet pro nobis nisi tu deus noster.

Ÿ. Fiat pax in virtute tua.

R. Et abundantia in turribus tuis. Oremus. **Oratio.**

Deus a quo sancta desideria, recta consilia, et iusta sunt opera, da servis tuis illam quam mundus dare non potest pacem, ut et corda nostra mandatis tuis dedita, et hostium sublata formidine tempora sunt tua protectione tranquilla. Per dominum nostrum, etc. Amen. Dominus vobiscum. **vel.** Domine exaudi. etc. Benedicamus domino. Deo gratias.

Ad Completorium

Converte nos deus salutaris noster. Et averte iram tuam a nobis. Deus in adiutorium. etc. **Psalmi.** Memento domine. Ecce quam bonum. Ecce nunc. **Ant.** Virgo Maria non est tibi

similis nata in mundo inter mulieres, florens ut rosa, fragrans sicut lilium, ora pro nobis sancta dei genitrix. **Capitulum.**

Ego mater pulchre dilectionis et timoris et agnitionis et sancte spei.

R. Intercede pro nobis sancta virgo virginum * Mater Dei Maria. **V.** Ut digni efficiamur promissionibus Christi. Mater. Gloria. Intercede. **Ymnus.**

Virgo singularis, Inter omnes mitis, Nos culpis solutos Mites fac et castos.

Vitam presta puram, Iter para tutum, Ut videntes Ihesum, Semper collemur.

Sit laus Deo Patri Summo Christo decus, Spiritui Sancto Tribus honor unus. Amen.

V. Post partum virgo inviolata permansisti.

R. Dei genitrix intercede pro nobis.

Ad nunc dimittis Ant. Sub tuum presidium

confugimus sancta dei genitrix, nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus sed a periculis cunctis libera nos semper virgo benedicta. Dominus vobiscum. etc. Oremus.

Concede misericors deus fragilitati nostre presidium, ut qui sancte dei genitricis memoriam agimus, intercessionis eius auxilio, a nostris iniquitatibus resurgamus. Per eundem dominum nostrum. Dominus vobiscum. etc.

Ad Matutinas

Domine labia mea aperes. Et os meum annunciabit laudem tuam. Deus in adiutorium. etc.

Invitato. Regem virginis filium * Venite adoremus.

Psalmus.

Venite, exsultemus Dómino, iubilémus Deo, salutári nostro: præoccupémus faciém eius in confessióne, et in psalmis iubilémus ei. Regem.

Quóniam Deus magnus
Dóminus, et Rex magnus
super omnes deos, quón-
iam non repellet Dómi-
nus plebem suam: quia
in manu eius sunt omnes
fines terræ, et altitú-
dines móntium ipse có-
spicit.
Venite.

Quóniam ipsíus est mare,
et ipse fecit illud, et ári-
dam fundavérunt manus
eius veníte, adorémus,
et procidámus ante
Deum: plorémus coram
Dómino, qui fecit nos,
quia ipse est Dóminus,
Deus noster; nos autem
pópulus eius, et oves pás-
cuæ eius.

Regem.

Hódie, si vocem eius au-
diéritis, nolíte obduráre
corda vestra, sicut in
exacerbatióne secún-
dum diem tentatiónis
in desérto: ubi ten-
tavérunt me patres vestri,
probavérunt et vidérunt
ópera mea.

Venite.

Quadráginta annis próx-
imus fui generatióni huic,
et dixi; Semper hi er-
rant corde, ipsi vero non

cognovérunt vias meas:
quibus iurávi in ira mea;
Si introíbunt in réquiem
meam.

Regem.

Glória Patri, et Fílio, * et
Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío,
et nunc, et semper, *
et in sæcula sæculórum.
Amen.

Venite. Regem. **Ymnus.**

Quem terra pontus
ethera Colunt ado-
rant predicant, Trinam
regentem machinam
Clastrum Marie baiulat.

Cui luna sol et omnia,
Deserviunt per tempora
Perfusa celi gratia

Gestant puelle viscera.
Beata mater mundere
Cuius supernus artifex.

Mundum pugillo conti-
nens Ventrís sub archa
clausus est. Beata celi
nuncio

Fecunda sancto spir-
itu Desideratus gentibus
Cuius per alvum fusus
est.

Gloria tibi domine Qui
natus es de virgine

Cum Patre et Sancto Spiritu, In Sempiterna secula. Amen.

Psalmi. Domine dominus noster. Cæli enarrant. Domini est terra.

Ant. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. **℞.**

Propterea benedixit te deus in eternum. Pater noster. Et ne nos. Sed libera. Iube domne benedicere. **Benedic-**

tio. Alma virgo virginum, intercedat pro nobis ad dominum. Amen. **Lectio Prima.**

Sancta Maria virgo virginum mater et filia regis regum omnium, tuum nobis impende solatium, ut celestis regni per te mereamur habere premium, et cum electis dei regnare in perpetuum. Tu autem domine miserere nostri. Deo gratias.

℞. Sancta et immaculata virginitas quibus te laudibus efferam nescio
* Quia quem celi capere

non poterant tuo gremio contulisti. **℣.** Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. Quia. Iube etc. **Benedictio.** Sancta dei genitrix sit nobis auxiliatrix. Amen. **Lectio Secunda.**

Sancta Maria piarum piissima intercede pro nobis sanctarum sanctissima, per te virgo, sumat nostra precamina, qui pro nobis ex te natus regnat super ethera ut sua caritare nostra deleantur peccamina. Tu autem. etc.

℞. Beata es Maria que domini portasti creatorem mundi * Genuisti qui te fecit et in eternum premanes virgo. **℣.** Ave Maria gratia plena dominus tecum. Genuisti.

Iube do. ben. **Benedictio.** Nos cum prole pia benedicat virgo Maria. Amen. **Lectio Tertia.**

Sancta dei genitrix que digne meruisti concipere quem totus orbis nequivit comprehendere, tuo pro interventu culpas nostas abluere, ut

perrenis sedem glorie
per te redempti valeamus
scandere, ubi regnas
cum eodem filio tuo
sine tempore. Tu autem.

R. Felix namque es sacra
virgo Maria et omni laude
dignissima * Quia ex te
ortus est sol iusticie *
Christus deus noster. **V.**
Ora pro populo interveni
pro clero interde pro de-
voto femineo sexu, sen-
tiant omnes tuum iuva-
men quicumque cele-
brant tuam commemo-
rationem. Quia. Gloria.
Christus. Te Deum.

**dicatur quando in choro
dicitur. V.** Ora pro nobis
sancta dei genitrix. **R.** Ut
digni.

In Laudibus

Deus in adiutorium. etc.
Psalmi. Dominus reg-
navit. Iubilate deo. Deus
deus meus. Benedicite.
Laudate dominum. **Ant.**
Post partum virgo invio-
lata permansisti dei gen-
itrix intercede pro nobis.

Capitulum.

Ego quasi vitis fruc-
tificavi suavitatem

odoris: et flores mei fruc-
tus honoris et honestatis.
Deo gratias. **Ymnus.**

O gloriosa domina Ex-
celsa supra sydera,
Qui te creavit provide
Lactasti sacro ubere.

Quod Eva tristis abstulit,
Tu reddis almo germine,
Intrent ut astra flebiles
Celi fenestra facta es.

Tu regis ali ianua Et
porta lucis fulgida, Vi-
tam datam per virginem,
Gentes redempte plau-
dite.

Gloria tibi domine Qui
natus es de virgine
Cum Patre et Sancto
Spiritu, In Sempiterna
secula. Amen.

V. Elegit eam deus
et preelegit eam. **R.**
Et habitare eam facit
in tabernaculo suo.

Ad Benedictus Ant.

O gloriosa dei geni-
trix virgo semper Maria
que dominum omnium
meruisti portare et regem
angelorum sola virgo
semper lactare nostri
quesumus pia memo-
rare, et pro nobis Chris-

tum deprecare, ut tuis
fulti patrociniis ad celes-
tia regna mereamur per-
venire. Dominus vobis-
cum. Oremus. Con-
cede nos famulos tuos.
etc. **Antiphone, Versi-
culi, Orationes, et alia pro
memoriis omnia ut supra
in vespis.**

Ad Primam

Deus in adiutorium. **Ym-
nus.**

Memento salutis actor
Quod nostri quon-
dam corporis, Ex illibata
virgine, Nascendo for-
mam sumpseris.

Maria mater gratie,
Mater misericordie, Tu
nos ab hoste protege Et
hora mortis suscipe.

Gloria tibi domine Qui
natus es de virgine Cum
Patre et Sancto Spiritu,
In Sempiterna secula.
Amen. **Psalmi.** Ad

dominum. Levavi ocu-
los. Lætatus sum. **Ant.**
Dignare me laudare te
virgo sacrata, da michi
virtutem contra hostes
tuos. **Capitulum.**

 b initio et ante secula

creata sum, et usque
ad futurum seculum non
desinam: et in habitatione
sancta coram ipso min-
istravi. Deo gratias.

R. Post partum virgo,
* Inviolata permansisti.

V. Dei genitrix intercede
pro nobis. Inviolata. Glo-
ria. Post. **V.** Benedicta
tu in mulieribus. **R.** Et
benedictus fructus ven-
tris tui. Dominus vobis-
cum. etc. **Oratio.**

Gratiam tuam que-
sumus domine men-
tibus nostris infunde,
ut qui angelo nunciante
Christi filii tui incar-
nationem cognovimus
per passiionem eius et
crucem, ad resurrectio-
nis gloriam perducamur.
Per eundem do. etc.

Ad Tertiam

Deus in adiutorium. etc.

Ymnus. Memento salutis
actor. **Psalmi.** Ad te
levavi. Nisi quia domi-
nus. Qui confidunt. Læ-
tatus sum. **Ant.** Gaude
Maria virgo cunctas here-
ses sola interemisti in
universo mundo. **Capitu-**

lum.

Et sic in Syon firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Iherusalem potestas mea. Deo gratias.

R. Sancta Maria mater Christi * Audi rogantes servulos. **V.** Et impetratam nobis celitus tu defer indulgentiam. Audi.

Gloria. Sancta. **V.** Ora pro nobis sancta dei genitrix. **R.** Ut digni. etc. Dominus vobiscum. etc.

Oratio. Concede nos famulos tuos. etc. Per do. etc.

Ad Sextam

Deus in adiutorium meum. etc. **Ymnus.**

Memento salutis actor.

Psalmi. In convertendo.

Nisi dominus. Beati omnes. **Ant.**

In prole mater, in partu virgo, gaude et letare virgo mater domini. **Capitulum.**

lum.

Et radicavi in populo honorificato: et in partes dei mei hereditas illius, et in plenitu-

dine sanctorum detentio mea. Deo gratias.

R. Ora pro nobis * Sancta dei genitrix. **V.** Ut digni efficiamur promissionibus Christi. Sancta. Gloria. Ora. **V.** Elegit eam deus et preelegit eam. **R.** Et habitare eam facit in tabernaculo suo. Dominus vobiscum. Oremus. **Oratio.**

Protege domine famulos tuos subsidiis pacis et beate Marie semper virginis patrociniis confidentes: a cunctis hostibus redde securos. Per do. etc. Concede nos famulos tuos. etc. Per do. etc.

Ad Nonam

Deus in adiutorium. **Ymnus.**

Memento salutis actor. etc. **Psalmi.**

Sæpe expugnaverunt. De profundis. Domine non est. **Ant.**

Beata mater, et intacta virgo, gloriosa regina mundi intercede pro nobis ad dominum. **Capitulum.**

Quasi cedrus exaltata sum in Libano, et

quasi Cypressus in monte Syon, quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rose in Ihericho. Deo gratias.

R. Elegit eam deus *

Et preelegit eam. **V.** Et habitare eam facit in tabernaculo suo. Et. Gloria. Elegit. **V.** Sancta

dei genitrix virgo semper Maria. **R.** Intercede pro nobis ad dominum deum nostrum. Dominus vobiscum. **Oremus. Oratio.**

Famulorum tuorum quesumus domine delictis ignosce, ut qui tibi placere de actibus nostris non valemus, genitricis filii tui domini nostri Ihesu Christi intercessionem salvemur. Qui tecum vivit. etc.

Predicto modo fiat per totum annum cotidianum officium beate virginis quando faciendum est, excepto quo in Adventu dicitur ad Magnificat Ant.

O virgo virginum quomodo fiet istud, quia nec primam similem visa es nec habere sequentem,

filie Iherusalem quid me admiramini, divinum est mysterium hoc quod cernitis. **Et ad Vesperas et ad Matutinas et ad Tertiam. Oratio.**

Deus qui de beate Marie virginis utero verbum tuum angelo nunciante carnem suscipere voluisti, presta supplicibus tuis, ut qui vere eam genitricem dei credimus, eius apud te intercessionibus adiuvemur. **Terminanda in Vesperis et Matutinas sic.** Per eundem Christum dominum nostrum. **In Tertia vero sic.** Per eundem dominum nostrum. etc. Amen. **Item ab Octava Epyphanie usque ad Purificationem in eisdem Horis. Oratio.**

Deus qui salutis eterne beate Marie virginitate fecunda, humano generi premia prestitisti, tribue quesumus ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus actorem vite suscipere. **Terminanda in Vesperis et Matutinas**

sic. Christum Dominum nostrum. **In Tertia vero sic.** Dominum nostrum Ihesum Christum. etc. Amen. **Item in tempore Paschali usque ab Penthcosten dicitur ad Magnificat Ant.** Regina celi letare alleluya quia quem meruisti portare alleluya, resurrexit sicut dixit, alleluya, ora pro nobis deum alleluya. **Sed in tempore Ascensionis dicitur.** Iam ascendit sicut dixit. **Ubi scriptum est.** Resurrexit.

De Quo Officium Sit Agendum

Notandum quod per totum annum Officium tam diei quam noctis ad Horas faciendum est de Tempore nisi in festis Sanctorum et per octavas et in octavis eorum et nisi in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu. Quando igitur de Tempore fuerit faciendum: omnibus Dominicis extra Tempus Pascale faciende sunt novem lectiones in Matutinis. In profestis autem diebus per totum annum fiant tantum tres nisi in Triduo ante Pasca. Tempus autem Paschale vocatur missa de vigilia Pasche et deinceps usque ad primas Vesperas Trinitatis exclusive.

De Responsorio in Primis Vesperis Dominice

Omni tempore quando hystoria dominicalis in sua prima Dominica inchoatur, responsorium dicendum est in primis Vesperis. Quando vero propter aliquod imped-

imentum Dominica non habet primas Vesperas, vel hystoria dominicalis non cantatur in Dominica in qua primo debuit inchoari: responsorium in Vesperis de cetero non dicatur.

De Oratione Dominicali

Notandum est quod oratio Dominicalis semper dicenda est in Sabbato precedenti ad Vesperas, et in ipsa Dominica ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Dominica agitur, preterquam in Prima et in Completorio. Et hoc sciendum quod ubicumque dicitur lex oratio dicatur ad Horas nunquam intelligitur de Prima neque de Completorio nisi specialiter exprimatur. Dicenda est etiam oratio Dominicalis per ferias sequentis ebdomade usque ad Vesperas Sabbati exclusive ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Tempore agitur: nisi in ieiuniis Quatuor Temporum

Adventus et in quarta
feria Cinerum et deinceps
usque ad Dominicam in
Albis exclusive, et nisi in
tribus diebus Rogationum,
et nisi in ebdomada
Pentecostes, et nisi due
aut plures orationes
Dominicales infra
ebdomadam sint dicende.
Quando vero due vel
plures orationes infra
unam ebdomadam dicende
fuerint, postquam una
infra ebdomadam fuerit
incepta, dicatur quando
de Tempore agitur usque
dum alia inchoetur: et sic
deinceps si plures dicende
fuerint. Ille autem orationes
que infra ebdomadam
inchoantur, semper sunt
in Laudibus inchoande.
Hoc etiam sciendum
quod oratio que dicitur
ad Laudibus semper
dicenda est ad Tertiam,
Sextam et Nonam nisi
in ieiuniis Quatuor
Temporum Adventus et
in duobus diebus Rogationum.
Dicitur etiam ad
Vesperas quando agitur
de eodem de quo

in Laudibus, nisi per
ferias in Quadragesima
et in duobus diebus
Rogationum.

De Omelia Dominicali
Quando Legenda vel
Transferenda vel Officio
Dimittenda Sit

In omni Dominica,
nisi festum vel octava
dies festi habentis
octavam impediat,
tres ultime lectiones
de expositione Evangelii
dominicalis legantur
preterquam in vigilia
Natalis Domini, quando
in Dominica evenerit,
tunc enim omelia dominicalis
omittitur illo anno.
Et nisi quando aliqua
vigilia habens propriam
omeliam in Dominica
evenerit. Tunc enim
tres ultime lectiones
erunt de omelia vigilie
et omelia dominicalis
in aliquam feriam
transferetur, preterquam
in vigilia Sancti Andree,
quando in Dominica
evenerit. Tunc enim
omelia dominicalis
legenda est, et omelia
de vigilia illo anno pen-

itus dimittenda. Quando vero propter aliquod impedimentum dominicalis omelia non legitur in Dominica, semper infra ebdomadam suam in aliqua feria est legenda, nisi quando festum Sancti Silvestri in Dominica evenerit, et quando festum Beati Petri Martyris, vel Apostolorum Philippi et Iacobi vel Sancte Crucis vel Corone Domini, in Dominica ante Ascensionem evenerint. Tunc enim omelia dominicalis dimittitur illo anno. Dimittuntur etiam due ultime omelie dominicales que sunt post, *Domine in ira*, quando inter octavas Epiphanie et Septuagesimam non sunt ferie vacantes in quibus possint legi. Similiter et omelia Evangelii *Loquente Ihesu* dimittitur quando tantum viginti due septimane fuerint inter *Deus omnium*, et Adventum, si in vicesima secunda septimana non fuerint tot ferie vacantes, quod omnia Evangelia

legi possint. Te Deum. dicatur omnibus Dominicalis, preterquam in Adventu et in Septuagesima et deinceps usque ad Pascha exclusive, nisi quando festum Purificationis in Septuagesima vel Sexagesima vel Quinquagesima evenerit.

De Divisione Hystorie Dominicalis per Ferias

Sciendum quod per totum annum responsoria de hystoria dominicali per ebdomadam, quando de Tempore agitur hoc ordine sunt dicenda. Videlicet in secunda et quinta feria, tria prima. In tertia et sexta feria tria media. In quarta feria et Sabbato, tria ultima, et hoc observandum est nisi aliter sint signata. Quando autem festum aliquod infra ebdomadam celebratur, nihilominus ordo predictus in reliquis feriis observetur.

Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit

Adventus Domini
semper celebrari
debet in Dominica que
vicinior est diei Sancti
Andree, sive precedat
sive sequatur, vel in
ipso die Sancti Andree
quando in Dominica
evenerit. Omnia que ad
Horas tam diei quam
noctis per totum Adven-
tum dicenda sunt, que in
Breviario non sunt no-
tata, dicenda sunt secun-
dum quod in Dominica,
Domine ne in ira et in
eius feriis sunt signata.

**Dominica Prima in Ad-
ventu Domini Sabbato
Precedenti**

Ad Vesperas. Ant. Bene-
dictus. **Psalmi.** Su-
perpsalmos. **Cetere ad
ceteros. Capitulum.**

Ecce dies veniunt dicit
dominus et sus-
citabo David germen ius-
tum, et regnabit rex et
sapiens erit, et faciet iu-
dicium et iusticiam in
terra. **R.** Missus est. **Ym-
nus.**

Conditor alme syderum,
eterna lux creden-

tium, Christe redemptor
omnium, exaudi preces
supplicum.

Qui condolens inter-
itu mortis perire secu-
lum, salvasti mundum
languidum, donans reis
remedium.

Vergente mundi vespere
uti sponsus de thalamo,
egressus honestissima
virginis matris clausula.

Cuius forti potentie genu
curvantur omnia, celestia
terrestria fatentur nutu
subdita.

Te deprecamur Agyie
venture iudex seculi con-
serva nos in tempore
hostis a telo perfidi.

Laus honor virtus gloria
Deo Patri et Filio, Sancto
simul Paraclito in sem-
piterna secula. Amen.

V. Rorate celi desuper
et nubes pluant iustum.

R. Aperiatur terra et
germinet salvatorem.

Ad Magnificat. Ant. Ecce
nomen domini venite de
longinquo, et claritas eius
replet orbem terrarum.

Oratio.

Excita quesumus

domine potentiam
tuam et veni, ut ab
imminentibus peccato-
rum nostrorum peri-
culis te mereamur pro-
tegente eripi, te liber-
ante salvari. Qui vivis.

Ad Matutinas Invitat.

Ecce venit rex * Occur-
ramus obviam salvatori
nostro. **Ymnus.**

Verbum supernum
prodiens a patre
olim exiens, qui natus
orbi subvenis cursu de-
clivi temporis.

Illumina nunc pectora
tuoque amore concrema,
audito ut preconio sint
pulsa tandem lubrica.

Iudexque cum post
aderis rimari facta pec-
toris reddens vicem per
abditis iustisque regnum
per bonis.

Non demum arctemur
malis Pro qualitate crim-
inis Sed cum beatis com-
potes Simus perennes ce-
libes.

Laus honor virtus gloria
Deo Patri et Filio, Sancto
simul Paraclito in sem-
piterna secula. Amen.

In Primo Nocturno. Ant.

Scientes quia hora est
iam nos de somno surg-
ere, nunc enim proprio
est nostra salus quam
cum credidimus, nox
precessit dies autem ap-
propinquavit. **Psalmi.**

Beatus vir. Quare fre-
muerunt. Domine quid.
Domine ne in. Domine
deus meus. Domine
dominus noster. Con-
fitebor tibi. In domino
confido. Salvum me
fac. Usquequo domine.
Dixit insipiens. Domine
quis habitabit. Gloria.

Ÿ. Ex Syon species
decoris eius. **R.** Deus
noster manifeste veniet.

Lectio Prima.

Visio Ysaie filii Amos,
quam vidit super lu-
dam et Hierusalem, in
diebus Ozie, Ioathan,
Achaz, Ezechie, regum
Iuda. Audite celi et au-
ribus percipe terra: quo-
niam dominus locutus
est. Filios enutrivit et ex-
altavi: ipsi autem spre-
verunt me. Hec dicit
dominus deus, converti-
mini ad me et salvi eritis.

R. Aspiciens a longe, ecce video dei potentiam venientem et nebulam totam terram tegentem, * Ite obviam ei et dicite, * Nuncia nobis si tu es ipse, * Qui regnaturus es, * In populo Israel. **V.** Quique terrigene et filii hominum simul in unum dives et pauper: Ite. Repetatur usque in finem. **V.** Qui regis Israel intende qui deducis velut ovem Ioseph. Nuntia. Usque in finem. **V.** Excita domine potentiam tuam et veni et salvos facias nos. Qui regnaturus. Usque in finem. Gloria Patri. In populo Israel. **R.** Aspiciens. **Lectio Secunda.**

Cognovit bos possessorem suum, et asinus presepe domini sui; Israel autem me non cognovit et populus meus non intellexit. Venti peccatrici, populo gravi iniquitate, semini nequam, filiis sceleratis. Dereliquerunt dominum; blasphemaverunt sanc-

tum Israel, abalienati sunt retrorsum. Hec dicit.

R. Aspiciebam in visu noctis, et ecce in nubibus celi filius hominis venit et datum est ei regnum et honor, * Et omnis populus tribus et lingue servient ei. **V.** Potestas eius potestas eterna que non aufertur, et regnum eius quod non corrumpetur. Et.

Lectio Tertia.

Super quo percutiam vos ultra addentes prevaricationem? Omne caput languidum, et omne cor merens, a planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas. Vulnus et livor et plaga tumens, non est circumligata, neque curata medicamine, neque fota oleo. Hec dicit.

R. Missus est Gabriel angelus ad Mariam virginem desponsatam Ioseph nuncians ei verbum et expavescit virgo de lumine, ne timeas Maria invenisti gratiam apud Dominum, ecce concipies et paries, * Et vocabitur altissimi

filius. **℣.** Dabit ei dominus deus sedem David patris eius, et regnabit in domo Iacob in eternum. Et. Gloria. Et.

In Secundo Nocturno.

Ant. Hora est iam nos de somno surgere, et aperti sunt oculi nostri surgere ad Christum, quia lux vera est fulgens in mundo.

Psalmi. Conserva me domine. Gloria. Exaudi domine. Gloria. Diligam te. Gloria.

℣. Egredietur virga de radice Iesse. **℞.** Et flos de radice eius ascendet.

Lectio Quarta.

Terra vestra deserta; civitates vestre succensae igni. Regionem vestram coram vobis alieni devorant, et desolabitur sicut in vastitate hostili. Et derelinquetur filia Syon ut umbraculum in vinea, et sicut tugurium in cucumerario, sicut civitas que vastatur. Hec dicit.

℞. Ave Maria gratia plena dominus tecum, * Spiritus sanctos superveniet in te et virtus altissimi

obumbrabit tibi, quod enim ex te nascetur sanctum vocabitur filius dei.

℣. Quomodo fiet istud quoniam virum non cognosco, et respondens angelus dixit ei. Spiritus.

Lectio Quinta.

Nisi dominus exercituum reliquisset nobis semen, quasi Sodoma fuisset, et quasi Gomorra similes essemus. Audite verbum domini principes Sodomorum, auribus percipite legem dei nostri populus Gomorre. Quo michi multitudinem victimarum vestrarum dicit dominus? Plenus sum. Hec dicit.

℞. Salvatorem expectamus dominum Ihesum Christum, * Qui reformabit corpus humilitatis nostre configuratum corpori claritatis sue.

℣. Sobrie et iuste et pie vivamus in hoc seculo expectantes beatam spem et adventum glorie magni dei. Qui.

Lectio Sexta.

Holocausta arietum et adipem pinguium,

et sanguinem vitulorum
et agnorum et hyrcorum,
nolui. Cum veniretis
ante conspectum meum
quis quesivit hec de
manibus vestris, ut ambularetis
in atriis meis? Ne offeratis
ultra sacrificium frustra.
Incensum abominatio est michi.
Neomeniam, et sabbatum,
et festivitates alias non feram.
Hec dicit.

R. Audite verbum dominum
gentes et annunciate illud
in finibus terre et in insulis
que procul sunt dicite, *
Salvator noster adveniet.
V. Annunciate et auditum
facite loquimini et clamare.
Salvator. Gloria. Salvator.

In Tertio Nocturno. Ant.
Nox precessit dies autem
appropinquavit, abiciamus
ergo opera tenebrarum
et induamur arma lucis
sicut in die honeste ambulemus.
Psalmi. Cæli enarrant.
Gloria. Exaudiet te. Gloria.
Domine in virtute. Gloria.
V. Egredietur dominus de loco

sancto suo. **R.** Veniet
ut salvet populum suum.

Lectio VII. Lectio sancti Evangelium Secundum Matheum.

In illo tempore: Cum
appropinquassent Ihesus
Iherosolimis, et venissent
Bethphage ad montem Oliveti,
tunc misit duos discipulos
dicens eis. Ite in castellum
quod contra vos est. Et reliqua.

Omelia Beati Ambrosii Episcopi.

Pulchre relicitis Iudeis
habitaturus in mentibus
gentium, templum dominus
ascendit. Hoc enim templum
est: quod fidei series non
lapidum structura fundavit.
Deserunt ergo qui adorant,
eliguntur qui amaturi erant.

R. Ecce virgo concipiet
et pariet filium dicit dominus,
et vocabitur nomen eius, *
Admirabilis deus fortis.
V. Super solium David
et super regnum eius
sedebit in eternum. Admirabilis.

Lectio VIII.

Et ideo ad montem venit Oliveti, ut novellas olivas in sublimi virtute plantaret, quorum mater est illa que sursum est Hierusalem. In hoc monte est ille celestis agricola, ut plantati omnes in domo domini possint veraciter dicere. Ego sicut oliva fructifera in domo domini.

R. Obsecro domine mitte quem missurus es, vide afflictionem populi tui sicut locutus es, * Veni et libera nos. **V.** A solis ortu et occasu ab aquilone et mari. Veni.

Lectio IX.

Et fortasse ipse Christus mons est. Quis enim alius tales fructus ferret olivarum, non curvescentium ubertate baccarum, sed spiritus plenitudine gentium fecundarum? Ipse est per quem ascendimus. Ipse est ianua, ipse est via, qui aperitur et aperit, qui pulsatur ab ingredientibus et ab egredientibus adoratur.

R. Ecce dies veniunt

dicat dominus, et suscitabo David germen iustum, et regnabit rex et sapiens erit, et faciet iudicium et iusticiam in terra, * Et hoc est nomen quod vocabunt eum, * Dominus iustus noster.

V. In diebus illis salvabitur Iuda et Israel habitabit confidenter. Et. Gloria. Dominus.

Non dicatur, Te Deum. per totum Adventum nisi in festis sanctorum, sed nonum responsorium in omnibus dominicis repetatur.

V. Emitte agnum domine dominatorem terre.

R. De petra deserti ad montem filie Syon. Predictus versiculus dicatur per totum Adventum quando de tempore agitur.

In Laudibus. Ant. In illa die stillabunt montes dulcedinem et colles fluent lac et mel, alleluia. **Ps.** Dominus regnavit. **Ant.**

Iocundare filia Syon exulta satis filia Hierusalem, alleluia. **Ps.** Iubilare deo. **Ant.** Ecce dominus

veniet et omnes sancti eius cum eo et erit in die illa lux magna, alleluya. Deus deus meus.

Ant. Omnes scientes venite ad aquas, querite dominum dum inveniri potest, alleluya. **Can.**

Benedicite. **Ant.** Ecce veniet propheta magnus et ipse renovabitur Iherusalem, alleluya. **Ps.**

Laudate dominum. **Cap.** Ecce dies. **Ymnus.**

Vox clara ecce intonat
Obscura queque increpat
Pellantur eminus
somnia Ab ethre Christus
promicat.

Mens iam resurgat torpida
Que sorde extat saucia,
Sydus refulget iam novum,
Ut tollat omne noxium.

E sursum agnus mittitur
Laxare gratis debitum,
Omnes pro indulgentia
Vocem demus cum lacrimis.

Secundo ut cum fulserit,
Mundumque horror cínxerit,
Non pro reatu puniat
Sed pius nos tunc protegat.

Laus honor virtus gloria
Deo Patri et Filio, Sancto
simul Paraclito in sempiterna secula. Amen.

Ÿ. Vox clamantis in deserto.

R. Parate viam domini. **Ad Benedictus.** **Ant.**

Spiritus sanctus in te descendet
Maria ne timeas, habebis in
utero filium dei alleluya.

Ad horas diei antiphone laudum quarta pretermissa et hoc per totum Adventum in Dominicis observetur.

Ad Primam. **R.** Ihesu Christe fili dei vivi miserere nobis. **Ÿ.** Qui venturus es in mundum. Hic versus dicatur ad primam per totum Adventum etiam in festis sanctorum.

Ad Tertiam. **Cap.** Ecce dies.

R. Veni ad liberandum nos, * Domine deus virtutum. **Ÿ.** Ostende faciem tuam et salvi erimus. Domine. Gloria. Veni. **Ÿ.**

Timebunt gentes nomen tuum domine. **R.** Et omnes reges terre gloriam tuam.

Ad Sextam. Capitulum.

In diebus illis salvabitur Iuda et Israel habitabit confidenter, et hoc est nomen quod vocabunt eum dominus iustus noster.

R. Ostende nobis domine * Misericordiam tuam. **Ps.**

Et salutare tuum da nobis. Misericordiam. Gloria. Ostende. **Ps.**

Memento nostri domine in beneplacito populi tui. **R.** Visita nos in salutare tuo.

Ad Nonam. Capitulum.

Erit in novissimis diebus preparatus mons domus domini in vertice montium, et elevabitur super colles et fluent ad eum omnes gentes.

R. Super te Hierusalem, * Orietur dominus. **Ps.**

Et gloria eius in te videbitur. Orietur. Gloria. Super. **Ps.**

Domine deus virtutum converte nos.

R. Et ostende faciem tuam et salvi erimus.

Ad Vesperas. Capitulum. Ymnus, **Ps.** ut supra in primis Ves-

peris. **Ad Magnificat.**

Ant. Ne timeas Maria invenisti gratiam apud dominum, ecce concipies et paries filium alleluya. Huius diei capitula, Ymni, versiculi, et responsoria horarum cum suis versiculis dicantur suis locis quando agitur de Adventu usque ad vigiliam Natalis Domini exclusive.

Feria Secunda. Ad

Matutinas Invitat. Regem venturum dominum * Venite adoremus.

Hoc invitatorium dicatur cotidie per Adventum in profestis diebus usque ad Vigiliam Natalis Domini, nisi in ieiuniis quatuor temporum. **Ps.**

Ex Syon. Lectiones feriales a secundo capitulo usque ad quartum decimum accipe ubi volueris. Et nota quod illi qui non habent Biblias possunt repetere per ferias lectiones dominicales prenotatas.

Qui vero habent possunt repetere vel quod melius est legere in capitulis predictis. Et hoc similiter in sequentibus ob-

servetur. **R.** Aspiciens. **Ÿ.** Excita domine, sine *Gloria Patri.* **R.** Aspiciebam. **R.** Missus est. **Ad Ben.** **Ant.** Angelus domini nunciavit Marie et concepit de Spiritu Sancto alleluya. **Ad Primam.** **Ant.** Veni et libera nos deus noster. **Ad Tertiam.** **Ant.** Veni domine et noli tardare relaxa facinora plebis tue Israel. **Ad Sextam.** **Ant.** Tuam domine excita potentiam et veni ad salvandum nos. **Ad Nonam.** **Ant.** In tuo adventu erue nos domine. Precedentis antiphone dicantur in profestis diebus ad horas per Adventum. **Ad Mag.** **Ant.** Hierusalem respice ad orientem et vide alleluya. **Feria Tertia.** **Ÿ.** Egredietur virga. **Ad Ben.** **Ant.** Leva Hierusalem oculos et vide potentiam regis, ecce salvator venit solvere te a vinculo. **Ad Mag.** **Ant.** Querite dominum dum inveniri potest, invocate eum dum prope est alleluya.

Feria Quarta. **Ÿ.** Egredietur dominus. Predicti tres versiculi dicantur per Adventum in profestis diebus secundum ordinem nocturnorum. **Ad Ben.** **Ant.** De Syon exhibit lex et verbum domini de Hierusalem. **Ad Mag.** **Ant.** Veniet fortior me post me cuius non sum dignus solvere corrigiam calciamentorum eius. **Feria Quinta.** **Ad Ben.** **Ant.** Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. **Ad Mag.** **Ant.** Expectabo dominum salvatorem meum, et prestolabor eum dum prope est alleluya. **Feria Sexta.** **Ad Ben.** **Ant.** Ecce veniet deus et homo de domo David sedere in throno alleluya. **Ad Mag.** **Ant.** Ex Egypto vocavi filium emum veniet ut salvet populum suum. **Sabbato.** **Ad Ben.** **Ant.** Syon noli timere ecce deus tuus veniet alleluya.

**Dominica Secunda Sab-
bato Precedenti****Ad Vesperas R.** Ecce dominus veniet, **Ad Mag.****Ant.** Veni domine visitare nos in pace ut letemur coram te corde perfecto. **Oratio.****E**xcita domine corda nostra ad preparandas unigenitu tui vias, ut per eius adventum purificatis tibi mentibus servite mereamur. Qui tecum.**Ad Matutinas Invitat.**

Rex noster adveniet Christus * Quem Iohannes predicavit agnum esse venturum.

Antiphone, psalmi, et versiculi nocturnorum sicut in precedenti Dominica.**Lectio Prima.****P**rope est ut veniat tempus eius, et dies eius non elongabuntur. Miserebitur enim dominus Iacob, et eliget adhuc de Israel, et requiescere eos faciet super humum suam. Adiungetur advena ad eos, et adherebit domui Iacob. Et

tenebunt eos populi: et adducent eos in locum suum et possidebit eos domus Israel super terram domini in servos et ancillas. Et erunt capientes eos qui se ceperant: et subiicient exactores suos. Hec dicit.

R. Hierusalem cito veniet salus tua, quare merore consumeris, nunquid consilarius non est tibi quia innovavit te dolor, * Salvabo te et liberabo te noli timere.**V.** Israel si me audieris non erit in te deus recens neque adorabis deum alienum ego enim dominus. Salvabo.**Lectio Secunda.****E**t erit, in die illa cum requiem dederit tibi Deus a labore tuo, et a concussione tua et a servitute dura qua ante servisti: sumes parabolam istam contra regem Babylonis et dices. Quomodo cessavit exactor: quievit tributum? Contrivit dominus baculum impiorum, virgam dominantium ceden-

tem populos in indignatione plaga insanabili, subicientem in furore gentes: persequentem crudeliter. Hec dicit.

R. Ecce dominus veniet et omnes sancti eius cum eo, et erit in die illa lux magna, et exibunt de Hierusalem sicut aqua munda, et regnabit dominus in eternum, * Super omnes gentes. **V.** Ecce dominus cum virtute veniet et regnum in manu eius et potestas et imperium. Super.

Lectio Tertia.

Conquieuit, et siluit omnis terra: gavisata est et exultavit. Abietes quoque letate sunt super te, et cedri Libani. Ex quo dormisti, non ascendit qui succidat nos. Infernus subter conturbatus est in occursum adventus tui: suscitavit tibi gigantes. Hec dicit.

R. Civitas Hierusalem noli flere, quoniam doluit dominus super te, * Et auferet a te omnem tribulationem. **V.** Ecce in fortitudine veniet

et brachium eius dominabitur. Et. Gloria. Et.

Lectio Quarta.

Omnes principes terre surrexerunt de solis suis, omnes principes nationum. Universi respondebunt, et dicent tibi. Et tu vulneratus es sicut et nos, nostri similis effectus es. Detracta est ad inferos superbia tua: concidit cadaver tuum. Subter te sternetur tineae, et operimentum tuum erunt vermes. Hec dicit.

R. Ecce veniet dominus protector noster sacntus Israel, * Corona regni habens in capite suo. **V.** Et dominabitur a mari usque ad mare, et a flumine usque ad terminos orbis terrarum. Corona.

Lectio Quinta.

Quomodo cecidisti de celo Lucifer qui mane oriebaris: corruisti in terram qui vulnerabas gentes? Qui dicebas in corde tuo. In celum conscendam, super astra dei exaltabo solium meum. Sedebo in monte testamenti: in lateribus

aquilonis. Ascendam super altitudinem nubium, similis ero altissimo. Veruntamen ad infernum detraheris, in profundum laci. Hec dicit.

R. Sicut mater consolatur filius suos ita consolabor vos dicit dominus, et de Hierusalem civitate quam elegi veniet vobis auxilium, et videbitis, * Et gaudebit cor vestrum. **V.** Dabo in Syon salutem et in Hierusalem gloriam meam. Et.

Lectio Sexta.

Qui te viderint ad te inclinabuntur, teque prospicient. Nunquid iste est vir qui conturbavit terram, qui concussit regna qui posuit orbem desertum, et urbes eius destruxit, vinctis eius non aperuit carcerem? Omnes reges gentium universi dormierunt in gloria vir in domo sua. Hec dicit.

R. Hierusalem plantabis vineam in montibus tuis et exultabis quia dies domini veniet, surge Syon convertere ad

deum tuum, gaudete et letare Iacob, * Quia de medio gentium salvator tuus veniet. **V.** Exulta satis filia Syon, iubila filia Hierusalem. Quia. Gloria. Quia.

Lectio VII. Lectio sancti Evangelium Secundum Lucam.

In illo tempore: Dixit Ihesus discipulis suis. Erunt signa in sole et luna et stellis, et in terris pressura gentium, pre confusione sonitus maris et fluctuum, arescentibus hominibus pre timore et expectatione que supervenient universo orbi. Et reliqua.

Omelia Beati Gregorii Pape. ✠

Dominus ac redemptor noster paratos nos invenire desiderans, senescentem mundum que mala sequantur denunciat: ut nos ab eius amore compescat. Appropinquantem eius terminum quante percussiones preveniant innotescit ut si Deum metuere in tranquillitate

nolumus: vicinum eius iudicium vel percussionibus attriti timeamus.

R. Egredietur dominus de Samaria ad portam que respicit ad orientem et veniet in Bethleem ambulans super aquas redemptionis vide, * Tunc salvus erit omnis homo quia ecce veniet. **V.** Et preparabitur in misericordia solium eius et sedebit super illud iudicans in equitate. Tunc.

Lectio VIII.

Hinc lectioni sancti Evangelii paulo superius dominus premisit dicens. Exurget gens contra gentem, et regnum terremotus magni per loca, et pestilentie et fames. Et quibusdam interpositis, hoc quod modo audistis adiunxit. Et erunt signa in sole et luna et stellis.

R. Docebit nos dominus vias suas, et ambulabimus in semitis eius, * Quia de Syon exhibit lex et verbum domini de Hierusalem. **V.** Venite ascendamus ad montem domini, et ad

domum dei Iacob. Quia.

Lectio IX.

Ex his profecto omnibus alia iam facta cernimus, alia in proximo ventura formidamus. Nam gentem supra contra gentem exurgere, earumque pressuram terris insistere, plus iam in nostris tribulationibus quam in codicibus legimus. Quod terremotus urbes innumeras subruat ex aliis mundi partibus scitis quam frequenter audivimus. Pestilentias sine cessatione patimur.

R. Rex noster adveniet Christe * Quem Iohannes predicavit agnum esse venturum. **V.** Super ipsum continebunt reges os suum ipsum gentes deprecabuntur. Quem. Gloria. Quem. Rex.

In Laudibus. Ant. Ecce in nubibus celi dominus veniet cum potestate magna alleluya. **Ps.** Dominus regnavit. **Ant.** Urbs fortitudinis nostre Syon, salvator ponetur in ea murus et ante mu-

rale, aperite portas quia nobiscum deus alleluya. **Ps.** Iubilate deo. **Ant.** Ecce apparebit dominus et non mentietur, si moram fecerit expecta eum quia veniet et non tardabit, alleluya. Deus deus meus. **Ant.** Montes et colles cantabunt coram deo laudem, et omnia ligna silvarum plaudent manibus, quia veniet dominus dominator in regnum eternum, alleluya alleluya. **Can.** Benedicite. **Ant.** Ecce dominus noster cum virtute veniet, et illuminabit oculos servorum suorum alleluya. **Ps.** Laudate dominum. **Ad Ben. Ant.** Super solium David et super regnum eius sedebit in eternum alleluya. **Ad Mag. Ant.** Beata es Maria que credidisti, perficietur in te que dicta sunt tibi a domino alleluya. Lectiones feriales a decimo sexto capitulo usque ad trigesimo ubi volueris. **Feria Secunda. Ad Benedictus. Ant.** De celo veniet dominator dominus

et in manu eius honor et imperium. **Ad Mag. Ant.** Ecce rex veniet dominus terre, et ipse auferet iugum captivitatis nostre. **Feria Tertia. Ad Ben. Ant.** Super te Hierusalem orietur dominus, et gloria eius in te videbitur. **Ad Mag. Ant.** Vox clamantis in deserto parate viam domini rectas facite semitas dei nostri. **Feria Quarta. Ad Ben. Ant.** Ecce mitto angelum meum qui preparabit viam tuam ante faciem tuam. **Ad Mag. Ant.** Syon renovaberis et videbis iustum tuum qui venturus est in te. **Feria Quinta. Ad Ben. Ant.** Tu es qui venturus es domine quem expectamus ut salvum facias populum tuum. **Ad Mag. Ant.** Qui post me venit ante me factus est, cuius non sum dignus calciamenta solvere. **Feria Sexta. Ad Ben. Ant.** Dicite pusillanimes confortamini, ecce dominus deus noster veniet. **Ad Mag.**

Ant. Cantate domino canticum novum laus eius ab extremis terre.

Sabbato. Ad Ben. Ant. Levabit dominus signum in nationibus et congregabit dispersos Israel.

Dominica Tercia Sabbato Precedenti

Ad Vesperas R̃. Qui venturus, **Ad Mag. Ant.** Ante me non est formatus deus, et post me non erit quia michi curvabitur omne genui et confitebitur omnis lingua.

Oratio.

Aurem tuam quesumus domine precibus nostris accommoda et mentis nostre tenebras gratia tue visitationis illustra. Qui vivis.

Ad Matutinas Invi-

tat. Surgite vigilemus, venite adoremus, * Quia nescitis horam

quando veniet dominus. Antiphone, psalmi, et versiculi nocturnorum sicut in Prima Dominica.

Lectio Prima.

Hec dicit dominus deus sanctus Israel:

Si revertamini et quiescatis: salvi eritis. In silentio et in spe: erit fortitudo vestra. Et nolulistis et dixistis. Nequaquam: sed ad equos fugiemus. Ideo fugietis. Et super veloces ascendemus. Ideo veloces erunt qui persequuntur vos. Hec dicit.

R̃. Ecce apparebit dominus super nubem candidam et cum eo sanctorum milia, habens in vestimento et in femore suo scriptum, * Rex regum et dominus domanantium.

Ṽ. Apparebit in finem et non mentietur si moram fecerit expecta eum quia veniens veniet. Rex.

Lectio Secunda.

Mille homines a facie terroris unius, et a facie terroris quinque fugietis, donec relinquamini quasi malus navis in vertice montis, et quasi signum super collem. Propterea expectat dominus ut misereatur vestri, et ideo exaltabitur parcens vobis, quia deus iudicii dominus. Beati omnes qui ex-

pectant eum. Hec dicit.

R. Bethleem civitas dei summi ex te exiet dominator Israel, et egressus eius sicut a principio a diebus eternitatis, et magnificabitur in medio niverse terre et pax erit in terra nostra, * Dum venerit. **V.** Loquetur pacem gentibus et potestas eius a mari usque ad mare. Dum.

Lectio Tertia.

Populus enim Syon habitabit in Hierusalem. Plorans nequaquam plorabis. Miserans miserebitur tui. Ad vocem clamoris tui, statim ut audierit respondebit tibi. Et dabit dominus vobis panem arcum et aquam brevem, et non faciet avolare a te ultra doctorem tuum. Hec dicit.

R. Qui venturus est veniet et non tardabit iam non erit timor in finibus nostris, * Quoniam ipse est salvator noster. **V.** Deponet omnes iniquitates nostras, et proiciet omnia

peccata nostra. Quoniam. Gloria. Quoniam.

Lectio Quarta.

Et erunt oculi tui videntes preceptorem tuum, et aures tue audient verbum post tergum monentis. Hec via ambulate in ea, neque ad dexteram neque ad sinistram. Et contaminabis laminas sculptilium argenti tui: et vestimentum conflatilis auri tui, et disperges ea sicut immundiciam menstruate. Egredere, dices ei. Hec dicit.

R. Suscipe verbum virgo Maria quod tibi a domino per angelum transmissum est, concipies et paries deum pariter et hominem, * Ut benedicta dicaris inter omnes mulieres. **V.** Parios quidem filium et virginitatis non patieris detrimentum efficeris gravida et eris mater semper intacta. Ut.

Lectio Quinta.

Et dabitur pluvia semini tuo, ubicunque seminaveris in terra, et panis frugum terre erit

uberrimus et pinguis. Pascetur in possessione tua in die illa agnus spaciose. Et tauri tui et pulli asinorum qui operantur terram, commixtum migma comedent, sicut in area ventilatum est. Hec dicit.

R. Egypte noli flere, quia dominator tuus veniet tibi ante cuius conspectum movebuntur abyssi, * Liberare populum suum de manu potentie. **V.** Ecce dominator dominus cum virtute veniet. Liberare.

Lectio Sexta.

Et erunt super omnem montem excelsum et super omnem collem elevatum, rivi currentium aquarum in die interfectionis multorum, cum ceciderint turre. Et erit lux lune sicut lux solis, et lux solis erit septempliciter sicut lux septem dierum, in die qua alligaverit dominus vulnus populi sui, et percussuram plage eius sanaverit. Hec dicit.

R. Prope est ut veniat tempus eius, et dies eius

non elongabuntur, * Miserebitur dominus Iacob, * Et Israel salvabitur. **V.** Qui venturus est veniet et non tardabit, iam non erit timor in finibus nostris. Miserebitur. Gloria. Et Israel.

Lectio VII. Lectio sancti Evangelium Secundum Matheum.

In illo tempore: Cum audisset Iohannes in vinculis opera Christi, mittens duos de discipulis suis ait illi. Tu es qui venturus es an alium expectamus? Et reliqua.

Omelia Beati Gregorii Pape. ✠

Querendum nobis est fratres karissimi, Iohannes propheta et plus quam propheta, qui venientem ad Iordanis baptismum dominum ostendit dicens, ecce agnus dei, ecce qui tollit peccatum mundi, cur in carcere positus mittens discipulos requirit, tu es qui venturus es an alium expectamus: tanquam si ignoret quem ostenderat, et an ipse

sit nesciat quem ipsum esse prophetando, baptizando, ostendendo clamaverat.

R. Descendet dominus sicut pluvia in velus, * Orietur in diebus eius iusticia et abundantia pacis. **V.** Et adorabunt eum omnes reges omnes gentes servient ei. Orietur.

Lectio VIII.

Set hec citius questio solvitur, si geste rei tempus et ordo pensetur. Ad Iordanis enim fluenta positus, quia ipse redemptor mundi esset asseruit, missus vero in carcere an ipse veniat requirit, non quia ipsum esse mundi redemptorem dubitet: sed querit ut sciat si is qui per se in mundum venerat, per se etiam ad inferni claustra descendat. Quem enim precurrens mundo nunciaverat, hunc moriendo ad inferos precurrebat.

R. Veni domine et noli tardare relaxa facinora plebis tue, * Et revoca dispersos in terram suam.

V. Excita domine potentiam tuam et veni ut salvos facias nos. Et.

Lectio IX.

Ait ergo. Tu es qui venturus es an alium expectamus? Ac si aperte dicat. Sicut pro hominibus nasci dignatus es, an etiam pro hominibus mori et ad inferos descendere digneris insinua: ut qui nativitate tue precursor extiti, mortis etiam precursor fiam, et venturum inferno te nuntiem, quem iam venisse mundo nuntiavi.

R. Ecce radix Iesse ascendet in salutem populorum ipsum gentes deprecabuntur, * Et erit nomen eius gloriosum.

V. Erit iusticia angulum lumborum eius et fides cintorum renum eius. Et. Gloria. Et. Ecce.

In Laudibus. Ant. Veniet dominus et non tardabit, et illuminabit abscondita tenebrarum, et manifestabit se ad omnes gentes, alleluya.

Ps. Dominus regnavit.

Ant. Hierusalem gaude

gaudio magno quia veniet tibi salvator alleluya.

Ps. Iubilate deo. **Ant.** Dabo in Syon salutem et in Hierusalem gloriam meam alleluya. Deus

deus meus. **Ant.** Montes et omnes colles humiliabuntur et erunt prava in directa, et aspera in vias planas veni domine et noli tardare alleluya.

Can. Benedicite. **Ant.** Iuste et pie vivamus expectantes beatam spem et adventum domini. **Ps.** Laudate dominum. **Ad**

Ben. **Ant.** Iohannes autem cum audisset in vinculis opera Christi mittens duos de discipulis suis ait illi tu es qui venturus es an alium expectamus. **Ad Mag.** **Ant.**

Ite dicite Iohanni ceci vident, et surdi audiunt, claudi curantur, leprosi mundantur. **vel O.**

Quarta feria post istam Dominicam semper ieiunium quatuor temporum celebratur. Sciendum est quod antiphone laudum que infra notate sunt ante antiphonas que incipiunt

per O, debent dici per sex ferias proximas ante Vigiliam Nativitatis Domini suis propriis deibus.

Ille scilicet que pertinent ad secundam feriam in secunda feria et sic de aliis, laudas autem de feria in qua celebrabitur festum Sancti Thome intermittentur illo anno, lectiones per feriis a trigesimo tertio capitulo usque ad quadragesimo quarto ad libitum.

Feria Secunda. Ad Benedictus. Ant. Egredietur virga de radice Iesse et replebitur omnis terra gloria domini et videbit omnis caro salutare dei. **Ad Mag.** **Ant.**

Elevare elevare consurge Hierusalem solve vincla colli tui captiva filia Syon. **vel O.**

Feria Tertia. Ad Ben. Ant. Tu Bethleem terra Iuda, non eris minima ex te enim exiet dux qui regat populum meum Israel.

Ad Mag. Ant. Erumpant montes iocunditatem et colles iusticiam quia lux mundi dominus cum po-

tentiam venit. **vel O.**
Feria Quarta. Ad Matutinas Invitat.

Prope est iam dominus,
 * Venite adoremus.

**Lectio Prima. Lectio
 sancti Evangelium Se-
 cundum Matheum.**

In illo tempore: Mis-
 sus est angelus
 Gabriel a Deo, in civi-
 tatem Galilee cui nomen
 Nazareth, ad virginem
 desponsatam viro cui
 nomen erat Ioseph de
 domo David, et nomen
 virginis Maria. Et reliqua.

**Omelia Beati Ambrosii
 Episcopi.**

Latent quidem divina
 misteria, nec facile
 iusta propheticum dic-
 tum, quisquam hominum
 potest scire consilium
 dei. Sed tamen ex ce-
 teris factis atque præ-
 ceptis domini salvatoris
 possumus intelligere, et
 hoc propensioris fuisse
 consilii, quod ea po-
 tissimum electa est ut
 dominum pareret, quæ
 erat desponsata viro.

R. Clama in fortitudine
 qui annuncias pacem in

Hierusalem, * Dic civi-
 tatibus vide et habita-
 toribus Syon, ecce deus
 noster quem expectab-
 mus adveniet. **Ÿ.** Su-
 per montem excelsum as-
 cende tu qui evangelizas
 Syon exalta in fortitu-
 dine vocem tuam. Dic.

Lectio Secunda.

Cur autem non ante
 quam desponsaretur
 impleta est? Fort-
 asse ne diceretur quod
 conceperat ex adulterio.
 Et bene utrunque po-
 suit scriptura, ut et de-
 sponsata esset et virgo.
 Virgo: ut expers vir-
 ilis consortii videretur.
 Desponsata: ne temer-
 ate virginitatis adurere-
 tur infamia, cui gravis
 alvus corruptele videre-
 tur insigne preferre.

R. Orietur stella ex Ia-
 cob et exurget homo
 de Israel, et confringet
 omnes duces alienige-
 narum, * Et erit om-
 nis terra possessio eius.

Ÿ. Et adorabunt eum
 omnes reges terre omnes
 gentes servient ei. Et.

Lectio Tertia.

Maluit autem dominus aliquos de suo ortu, quam de matris pudore dubitare. Sciebat enim teneram esse virginis verecundiam, et lubricam famam pudoris. Nec putavit ortus sui fidem matris iniuriis astruendam. Servatur itaque Sancte Marie sicut pudore integra, ita inviolabilis opinione virginitas. Oportet enim sanctos et ab his testimonium havere qui foris sunt.

R. Egreetur dominus et preliabitur contra gentes,
 * Et stabunt pedes eius supra montes olivarum ab orientem. **V.** Et elevabitur super omnes colles et fluent ad eum omnes gentes. Et. Gloria. Et. Predicta tria responsoria et alia que sequuntur feria sexta et sabbato, dici tantum debent in diebus in quibus notata sunt, nisi festum Sancti Thome in sequenti sexta feria vel sabbato venerit, et tunc responsoria illius diei in quinta feria dicantur.

Omelia vero diei in quo festum venerit dimitatur. **Ad Ben. Ant.** Missus est Gabriel angelus ad Mariam virginem desponsatam Ioseph. **Ora-**
tio.

Festina quesumus domine ne tardaveris, et auxilium nobis superne virtutis impende ut adventus tui consolationibus subleventur, qui in tua pietate confidunt. Qui vivis. Hec oratio dicantur ad laudes tantum, ad alias autem horas oratio dominicalis: idem fiat de oracionibus que sequuntur feria sexta et sabbato. **Ad Mag. Ant.** Quomodo fiet istud angede dei, qui virum in concipiendo non pertuli, audi Maria virgo Christi, spiritus sanctus superveniet in te et virtus altissimi obumbrabit tibi. **vel O. Feria Quinta. In-**
vi- **tat.** Regem venturum. Reponsoria tercii nocturni de hystoria dominicali nisi festum Sancti Thome in sexta feria

vel in sabbato venerit.

Ad Ben. Ant. Vigilate animo, in proximo est dominus deus noster. **Ad**

Mag. Ant. Letamini cum Hierusalem et exultate in ea omnes qui diligitis eam in eternum. **vel O.**

Feria Sexta. Invitat. Prope.

Lectio Prima. Lectio sancti Evangelium Secundum Lucam.

In illo tempore: Exurgens Maria abiit in montana cum festinatione in civitatem Iuda, et intravit in domum Zacharie et salutavit Elysabeth. Et reliqua.

Omelia Venerabilis Bede Presbiteri.

Lectio quam audivimus sancti evangelii, et redemptionis nostre nobis semper veneranda primordia predicat, et salutaria semper imitande humilitatis remedia commendat. Nam quia peste superbie attactum genus humanum perierat, decebat ut medicamentum humilitatis quo

sanaretur prima mox incipientis salutis tempora pretenderent.

R. Precursor pro nobis ingreditur agnus sine macula, secundum ordinem Melchisedech pontifex factus est, * In eternum et in seculum seculi. **Ps.** Ipse est rex iusticie cuius generacio non habeo finem. In.

Lectio Secunda.

Et quia per temeritatem seducte mulieris mors in mundum introierat, congruum fuit ut in indicium vite revertentis, mulieres devote se humilitatis invicem ac pietatis prevenirent obsequiis.

R. Modo veniet dominator dominus * Et nomen eius Emmanuel vocabitur. **Ps.** Orietur in diebus eius iusticia et abundantia pacis. Et.

Lectio Tertia.

Prior ergo nobis beata dei genitrix ad sublimitatem patrie celestis iter ostendit humilitatis, non minus religionis quam castitatis exem-

plo venerabilis. Siquidem gloria virginei et intemerati corporis, qualis sit vita superne civitatis ad quam suspiramus insinuat, ubi neque nubent neque nubentur, sed sunt sicut angeli dei in celis, ac virtutem mentis eximiam qua ad hanc pertinere debeamus indicat.

R. Videbunt gentes iustum tuum, et cuncti reges inclitum tuum, * Et vocabitur tibi nomen novum quod os domini nominavit. **V.** Et erit corona glorie in manu domini, et diadema regni in manu dei tui. Et. Gloria. Et. **Ad Ben. Ant.** Ex quo facta est voc salutationis tue in auribus meis exultabit in gaudio infans in utero meo alleluya.

Oratio.

Excita quesumus domine potentiam tuam et veni, ut hi qui in tua pietate confidunt, ab omni citius adversitate liberentur. Qui vivis. **Ad Mag. Ant.** Beata es Maria que credidisti proficentur in te que dicta sunt tibi

a domino alleluya. **vel O. Sabbato. Invitat.** Prope est.

Lectio Prima. Lectio sancti Evangelium Secundum Lucam.

Anno quintodecimo imperii Tyberii Cesaris, procurante Pontio Pilato Iudeam, tetrarcha autem Galiee Herode, Philippo autem fratre eius tetrarcha Yturee, et Traconitidis regionis, et Lysania Abiline tetrarcha, sub principibus sacerdotum Anna et Caypha: factum est verbum domini super Iohannem Zacharie filium in deserto. Et reliqua. **Omelia Beati Gregorii Pape.**

Redemptoris precursor quo tempore verbum predicationis acceperit, memorato romane rei publice principe, et Iudee regibus designatur. Quia enim illum predicare veniebat, qui ex Iudea quosdam et multos ex gentibus redempturus erat: per regem gen-

tium et principes Iudeorum predicationis eius tempora designantur.

R. Emitte agnum domine dominatorem terre de petra deserta * Ad montem filie Syon. **Ps.** Ex Syon species decoris eius deus noster manifeste veniet. Ad.

Lectio Secunda.

Quia autem gentilitas colligenda erat, et Iudea pro culpa perfidie dispergenda: ipsa quoque descriptio terreni principatus ostendit, quoniam et in Romana re publica unus prefuisse describitur, et in Iudee regno per quartam partem plurimi principabantur. Voce et enim nostri redemptoris dicitur. Omne regnum in semet ipsum divisum desolabitur.

R. Germinaverunt campi heremi germen odoris Israel, quia ecce deus noster cum virtute veniet, * Et splendor eius cum eo. **Ps.** Ecce dominator dominus cum vir-

tute veniet. Et.

Lectio Tertia.

Liquet ergo quod ad finem regni Iudea pervenerat, que tot regibus divisa subiacebat. Apte quoque non solum quibus regibus sed etiam sub quibus sacerdotibus actum sit, demonstratur: ut quia illum Iohannes Baptista predicabat, qui simul rex et sacerdos existeret: Lucas evangelista predicationis eius tempora per regnum et sacerdotium designavit.

R. Radix Iesse qui exurget iudicare gentes, in eum gentes sperabunt: Et erit nomen eius benedictum * In secula. **Ps.** Super quem continbunt reges os suum, ipsum gentes deprecabuntur. In. Gloria. In secula. **Ad**

Ben. Ant. Omnis vallis implebitur et omnes mos et collis humiliabitur et videbit omnis caro salutare dei. **Oracio.**

Deus qui conspicias quia affligimur, concede propitius ut ex tua visitatione

consolemur. Qui vivis.

**Dominica Quarta Sab-
bato Precedenti**

Ad Vesperas R. Non
auferetur **Ad Mag. Ant.**
O. Oracio.

Excita domine poten-
tiam tuam et veni,
et magna nobis virtute
succurre, ut per auxilium
gratie tue quod nostra
peccata prepediunt in-
dulgentia tue propitiatio-
nis acceleret. Qui vivis.

Ad Matutinas Invitat.

Ecce iam venit plenitudo
temporis in quo misit
deus filium suum na-
tum de virgine factum sub
lege, * Venite adoremus.
Antiphone, psalmi, et
versiculi nocturnorum si-
cut in Prima Dominica,
excepto quod tertius
versiculus non dicetur
si Vigilia Natalis Do-
mini hac die evenierit.

Lectio Prima.

Audite me qui sequi-
mini quod iustum
est et queritis dominum.
Attendite ad petram unde
excisi estis, et ad caver-
nam laci de qua precisi

estis. Attendite ad Abra-
ham patrem vestrum, et
ad Saram que peperit vos:
Quia unum vocavi eum,
et benedixi ei, et multi-
plicavi eum. Hec dicit.

R. Canite tuba in Syon
vocate gentes, annunciate
populis et dicite, *
Ecce deus salvator nos-
ter adveniet. **V.** An-
nunciate in finibus terre
et in insulis que procul
sunt dicite. Ecce.

Lectio Secunda.

Consolabitur ergo
dominus Syon, et
consolabitur omnes ru-
inas eius. Et ponet deser-
tum eius quasi delicias,
et solitudinem eius quasi
ortum domini. Gaudium
et leticia invenietur in
ea, gratiarum actio et
vox laudis. Attendite
ad me popule meus,
et tribus mea me au-
dite, quia lex a me ex-
iet, et iudicium meum
in lucem populorum re-
quiescet. Hec dicit.

R. Non auferetur scep-
trum de Iuda et dux de
femore eius, donec veniat
qui mittendis est, * Et ipse

erit expectatio gentium.

✠ Pulchriores sunt oculi eius vino et dentes eius lacte candidiores. Et.

Lectio Tertia.

Prope est iustus meus, egressus est salvator meus, et brachia mea populos iudicabunt. Me insule expectabunt, et brachium meum sustinebunt. Levate in celum oculos vestros, et videte sub terra deorsum, quia celi sicut fumus liquescent, et terra sicut vestimentum atteretur, et habitatores eius sicut hec interibunt. Salus autem mea in sempiternum erit, et iusticia mea non deficiet. Hec dicit.

℞. Me oportet minui, illum autem crescere, qui post me venit ante me factus est, * Cuius non sum dignus corrigiam calciamenti eius solvere. ✠ Ego baptizo vos aqua ille autem baptizabit vos spiritu sancto. Cuius. Gloria. Cuius.

Lectio Quarta.

Audite me qui sci-

tis iustum, populus, lex mea in corde eorum. Nolite timere obprobrium hominum, et blasphemias eorum ne metuatis. Sicut enim vestimentum sic comedit eos vermis, et sicut lanam sic devorabit eos tineam. Salus autem mea in sempiternum erit, et iusticia mea in generationes generationum. Hec dicit.

℞. Ecce iam venit plenitudo temporis, in quo misit deus filium suum in terris natum de virgine factum sub lege, * Ut eos qui sub lege erant redimeret. ✠ Propter nimiam caritatem suam qua dilexit nos deus, filium suum misit in similitudinem carnis peccati. Ut.

Lectio Quinta.

Consurge consurge, induere fortitudinem brachium domini. Consurge sicut in diebus antiquis, in generationibus seculorum. Nunquid non tu percussisti superbum, vulnerasti draconem? Nunquid non

tu siccasti mare, aquam abyssi vehementis? Qui posuisti profundum maris viam, ut transirent liberati. Hec dicit.

R. Virgo Israel revertere ad civitates tuas, usquequo doleris averteris, generabis dominum salvatorem oblationem novam in terra, ambulant homines, * In salvationem. **V.** In caritate perpetua dilexi te, ideo attraxa te miserans. In.

Lectio Sexta.

Et nunc qui redempti sunt a domino revertentur, et venient in Syon laudantes, et leticia sempiterna super capita eorum. Gaudium et leticiam tenebunt, fugiet dolor et gemitus. Ego ego ipse consolabor vos. Hec dicit.

R. Iuravi dicit dominus ut ubera iam non irascar super terram, montes enim et colles suscipient iusticiam meam, et testamentum pacis erit, * In Hierusalem. **V.** Iuxta est salus mea ut veniat, et iusticia mea ut rev-

eletur, in Hierusalem. In. Gloria. In.

Quando Vigilia Natalis Domini in hac Dominica evenerit tres ultime lectiones fiant de omelia vigilie, haec autem omelia non legitur illo anno.

Lectio VII. Lectio sancti Evangelium Secundum Iohannem.

In illo tempore: Miserunt Iudei ab Iherosolimis sacerdotes et Levitas ad Iohannem, ut interrogarent eum, tu quis es. Et reliqua. **Omelia Beati Gregorii Pape.**

Ex huius nobis lectionis verbis fratres karissimi Iohannis humilitas commendatur. Qui cum tante virtutis esset ut Christus credi potuisset, elegit solide subsistere in se, ne humana opinione raperetur inaniter super se.

R. Non discedimus a te, vivificabis nos domine, et nomen tuum invocabimus, ostende nobis faciem tuam, * Et salvi

criminis. **℣.** Memento nostri domine in beneplacito populi tui, visita nos in salutari tuo. Et.

Lectio VIII.

Nam confessus est et non negavit. Confessus est, quia non sum ego Christus. Sed qui dixit, non sum, negavit plane quod non erat, sed non negavit quod erat, ut veritatem loquens eius membrum fieret: cuius sibi nomen fallaciter non usurparet.

℞. Intuemini quantus sit iste qui ingreditur ad salvandas gentes, ipse est rex iusticie, * Cuius generatio non habet finem.

℣. Precursor pro nobis ingreditur secundum ordinem Melchisedech pontifex factus est in eternum. Cuius.

Lectio IX.

Cum ergo non vult appetere nomen Christi, factus est membrum Christi, quia dum infirmitatem suam studuit humiliter agnoscere, illius celsitudinem meruit ve-

raciter obtinere.

℞. Montes Israel ramos vestros expandite, et florete, et fructus facite,

* Prope est ut veniat dies domini. **℣.** Rorate celi de super et nubes

pluant iustum, aperiatur terra et germinet salvatorem. Prope. Gloria. Prope. Montes.

In Laudibus. Ant. Canite tuba in Syon quia prope est dies domini ecce veniet ad salvandum nos alleluya alleluya. **Ps.** Dominus regnavit. **Ant.**

Ecce veniet desideratus cunctis gentibus et replebitur gloria domus domini alleluya. **Ps.** Iubilante deo. **Ant.** Erunt prava in directa et aspera in vias planas, veni domine et noli tardare alleluya. Deus deus meus.

Ant. Dominus veniet, occurrите illi, dicentes magnum principium et regni eius non erit finis, deus fortis dominator, princeps pacis alleluya alleluya. **Can.** Benedicite. **Ant.** Omnipotens sermo tuus domine a regal-

ibus sedibus venit alleluya. **Ps.** Laudate dominum. **Ad Ben. Ant.** Ave Maria gratia plena domus tecum, benedicta tu in mulieribus alleluya. **Ad Mag. Ant. O.** Lectiones feriales a quinquagesimo quarto capitulo usque ad finem ad libitum. **Feria Secunda. Ad Benedictus Ant.** Dicit dominus, penitentiam agite, appropinquabit enim regnum celorum alleluya. **Ad Mag. Ant. O.** **Feria Tertia. Ad Ben. Ant.** Consurge, consurge, induere fortitudinem brachium domini. **Ad Mag. Ant. O.** **Feria Quarta. Ad Ben. Ant.** Ponent domino gloriam, et laudem eius in insulis nuntiabunt quia ecce veniet et non tardabit. **Ad Mag. Ant. O.** **Feria Quinta. Ad Ben. Ant.** Consolamini consolamini popule meus dicit deus vester. **Ad Mag. Ant. O.** **Feria Sexta. Ad Ben. Ant.** Dies domini sicut fur ita

in nocte veniet, et vos estote parati quia qua hora non putatis filius hominis veniet. **Ad Mag. Ant. O.** **Antiphone Dicende In Laudibus Per Sex Ferias Ante Vigiliam Natalis Domini Secundum Ordinem Feriarum** **Feria Secunda. In Laudibus. Ant.** Ecce veniet dominus princeps regum terre beati qui parati sunt occurrere illi. **Ps. Miserere. Ant.** Dum venerit filius hominis putas inveniet fidem super terram. **Ps. Verba mea. Ant.** Ecce iam venit plenitudo temporis, in quo misit deus filium suum in terris. Deus deus meus. **Ant.** Haurietis aquas in gaudio de fontibus salvatoris. **Can. Confitebor tibi. Ant.** Egredietur dominus de loco sancto suo, veniet ut salvet populum suum. **Ps. Laudate dominum. Feria Tercia. In Laudibus. Ant.** Rorate celi desuper et nubes pluant iustum, aperiatur terra et

germinet salvatorem. **Ps.** Miserere. **Ant.** Emitte angum domine dominatorem terre de petra deserti admontem filie Syon. **Ps.** Iudica me deus. **Ant.** Ut cognoscamus domine in terra viam tuam, in omnibus gentibus salutare tuum. Deus deus meus. **Ant.** Da mercedem domine sustinentibus te, ut prophete tui fideles inveniantur. **Can.** Ego dixi. **Ant.** Lex per Moysen data est, gratia et veritas per Ihesum Christum facta est. **Ps.** Laudate dominum. **Feria Quarta. In Laudibus. Ant.** Prophete predicaverunt nasci salvatorem de virgine Maria. **Ps.** Miserere. **Ant.** Spiritus domini super me evangelizare pauperibus misit me. **Ps.** Te decet hymnus. **Ant.** Annunciate populis et dicite, ecce deus salvator noster veniet. Deus deus meus. **Ant.** Ecce veniet dominus ut sedeat cum principibus, et solium glorie teneat. **Can.**

Exsultavit cor meum. **Ant.** Propter Syon non tacebo donec egrediatur ut splendor iustus eius. **Ps.** Laudate dominum. **Feria Quinta. In Laudibus. Ant.** De Syon veniet dominus omnipotens, ut salvum faciat populum suum. **Ps.** Miserere. **Ant.** Convertere domine aliquantulum, et ne tardes venire ad servos tuos. **Ps.** Domine refugium. **Ant.** De Syon veniet qui regnaturus est, dominus Emmanuel magnum nomen eius. Deus deus meus. **Ant.** Ecce deus meus et honorabo eum, deus patris mei et exaltabo eum. **Can.** Cantemus domino. **Ant.** Dominus legifer vester dominus rex noster, ipse veniet et salvabit nos. **Ps.** Laudate dominum. **Feria Sexta. In Laudibus. Ant.** Constantes estote videbitis auxilium domini super vos. **Ps.** Miserere. **Ant.** Ad te domine levavi animam meam, veni et eripe me domine ad te

confugi. **Ps.** Domine exaudi. **Ant.** Veni domine et noli tardare, relaxa facinora plebis tue Israel. Deus deus meus. **Ant.** Deus a Libano veniet, et splendor eius sicut lumen erit. **Can.**

Domini audiui. **Ant.** Ego autem ad dominum aspiciam et expectabo deum salvatorem meum. **Ps.** Laudate dominum.

Sabbato. In Laudibus.

Ant. Intuemini quantus sit gloriosus iste, qui ingreditur ad salvandos populos. **Ps.** Miserere. **Ant.** Consurge

consurge induere fortitudinem brachium domini. **Ps.** Bonum est confiteri. **Ant.** Ele-

vare elevare consurge Hierusalem solve vincla colli tui captiva filia Syon. Deus deus meus. **Ant.**

Expectetur sicut pluvia elogiium domini, et descendet sicut ros super nos deus noster. **Can.**

Audite cæli. **Ant.** Paratus esto Israel in occursum domini, quoniam venit. **Ps.** Laudate dominum.

O Antiphone

Sequentes antiphone sunt dicende septem proximas diebus ante Vigiliam Natalis Domini. Ad Mag. In diebus vero in quibus cantantur nec preces nec prostrationes sunt in Vesperis faciendo, sed statim post antiphonam subiungatur Oratio. Ant.

 Sapientia que ex ore altissimi prodisti, attingens a fine usque ad finem fortiter, suaviterque disponens omnia, veni ad docendum nos, viam prudentie. **Ant.**

 Adonay et dux domus Israel qui Moysy in igne flamme rubi apparuisti et ei in signa legem dedisti, veni ad redimendum nos in brachio extento. **Ant.**

 Radix Iesse qui stans in signum populorum super quem continebunt reges os suum, quem gentes deprecabuntur, veni ad liberandum nos, iam noli

tardare. **Ant.**

 Clavis David et sceptrum domus Israel, qui aperis et nemo claudit, claudis et nemo aperit, veni et educ vincitum de domo carceris sedentem in tenebris et umbra mortis. **Ant.**

 Oriens splendor lucis eterne et sol iusticie, veni et illumina sedentes in tenebris et umbra mortis. **Ant.**

 Rex gentium et desideratus earum lapisque angularis, qui facis utraque unum, veni salva hominem quem de limo formasti. **Ant.**

 Emmanuel rex et legifer noster, expectatio gentium, et salvator earum, veni ad salvandum nos domine deus noster.

Memoria de Adventu in die Sancti Thome. In Laudibus. Ant.

Nolite timere, quinta die veniet ab vos dominus noster. Quando autem festum transfertur in secundam feriam predicta Ant., Oratio dimittatur, et

Antiphona ferialis scilicet, Dicit dominus. ad memoriam dicatur.

In Vigilia Natalis Domini
Ad Matutinas. Prostrationes non fiant. Invitat. Hodie scietis quia veniet dominus, * Et mane videbitis gloriam eius. **Ymnus.** Verbum supernum. Antiphone et psalmi ferialis. **V.** Hodie scietis quia veniet dominus. **R.** Et mane videbitis gloriam eius.
Lectio Prima vel Septima si Dominica fuerit. Secundum Matheum.

 In illo tempore: Cum esset desponsata mater eius Maria Ioseph: ante quam convenirent inventa est in utero habens de Spiritu Sancto. Et reliqua. **Omelia Origenis.**

 ue fuit necessitas ut desponsata esset Maria Ioseph, nisi propterea quatenus hoc sacramentum diabolo celaretur, et ille malignus fraudis commenta adversus despon-

satam virginem nulla penitus invenisset?

R. Sanctificamini hodie et estote parati quia die crastina videbitis * Maiestatem dei in vobis.

V. Hodie scietis quia veniet dominus et Marie videbitis. Maiestatem.

Lectio Secunda vel Octava.

Vel ideo desponsata fuit Ioseph, ut nato infanti vel ipsi Marie curam videretur gerere Ioseph, sive in Egyptum iens, vel inde denuo veniens. Ideo desponsata fuit Ioseph, non tamen in concupiscentia iuncta. Mater inquite eius. Mater immaculata, mater incorrupta, mater intacta.

R. Constantes estote, videbitis auxilium domini super vos, Iudea et Hierusalem nolite timere, * Cras egrediemini et dominus erit vobiscum. **V.** Sanctificamini filii Israel et estote parati. Cras.

Lectio Tertia vel Nona.

Mater eius. Cuius.eius? Mater dei unigen-

iti, domini et reges omnium, plasmatoris et creatoris cunctorum. Illius qui in excelsis sine matre, et in terra est sine patre. Illius qui in celis secundum deitatem in sinu est patris, et in terris secundum corporis susceptionem in sinu est matris.

R. Sanctificamini filii Israel dicit dominus, in die enim crastina enim crastina descendet dominus, * Et auferet a vobis omnem langorem.

V. Ex Syon species decoris eius, deus noster manifeste veniet. Et. Gloria. Et.

Hac die in Laudibus et deinceps usque ad versus exclusive fiat officium, sicut in festo dupplici.

V. Crastina die delebitur iniquitas terre.

R. Et regnabit super vos salvator mundi.

In Laudibus. Ant. Iudea et Hierusalem nolite timere, cras egrediemini et dominus erit vobiscum. **Ps.** Dominus regnavit. **Ant.** Crastina die erit vobis salus,

dicat dominus deus exercituum. **Ps.** Iubilate deo. **Ant.** Hodie scietis quia veniet dominus, et mane videbitis gloriam eius. Deus deus meus.

Ant. Propter Syon non tacebo, donec egrediatur ut splendor iustus eius.

Can. Benedicite. **Ant.** Crastina die delebitur iniquitas terre, et regnabit super vos salvator mundi.

Ps. Laudate dominum.

Capitulum.

Propter Syon non tacebo et propter Hierusalem non quiescam, donec egrediatur ut splendor iustus eius, et salvator eius ut lampas accendatur. **Ymnus.** Vox clara. **V.** Constantes estote. **R.** Videbitis auxilium domini super vos. **Ad**

Ben. Ant. Cum esset desponsata mater eius Ihesu Maria Ioseph, ante quam convenirent inventa est in utero habens, quod enim in ea natum est de Spiritu Sancto est, alleluya. **Oratio.**

Deus qui nos redemptionis nostre an-

nua expectatione letificas, presta ut unigenitum tuum, quem redemptorem leti suscepimus, venientem quoque iudicem securi videamus. Dominum nostrum. Hec Oratio dicatur ad Terciam, Sextam, Nonam et Vesperas. Ad horas diei, antiphone Laudum.

Ad Terciam Cap.

Propter Syon.

R. Hodie scieta *

Quia veniet dominus. **V.**

Et mane videbitis gloriam eius. Quia. Gloria. Hodie. **V.**

Crastina die delebitur.

Ad Sextam Capitulum.

Videbunt gentes iustum tuum, et cuncti reges inclitum tuum, et vocabitur tibi nomen novum, quod os domini nominavit.

R. Crastina die,

* Delebitur iniquitas terre. **V.** Et reg-

nabit super vos salvator mundi. Delebitur.

Gloria. Crastina.

V. Crastina die erit.

Ad Nonam Capitulum.

Non vocaberis ul-

tra derelicta, et terra tua non vocabitur amplius desolata, sed vocaberis voluntas mea in ea, et terra tua inhabitabitur.

R. Crastina die, * Erit vobis salus. **V.** Dicit dominus exercituum. Erit. Gloria. Crastina.

V. Constantes estote. Si hec Vigilia in Dominica evenierit hoc modo fiat officium. Ad Matutinas. Invitat. Hodie scientes Ymnus ut supra. Super psalmos primi nocturni **Ant.** Scientes. **Ps.** Beatus vir. et cet. Cetere ad ceteros ut supra. In primo nocturno. **V.** Ex Syon. In secundo nocturno. **V.** Egredietur virga. Sex lectiones et sex responsoria de Dominica. In tertio nocturno. **V.** Hodie scietis. Tres ultime lectiones de expositione evangelii. Cum esset desponsata, et tria ultima responsoria de Vigilia. Expositio autem Dominicalis evangelii cum tribus ultimis responsoriis de hystoria. Canite, et cum

Laudibus: illo anno omitantur. **V.** Crastina. In Laudibus. **Ant.** **Cap.** **V.** et **Ant.**, Ad Ben. et Oratio de Vigilia erunt. Post orationem de Vigilia memoria fiat de Dominica. Antiphone, Cap., responso-
ria, versiculi, et Oracio ad horas de Vigilia erunt.

Ad Vesperas. **Ant.**

Rex pacificus magnificatus est, cuius vultum desiderat universa terra.

Ps. Laudate pueri. **Ant.**

Magnificatus est rex pacificus super omnes reges

universe terre. **Ps.**

Laudate dominum. **Ant.**

Scitote quia prope est regnu dei amen dico vobis quia

non tardabit. **Ps.**

Lauda anima mea. **Ant.**

Levate capita vestra, ecce

appropinquabit redemptio vestra. **Ps.**

Laudate dominum. **Ant.**

Completi sunt dies Marie ut

pareret filium suum pri-

mogenitum. **Ps.**

Lauda Ierusalem. **Capitulum.**

Populus qui ambulabat in tenebris vidit lucem magnam, habitantibus in regione umbre

mortis lux orta est eis.

R. Iudea et Hierusalem nolite timere, * Cras egrediemini, * Et dominus erit vobiscum. **V.** Constantes estote, videbitis auxilium domini super vos. Cras. Gloria. Et dominus. **Ymnus.**

Veni redemptor gentium, Ostende partum virginis, Miretur omne seculum, Talis decet partus deum.

Non ex virili semine Sed mystico spiramine, Verbum dei factum caro, Fructus que ventris floruit.

Alvus tumescit virginis, Claustra pudoris permanent, Vexilla virtutum micant, Versatur in templo deus.

Procedens de thalamo suo Pudoris aula regia, Gemine gigas substatie, Alacris ut currat viam.

Egressus eius a patre, Regressus eius ad patrem, Excursus usque ad inferos, Recursus ad sedem dei.

Equalis eterno patri Car-

nis tropheo accingere, Infirma nostri corporis Virtute firmans perpeti.

Presepe iam fulget tuum Lumenque nox spirat novum, Quod nulla nox interpolet Fideque iugi luceat.

Gloria tibi domine Qui natus es de virgine, Cum patre et sancto spiritu In sempiterna secula. Amen.

Iste versus dicatur ad omnes ymnos eiusdem in metri tam de tempore quam de sanctis usque ad Primas Vesperas Epiphanie exclusive.

V. Tanquam sponsus. **R.** Dominus procedens de thalamo suo. **Ad Mag.**

Ant. Dum ortus fuerit sol de celo videbitis regem regum procedentem a patre tanquam sponsum de thalamo suo. **Ora-**

tio. Deus qui nos redemp. **Ad Completorium super psalmos.** **Ant.** Completi sunt. **Ad Nunc dimit-**

tis. **Ant.** Ecce completa sunt omnia que dicta sunt per angelum de virgine Maria.

In Natali Domini Ad Matutinas**Invitat.** Christus natus est nobis, * Venite adoremus.**Ymnus.****C**hriste redemptor omnium, Ex patre patris unice, Solus ante principium Natus ineffabiliter.**Tu** lumen, tu splendor patris, Tu spes perennis omnium, Intende quas fundunt preces Tui per orbem famuli.**Memento** salutis actor, Quod nostri quondam corporis Ex illibata virgine Nascendo formam sumpseris.**Sic** presens testatur dies Currens per anni circum, Quod solus a sede patris Mundi salus advenis.**Hunc** celum, terra, hunc mare, Hunc omne quod in eis est, Actorem adventus tui, Laudat exultans cantico.**Nos** quoque qui sancto tuo Redempti sanguine sumus, Ob diem natalis tui Ymnum novum concinimus.**Gloria** tibi domine Qui natus es de virgine Cum patre et sancto spiritu, in sempiterna secula. Amen.**In Primo Nocturno. Ant.**Dominus dixit ad me, filius meus es tu, ego hodie genui te. **Ps.** Quare fremuerunt. **Ant.** Tanquam sponsus dominus procedens de thalamo suo. **Ps.** Cæli enarrant.**Ant.** Diffusa est gratia in labiis tuis propterea benedixit te deus in eternum. **Ps.** Eructavit. **℣.**Verbum caro factum est. **℞.** Et habitavit in nobis.**Lectio Prima.****P**rimo tempore alleviata est terra Zabulon et terra Nephtali, et novissimo aggravata est via maris trans Iordanem Galilee gentium. Populus qui ambulabat in tenebris: vidit lucem magnam. Habitantibus in regione umbre mortis: lux orta est eis. Multiplicasti gentem, et non magnificasti leticiam. Letabuntur coram te sicut qui letantur in messe: sicut

exultant victores capta preda, quando dividunt spolia. Iugum enim oneris eius, et virgam humeri eius, et sceptrum exactoris eius superasti: sicut in die Madian. Quia omnis violentia predatio cum tumultu, et vestimentum mixtum sanguine erit in combustionem, et cibus ignis. Parvulus enim natus est nobis: et filius datus est nobis. Hec dicit.

R. Hodie nobis celorum rex de virgine nasci dignatus est, ut hominem perditum ad celestia regna revocaret, gaudet exercitus angelorum, * Quia salus eterna humano generi apparuit. **V.** Gloria in excelsis deo, et in terra pax hominibus bone voluntatis. Quia.

Lectio Secunda.

Consolamini consolamini, opule meus, dicit Deus vester. Loquimini ad cor Hierusalem et advocate eam, quoniam completa est malicia eius: dimissa est iniquitas illius. Suscepit de manu domini

duplicia: pro omnibus peccatis suis. Vox clamantis in deserto. Parate viam domini, rectas facite in solitudine semitas Dei nostri. Omnis vallis exaltabitur, et omnis mons et collis humiliabitur: et erunt prava in directa, et aspera in vias planas. Et revelabitur gloria domini: et videbit omnis caro pariter quod os Domini locutum est. Hec dicit.

R. Hodie nobis de celo pax vera descendit, * Hodie per totum mundum melliflui facti sunt celi. **V.** Hodie illuxit dies redemptionis nove, reparationis antequam felicitatis, eterne. Hodie.

Lectio Tertia.

Consurge consurge, induere fortitudini tuae Syon. induere vestimentis glorie tue Hierusalem civitas sancti, quia non adiciet ultra ut pertranseat per te incircuncisus et immundus. Excute de pulvere, consurge, sede, Hierusalem. Solve vincla colli tui captiva filia Syon. Quia hec

dicat dominus. Gratis vendati estis, et sine argento redimemini. Quia hec dicit dominus Deus. In Egyptum descendit populus meus in principio, ut colonus esset ibi: et Assur absque ulla causa calumniatus est eum. Et nunc quid michi est hic dicit dominus? Quoniam ablati sunt populus meus gratis. Dominatores eius inique agunt dicit dominus: et iugiter tota die nomen meum blasphematur. Propter hoc sciet populus meus nomen meum in die illa: quia ego ipse qui loquebar ecce adsum. Hec dicit.

R. Descendit de celis, deus verus a patre genitus, introivit in uterum virginis, nobis ut aparent visibilis, indutus carne humana prothoparente edita, et exivit per clausam portam deus et homo, * Lux et vita conditor mundi. **V.** Tanquam sponsus dominus procedens de thalamo suo. Lux. Gloria. Lux.

In Secundo Nocturno.

Ant. Suscepimus deus misericordiam tuam in medio templi tui. **Ps.** Magnus dominus. **Ant.** Orietur diebus domini abundantia pacis, et dominabitur. **Ps.** Deus iudicium tuum. **Ant.** Veritas de terra orta est, et iusticia de celo prospexit. **Ps.** Benedixisti domine. **V.** Notum fecit dominus. **R.** Salutare suum. Ysidorus in Sermone de Natali Domini. Natalis Domini dies. ✠ **Lectio Quarta.**

Postquam invidia diaboli parens primus cecidit, confestim ille exul et perditus in omni genere suo radicem malicie transduxit, crescebatque in malum vehementius omne genus mortalium, diffusis ubique sceleribus. Volens ergo Deus terminare peccatum, consuluit, verbo, lege, prophetis, signis, plagis, prodigiis. Sed cum nec sic quidem errores suos admonitus agnosceret mundus, misit Deus filium suum

ut carne indueretur, et hominibus appareret et peccatores sanaret. Qui ideo in hominem venit: quia per seipsum ab hominibus cognosci non potuit. Assumpsit autem humanitatem, non amisit divinitatem, manens quod erat, suscipiens quod non erat, ut liberaret quod fecerat. Hec est diei huius gloriosa festivitas.

R. Quem vidistis pastores dicite, annunciate nobis in terris quis apparuit, * Natum vidimus, et choros angelorum colaudantes dominum. **V.** Dicite quidnam vidistis et annunciate Christi nativitatem. Natum.

Augustinus in sermone de Natali Domini, legimus sanctum Moysen. **Lectio Quinta.**

Quid autem Sibilla vaticinando de Christo clamaverit, in medium proferans: ut ex uno lapide utroque frontes percuciantur, iudeorum scilicet atque paganorum.

Audite quid dixerit. Iudicii signum, tellus sudore madescet. E celo rex adveniet: per secula futurus. Scilicet in carnem presens ut iudicet orbem. Unde Deum cernent incredulus atque fidelis, celsum cum sanctis. Evi iam termino in ipso, sic anime cum carne aderunt, quas iudicat ipse: cum iacet incultus densis in veperibus orbis. Reicient simulacra viri, cunctam quoque gazam. Exuret terras ignis: pontumque polumque. Inquirens tetri portas effringet Averni. Sanctorum sed enim cuncte lux libera carni tradetur: sontes eterna flamma cremabit. Occultos actus retegens tunc quisque loquetur. Secreta atque Deus reserabit pectora luci.

R. O magnum mysterium et admirabile sacramentum ut animalia viderent dominum natum, * Iacentem in presepio, beata virgo cuius viscera meruerunt, por-

tate dominum Christum.

✠. Domine audiui auditum tuum et timui, consideravi opera tua et exavi in medio duum animalium. Iacentem. Post hec iterum subiungit dicens. **Lectio Sexta.**

Tunc erit et luctus, stridebunt dentibus omnes. Eripitur solis iubar et chorus interit astris. Solvetur celum: lunaris splendor obibit. Deiciet colles, valles extollet ab imo. Non erit in rebus hominum sublime vel altum. Iam equantur campis montes et cerula ponti. Omnia cessabunt tellus confracta peribit. Sic pariter fontes torrentur, fluminaque igni. Et tuba tum sonitum tristem demittet ab alto. Orbe gemens facinus miserum, variosque labores Tartareumque chaos monstrabit terra dehiscens. Et coram hic domino reges sistentur ad unum. Decidet e celo, ignisque et sulphuris annis. Hec de Christi natiuitate, passione, et resur-

rectione, atque secundo eius adventu ita dicta sunt ut si quis in Greco capita horum versuum discernere voluerit, inveniet Ihesus Christus Yos Theu Sother, quod et in Latinum translatis eisdem versibus apparet, preter quod Grecarum litterarum proprietas non adeo potuit observari.

✠. Sancta et immaculata virginitas quibus te laudibus efferam nescio, * Quia quem celi capere non poterant tuo gremio constulisti. ✠. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. Quia. Gloria. Quia.

In Tertio Nocturno. Ant. Ipse invocabit me alleluya, pater meus es tu alleluya. **Ps.** Misericordias domini. **Ant.** Letentur celi et exultet terra ante faciem domini quoniam venit. **Ps.** Cantate domino. **Ant.** Notum fecit dominus alleluya, salutare suum, alleluya. **Ps.** Cantate domino. ✠. Ipse invocabit me. ✠. Pater meus es tu.

Lectio VII. Lectio sancti Evangelium Secundum Lucam.

In illo tempore: Exiit edictum a Cesare Augusto ut describeretur universus orbis. Et reliqua.

Omelia Beati Gregorii Pape.

Quia largiente domino missarum sollemnia ter hodie celebraturi sumus: loqui diu de Evangelica lectione non possumus. Sed nos aliquid vel breviter dicere redemptoris nostri nativitas ipsa compellit. Quid est quod nascituro domino mundus describitur: nisi nec quod aperte monstratur quia ille veniebat in carne, qui electos suos ascriberet in eternitate? Quo contra de reprobis per prophetam dicitur. Deleantur de libro viventium, et cum iustis non scribantur. Qui bene etiam in Bethlehem nascitur. Bethlehem quippe: domus panis interpretatur. Ipse namque est qui ait. Ego

sum panis vivus qui de celo descendi.

R. Beata dei genitrix Maria cuius viscera intacta permanent, * Hodie geniut salvatorem seculi.

V. Beata que credidit quoniam perfecta sunt omnia que dicta sunt ei a domino. Hodie.

Lectio VIII. Lectio sancti Evangelium Secundum Lucam.

In illo tempore: Pastores loquebantur ad invicem. Traneamus usque Bethleem, et videamus hoc verbum quod factum est, quod fecit dominus, et ostendit nobis. Et reliqua.

Omelia Venerabilis Bede Presbiteri.

Nato in Bethleem domino salvatore, sicut sacra Evangelii testatur hystoria, pastoribus qui in regione eadem erant vigilantes et custodientes vigilias noctis super gregem suum, angelus domini magna cum luce apparuit, exortumque mundo sSolem iusticie, non solum celestis voce

sermonis, verum etiam claritate divine lucis astruxit. Nusquam enim in tota veteris instrumenti serie reperimus angelos qui tam sedulo apparuere patribus, cum luce apparuisse. Sed hoc privilegium recte hodierno tempori servatum est, quando exortum est in tenebris lumen rectis corde, misericors et miserator dominus.

R. Beata viscera Marie virginis que portaverunt eterni patris filium, et beata ubera que lactaverunt Christum dominum, * Quia hodie pro salute mundi de virgine nasci dignatus est. **V.** Dies sanctificatus illuxit nobis venite gentes et adorete dominum. Quia.

Lectio IX. Lectio sancti Evangelium Secundum Iohannem.

In principio erat verbum. Et verbum erat apud deum, et deus erat verbum. Et reliqua.

Omelia Venerabilis Bede Presbiteri.

Quia temporalem mediatoris Dei et hominum hominis Ihesu Christi nativitatem que hodierna die facta est sanctorum verbis evangelistarum, Matthei videlicet et Luce manifeste descriptam esse cognovimus: libet etiam de verbi id est divinitatis eius eternitate in qua patri manet semper equalis beati Iohannis evangeliste dicta scrutari, qui singularis privilegio meruit castitatis, ut ceteris altius divinitatis ipsius caperet, simul et patefaceret archanum. Alii igitur evangeliste Christum ex tempore natum describunt: Iohannes in principio eundem fuisse testatur, dicens. In principio erat verbum.

R. Verbum caro factum est et habitavit in nobis cuius gloriam vidimus quasi unigeniti a patre, * Plenum gratie et veritatis. **V.** In principio erat verbum, et verbum erat apud deum, et deus

erat verbum. Plenum.
Gloria. Plenum.
Postea sequitur. Dominus
vobiscum. Et cum spiritu
tuo.

Initium sancti Evan-
gelium Secundum
Matheum. Gloria tibi
domine.

Liber generationis
Ihesu Christi filii
David, filii Abraham.
Abraham genuit Ysaac.
Ysaac autem genuit Ia-
cob. Iacob autem genuit
Iudam, et fratres eius. Iu-
das autem genuit Phares
et Zaram de Thamar.
Phares autem genuit Es-
ron. Esron autem ge-
nuit Aram. Aram autem
genuit Aminadab. Ami-
nadab autem genuit Na-
son. Naason autem ge-
nuit Salmon. Salmon
autem genuit Booz de
Raab. Booz autem genuit
Obeth ex Ruth. Obeth
autem genuit Iesse. Iesse
autem genuit David
regem. David autem
rex genuit Salomonem
ex ea que fuit Urie.
Salomon autem genuit
Roboam. Roboam autem

genuit Abiam. Abia
autem genuit Asa. Asa
autem genuit Iosophath.
Iosophath autem genuit
Ioram. Ioram autem
genuit Oziam. Ozias
autem genuit Ioathan.
Ioathan autem genuit Ac-
haz. Achaz autem ge-
nuit Ezechiam. Ezechias
autem genuit Manassen.
Manasses autem genuit
Amon. Amon autem
genuit Iosiam. Iosias
autem genuit Iechoniam
et fratres eius, in trans-
migratione Babilonis. Et
post transmigrationem
Babilonis, Iechonias ge-
nuit Salathiel. Salathiel
autem genuit Zorobabel.
Zorobabel autem genuit
Abiud. Abiud autem ge-
nuit Elyachim. Elyachim
autem genuit Azor. Azor
autem genuit Sadoch.
Sadoch autem genuit
Achim. Achim autem ge-
nuit Eliud. Eliud autem
genuit Eleazar. Eleazar
autem genuit Mathan.
Mathan autem genuit Ia-
cob. Iacob autem ge-
nuit Ioseph virum Marie.
De qua natus est Ihesus:

qui vocatur Christus. Te Deum. Finito Te Deum., Si missa immediate non sequatur dicatur, V. Puer natus est nobis. **R.** Et filius datus est nobis. Deus in adiutorium, et dicantur Laudibus more solito.

In Laudibus. Ant. Quem vidistis pastores dicite, annunciate nobis in terris quis apparuit: natum vidimus, et choros angelorum collaudantes dominum alleluya alleluya. **Ps.** Dominus regnavit. **Ant.** Genuit puerpera regem cui nomen eternum et gaudium matris habes cum virginitatis honore nec primam similem visa est nec habere sequentem alleluya. **Ps.** Iubilate deo. **Ant.** Angelus ad pastores ait: annuncio vobis gaudium magnum quia natus est vobis hodie salvator mundi alleluya. Deus deus meus. **Ant.** Facta est cum angelo multitudo celestis exercitus, laudantium et dicentium gloria in excelsis deo, et in terra pax hominibus bone

voluntatis alleluya. **Can.** Benedicite. **Ant.** Parvulus filius hodie natus est nobis, et vocabitur deus fortis alleluya alleluya. **Ps.** Laudate dominum. Non dicatur, Capitulum neque Ymnus, neque V, sed immediate post quintam antiphonam dicatur **Ad Ben. Ant.** Gloria in excelsis deo et in terra pax hominibus bone voluntatis alleluya alleluya.

Oracio.

Concede quesumus omnipotens deus, ut nos unigeniti tui nova per carnem nativitas liberet, quos sub peccati iugo vetusta servitus tenet. Per eundem. Deinde Dominus vobiscum vel Domine exaudi et Benedicamus domino. Predicto modo dicantur Laudibus quando Missa non celebratur inter Matutinas et Laudibus, quando vero Missa fuerit celebranda statim post. Te Deum. inchoetur, et dicta communionem absque versiculo et absque Deus in adiutorium, im-

mediate inchoetur Ant. in Laudibus. Quem vidistis, finita vero post Benedictus dominus. Ant., dicat sacerdos post comunione, et subiuncto Dominus vobiscum, dicatur, Ite missa est, et sic Missa et Laudibus simul terminentur. Ad horas diei antiphone Laudum.

Ad Primam. **R.** Ihesu Christe fili dei vivi miserere nobis, * Alleluia alleluya. **V.** Qui natus es de virgine Maria, alleluya alleluya. Versus iste dicatur cotidie usque ad Epyphaniam exclusive.

Ad Terciam. Capitulum.

Multifarie multisque modis olim deus loquens patribus in prophetis, novissime diebus istis locutus est nobis in filio quem constituit heredem universorum, per quem fecit et secula.

R. Verbum caro factum est, * Alleluia alleluya.

V. Et habitavit in nobis. Alleluia. Gloria. Verbum. **V.** Notum fecit

dominus. **R.** Salutare suum. **Oracio.** Concede. **Ad Sextam. Capitulum.**

Apparuit benignitas, et humanitas salvatoris nostri dei, non ex operibus iusticie que fecimus nos, sed secundum suam misericordiam salvos nos fecit.

R. Notum fecit dominus * Alleluia alleluya.

V. Salutare suum. Alleluia. Gloria. Notum.

V. Ipse invocavit me.

R. Pater meus es tu.

Ad Nonam. Capitulum.

Apparuit gratia dei salvatoris nostri omnibus hominibus erudiens nos, ut abnegantes impietatem et secularia desideria sobrie, et iuste et pie vivamus in hoc seculo.

R. Ipse invocavit me, * Alleluia alleluya. **V.** Pater meus es tu. Alleluia. Gloria. Ipse. **V.**

Benedictus qui venit in nomine domini. **R.** Deus dominus et illuxit nobis. Ab hac die usque in crastinum Octavarum

Epiphanie exclusive cotidie dicantur responsoria horarum cum alleluya, excepto festo innocentium quando extra dominicam venerit. In Octava tamen eorum dicantur cum alleluya. **In Vesperas. Ant.** Tecum principium in die virtutis tue, in splendoribus sanctorum ex utero ante luciferum genui te. **Ps.** Dixit dominus. **Ant.** Redemptionem misit dominus populo suo, mandavit in eternum testamentum suum. **Ps.** Confitebor tibi. **Ant.** Exortum est in tenebris lumen rectis corde, misericors et miserator et iustus dominus. Beatus vir. **Ant.** Apud dominum misericordia et copiosa apud eum redemptio. **Ps.** De profundis. **Ant.** De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. **Ps.** Memento domine. Predicte antiphone cum suis psalmis dicantur cotidie ad vespervas usque ad Octavas Epyphanie, et in ipsis Octavas. Cap.

Multifarie. **Ymnus, V.** ut supra in Primis Vesperis. **Ad Mag. Ant.** Hodie Christus natus est, hodie salvator apparuit, hodie in terra canunt angeli, letantur archangeli, hodie exultant iusti dicentes: gloria in excelsis deo alleluya. **Oracio.** Concede. Postea fiat memoria de Sancto Stephano. Ad Completorium super psalmos. Ant. Alleluia verbum caro factum est alleluya, et habitavit in nobis alleluya alleluya. Predicte antiphone dicantur in Completorio usque ad Vigiliam Epyphanie exclusive. Subscripto modo fiat memoria de Natali. In Laudibus, et in Vesperas cotidie usque ad Primas Vesperas Circumcisionis exclusive. Ad Laudibus. Ant. Nesciens mater virgo circum peperit sine dolore salvatorem seculorum ipsum regem angelorum sola virgo lactabat ubere de celo pleno. **V.** Bene-

dictus qui venit. **Oracio.** Concede. **In Vesperis.**

Ant. Gaudemaus omnes fideles, salvator noster natus est in mundum, hodie processit proles magnifici germinis, et perseverat pudor virginitatis. **Ÿ.** Tanquam sponsus. **Oracio.** Concede.

Si festum natalis domini, vel sancti Stephani vel sancti Iohannis, vel sanctorum innocentium, vel sancti Thome in dominica evenerit illa die de dominica nichil fiat, sed in crastino sancti Thome post memoria de sanctis, in laudis fiat memoria de dominica per Ant. Dum medium, et per Ÿ. Notum fecit. et Orationem. Omnipotens sempiterna. In Vesperis vero per Ant. Erant Ioseph et Ÿ. Verbum caro. et Orationem predictam. Proxima die post festum sancti Thome, Ad Matutinas Invitat. Christus natus. Ymnus Christe Redemptor. Super psalmos Ant. Dominus dixit. sola dicatur psalmi. Quare fre-

muerunt., et ceteri de Nativitate Domini, Versiculis et tria Reponso-
ria de hystoria Nativitatis secundum feriam. Tres lectiones de expositione dominicalis evangelii, que omittenda est quando festum sancti Silvestri in Dominica evenerit, et tunc in hac die. I. post festum sancti Thome, fiant tres lectiones de aliquo sermone Natalis supra notato.

Lectio Prima.

In illo tempore: Erant Ioseph et Maria mater Ihesu mirantes super iis que dicebantur de illo. Et reliqua.

Omelia Origenis.

Congregemus in unum ea que in ortu Domini Ihesu dicta scriptaque sunt de eo: Et tunc scire poterimus singula queque digna esse miraculo. Quam ob rem mirabatur et pater, sic enim appellatus est Ioseph, quia nutritius fuit, mirabatur et mater super omnibus que dicebantur de eo.

Lectio Secunda.

Que nam ergo sunt que de parvulo Ihesu fama disperserat? Pastores erant in regione illa vigilantes et observantes vigilias noctis super gregem suum. Venit angelus sub ipsa hora nativitatis Ihesu, et ait ad eos. Annuntio vobis gaudium magnum. Ite, et invenietis infantem involutum pannis: et positum in presepio.

Lectio Tertia.

Nec dum angelus verba finierat, et ecce multitudo celestis exercitus laudare cepit et benedicere Deum. Cum hoc pastores trepidi perspexissent, et angelus recessisset ab eis: dixerunt ad se invicem. Eamus in Bethleem, et videamus hoc factum quod Dominus ostendit nobis. Venerunt. et invenerunt parvulum. Te Deum.. dicantur. V. Puer natus. in laudis una Ant. Quem vidistis. Psalmis. Dominus regnavit.. Cap. Multifarie. **Ymnus.**

A solis ortus ad usque terre limitem, christum canamus principem, natum Maria virgine.

Beatus actor seculi servile corpus induit, ut carne carnem liberans non perderet quos condidit.

Caste parentis viscera celestis intrat gratia, venter puelle baiulat secreta que non noverat.

Domus pudici pectoris, templum repente fit dei, intacta nesciens virum verbo concepit filium.

Enixa est puerpera quem Gabriel predixerat, quem matris alvo gestiens clausus Iohannes senserat.

Feno iacere pertulit, presepe non abhorruit, parvoque lacte pastus est, per quem nec ales esurit.

Gaudet chorus celestium, et angeli canunt deo, palamque fit pastoribus pastor creator omnium.

Gloria tibi domine Qui natus es de virgine Cum patre et sancto

spiritu, in sempiterna secula. Amen.

✠. Benedictus qui venit. Ad Ben. Ant. Nesciens mater. Oracio. Concede. Memoria de sancti, ultimo de Dominica, nisi hoc dies in Sabbato evenerit. Tunc enim memoria Dominicalis in crastino reservabitur. Ad memoria de Dominica.

Ant. Dum medium silentium tenerent omnia et nox in suo cursu iter perageret omnipotens sermo tuus domine a regalibus sedibus venit alleluya. ✠. Notum fecit.

mnipotens sempiternus deus, dirige actus nostros in beneplacito tuo, ut in nomine dilecti filii tui mereamur bonos operibus abundare. Per eundem. Ad Primam. Ant. Quem vidistis. Cetere ad ceteras horas. Capitula, responsoria, versiculi, et oracio de die Natalis Domini. Ad memoriam de dominica in vesperis. Ant. Erant Ioseph et Maria mater Ihesu

mirantes super his que dicebantur de illo.

✠. Verbum caro. Ora-
cio. Omnipotens sem-
piterne. Si vero in hac
die dominica evenerit ad
Matutinas, Invitat, Ym-
nus, Antiphone, psalmi,
versiculi, responsoria, de
Nativitate Domini, sex
lectiones fiant de tribus
mediis lectiones natalis
tres ultime de omelia. Er-
ant Ioseph. In Laudibus.
Ant., psalmi, capitulum,
ymnus, ✠, de Natali. Ad
Ben. Ant. Nesciens. Ora-
cio. Concede. Memoria
de sanctis. Ultimo de Do-
minica, hore diei de Na-
tali. Ad versus, Capitu-
lum, et cetera que sequ-
untur de sanctis Silvestro
erunt, et memoria fiet de
natali, deinde de sanctis
ultimo de dominica.

In Circumcisione Domini
Ad Vesperas. Capitulum.
Multifarie. R. Verbum
caro. Ymnus. Veni Redemptor. ✠. Tanquam sponsus. Ad Mag. Ant. Qui de terra est de terra loquitur, qui de celo venit

super omnes est, et quod vidit et audivit hoc testatur, et testimonium eius nemo accipit. Qui autem acceperit eius testimonium signavit quia deus verax est. **Oracio.**

Deus qui nobis nati salvatoris diem celerare concedis octavum, fac nos quesumus eius perpetua divinitate muniri, cuius sumus carnali commercio reparati. Qui tecum. Memo-
ria de sancto Silve-
stro, deinde de sanc-
tis. Postea de Dominica:
si hac die evenierit.

Ad Matutinas Invit. Christus natus est. **Ymnus.** Christe Redemptor. **In Primo Nocturno. Ant.** Dominus dixit ad me filius meus es tu, ego hodie genui te. **Ps.** Quare fremuerunt. **Ant.** In sole posuit tabernaculum suum, et ipse tanquam sponsus procedens de thalamo suo. **Ps.** Cæli enarrant. **Ant.** Elevamini porte eternas et introibit rex glorie. **Ps.** Domini est terra. **℣.** Verbum caro.

Lectio Prima. Sermo
Ambrosii. ☩

Circumciditur hodie puer ille qui natus est nobis. Factus est enim sub lege, ut eos qui sub lege erant lucrificaret. Circumcisis autem Dominico dignus iudicabatur obtutu, quia oculi Domini super iustos. Circumcisio autem, purgationem significat delictorum. Sed quoniam humane carnis et mentis fragilitas, inextricabilibus vitiis implicatur, culpe totius futura purgatio resurrectionis prefigurabatur etate.

℞. In principio erat verbum et verbum erat apud deum et deus erat verbum, hoc erat in principio apud deum, * Omnia per ipsum facta sunt et sine ipso factum est nichil. **℣.** Quod factum est in ipso vita erat et vita erat lux hominum. Omnia.

Lectio Secunda. Ori-
genes in sermone. Quod
mortuus. ☩

Sicut autem Christo

commortui sumus illo moriente, sic et cum eo circumcisi sumus, et sollemni purgatione mundati, nequaquam iam indigemus circumcisione carnali. Audi Paulum. In quo et circumcisi estis circumcisione sine manibus in expoliatione corporis carnis. Et mors igitur et circumcisio eius pro nobis facte sunt.

R. Benedictus qui venit in nomine domini, deus dominus, * Et illuxit nobis. **V.** Lapidem quem reprobaverunt edificantes hic factus est in caput anguli. Et.

Lectio Tertia.

Et cum impleti essent dies circumcidendi puerum, vocatum est nomen eius Ihesus. Vocabulum Ihesu gloriosum, omni adoratu cultuque dignissimum, nomen quod est super omne nomen non debuit primum ab hominibus appellari, neque ab eis efferri in mundum, sed ab excellentiori quadam maiori que natura. Unde

signanter evangelista addidit dicens. Quod vocatum fuerat ab angelo ante quam conciperetur in utero.

R. Ecce agnus dei qui tollit peccata mundi, ecce de quo decebam vobis, * Qui post me venit ante me factus est, * Cuius non sum dignus corrigiam calciamenti solvere. **V.** Hoc est testimonium quod perhibuit Iohannes dicens. Qui. Gloria. Cuius.

In Secundo Nocturno.

Ant. Speciosus forma pre filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis. **Ps.** Eructavit. **Ant.**

Suscepimus deus misericordiam tuam in medio templi tui. **Ps.** Magnus dominus. **Ant.** Homo natus est in ea et ipse fundavit eam altissimus.

Ps. Fundamenta eius.

V. Notum fecit dominus.

Lectio Quarta. Sermo Augustini in Kalendis Ianuarii. ✠

Admonemus caritatem vestram fratres, ut memineritis quomodo

cantastis. Cantastis eni. Salva nos Domine Deus noster: et congrega nos de Gentibus. Nolite misceri Gentibus, similitudine morum atque factorum. Dant illi sternas: date vos elemosinas. Advocantur illi cationibus luxuriarum, advocemini vos sermonibus Scripturarum. Currunt illi ad theatrum, vos ad ecclesiam. Inebriantur illi, vos ieiunate. Si hodie non potestis ieiunare, saltem cum sobrietate prandete.

R. Nesciens mater virgo virum peperit sine dolore salvatorem seculorum, * Ipsum regem angelorum sola virgo lactabat ubere de celo pleno. **V.** Beata viscera Marie virginis que portaverunt eterni patris filium. Ipsum.

Lectio Quinta.

Multi luctabuntur hodie cum verbo quod audierunt. Diximus enim ut dicent. Nolite sternas dare pauperibus. Parum est ut tantum detis, etiam am-

plius date. Non vultis amplius, vel tantum date. Sed dicis michi. Quando sternas do, accipio et ego. Quid ergo? Quando das pauperi nichil accipies? Oblitus es illius promissionis ubi dicitur, qui dat pauperibus nunquam egebit? Oblitus es etiam illud quid dicturus est deus eis qui pauperibus dederunt, venite benedicti Patris mei, percipite regnum?

R. Sancta et immaculata virginitas quibus te laudibus efferam nescio, * Quia quem celi capere non poterant tuo gremio contulisti. **V.** Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. Quia.

Lectio Sexta.

Audite fratres appellatum qui dixit. Nolo vos socios fieri demoniorum. Demonia delectantur canticis vanitatis nugatorio spectaculo, turpitudinibus variis theatrorum, insania circi, crudelitate amphiteatri, certaminibus animosis

eorum qui pro pestilentibus hominibus lites suscipiunt, pro mimo, pro ystrione pro pantamimo, pro auriga, pro venatore. Ista facientes quasi thura ponunt demoniis. Nolite inquit effici participes eorum.

R. Confirmatum est cor virginis in quo divina mysteria angelo narrante suscepit, que speciosum forma pre filiis hominum castis concepit visceribus, * Et benedicta in eternum, * Deum nobis protulit et hominem.

V. Domus pudici pectoris templum repente fit dei intacta nesciens virum, verbo concepit filium. Et. Gloria. Deum.

In Tertio Nocturno. Ant. Exultabunt omnia ligna silvarum ante faciem domini quoniam venit.

Ps. Cantate domino.

Ant. In principio et ante secula deus erat verbum, ipse natus est nobis salvator mundi.

Ps. Dominus regnavit.

Ant. Ante luciferum genitus et ante secula

dominus, salvator noster hodie nasci dignatus est. **Ps.** Cantate domino.

V. Ipse invocabit.

Lectio VII. Lectio sancti Evangelium Secundum Lucam.

In illo tempore: Postquam consummati sunt dies octo ut circumcideretur puer, vocatum est nomen eius Ihesus. Et reliqua.

Omelia Venerabilis Bede Presbyteri. ✠

Sanctam venerandamque presentis festi memoriam: paucis quidem verbis evangelista comprehendit, sed non pauca celestis mysterii virtute gravidam reliquit. Ut autem nobis necessariam obediendi virtutem precipuo commendaret exemplo, factum sub lege filium suum misit deus in mundum: non quia ipse legi quicquam deberet, qui unus magister noster, unus est legislator et iudex, sed ut eos qui sub lege positi legis onera portare nequiverant, sua com-

passione iuaret: ac de servili conditione que sub lege erat ereptos, in adoptionem filiorum que per gratiam est sua largitate reduceret.

R. O regem celi cui talia famulatnr obsequia stabulo ponitur qui continet mundum, * Iacet in presepio et in nubibus tonat. **V.** Qui celum terramque regit in secula solus. Iacet.

Lectio VIII.

Suscepit igitur circumcisionem lege decretam in carne: qui absque omni prorsus labe pollutionis apparuit in carne. Et qui in similitudine carnis peccati, non autem in carne peccati advenit, remedium quo caro peccati consueverat mundari non respuit: sicut etiam undam baptismatis qua nove gratie populos a peccatorum sorde lavari voluit, ipse non necessitatis sed exempli causa subiit.

R. Congratulamini michi omnes qui diligenti-

tis dominum quia cum essem parvula placui altissimo, * Et de meis visceribus enui deum et hominem. **V.** Beatam me dicent omnes generationes qui ancillam humilem respexit deus. Et.

Lectio IX.

Scire et enim debet vestra fraternitas quia idem salutifere curationis auxilium circumcisio in lege contra originalis peccati vulnus agebat, quod nunc baptismus agere revelate gratie tempore consuevit, excepto quod regni celestis ianuam necdum intrare poterant. Qui enim nunc per evangelium suum terribiliter ac salubriter clamat nisi qui renatus fuerit ex aqua et spiritu sancto non potest introire in regnum Dei, ipse dudum per legem suam clamabat: Masculus cuius preputii caro circumcisa non fuerit, peribit anima illa de populo suo, quia pactum meum irritum fecit.

R. Verbum caro factum

est et habitavit in nobis cuius gloriam vidimus quasi unigeniti a patre, * Plenum gratie et veritatis. **℣.** In principio erat verbum et verbum erat apud deum et deus erat verbum. Plenum. Gloria. Plenum.

In Laudibus. Ant. O admirabile commercium creator generis humani animatum corpus sumens de virgine nasci dignatus est, et procedens homo sine semine, largitus est nobis suam deitatem. **Ps.** Dominus regnavit. **Ant.** Quando natus es ineffabiliter ex virgine, tunc implete sunt scripture, pluvia in vellus descendisti, ut salvum faceres genus humanum, te laudamus deus noster. **Ps.** Iubilate deo. **Ant.** Rubum quem viderat Moyses incombustum, conservatam agnovimus tuam laudabilem virginitatem, dei genitrix intercede pro nobis. Deus deus meus. **Ant.** Germinavit radix lesse, orta est stella ex iacob, virgo peperit salva-

tozem, te laudamus deus noster. **Can.** Benedicite. **Ant.** Ecce Maria genuit nobis salvatorem, quem Iohannes videns exclamavit dicens, ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mundi alleluya. **Ps.** Laudate dominum. **Cap.** Multifarie. **Ymnus.** A Solis Ortus. **℣.** Benedictus qui venit. **Ad Ben.** **Ant.** Mirabile mysterium declaratur, hodie innovantur nature, deus homo factus est id quod fuit permansit et quod non erat assumpsit, non commixtionem passus neque divisionem. **Oracio.** Deus qui nobis. Memo-
ria de sanctis, Capitula,
Responsoria, ℣, ad horas
sicut in die Natalis cum
Oratione. Deus qui nobis. **Ad Vesperas. Capitulum,**
Ymnus, ℣, ut in primis
vesperis. Ad Mag. Ant. Magnum hereditatis mysterium templum dei factus est uterus nesciens virum, non est pollutus ex ea carnem assumens, omnes gentes venient dicentes gloria

tibi domine. Memoria
de sancto Stephano. Ant.
Tu principatum. deinde
de aliis sanctis. In vig-
ilia Epiphanie si in do-
minica contigerit fiant,
novem lectiones. Sex lec-
tionibus de tribus lection-
ibus mediis in Natali et
tres de omelia saque-
nti. Invitat, Ymnus, Ant.,
Psalmi, V, Responsoria,
Antiphone Laudum, Ca-
pitulum, Ymnus, V, de
Circumcisione. Ad Ben.
Ant. Revertere in terram
Iuda mortui sunt enim qui
querebant animam pueri.
Oracio.

orda nostra que-
sumus domine ven-
ture festivitatis splen-
dor illustret, quo mundi
huius tenebris carere
valeamus, et perveni-
amus ad patriam clar-
itatis eterne. Per.
Per horas diei, Ant., Cap.,
R, V, de Circumcisione,
cum Oracione. Corda. Si
vero dominica non fuerit,
ita fiat officium. Invitat.
Christus natus. Ymnus.
Christe Redemptor. Su-
per psalmos. Ant. Domi-

nus dixit. sola dicatur,
psalmi, ut in Circumci-
sione. V. Notum fecit.
Lectio Prima. Lectio
sancti Evangelium Se-
cundum Matheum.

n illo tempore: De-
functo Herode, ecce
angelus domini apparuit
in somnis Ioseph in
Egypto, dicens. Surge
et accipe puerum et ma-
trem eius: et vade in ter-
ram Israel. Et reliqua.
Omelia Venerabilis Bede
Presbiteri.

uod occisis pro
domino pueris
Herodes non longe post
obiit, et Ioseph mon-
ente angelo dominum
cum matre ad terram
Israel reduxit, signi-
ficat omnes persecu-
tiones que contra ec-
clesiam erant movende,
ipsorum persecutorum
morte vindicandas, eis-
demque mulctatis per-
secutoribus pacem ec-
clesie denuo reddendam,
et sanctos qui latuerant
ad sua loca fuisse rever-
suros. R. Confirmatum.
Lectio Secunda.

Possumus quoque odium Herodis quo perdere Ihesum voluit, super persecutionibus que apostolorum sunt temporibus facte in Iudea specialiter accipere, quando invalescente invidia, predicatorum verbi sunt pene omnes expulsi de provincia et in gentibus predicaturi, sunt longe lateque dispersi. Sic et factum est, ut gentilitas que per Egyptum figuratur, peccatis ante tenebrosa lumen verbi perciperet.

R. O regem celi.
Lectio Tertia.

Hoc est autem puerum Ihesum et matrem eius per Ioseph in Egyptum transferri, dominice scilicet fidem incarnationis et ecclesie societatem per doctores sanctos gentibus committi. Quod erant in Egypto usque ad obitum Herodis: indicat figurate fidem Christi in gentibus mansuram donec plenitudo earum introeat, et sic omnis Israel salvus

fiat. **R.** Congratulamini. Te Deum. **V.** Puer natus. In Laudibus sola Ant. O admirabile. Ps. Dominus regnavit. Capitulum. Multifarie. Ymnus. A Solis. **V.** Benedictus qui venit. Ad Ben. Ant. Revertere. Oracio Corda Nostra. Ad Primam. Ant. O admirabile. Cap. Regi. Oracio. In hac hora. Ad Terciam, Sextam, et Nonam. Ant., Cap., R., V., de Circumcisione cum oratione. Corda. Ad Vesperas. Capitulum.

Surge illuminare Hierusalem, quia venit lumen tuum, et gloria domini super te orta est. **R.** In columbe. **Ymnus.**

Hostis Herodes impie christum venire quid times, non eripit mortalia, qui regna dat celestia.

Ibant magi quam viderant stellam sequentes previam, lumen requirunt lumine, deum fa-tentur munere.

Lavacra puri gurgitis ce-

lestis agnus attigit, peccata que non detulit nos abluendo sustulit.

Novum genus potentie aque rubescunt ydrie, vinumque iussa fundere, mutavit unda originem.

Gloria tibi domine qui apparuisti hodie cum patre et sancto spiritu, in sempiterna secula. Amen.

Iste versus dicatur ad omnes ymnos per octavam Epiphanie.

℣. Reges Tharsis et insule munera offerent.

℞. Reges Arabum et Saba dona adduncent.

Ad Mag. Ant. Magi videntes stellam, dixerunt ad invicem, hoc signum magni regis est, eamus et inquiramus eum et offeramus ei munera aurum thus et miram.

Oracio. Corda nostra.

Ad Completorium super psalmos. Ant. Lux de

luce apparuisti Christe cui magi munera offerunt alleluya alleluya alleluya. **Ad Nunc Dimittis. Ant.** Alleluia, omnes de Saba venient alleluya

aurum et thus deferentes alleluya, alleluya. Predicte antiphone dicantur ad Completorium usque ad Octavam inclusive.

In Epiphania Ad Matutinas

Non dicatur invitatorium neque ymnus, sed statim post, Domine labia et Deus in adiutorium, incipiatur, Ant.

Afferte domino filij dei adorate dominum in aula sancta eius. **Ps.** Afferte domino. **Ant.** Fluminis impetus letificat alleluya, civitatem dei alleluya.

Ps. Deus noster refugium. **Ant.** Psallite deo nostro psallite regi nostro psallite sapienter. **Ps.** Omnes gentes. **℣.** Reges Tharsis.

Lectio Prima.

Qomnes sitientes venite ad aquas: et qui non habetis argentum, properate, emite, et comedite. Venite emite absque argento, et absque ulla commutatione: vinum et lac. Quare appenditis ar-

gentum non in panibus, et laborem vestrum non in saturitate? Audite audientes me et comedite bonum: et delectabitur in crassitudine anima vestra. Hec dicit.

R. Hodie in Iordane baptizato domino aperti sunt celi, et sicut columba super eum spiritus mansit, et vox patris intonuit * Hic est filius meus dilectus in quo michi complacui. **V.** Descendit Spiritus Sanctus corporali specie sicut columba in ipsum et vox de celo facta est. Hic.

Lectio Secunda.

Incline aures vestras et venite ad me: audite, et vivet anima vestra. Et feriam vobiscum pactum sempiternum: misericordias David fideles. Ecce testem populis dedi eum, ducem ac preceptorem gentibus. Ecce gentem quam nesciebas vocabis, et gentes que te non cognoverunt ad te current: propter Dominum Deum tuum, et Sanc-

tum Israel, quia glorificavit te. Hec dicit.

R. In columbe specie Spiritus Sanctus visus est, paterna vox audita est, * Hic est filius meus dilectus in quo michi bene complacui. **V.** Celi aperti sunt super eum, et vox patris intonuit. Hic.

Lectio Tertia.

Querite Dominum dum inveniri potest, invocate eum dum prope est. Derelinquat impius viam suam, et vir iniquus cogitationes suas: et revertatur ad Dominum, et miserebitur eius, et ad Deum nostrum, quoniam multus est ad ignoscendum. Hec dicit.

R. Reges Tharsis et insule munera offerent, * Reges Arabum et Saba dona domino deo adducent. **V.** Omnes de Saba venient aurum et thus deferentes. Reges. Gloria. Reges.

In Secundo Nocturno.

Ant. Omnis terra adoret te et psallat tibi psalmum dicat nomini tuo domine.

Ps. Iubilare deo. **Ant.** Reges Tharsis et sin-

ule munera offerent regi domino. **Ps.** Deus iudicium tuum. **Ant.** Omnes gentes quas-cumque fecisti venient et adorabunt coram te domine. **Ps.** Inclina domine. **Ÿ.** Omnes de Saba venient. **R.** Aurum et thus deferentes. Maximus in sermone. Cum plura. **Lectio**

Quarta. ✠

Sicut posteritati sue fidelis mandavit antiquitas, hodie salvator celestibus ostensus iudiciis, a Chaldeis est adoratus. Hodie Christus beati Iohannis ministerio: fluentia Iordanis benedictione proprii baptismatis consecravit. Hodie invitatus ad nuptias divinitatis sue potentiam manifestans: aquam mutavit in vinum. Aquas inquam quas sanctificavit in baptismo, nobilitavit in nuptiis. Tria quidem hec mysteria unius diei, per unum Dominum dignatio Trinitatis implevit.

R. Illuminare illuminare Hierusalem, venit lux tua,

* Et gloria domini super te orta est. **Ÿ.** Et ambulabunt gentes in lumine tuo et reges in splendor ortus tui. Et.

Lectio Quinta.

Hodie magus per stellam reperit, quod Iudeus noluit credere per prophetas. Hodie gentilitas edocta de celo, redemptorem mundi inquit ut regem, muneratur ut fortem, adoratur ut Deum. Recte autem nove stella resplenduit cuius gens perfida nec radium occultare possit nec abscondere veritatem: ubi celum ipsum universorum oculis sydereo lumine fulgebat. Quam mirabile autem est hoc quod exiguus stelle radius alienigenarum corda permovit, cum illum Iudaicum populum cui mare divinum, cui prebitum manna de nubibus, nec ignea potuerit de celo micans columna convertere.

R. Omnes de Saba veniet naurum et hus deferentes et * Laudem

domino annunciantes. **℣.** Reges Tharsis et insule munera offerent, reges Arabum et Saba dona adducent. Laudem.

Lectio Sexta.

Quid hac solemnitate sacratius, in qua partum virginis qui latebat in cunis, stella fulgentior ceteris coruscavit, in qua unigenitum Dei in sanctificationem sui Iordanis unda suscepit, homo Spiritum sanctum vidit, Patrem mundus audivit. In qua etiam sobrio illo vini mirabilis poculo peccatis ebrium mortale genus visitasse se Christus ostendit? Et ideo karissimi in spiritualibus donis, lubrica carnis voluptate deposita, spiritaliter gaudeamus, ut tenebras cordis nostri, lumen stelle celestis irradiet, benedictio paterne vocis illustret, et salutare nos vinum, Christo propinante letificet. Amen.

℟. Magi veniunt ab oriente Hierosolimam querentes et dicentes, ubi est

qui natus est cuius stellam vidimus, * Et venimus adorare eum. **℣.** Vidimus stellam eius in oriente. Et. Gloria. Et.

In Tertio Nocturno. Ant.

Venite adoremus deum quia ipse est dominus deus noster. **Ps.** Venite. predicta antiphone cum psalmo non cantetur infra octavas, sed loco ipsius dicatur. **Ant.**

Homo natus est in ea et ipse fundavit eam altissimus. **Ps.** Fundamenta eius. **Ant.** Adorate dominum alleluya, in aula sancta eius alleluya.

Ps. Cantate domino. **Ant.** Adorate deum alleluya omnes angeli eius alleluya. **Ps.** Dominus regnavit. **℣.** Omnes terra adoret te deus et psallat tibi. **℟.** Psalmum dicat nomini tuo.

Lectio VII. Lectio sancti Evangelium Secundum Matheum.

Cum natus esset Ihesus in Bethleem vide in diebus Herodis regis: Ecce magi ab oriente venerunt Hierosoli-

mam dicentes. Ubi est qui natus est rex Iudeorum? Et reliqua.

Omelia Beati Gregorii Pape.

Sicut ex lectione evangelica fratres audistis, celi rege nato rex terre turbatus est, quia nimirum terrena altitudo confunditur cum celsitudo celestis aperitur. Sed querendum nobis est, quidnam sit quod redemptore nato, pastoribus in Iudea angelus apparuit, atque ad adorandum hunc ab oriente magos non angelus sed stella perduxit. Quia videlicet Iudeis tanquam ratione utentibus rationale animal id est angelus predicare debuit, gentiles vero quia uti ratione nesciebant ad cognoscendum deum non per vocem sed per signa perducuntur: quia et illis prophetie tanquam fidelibus non infidelibus, et istis signa tanquam infidelibus non fidelibus data sunt.

R. Stella quam vider-

ant magi in oriente antecedebat eos, donec venirent ad locum ubi puer erat, videntes autem eam, * Gavisi sunt gaudio magno. **V.** Et intrantes domum invenerunt puerum cum Maria matre eius, et procidentes adoraverunt eum. Gavisi.

Lectio VIII.

Et notandum quod redemptorem nostrum, cum iam perfecte esset etatis eisdem gentilibus apostoli predicant, eumque parvulum et necdum per humani corporis officium loquentem stella gentibus denuntiat: quia nimirum rationis ordo poscebat, ut et loquentem iam dominum loquentes nobis predicatorum innotescerent, et necdum loquentem elementa muta predicarent.

R. Videntes stellam magi gavisi sunt gaudio magno, et intrantes domum invenerunt puerum cum Maria matre eius, et procidentes adoraverunt eum, * Et apertis thesauris suis obtulerunt ei

munera, aurum thus et mirram. **℣.** Stella quam viderant magi in oriente antecedebat eos, usque dum veniens staret supra ubi erat puer. Et.

Lectio IX.

Sed in omnibus signis que vel nascente domino vel moriente monstrata sunt, considerandum nobis est quanta fuerit in quorundam Iudeorum corde duritia, que hunc nec per prophetie donum, nec per miracula agnovit. Omnia quippe elementa deum venisse testata sunt.

R. Tria sunt munera preciosa, que obtulerunt magi domino in die ista et habent in se divina mysteria, * In auro ostenditur regis potentia in thure sacerdotem magnum considera, * Et in mirra dominicam sepulturam.

℣. Saltis nostre actorem magi venerati sunt in cunabilis et de thesauris suis mysticas ei munerum species obtulerunt. In Gloria. Et in mirra..

Postea sequitur. Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo.

Sequencia sancti Evangelium Secundum Lucam.

Factum est autem cum baptizaretur omnis populus, et Ihesu baptizato et orante apertum est celum, et descendit Spiritus Sanctus corporali specie sicut columba in ipsum. Et vox de celo facta est. Tu es filius meus dilectus in te complacui mihi. Et ipse Ihesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur filius Ioseph. Qui fuit Hely. Qui fuit Mathan. Qui fuit Levi. Qui fuit Melchi. Qui fuit Iamne. Qui fuit Ioseph. Qui fuit Mathathie. Qui fuit Amos. Qui fuit Naum. Qui fuit Hesly. Qui fuit Nagge. Qui fuit Maath. Qui fuit Mathathie. Qui fuit Semei. Qui fuit Ioseph. qui fuit Iuda. Qui fuit Iohanna. Qui fuit Resa. Qui fuit Zorobabel. Qui fuit Salathiel. Qui fuit Neri. Qui fuit

Melchi. Qui fuit Addi.
 Qui fuit Chosan. Qui fuit
 Elmadan. Qui fuit Her.
 Qui fuit Ihesu. Qui fuit
 Heliezer. Qui fuit Io-
 ram. Qui fuit Mathath.
 Qui fuit Levi. Qui fuit
 Symeon. Qui fuit Iuda.
 Qui fuit Ioseph. Qui
 fuit Iona. Qui fuit Heli-
 achim. Qui fuit Melcha.
 Qui fuit Menna. Qui
 fuit Mathathia. Qui fuit
 Nathan. Qui fuit David.
 Qui fuit Iesse. Qui fuit
 Obeth. Qui fuit Booz.
 Qui fuit Salmon. Qui fuit
 Naason. Qui fuit Ami-
 nadab. Qui fuit Aram.
 Qui fuit Esron. Qui fuit
 Phares. Qui fuit Iude.
 Qui fuit Iacob. Qui fuit
 Ysaac. Qui fuit Abrahe.
 Qui fuit Thare. Qui
 fuit Nachor. Qui fuit
 Saruch. Qui fuit Ra-
 gau. Qui fuit Phalech.
 Qui fuit Heber. Qui fuit
 Sale. Qui fuit Caynan.
 Qui fuit Arphaxad. Qui
 fuit Sem. Qui fuit Noe.
 Qui fuit Lamech. Qui
 fuit Matusale. Qui fuit
 Enoch. Qui fuit Iared.
 Qui fuit Malaleel. Qui

fuit Caynan. Qui fuit
 Enos. Qui fuit Seth.
 Qui fuit Adam. Qui fuit
 Dei. Ihesus autem plenus
 Spiritu Sancto regres-
 sus est a Iordane. Te
 Deum. **V.** Vidimus stel-
 lam eius in oriente. **R.**
 Et venimus adorare eum.
In Laudibus. Ant. Ante
 luciferum genitus et ante
 secula dominus, salvator
 noster hodie mundo ap-
 paruit. **Ps.** Dominus reg-
 navit. **Ant.** Venit lumen
 tuum Hierusalem, et glo-
 ria domini super te orta
 est, et ambulabunt gentes
 in lumine tuo alleluya. **Ps.**
 Iubilate deo. **Ant.** Apertis
 thesauris suis obtulerunt
 magi domino aurum thus
 et mirram, alleluya. Deus
 deus meus. **Ant.** Maria
 et flumina benedicite
 domino, ymnum dicite
 fontes domino alleluya.
Can. Benedicite. **Ant.**
 Tria sunt munera que ob-
 tulerunt magi domino au-
 rum thus et mirram, filio
 de regi magno alleluya.
Ps. Laudate dominum.
Cap. Surge illuminare.
 A patre unigenitus ad

nos venit per virginem, baptisma cruce consecrans, cunctos fideles generans.

De celo celsus prodiit excepit formam hominis, facturam morte redimens gaudia vite largiens.

Hoc te redemptor quesumus. illabere propitius clarumque nostris sensibus lumen prebe fidelibus.

Mane vobiscum domine, noctem obscuram remove, omne delictum ablue, piam medelam tribue.

Quem iam venisse novimus redire item credimus, sub sceptro tuo inclito, tuum defende populum.

Gloria tibi domine qui apparuisti hodie cum patre et sancto spiritu, in sempiterna secula. Amen.

V. Adorate dominum.

R. In aula sancta eius.

Ad Ben. Ant. Hodie celesti sponso iuncta est ecclesia, quoniam in Iordane lavit Christus eius

crimina, currunt cum muneribus magi ad regales nuptias et ex aqua facto vino letantur convivere, alleluya. **Oracio.**

Deus qui hodierna die unigenitum tuum gentibus stella duce revelasti, concede propitius, ut qui iam te ex feide cognovimus, usque ad contemplandum speciem tue celsitudinis perducamur. Per eundem. **Ad horas, antiphone laudum.**

Ad Primam. R. Ihesu Christe. **V.**

Qui Apparuisti hodie. Iste V. dicatur usque ad octavas inclusive.

Ad Terciam. Cap. Surge.

R. Reges Tharsis et insule munera offerent, * Alleluia alleluya. **V.** Reges Arabum et Saba dona adducent. Alleluia. Gloria. Reges. **V.**

Omnes de Saba venient.

Ad Sextam. Capitulum.

Super te Hierusalem orietur dominus, et gloria eius in te videbitur, et ambulabunt gentes in lumine tuo, et reges

in splendore ortus tui.

R. Omnes de Saba venient, * Alleluia alleluya. **V.** Aurum et thus deferentes. Alleluia. Gloria. Omnes.

V. Omnis terra adoret te deus et psallat tibi.

Ad Nonam. Capitulum.

Omnes de Saba venient aurum et thus deferentes et laudem domino annunciantes.

R. Omnis terra adoret te deus et psallat tibi, * Alleluia alleluya. **V.** Psalmum dicat nomini tuo. Alleluia. Gloria. Omnis. **V.**

Adorate dominum. **R.** In aula sancta eius.

Ad Vesperas. Capitulum, Ymnus, V, ut in Primis Vesperis **Ad Mag.**

Ant. Ab oriente venerunt magi in Bethleem adorare dominum et apertis thesauris suis preciosa munera obtulerunt aurum sicut regi magno thus sicut deo vero mirram sepulture eius, alleluya.

Per Octavas Epiphanie

Invitat. Christus apparuit nobis, Venite adoremus.

Ymnus. Hostis Herodes. cotidie dicatur. In feri-
alibus diebus: una an-
tiphona de novem super
psalmos. Prima die post
festum dicatur prima, se-
cunda die, secunda, et
sic deinceps quot fuerint
necessarie. Psalmi de
festo, excepto psalmo,
Venite. loco cuius dicatur
psalmi, Fundamenta eius.
versiculi, antiphone, lec-
tionis, et tria respon-
soria de hystoria se-
cundum ordinem noc-
turnorum excepto quod
quando dici contigerit
ant. Omnis terra: dicen-
dus est. V. Reges Thar-
sis, et quando dicaetur
ant. Reges Tharsis, di-
cendus est V. Omnes de
Saba. Te Deum. cotidie
dicatur, V. Vidimus. In
laudibus prima antiphona
laudibus super psalmos,
Cap., Ymnus, V, de die.
Ad Ben. Ant. Descendit
Spiritus Sanctus corpo-
rali specie sicut columba
in ipsum, et vox de celo
facta est hic est filius

meus dilectus alleluya. Oratio sicut in die. Hore diei sicut in festo. Ad Vesperas. Cap., Ymnus, Ṽ, de die. Ad Mag. Ant. Videntes stellam magi gavisissimi sunt gaudio magno et intrantes domum obtulerunt domino autumthus et mirram. Oratio ut supra. Predictae due antiphone dicantur cotidie infra octavas, etiam in dominica. Descendit ad Ben. et Videntes Ad Mag. Si dies Epiphaniae in Dominica evenierit in sequenti feria quarta legatur ad Matutinas Omelia, Evangelii, Cum factus. In laudibus vero post orationem de Epyphania dicatur, ad memoria antiphone Fili cum Ṽ, Omnis terra et oratione Vota. In Vesperis vero similiter post orationem de Epyphania dicatur ad memoria ant. Puer Ihesus cum Ṽ. Omnes de Saba et oratione Vota. Sabbato autem sequenti post orationem, Deus cuius unigenitus fiat memoria de

Dominica sequenti, per Ant. Peccata et Ṽ. Vespertina oratio. et per orationem Omnipotens semper deus qui celestia. Ad laudes vero diei sequentis in qua totum officium est de octava Epiphaniae fiat memoria de dominica, per Ant. Nuptie et Ṽ. Dominus regnavit. et orationem, Omnipotens semper. In vespers autem per antiphona Deficiente et Ṽ. Dirigatur et orationem predictam. In quarta vero feria sequenti ad Matutinas legatur omelia de nuptiis, et totum officium fiat de feria, et de sancto Marcello fiat tantum memoria. Ad laudibus antiphone et ad horas diei dicetur Oratio, Omnipotens semper. Quando vero infra octavas Epiphaniae Dominica evenierit sicut fiat officium. Ad Matutinas. Invitat. Christus apparuit. Ymnus, Hostis. Ant, Psalmi, Ṽ, Responsoria, de die Epiphaniae

excepta Ant. Venite cum
suo psalmo loco cuius
dicatur Ant. Homo na-
tus cum psalmo Funda-
menta eius. In laudibus
antiphone, Cap., Ymnus,
Ÿ, de die. Ad Ben. Ant.
Descendit. Oracio, Deus
qui hodierna die. Deinde
fiat memoria de domion-
ica per Ant. Fili cum
Ÿ. Omnis terra, et ora-
tionem, Vota. Hore sicut
in die Epiphanie. Ad Ves-
peras, Cap., Ymnus, Ÿ, de
Epiphania. Ad Mag. Ant.
Videntes. Oracio, Deus
qui hodierna. Deinde fiat
memoria de Dominica,
per Ant. Puer cum Ÿ.
Omnes de Saba et ora-
tionem, Vota. Infra Octavas
per ferias, et in Dominica
et in Octava die repetan-
tur tres lectiones de ser-
monibus supra notate in
festo, et tres sequentes.
Maximus in sermone
Salutare. ✠ Lectio.

Sicut nascendo glo-
 riosus est filius dei:
 ita apparendo mirabilis.
 Mirum quod processit
 ex virgine: magnificum

quod ostensus est e celo.
 Apud Iudeam in presepi
 vagiebat, in Chaldea inter
 sydera coruscabat. Apud
 Iudeos sordebat in pan-
 nis: apud gentiles ful-
 gebat in gloria, ut celo-
 rum dominum testimo-
 nium celeste prederet:
 et actorem lucis signum
 luminis revelaret. **Lectio.**

Nullus ambigat quin
 Christus in terra de-
 gens fulgeret e celo: quia
 sic venit ad terras, ut non
 relinqueret celum. Inde
 est quod virginalem hunc
 puerum laudant angeli,
 mirantur pastores, celum
 attestatur, venerantur et
 magi, quia mystica eius
 nativitas sempiterno gau-
 dio et terram letificavit
 et celum. Hunc ergo
 regem celestium tremit
 Herodes: sed obce-
 cata tenebris Iudea, sola
 videre non potest, quod
 omnibus splendet e celo.
Idem in sermone. Ait
prophetarum. ✠ Lectio.

Vidimus iniquiunt magi
 stellam eius, bene
 eius: que specialiter
 eius nunciabat adven-

tum. Et cetera quidem stelle facte sunt, ut mundi huius tempora cursusque distinguerent: hec vero prodire iussa est, ut ipsum mundi dominum, et regni celestis adesse tempus ostenderet. Stetit ait evangelista supra ubi erat puer. Nunquid non dicere videbatur, hic est puer quem natum testabar e celo? Hic est rex ille magnus, qui venit celesti imperio regnum sociare terrenum?

**Dominica infra Octavas.
Lectio VII. Lectio sancti
Evangelium Secundum
Lucam.**

In illo tempore: Cum factus esset Ihesus annorum duodecim, ascendentibus parentibus eius Hierosolimam secundum consuetudinem diei festi, consummatisque diebus cum redirent, remansit puer Ihesus in Hierusalem et non cognoverunt parentes eius. Et reliqua.

**Omelia Venerabilis Bede
Presbyteri.** ✠

Quod dominus per

omnes annos cum parentibus in Pascha Hierosolimam venit, humane nimirum humilitatis est indicium. Homini namque est ad offerenda Deo sacrificiorum spiritualium vota concurrere, et actorem suum orationibus lacrimisque sibi conciliare profusis.

Lectio VIII.

Fecit ergo dominus inter homines hominatus, quod faciendum hominibus per angelos imperaverat Deus. Servavit ipse legem quam dedit, ut nobis qui puri homines sumus, servandum per omnia quicquid Deus iubet ostenderet. Sequamur iter humane conversationis eius, si deitatis gloriam delectamur intueri: si optamus habitare in domo eius eterna in celis omnibus diebus vite nostre.

Lectio IX.

Quod autem duodecim in templo sedit in medio doctorum audiens et interrogans illos, humane est humil-

itatis indicium, immo etiam eximium discende humilitatis exemplum. Dei quippe virtus et Dei sapientia eternaue divinitas que loquitur, Ego sapientia habito in consiliis, ipsa hominem induta ad audiendos homines venire dignata est: ut nimirum hominibus quamvis summo ingenio peditis necessariam discendi verbi formam prerogaret, ne si qui discipuli veritatis fieri refugerent: magistri efficerentur erroris.

Ad memoria de Dominica. Ant. Fili quid fecisti nobis sic, ego et pater tuus dolentes querebamus te, quid est quod me querebatis nesciebatis quia in his que patris mei sunt oportet me esse alleluya. **Ÿ.** Omnis terra.

Vota quesumus domine supplicantes populi celesti pietate prosequere, ut et que agenda sunt videant et ad implenda que viderint convalescant. Per.

In Vesperis. Ad memoria. Ant. Puer Ihesus proficiebat etate et sapientia coram deo et hominibus. **Ÿ.** Omnes de Saba. **Ora-cio.** Vota.

In Octava Epyphanie
In Primis Vesperis. Cap. Surge. **Ymnus.** Hostis. **Ÿ.** Reges. **Ad Mag. Ant.** Baptizat miles regem, servus dominum suum, Iohannes salvatorem, aqua Iordanis stupuit, columba protestata est, paterna vox audita est, hic est filius meus. **Ora-cio.**

Deus cuius unigenitus in substantia nostre carnis apparuit, presta quesumus ut per eum quem similem nobis foris agnovimus, intus reformari mereamur. Qui tecum. **Ad Matutinas. Invitat.** Christus apparuit. ymnus, ant., psalmi, Ÿ, responsoria, sicut supra in die est notatum. **Lectio VII. Lectio sancti Evangelium Secundum Matheum.**

In illo tempore: Ven-
ite Ihesus a Galilea
in Iordanem ad Io-
hannem ut baptizare-
tur ab eo. Et reliqua.

Omelia Venerabilis Bede
Presbiteri. ✠

Lectio
Lectio VIII.

In
Lectio IX.

